

Віктор Ідзьо

**Інститут Східної Європи
у 2001-2016 роках.
Видання II.**

Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2022р.

**Друкується за рішенням Кафедри Українознавства
Інституту Східної Європи,
протокол № 1, від 3 січня 2022р.**

Рецензенти:

Гаркуша В. - доктор юридичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Ірша Р. - доктор історичних наук, професор Відділення “Словацько-української культури” Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Калакура Я. - доктор історичних наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Кардашук М. - доктор філософії, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Кононенко П. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, Голова Вченої Ради Інституту Східної Європи.

Кононенко Т. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Масарик Я. - доктор історичних наук, доктор філософських наук, завідувач Відділення “Словацько-української культури” Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Недюха М. - доктор філософських наук, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Огірко О. - доктор філософії, професор Кафедри українознавства Інституту Східної Європи.

Партико З. - доктор філологічних наук, професор Кафедри українознавства, Вчений секретар Інституту Східної Європи.

Пасічник Г. - кандидат філологічних наук, професор Кафедри українознавства, завідувач відділення “Прикладна лінгвістика” Інституту Східної Європи.

Хитрук В. - кандидат філологічних наук, виконуючий обов’язки професора Кафедри українознавства, завідувач відділення Карпатської духовності Інституту Східної Європи.

Віктор Ідзьо

I-29. Інститут Східної Європи у 2001-2016 роках. Наукове видання. - Львів, 2022р. - Видання II. - 242с.

ISBN 978-966-8067-43-9

Монографія віце-президента Академії Наук “Трипільська Цивілізація”, академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства Віктора Ідзя “Інститут Східної Європи у 2001-2016 роках” приурочена 15-ти літтю з часу заснування в місті Львові, в Україні Інституту Східної Європи (2001-2016рр.) та 10 - ти літтю заснування наукового журналу “Українознавець” (2005-2015рр.).

ISBN978-966-8067-43-9

© Ідзьо В.С., 2022р.

Зміст

Вступ.....	4
Розділ I. Інститут Східної Європи (ІСЄ) у 2001-2016 роках.....	5
Розділ II. Відділи Інституту Східної Європи.....	20
Розділ III. Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи. Концепція та стратегія науково-освітньої діяльності(2003-2016рр.).....	25
Розділ IV. Відділення Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи(2014-2016рр.).....	98
Розділ V. Науковий журнал “Українознавець”(2005-2016рр.) - друкований орган Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи	114
Розділ VI. Міжнародні наукові конференції Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи у 2008-2016 роках.....	209
Розділ VII. Угоди укладені Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” у 2005 - 2016 роках.....	235
Висновок.....	240
Список використаних джерел та літератури.....	241

**Засновник та директор Інституту Східної Європи,
доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо.**

Вступ.

Наукова монографія віце-президента Академії Наук “Трипільська Цивілізація”, академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою Українознавства, головного редактора наукового журналу “Українознавець” Віктора Ідзьо “Інститут Східної Європи” досліджує науково-освітню діяльність Інституту Східної Європи(ІСЕ), Кафедри Українознавства(КУ), наукового журналу “Українознавець” при Університеті “Львівський Ставропігон”(УЛС) з часу заснування у 2001 році до 2016 року.

Наукова монографія “Інститут Східної Європи (2001-2016 рр.)”, що напрацьована до 15-ти ліття ІСЕ, робить глибокий аналіз джерел з архіву Інституту Східної Європи, Кафедри Українознавства та наукового журналу “Українознавець”, більшість яких аналізуються та апробуються вперше.

В монографії “Інститут Східної Європи” буде наголошено, що досліджені архівні джерела, за сукупністю їх аналізу, відтворюють активну науково-дослідну, освітню та громадську діяльність Інституту Східної Європи у 2001-2016 роках.

В монографії “Інститут Східної Європи(2001-2016рр.)” буде наголошено, що з відновленням незалежності України наука і освіта стала власною справою українського народу, внаслідок повної дескредитації науково-освітніх закладів, які були утворені тоталітарним режимом УРСР та їх функціонування в Україні в посткомуністичний період, фактично нічого нового наукового не внесено в розвиток української науки та освіти в Україні.

В дослідженні показано, що коли в 10 лютого 2001 року відновлюється науково-освітній заклад - Університет “Львівський Ставропігон” то уже 3 квітня 2001 року при Університеті “Львівський Ставропігон” засновується Інститут Східної Європи, який ставить кардинально нові завдання в галузі незалежної від попередньої наукової системи УРСР завдання - розбудову суто української науково-освітньої та видавничої системи на суто українських науково-освітніх історичних та культурно-християнських традиціях.

В монографії “Інститут Східної Європи (2001-2016рр.)” буде досліджено, що Інститут Східної Європи спрямований на розвивати основи українського наукового, освітнього, соціально-культурного, християнсько-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітян.

З метою реалізації науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи в 2003 році відкриває на своїй базі Кафедру Українознавства, яка згідно потребами координації науково-освітніх процесів підпорядковується ще й як структурний підрозділ Національному науково-дослідному Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України.

В Монографії буде наголошено, що Кафедра Українознавства внаслідок активної діяльності в 2013 році відзначила своє 10-ти ліття (2003-2013рр.).

В цей же час у 2005 році Кафедра Українознавства засновує фаховий друкований орган - науковий журнал “Українознавець”, який в 2015 році відзначив своє 10-ти ліття(2005-2015рр.).

В монографії “Інститут Східної Європи (2001-2016рр.)” буде показано, що в 2014 році Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи засновує профільні науково-дослідні Відділення, для вивчення наукових та освітніх передусім, українознавчих проблем...

Також в монографії доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзьо “Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон»(2001-2016рр.)” буде наголошено, що Інститут Східної Європи успадкував і продовжив наукову та освітню львівську традицію з епохи відновленого Священною Римською імперією - Галицького королівства. Власне у XVIII столітті на основі реорганізації Ставропігійського братства, в Львові у 1788 році засновано “Львівський Ставропігійський Інститут”, який до кінця XIX століття був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті українців, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну еліту до XX століття.

Отже у монографії засновника та директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою Українознавства, головного редактора наукового журналу “Українознавець” Віктора Ідзьо “Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”(2001-2016рр.)” буде показано, що XXI століття, починаючи з 3 квітня 2001 року, внаслідок відновлення Інституту Східної Європи, постало епохою нового відновлення українських науково-освітніх та культурно-християнських традицій та цінностей в умовах відновлення незалежності України, які постають не на пустому місці.

Власне в умовах незалежності України, що буде показано в монографії, Інститутом Східної Європи генеруються нові українські наукові та освітні, відмінні від попередньої комуністичної епохи, цінності, які розвивалися раніше на засадах створеного Священною Римською імперією в Галицькому королівстві у 1788 році Львівського Ставропігійського Інституту, який активно функціонував у Львові з XVIII по XX століття...

Розділ І.
Інститут Східної Європи у 2001-2016 роках.

Інститут Східної Європи (ІСЄ) при Університеті “Львівський Ставропігон”(УЛС) був обговорений 2 квітня 2001 року та створений **3 квітня 2001 року**.

Ініціатором, організатором ІСЄ при УЛС для вивчення новоутворених країн Східної Європи був історик, учень академіка-історика Володимира Васильовича Грабовецького - професор Віктор Святославович Ідзьо.

Слід наголосити, що Заява-звернення до Ректорату та Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігон” на дозвіл проведення засідання вчених-ініціаторів для утворення Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” була подана 2 квітня 2001 року. За тих сприятливих обставин, що в лютому 2001 року постає та відновлюється науково-освітній заклад Університет “Львівський Ставропігон”, 2 квітня 2001 року до Ректорату та Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігон” з Завою – зверненням, звернувся Голова Оргкомітету по утворенні Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”, виконуючий обов’язки директора - професор Віктор Ідзьо, для того щоб за участю науково-освітнього колективу Університету “Львівський Ставропігон” 3 квітня 2001 року провести засідання та утворити Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”.

Професор Віктор Святославович Ідзьо, який мав досвід утворення таково-освітніх закладів в місті Москві, оскільки створив в 1991 році Український державний університет міста Москви, у 1997 році Український Інститут при Московському державному педагогічному університеті, у своїй Заяві-зверненні до Ректорату та Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігон” наголосив: “Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” була спрямована на відновлення стародавнього вищого науково-навчального закладу в Львові у слід за Києво-Могилянсько та Острозькою Академіями. Наголошу, вже у 1586 році було розроблено “Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства”, який був затверджений антиохійським патріархом Йоакимом. Антиохійський патріарх Йоаким надав Львівському Братству привілей “Ставропігії”, тобто незалежність від церковної ієрархії. Цей “Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства” і “Привілей Ставропігії”, підтвердив також Костянтинопольський патріарх Ієремія. Слід наголосити, що у Ставропігійській Школі навчалися діти різних майнових станів...”

У Братській школі працювали відомі в той час культурно-освітні діячі. Одним із них був Петро Могила, який і заснував по зразку Ставропігійської школи Києво-Могилянську колегію, яка в подальшому переросла в академію. У 1772 році розпадається Польське королівство, яке незаконно окупувало українські землі і на території Галичини відновлюється стародавнє Галицьке королівство, яке по стародавньому праву, входить до складу Священної Римської імперії, оскільки римські імператори завжди титулували себе королями Галицького королівства по праву, яке їм надала Римська Церква, яка в 1215 році створила Галицьке королівство...

У 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію на основі реорганізації Ставропігійського братства, виникає “Львівський Ставропігійський Інститут”. До кінця XIX століття “Львівський Ставропігійський Інститут” був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту.

Концепція діяльності науково-освітнього закладу “Інституту Східної Європи”, яку я презентую сьогодні 3 квітня 2001 року на Вченій Раді та ректораті Університеті “Львівський Ставропігон” - це відновлення українських науково-освітніх та культурно-християнських цінностей в умовах відновленої України на засадах свого попередника “Львівського Ставропігійського Інституту”, що функціонував у XVIII-XX століттях...”.

У своїй Заяві - зверненні до Ректорату та Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігон” професор Віктор Ідзьо у висновку наголосив: “...Отже, в XXI столітті Інститут Східної Європи в умовах незалежної України на стародавніх традиціях розвиватиме українську науку та наукове українознавство...”.

**Зава – звернення
до Ректорату та Вченої Ради Університету «Львівський Ставропігійон» на дозвіл проведення
засідання вчених-ініціаторів для утворення Інституту Східної Європи
при Університеті «Львівський Ставропігійон».**

2 квітня 2001 року.

Львів

В лютому 2001 року постає та відновлюється науково-освітній заклад Університет «Львівський Ставропігійон».

2 квітня 2001 року до Ректорату та Вченої Ради Університету «Львівський Ставропігійон» з Завою – зверненням, звернувся Голова Оргкомітету по утворенні Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігійон», виконуючий обов'язки директора - професор Віктор Ідзьо, для того щоб за участю науково-освітнього колективу Університету «Львівський Ставропігійон» 3 квітня 2001 року провести засідання та утворити Інститут Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігійон».

Професор Віктор Ідзьо у своїй Заяві – зверненні до Ректорату та Вченої Ради Університету «Львівський Ставропігійон» наголосив: “Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігійон» була спрямована на відновлення стародавнього вищого науково-навчального закладу в Львові у слід за Києво-Могилянсько та Острозькою Академіями. Наголошу, вже у 1586 році було розроблено “Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства”, який був затверджений антиохійським патріархом Йоакимом. Антиохійський патріарх Йоаким надав Львівському Братству привілей “Ставропігії”, тобто незалежність від церковної ієрархії. Цей “Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства” і “Привілей “Ставропігії”, підтвердив також Костянтинопольський патріарх Ієремія. Слід наголосити, що у Ставропігійській Школі навчалися діти різних майнових станів... У Братській школі працювали відомі в той час культурно-освітні діячі. Одним із них був Петро Могила, який і заснував по зразку Ставропігійської школи Києво-Могилянську колегію, яка в подальшому переросла в академію...”

У 1772 році розпадається Польське королівство, і Галичина (Галицьке королівство) по стародавньому праву, входить до складу Священної Римської імперії, оскільки римські імператори завжди у продовж всіх віків з XIII по XVIII століття титулювали себе королями Галицького королівства по праву, яке їм надала Римська Церква, яка в 1215 році створила Галицьке королівство... У 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію на основі реорганізації Ставропігійського братства, в столиці Галицького королівства місті Львові, виникає Львівський Ставропігійський Інститут.

До кінця XIX століття Львівський Ставропігійський Інститут був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту.

Концепція діяльності відродженого науково-освітнього закладу Інституту Східної Європи, яку ми бажаємо презентувати 3 квітня 2001 року на Вченій Раді та ректораті Університеті «Львівський Ставропігійон», це відновлення українських науково-освітніх та культурно-християнських цінностей в умовах відновленої України на засадах свого попередника Львівського Ставропігійського Інституту XVIII-XX століть...”

У своїй Заяві – зверненні до Ректорату та Вченої Ради Університету «Львівський Ставропігійон» професор Віктор Ідзьо у висновку наголосив: “...Отже, в XXI столітті Інститут Східної Європи в умовах незалежної України на стародавніх традиціях розвиватиме українську науку та наукове українознавство...”

Від Оргкомітету вчених –

**©Голова Оргкомітету по утворенні Інституту Східної Європи
при Університеті «Львівський Ставропігійон»,
виконуючий обов'язки директора - професор Віктор Ідзьо**

Інститут Східної Європи

при

Університеті "Львівський Ставропігон"

Институт Восточной Европы

при

Университете "Львовський Ставропигон"

Заява – звернення

до Ректорату та Вченої Ради Університету «Львівський Ставропігон» на дозвіл проведення засідання вчених-ініціаторів для утворення Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон»

2 квітня 2001 року.

Львів

В лютому 2001 року постас та відновлюється науково-освітній заклад Університету «Львівський Ставропігон».

2 квітня 2001 року до Ректорату та Вченої Ради Університету «Львівський Ставропігон» з Завою – зверненням, звернувся Голова Оргкомітету по утворенні Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон», виконуючий обов'язки директора - професор Віктор Ідзьо, для того щоб за участю науково-освітнього колективу Університету «Львівський Ставропігон» 3 квітня 2001 року провести засідання та утворити Інститут Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон».

Професор Віктор Ідзьо у свій Заяві – зверненні до Ректорату та Вченої Ради Університету «Львівський Ставропігон» наголосив: "Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» була спрямована на відновлення стародавнього вищого науково-навчального закладу в Львові у слід за Києво-Могилянсько та Острозькою Академіями. Наголошу, вже у 1586 році було розроблено "Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства", який був затверджений антиохійським патріархом Йоакимом. Антиохійський патріарх Йоаким надав Львівському Братству привілей "Ставропігії", тобто незалежність від церковної ієрархії. Цей "Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства" і "Привілей"Ставропігії", підтвердив також Константинопольський патріарх Ієремія. Слід наголосити, що у Ставропігійській Школі навчалися діти різних майнових станів... У Братській школі працювали відомі в той час культурно-освітні діячі. Одним із них був Петро Могила, який і заснував по зразку Ставропігійської школи Києво-Могилянську колегію, яка в подальшому переросла в академію.

У 1772 році розпадається Польське королівство, і Галичина (Галицьке королівство) по стародавньому праву, входить до складу Священної Римської імперії, оскільки римські імператори завжди титулували себе королями Галицького королівства по праву, яке їм надала Римська Церква, яка в 1215 році створила Галицьке королівство...

У 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію на основі реорганізації Ставропігійського братства, виникає Львівський Ставропігійський Інститут. До кінця XIX століття Львівський Ставропігійський Інститут був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту.

Концепція діяльності відродженого науково-освітнього закладу Інституту Східної Європи, яку ми бажемо презентувати 3 квітня 2001 року на Вченій Раді та ректораті Університету «Львівський Ставропігон», це відновлення українських науково-освітніх та культурно-християнських цінностей в умовах відновлення України на засадах свого попередника Львівського Ставропігійського Інституту XVIII-XX століть...

У свій Заяві – зверненні до Ректорату та Вченої Ради Університету «Львівський Ставропігон» професор Віктор Ідзьо у висновку наголосив: "...Отже, в XXI столітті Інститут Східної Європи в Україні на стародавніх традиціях розвиватиме українську науку та наукове українознавство..."

Від Оргкомітету вчених –

Голова Оргкомітету по утворенні Інституту Східної Європи

при Університеті «Львівський Ставропігон»,

виконуючий обов'язки директора - професор Віктор Ідзьо

Дальше 3 квітня 2001 року професором Віктором Ідзьо було проведене саме "Засідання науково-освітнього колективу Університету "Львівський Ставропігон" з нагоди утворення Інституту Східної Європи" про що засвідчують нище подані документи з цього засідання.

3 квітня 2001 року.

Львів

**Засідання науково-освітнього колективу Університету «Львівський Ставропігон»
з нагоди утворення Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон».**

На першому організаційному засіданні ініційованим організатором утворення Інституту Східної Європи (ІСЄ) при Університеті "Львівський Ставропігон"(УЛС), професором Віктором Ідзьо присутні: засновник та директор, проф. В.Ідзьо, проф. П.Кононенко, проф. Я.Дашкевич, проф. М.Пришляк, проф. О.Романів, проф. Р.Мокрик, проф. В.Грабовецький, проф. І.Огірко, проф. М.Недюха, проф. Б.Возницький, доц. В.Гаркуша, доц. Т.Кононенко, доц. Я.Кміт, доц. О.Огірко, доц. С.Борзенко, науковці: В.Артюх, В.Смичок, В.Гаюк, Т.Каляндрук, В.Кобиліух...

За клопотанням присутніх вчених, ректор Університеті "Львівський Ставропігон" Роман Мокрик, затвердив утворення при Університеті "Львівський Ставропігон" Інституту Східної Європи, як науково-дослідну українознавчу організацію. Після широкого обговорення концептуальних засад всіма присутніми вченими, призначив засновника ІСЄ професора Віктора Ідзьо - директором Інституту Східної Європи.

Таким чином 3 квітня 2001 року на засіданні вчених УЛС було затверджено утворення Інституту Східної Європи, як науково-дослідної українознавчої організації, призначено посадову особу - директора Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" - професора Віктора Ідзьо.

З концептуальною промовою виступив затверджений ректором Університеті "Львівський Ставропігон" Романом Мокриком, директор Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" професор Віктор Ідзьо, який наголосив: "Шановний ректоре Університету "Львівський Ставропігон" пане Романе Мокрику, шановний проректоре Ярославе Кміт, хочу подякувати за утворення Інституту Східної Європи. Наголошу, що дякуючи вашим зусиллям, як активних організаторів, 12 у лютого 2001 року у Львові постав відроджений новий український освітній заклад - Університет "Львівський Ставропігон".

Сьогодні 3 квітня 2001 року, на першому організаційному засіданні, за вашою підтримкою та згодою, при Університеті "Львівський Ставропігон" засновано Інститут Східної Європи, який ставить нові завдання - розбудову української наукової системи на українських науково-освітніх історичних та культурно-християнських традиціях. Наголошу, що у 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію, після 1772 року, на основі реорганізації Ставропігійського братства, засновано Львівський Ставропігійський Інститут. До кінця XIX століття Львівський Ставропігійський Інститут був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту. Сьогодні у 2001 році, його продовжувач, заснованого у 1788 році Львівського Ставропігійського Інституту - Інститут Східної Європи, на новому витку історії, буде розвивати основи українського наукового, соціально-культурного, християнського-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітян. З метою реалізації науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи відкриє профільні науково-дослідні відділення та кафедри, для вивчення різнопрофільних наукових проблем... В процесі розвитку Інституту Східної Європи буде засновано і фаховий друкований орган - науковий журнал. Хочу наголосити, Інститут Східної Європи відкривається при Університеті "Львівський Ставропігон" як науково-освітня організація з метою вивчення країн Східної Європи. Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» спрямована на протипагу старим комуністичним науково-освітнім інститутам УРСР та розвитку нових українських науково-освітніх національних історичних закладів. Надіюсь, що ближчим часом Інститут Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" буде взятий на фінансовий баланс Університету "Львівський Ставропігон", в ньому буде затверджений штат науковців, які розпочнуть науково-дослідну українознавчу роботу.

Чекаємо на швидке затвердження Інституту Східної Європи рішенням Засновників та Вченою Радою Університету "Львівський Ставропігон". З повагою на подальшу співпрацю -

**©Директор ІСЄ при УЛС,
професор Віктор Ідзьо**

79008, Україна, Львів, вул. Краківська, 9, тел.: (0322) 35-17-10, факс: (0322) 97-55-47,
www.u-u-m.boom.ru, e-mail: spolom@sc.net.ua, tw@aha.ru, stavropigion@ukr.net

3 квітня 2001 року.

Львів

**Засідання науково-освітнього колективу Університету «Львівський Ставропігон»
з нагоди утворення Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон»**

На першому організаційному засіданні ініційованим організатором утворення Інституту Східної Європи (ІСЕ) при Університеті «Львівський Ставропігон» (УЛС), професором Віктором Ідзьо присутні: засновник та директор, проф. В.Ідзьо, проф. П.Кононенко, проф. Я.Дашкевич, проф. М.Пришляк, проф. О.Романів, проф. Р.Мокрик, проф. В.Грабовецький, проф. І.Огірко, проф. М.Недюха, проф. Б.Возницький, доц. В.Гаркуша, доц. Т.Кононенко, доц. Я.Кміт, доц. О.Огірко, доц. С.Борзенко, науковці: В.Арпюх, В.Смичок, В.Гаяк, Т.Каландрук, В.Кобилух...

За клопотанням присутніх вчених, ректор Університету «Львівський Ставропігон» Роман Мокрик, затвердив утворення при Університеті «Львівський Ставропігон» Інституту Східної Європи, як науково-дослідну українознавчу організацію. Після широкого обговорення концептуальних засад всіма присутніми вченими, призначив засновника ІСЕ професора Віктора Ідзьо - директором Інституту Східної Європи.

Таким чином 3 квітня 2001 року на засіданні вчених УЛС було затверджено утворення Інституту Східної Європи, як науково-дослідної українознавчої організації, призначено посадову особу - директора Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» - професора Віктора Ідзьо.

З концептуальною промовою виступив затверджений ректором Університету «Львівський Ставропігон» Романом Мокриком, директор Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» професор Віктор Ідзьо, який наголосив: «Шановний ректоре Університету «Львівський Ставропігон» пане Романе Мокрику, шановний проректоре Ярославе Кміт, хочу подякувати за утворення Інституту Східної Європи.

Наголошу, що дякуючи вашим зусиллям, як активних організаторів, 12 у лютого 2001 року у Львові постав відроджений новий український освітній заклад - Університет «Львівський Ставропігон».

Сьогодні 3 квітня 2001 року, на першому організаційному засіданні, за вашою підтримкою та згодою, при Університеті «Львівський Ставропігон» засновано Інститут Східної Європи, який ставить нові завдання - розбудову української наукової системи на українських науково-освітніх історичних та культурно-християнських традиціях. Наголошу, що у 1788 році в епоху входження Галицького хороліства в Священну Римську імперію, після 1772 року, на основі реорганізації Ставропігійського братства, засновано Львівський Ставропігійський Інститут. До кінця XIX століття Львівський Ставропігійський Інститут був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту.

Сьогодні у 2001 році, його продовжувач, заснованого у 1788 році Львівського Ставропігійського Інституту - Інститут Східної Європи, на новому витку історії, буде розвивати основи українського наукового, соціально-культурного, християнсько-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітан. З метою реалізації науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи відкриє профільні науково-дослідні відділення та кафедри, для вивчення різнопрофільних наукових проблем... В процесі розвитку Інституту Східної Європи буде засновано і фаховий друкований орган - науковий журнал. Хочу наголосити, Інститут Східної Європи відкривається при Університеті «Львівський Ставропігон» як науково-освітня організація з метою вивчення країн Східної Європи.

Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» спрямована на протидію старим комуністичним науково-освітнім інститутам УРСР та розвитку нових українських науково-освітніх національних історичних закладів...

Надіюсь, що ближчим часом Інститут Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» буде взятий на фінансовий баланс Університету «Львівський Ставропігон», в ньому буде відкрито інші відділення, які розпочнуть науково-дослідну українознавчу роботу.

Чекаємо на швидке затвердження Інституту Східної Європи рішенням Засідання та Вченою Радою Університету «Львівський Ставропігон».

З повагою на подальшу співпрацю -

Директор Інституту Східної Європи
при Університеті «Львівський Ставропігон»,
професор Віктор Ідзьо

Очікуючи на відповідь Вченої Ради та ректорату Університету "Львівський Ставропігон" колектив Інституту Східної Європи проводив активну науково-дослідну діяльність про що засвідчує нище поданий документ про стратегію "Науково-освітньої діяльності Інституту Східної Європи в 2002 році".

**Науково-освітня діяльність Інституту Східної Європи в 2002 році.
Стратегія напрацьована на затвердження та фінансування для Інституту Східної Європи
засновниками, ректоратом та Вченою Радою Університету “Львівський Ставропігійон”.**

3 квітня 2002 року.

Львів

З відновленням незалежності України наука і освіта стала власною справою українського народу. Внаслідок дескридитації науково-освітніх закладів, які були утворені УРСР та їх функціонування в Україні в посткомуністичний період, які фактично нічого нового наукового не внесли в розвиток української науки та освіти в Україні в лютому 2001 року постає та відновлюється науково-освітній заклад Університету “Львівський Ставропігійон”(УЛС).

3 квітня 2001 року при Університеті “Львівський Ставропігійон” засновується Інститут Східної Європи(ІСЕ), який сьогодні 2002 році знову ставить питання про включення фінансування з бюджету Університету “Львівський Ставропігійон” для ведення науково-видавничої роботи.

Сьогодні 3 квітня 2002 року, з огляду на рік функціонування, Інститут Східної Європи ставить кардинально нові завдання в галузі незалежної відпопередньої наукової системи, розбудови суто української науково-освітньої системи на суто українських науково-освітніх історичних традиціях.

Інститут Східної Європи розвивати основи українського наукового, соціально-культурного, християнського-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців.

З метою реалізації науково-освітніх в першу чергу гуманітарних завдань Інститут Східної Європи планує в 2002 році координувати науково-освітні процеси підпорядковує Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України. Хочемо наголосити, хоча Інститут Східної Європи було відкрито при Університеті “Львівський Ставропігійон” 2001 році, його не забезпечили фінансуванням, тому просимо засновників та ректорат в 2002 році забезпечити Інститут Східної Європи університетським фінансуванням.

Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон” було спрямоване на відновлення стародавнього вищого науково-навчального закладу в Львові у слід за Києво-Могилянсько та Острозькою Академіями. Слід наголосити, що вже у 1586 році було розроблено Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства, який був затверджений антіохійським патріархом Йоакимом. Антіохійський патріарх Йоаким надав братству привілей Ставропігії, тобто незалежність від церковної ієрархії. Цей Статут і привілей підтвердив також Костянтинопольський патріарх Ієремія. У Ставропігійській школі навчалися діти різних майнових станів... У Братській школі працювали відомі в той час культурно-освітні діячі. Одним із них був Петро Могила, який і заснував по зразку Ставропігійської школи Києво-Могилянську колегію, яка в подальшому переросла в академію.

У 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію на основі реорганізації Ставропігійського братства виникає “Львівський Ставропігійський Інститут”. До кінця XIX століття Львівський Ставропігійський Інститут був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту.

Концепція діяльності відродженого науково-освітнього закладу Інституту Східної Європи 3 квітня 2001 року при Університеті “Львівський Ставропігійон” сьогодні у 2002 році полягає в тому, щоби разом в нових політичних, культурно-християнських умовах відновленої України на засадах свого попередника Львівського Ставропігійського Інституту XVIII-XX століть в XXI столітті формувати базуючись на науково-освітніх традиціях та розвивати українську науку та наукове українознавство.

Отже внаслідок наукових досліджень власної історії інституту, за 2001-2002 роки можемо наголосити, що попередником Інституту Східної Європи є утворений в 1788 році на ставропігійських традиціях - Львівський Ставропігійський Інститут, який функціонував у продовж XVIII-XX століть, і який відновився в XXI столітті при Університеті «Львівський Ставропігійон», як Інститут Східної Європи, колектив якого подає клопотання до Вченої Ради УЛС, про фінансування науково-дослідної діяльності...

**©Директор Інституту Східної Європи
при Університеті «Львівський Ставропігійон»,
професор Віктор Ідзьо**

79008, Україна, Львів, вул. Краківська, 9, тел.: (0322) 35-17-10, факс: (0322) 97-55-47,
www. u-u-m.boom.ru, e-mail: spolom@sc.net.ua, tw@aha.ru, stavropigion@ukr.net

**Науково-освітня діяльність Інституту Східної Європи в 2002 році.
Стратегія напрацьована на затвердження та фінансування для Інституту Східної Європи
засновниками, ректоратом та Вченою Радою Університету «Львівський Ставропігійон»**

3 квітня 2002 року.

Львів

З відновленням незалежності України наука і освіта стала власною справою українського народу. Внаслідок дескредитації науково-освітніх закладів, які були утворені УРСР та їх функціонування в Україні в посткомуністичний період, які фактично нічого нового наукового не внесли в розвиток української науки та освіти в Україні в лютому 2001 року постає та відновлюється науково-освітній заклад Університету «Львівський Ставропігійон» (УЛС).

3 квітня 2001 року при Університеті «Львівський Ставропігійон» засновується Інститут Східної Європи (ІСЄ), який сьогодні 2002 році знову ставить питання про включення фінансування з бюджету Університету «Львівський Ставропігійон» для ведення науково-видавничої роботи.

Сьогодні 3 квітня 2002 року, з огляду на рік функціонування, Інститут Східної Європи ставить кардинально нові завдання в галузі незалежної від попередньої наукової системи, розбудови суто української науково-освітньої системи на суто українських науково-освітніх історичних традиціях.

Інститут Східної Європи розвивати основи українського наукового, соціально-культурного, християнського-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців.

З метою реалізації науково-освітніх в першу чергу гуманітарних завдань Інститут Східної Європи планує в 2002 році координувати науково-освітні процеси підпорядковує Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України. Хочемо наголосити, хоча Інститут Східної Європи було відкрито при Університеті «Львівський Ставропігійон» 2001 році, його не забезпечили фінансуванням, тому просимо засновників та ректорат в 2002 році забезпечити Інститут Східної Європи університетським фінансуванням.

Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігійон» було спрямоване на відновлення стародавнього вищого науково-навчального закладу в Львові у слід за Києво-Могилянською та Острозькою Академіями. Слід наголосити, що вже у 1586 році було розроблено Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства, який був затверджений антиохійським патріархом Йоакимом. Антиохійський патріарх Йоаким надав братству привілей Ставропігії, тобто незалежність від церковної ієрархії. Цей Статут і привілей підтвердив також Константинопольський патріарх Ісередія. У ставропігійській школі навчалися діти різних майнових станів... У Братській школі працювали відомі в той час культурно-освітні діячі. Одним із них був Петро Могила, який і заснував по зразку Ставропігійської школи Києво-Могилянську колегію, яка в подальшому переросла в академію.

У 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію на основі реорганізації Ставропігійського братства виникає Львівський Ставропігійський Інститут. До кінця XIX століття Львівський Ставропігійський Інститут був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту.

Концепція діяльності відродженого науково-освітнього закладу Інституту Східної Європи 3 квітня 2001 року при Університеті «Львівський Ставропігійон» сьогодні у 2002 році полягає в тому, щоб разом з науковими, культурно-християнськими умовами відновленої України на засадах свого попередника Львівського Ставропігійського Інституту XVIII-XX століть в XXI столітті формувати базуючись на науково-освітніх традиціях та розвиваючи українську науку та наукове українознавство.

Отже внаслідок наукових досліджень власної історії інституту, за 2001-2002 роки, можемо наголосити, що попередником Інституту Східної Європи є утворений в 1788 році на ставропігійських традиціях - Львівський Ставропігійський Інститут, який функціонував у продовж XVIII-XX століть, який відновився в XXI столітті при Університеті «Львівський Ставропігійон», як Інститут Східної Європи, який подає клопотання до Вченої Ради УЛС, що потребує фінансування для науково-дослідної діяльності.

Директор Інституту Східної Європи
при Університеті «Львівський Ставропігійон»,
професор Віктор Ідзько

В це йже час у 2002 році, Інституту Східної Європи розгорнув активну науково-дослідну діяльність про яку прозвітував у своєму звіті, який був скерований на затвердження та фінансування ІСЄ Вченою Радою та ректоратом Університету "Львівський Ставропігійон", про що засвідчує нище поданий документ.

**Наукова робота Інституту Східної Європи. Звіт за 2002 рік та напрямки роботи на 2003 рік.
Стратегія напрацьована на затвердження та фінансування Інституту Східної Європи засновниками,
ректором та Вченою Радою Університету "Львівський Ставропігон".**

3 грудня 2002 року.

Львів

Важливим напрямом діяльності Інституту Східної Європи є наукова робота викладачів, доцентів та професорів, аспірантів та студентів.

Наукова робота вчених Інституту Східної Європи буде спрямована навколо свого нового підрозділу Кафедри Українознавства, яка буде відкрита в 2003 році. Ця робота передбачає дві найважливіші цілі:

1. Підвищення науково-методичного рівня вчених Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства.
2. Підготовка вчених Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства до керівництва науково-пошуковою роботою студентів та аспірантів.

У першому аспекті Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть забезпечувати періодичне наукове стажування свої викладачів-вчених у відповідних наукових закладах України та закордоном.

Цільово скеровувати на навчання до магістратури, аспірантури, докторантури в Національний науково-дослідний Інститут Українознавства в Київ та інших українознавчих центрів за кодоном в Гарвард, Едмонтон та інші.

Інститут Східної Європи та Кафедра Українознавства з вченими будуть активно брати участь у міжнародних наукових проектах, конкурсах для здобуття відповідних наукових грантів для продовження науково-дослідної роботи. Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть активно брати участь у науково-практичних конференціях (міжнародних, всеукраїнських, регіональних, міжвузівських, круглих столах, науково-методичних семінарах, нарадах, симпозіумах), Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть періодично провідних закордонних та українських вчених з метою організації тематичних лекцій, тренінгів, наукових доповідей для викладачів, вчених, аспірантів, докторантів та студентів.

Важливим напрямком Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства є організація аспірантських, докторантських та студентських наукових робіт з залученням провідних українських та іноземних закладів передусім Національного науково-дослідного Інституту Українознавства в Києві та інших українознавчих центрів за кодоном, зокрема в Гарварді, Едмонтоні, Мюнхені та інших Вузах.

Обов'язковим напрямком наукової роботи Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства є публікація наукових результатів в різних періодичних наукових виданнях, а також підготовка наукових розробок, монографій, наукових статей, рецензій.

Викладачі та вчені Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства окрім співпраці з Національним науково-дослідним Інститутом Українознавства в Києві та іншими українознавчими центрами за кодоном, зокрема в Гарварді, Едмонтоні, Мюнхені, Москві будуть активно співпрацювати з усіма Інститутами та Університетами країн Східної Європи...

**©Директор Інституту Східної Європи
при Університеті «Львівський Ставропігон»,
професор Віктор Ідзьо**

79008, Україна, Львів, вул. Краківська, 9, тел.: (0322) 35-17-10, факс: (0322) 97-55-47,
www.u-u-m.boom.ru, e-mail: spolom@sc.net.ua, tw@aha.ru, stavropigion@ukr.net

**Наукова робота Інституту Східної Європи. Звіт за 2002 рік та напрямки роботи на 2003 рік.
Стратегія напрацьована на затвердження та фінансування Інституту Східної Європи
засновниками, ректором та Вченою Радою Університету «Львівський Ставропігон»**

3 грудня 2002 року.

Львів

Важливим напрямом діяльності Інституту Східної Європи є наукова робота викладачів, доцентів та професорів, аспірантів та студентів.

Наукова робота вчених Інституту Східної Європи буде спрямована навколо свого нового підрозділу Кафедри Українознавства, яка буде відкрита в 2003 році. Ця робота передбачає дві найважливіші цілі:

1. Підвищення науково-методичного рівня вчених Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства.
2. Підготовка вчених Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства до керівництва науково-пошуковою роботою студентів та аспірантів.

У першому аспекті Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть забезпечувати періодичне наукове стажування свої викладачів-вчених у відповідних наукових закладах України та закордоном.

Цільово скеровувати на навчання до магістратури, аспірантури, докторантури в Національний науково-дослідний Інститут Українознавства в Київ та інших українознавчих центрів за кодоном в Гарвард, Едмонтон та інші.

Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства з вченими будуть активно брати участь у міжнародних наукових проектах, конкурсах для здобуття відповідних наукових грантів для продовження науково-дослідної роботи.

Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть активно брати участь у науково-практичних конференціях (міжнародних, всеукраїнських, регіональних, міжвузівських, круглих столах, науково-методичних семінарах, нарадах, симпозіумах). Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть періодично проводити закордонних та українських вчених з метою організації тематичних лекцій, тренінгів, наукових доповідей для викладачів, вчених, аспірантів, докторантів та студентів.

Важливим напрямком Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства є організація аспірантських, докторантських та студентських наукових робіт з залученням провідних українських та іноземних закладів передусім Національного науково-дослідного Інституту Українознавства в Києві та інших українознавчих центрів за кодоном, зокрема в Гарварді, Едмонтоні, Мюнхені та інших Вузах.

Обов'язковим напрямком наукової роботи Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства є публікація наукових результатів в різних періодичних наукових виданнях, а також підготовка наукових розробок, монографій, наукових статей, рецензій.

Викладачі та вчені Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства окрім співпраці з Національним науково-дослідним Інститутом Українознавства в Києві та іншими українознавчими центрами за кодоном, зокрема в Гарварді, Едмонтоні, Мюнхені будуть активно співпрацювати з усіма Інститутами та Університетами країн Східної Європи.

Директор Інституту Східної Європи
при Університеті «Львівський Ставропігон»,
професор Віктор Ільо

Більш активно Інститут Східної Європи почав працювати з **3 січня 2003 року**, коли науково-освітню діяльність ІСЄ з **2001 по 2 січня 2003 року**, було затверджено **3 січня 2003 року** керівництвом УЛС, наказом №1, який був виданий ректором Університету "Львівський Ставропігон" - **Романом Івановичем Мокриком**.

Згідно з наказом, директором Інституту Східної Європи при УЛС було призначено ініціатора, організатора утворення Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" з **3 квітня 2001 року**, доктора історичних наук, професора **Віктора Святославовича Ідзьо**.

УНІВЕРСИТЕТ
"ЛВІВСЬКИЙ СТАВРОПІГІОН"

UNIVERSITY
"LVIVSKYJ STAVROPIGION"

НАКАЗ № 1

"3" квітня 2003 р. м. Львів

Про створення
Інституту Східної Європи

1. Створити Інститут Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" без права юридичної особи.
2. Призначити директором Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" доктора історичних наук, професора В.С. Ідзьо.
3. Подати концепцію та програму розвитку Інституту Східної Європи на розгляд вченої ради до 10 лютого 2004 року.

Підстава: протокол № 4 засідання вченої ради Університету "Львівський Ставропігон" від 14.10.2003 р.

Ректор *Р. Мокрик* Р. Мокрик

Україна,
79000, Львів, вул. Кременська, 10
Для листування: 79000, Львів, вул. Кременська,
Тел.: (096) 3801221; 74-42-04, 74-52-05
Тел. факс: (096) 3801221; 97-10-78
E-mail: stavropigon@ukr.net

10, Кременська стр.,
Львів, 79000, Україна
Мобільний: 0686 1 100 000
Tel.: (096) 3801221; 74-42-04, 74-52-05
Fax: (096) 3801221; 97-10-78
E-mail: stavropigon@ukr.net

1. Наказ про заствердження Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" та призначення доктора історичних наук, професора В.С. Ідзьо директором Інституту Східної Європи.

10 січня 2003 року була затверджена Вченою Радою УЛС “**Концепція Інституту Східної Європи**”, яка розпочала втілювати життя під керівництвом засновника та директора ІСЄ, доктора історичних наук, професора В.С. Ідзьо, який заклав в квітні 2001 року науково-дослідну діяльність Інституту Східної Європи.

Засновник та директор Кафедри Українознавства, Інституту Східної Європи, доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України - Віктор Святославович Ідзьо.

**Концепція
Інституту Східної Європи від 12 квітня 2001 року (12.04.2001р.).**

Інституту Східної Європи (ІСЄ) при Університеті “Львівський Ставропігон”(КЛС) утворює профільні Кафедри та Відділення які здійснюватимуть комплексне вивчення історії, літератури, мови, культури країн Східної Європи у процесі вирішення практичних завдань, наукових досліджень та навчання студентів в умовах бурхливого розвитку інформації та науково-технічного розвитку.

В країнах Східної Європи зростає потреба у фахівцях, які здатні вирішувати завдання в галузі комплексного вивчення історії, літератури та мови, який полегшує обробку комплексної інформації в усіх галузях країн Східної Європи.

Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” для вивчення країн Східної Європи створює науково-освітні Кафедри та Відділення в різних галузях науки, які доповнюють і розширюють спектри наукового вивчення країн Східної Європи, а саме: в галузі сучасно історії, мовознавства, літературознавства, в галузі історії медицини, в галузі культури, християнської релігії, українських бойових мистецтв та інших напрямках наук, які не суперечать основним засадам які розвиваються в країнах Східної Європи.

Поглиблене вивчення всіх аспектів що розвиваються в країнах Східної Європи, загальних гуманітарних і мовознавчих дисциплін, комп’ютерних технологій та мов може забезпечити відповідний рівень підготовки фахівця-науковця, що дасть можливість розв’язувати завдання в різних галузях, передусім у науковій та прикладній сферах.

Слід наголосити, що Інститут Східної Європи співпрацюватиме з всіма аналогічними закладами які відкриті сьогодні в більшості університетів та інститутів України та країнах Східної Європи.

Для успішного майбутнього України потрібні фахівці з країн Східної Європи, які би підтримували високий рівень гуманітарної науки в Європі. Потреба в цих фахівцях зростає оскільки є замовлення на спеціалістів: саме із цим пов’язане відкриття в Інституті Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”, профільних кафедр та відділень які здатні здійснювати переклади історичних та художніх текстів, розробляти нові методики викладання та впорядкування історичної і літературної термінології, допоможуть оволодіти основами історії, літератури, мови та культури країн Східної Європи.

Для діяльності Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”, має відповідну матеріально-технічну базу та може забезпечити навчання і видання друкованого органу Інституту Східної Європи, наукового журналу “Українознавець”, на потрібному навчально-методичному рівні.

Інститут Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” здійснюватиме підготовку спеціалістів та магістрів, на базі знань, яку забезпечить ІСЄ, Кафедра українознавства в галузі гуманітарних та соціально-економічних дисциплін.

У процесі вивчення цих дисциплін в Інституті Східної Європи Університету “Львівський Ставропігон” студент, науковець закріплює вміння та навички з історії, літератури, мови та культури України та країн Східної Європи на високому фаховому освітньо-кваліфікаційному рівні та матиме можливість:

- вивчати і знати основні історичні події в й історії, літературі, культурі, філософії країн Східної Європи;
- вивчати і знати основні гуманітарні теорії країн Східної Європи;
- вивчати і знати соціологію і право країн Східної Європи;
- вивчати і знати основні теорії соціальної філософії країн Східної Європи;
- вивчати і знати археоастрономію України і країн Східної Європи;
- вивчати і знати основні етапи розвитку країн Східної Європи: історії, мови, культури, соціологію і права, бачити взаємодії духовного і матеріального;
- вивчати і знати Конституції країн Східної Європи, права і свободи громадян, засади сучасного державного улаштування;
- вивчати і знати наукову, філософську, релігійно-християнську, культурну, соціологічну, правову структуру країн Східної Європи;
- вивчати і знати основи документознавства країн Східної Європи;
- вивчати і знати значення країн Східної Європи в умовах науково-технічного прогресу.

В Інституті Східної Європи Університету “Львівський Ставропігон” студенти та вчені набуватимуть знання та вміння для фахового підходу до комплексного вивчення країн Східної Європи, що є суттєво новим підходом до комплексного поєднання та вивчення вищезгаданих наук.

В галузі фундаментального та професійно-орієнтованої діяльності ІСЄ буде виділяти діяльність Кафедр та Відділень, які мають забезпечити успішну фахову діяльність студента та науковця у майбутньому. Ці знання базуються на формуванні під час навчання вмінь та навичок саме в практичному використанні історичної та філологічної науки, культурології наук, при вивченні країн Східної Європи в різних галузях сучасних знань. Необхідні та достатні знання, отримані в Інституті Східної Європи на Кафедрах та Відділеннях, передбачають:

- вести діалог з історії, філології, культурології, соціології і права, археоастрономії в необхідному колі професійного спілкування;
- обґрунтовувати свою точку зору з аспектів у будь-якій професійній ситуації;
- адекватно розуміти професійно-орієнтовану мову;
- вміти вирішувати будь-які практичні завдання.

Для реалізації програм ІСЄ розроблені технології навчання, які ґрунтуються на використанні найсучасніших методик (як вітчизняних, так і закордонних) і передових засобів навчання: нових підручниках, посібниках, аудіо-, відео- та інтернет-матеріалах, різних видах наукової та освітньої наочності.

Сьогоденна методика ІСЄ передбачає включення у навчальні технології сучасних підручників, фахових журналів, які допоможуть з'ясувати всі аспекти сучасної науки та освіти в країнах Східної Європи.

Технології ІСЄ передбачають залучення матеріалів (підручників, аудіо та відеоматеріалів), які мають наукове спрямування і виступають як основа набування студентами, аспірантами, докторантами та вченими знань про країни Східної Європи їх історію, мову та культуру. ІСЄ в контексті своїх досліджень вивчає також побут, історіографію, релігієзнавство, християнство країни Східної Європи.

Концепція вивчення країн Східної Європи передбачає забезпечення високого рівня самостійної роботи над дослідженнями в галузях як і історії, літератури, культури, так і лінгвістики всіх країн Східної Європи.

При вивченні країн Східної Європи основною метою є оволодіння основами історії, літератури та культури на кваліфікаційному рівні, щоб забезпечити всі необхідні знання для вивчення основ які досліджуються в країнах Східної Європи.

Для успішного розв'язання завдань з дослідження країн Східної Європи, які пов'язані з розвитком нових технологій, необхідне гармонійне поєднання трьох головних компонентів: вільного знання історії, літератури, мови та досконалого володіння комп'ютерною технікою, обізнаності з головними аспектами сучасної історії і культурології країн Східної Європи.

Глобальним напрямком розвитку Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" є наукові дослідження та публікації наукових досліджень у фаховому журналі "Українознавець".

Крім того Інститут Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон", надасть можливість продовжити вивчення країн Східної Європи для вдосконалення знань про ці країни.

Таким чином, для підготовки студентів у Інституті Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" має передбачити функціонування всіх електронних фахових носіїв як в Україні, так і в країнах Східної Європи та поза її межами, що дасть змогу випускникам ІСЄ мати необхідну теоретичну підготовку та відповідні практичні навички з усіх напрямків теоретичного та практичного втілення напрацювань в системі сучасних знань.

Програми Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" ґрунтуються на вивченні досвіду країн Східної Європи.

В Інституті Східної Європи досягається розширення загальноосвітніх знань, як це відбувається в усіх вузах країн Східної Європи...

Слід наголосити, що сьогодні Інститут Східної Європи очолює та координує діяльність усіх світових Вузів, створює програми для конкретних кафедр, надає фундаментальну допомогу, робить усе можливе, щоб система підготовки спеціаліста за участю Кафедри українознавства була ефективна.

Інститут Східної Європи забезпечує також високий фаховий рівень майбутніх фахівців за участю відділень кафедр.

Ця концепція Інституту Східної Європи розширює діяльність Університету "Львівський Ставропігон" для підготовки фахівців з проблем дослідження Східної Європи шляхом проведення Міжнародних наукових конференцій, семінарів та круглих столів, передбачає можливість удосконалення навчального процесу, що диктується нинішніми змінами в усій структурі гуманітарної науки, зокрема українознавстві, яке є ключовим фактором у системі функціонування Інституту Східної Європи та міжнародної наукової та освітньої співпраці, згідно з угоди з українознавчими структурами як країн Східної Європи так і Міністерства Освіти і Науки України.

© Уклад Концепцію Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" засновник та директор Інституту Східної Європи - доктор історичних наук, професор В.С.Ідзьо 12.04.2001р.

Освітня діяльність Інституту Східної Європи та структурного підрозділу Кафедри Українознавства у 2001 - 2016 роках.

З відновленням незалежності України наука і освіта стала власною справою українського народу.

Внаслідок дескридитації науково-освітніх закладів, які були утворені УРСР та їх функціонування в Україні в посткоміністичний період, які фактично нічого нового наукового не внесли в розвиток української науки та освіти в Україні в лютому 2001 року постає та відновлюється освітній заклад Університет "Львівський Ставропігон".

3 квітня 2001 року при Університеті “Львівський Ставропігон” засновується Інститут Східної Європи.

Інститут Східної Європи ставить кардинально нові завдання в галузі незалежної від попередньої комуністично-фашистської наукової системи, розбудови суто української науково-освітньої системи на суто українських науково-освітніх історичних традиціях.

Інститут Східної Європи спрямований на незалежній від комуністичного міністерства освіти і науки УРСР та комуністичної України розвивати основи українського наукового, соціально-культурного, християнського-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців.

З метою реалізації науково-освітніх в першу чергу гуманітарних завдань Інститут Східної Європи в 2003 році відкриває на своїй базі Кафедру Українознавства, яка згідно потребами координації науково-освітніх процесів підпорядковує Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України.

Хочемо наголосити, хоча Інститут Східної Європи було відкрито при Університеті “Львівський Ставропігон”, який разом з Кафедрою Українознавства залишаються самоврядними, самостійними науковими та освітніми організаціями.

Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” було спрямоване на протизаставу старим комуністично-фашистським науково-освітнім інститутам УРСР. Університет “Львівський Ставропігон” в лютому 2001 року це нова відновлена науково-освітня установа, яка постала в Україні у слід за Києво-Могилянською та Острозькою Академіями.

Слід наголосити, що вже у 1586 році було розроблено Статут Львівського Успенського Ставропігійського братства, який був затверджений антиохійським патріархом Йоакимом.

Антиохійський патріарх Йоаким надав братству привілей Ставропігії, тобто незалежність від церковної ієрархії.

Цей Статут і привілей підтвердив такою Костянтинопольський патріарх Ієремія.

У Ставропігійській школі навчалися діти різних майнових станів...

У Братській школі працювали відомі в той час культурно-освітні діячі. Одним із них був Петро Могила, який і заснував по зразку Ставропігійської школи Києво-Могилянську колегію, яка в подальшому переросла в академію.

У 1788 році в епоху входження Галицького королівства в Священну Римську імперію на основі реорганізації Ставропігійського братства виникає “Львівський Ставропігійський Інститут”. До кінця XIX століття “Львівський Ставропігійський Інститут” був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну українську еліту.

Концепція діяльності відродженого науково-освітнього закладу Інституту Східної Європи 3 квітня 2001 року при Університеті “Львівський Ставропігон” полягає в тому, щоби разом в нових політичних, культурно-християнських умовах відновленої України на засадах свого попередника Львівського Ставропігійського Інституту XVIII-XX століть в XXI столітті формувати базуючись на науково-освітніх традиціях та розвивати українську науку та наукове українознавство.

До науково-освітньої структури Інституту Східної Європи з 2003 року входить, утворена на базі ІСЄ Кафедра Українознавства, яка угодою порв'язана з Національним науково-дослідним Інститутом українознавства, являючись у Львові його структурним підрозділом (філіалом).

Задля розширення спектрів науково-освітньої діяльності Кафедра Українознавства утворила на своїй базі Відділення Кафедри Українознавства, які функціонують згідно розроблених на основі концепції Кафедри Українознавства, власних профільних концепцій.

Важливим напрямком діяльності Інституту Східної Європи є освітня робота, яка проводиться відділами ІСЄ, Кафедрою Українознавства та її Відділеннями.

Наукова робота Інституту Східної Європи.

Важливим напрямом діяльності Інституту Східної Європи є наукова робота викладачів, доцентів та професорів, аспірантів та студентів.

Наукова робота вчених Інституту Східної Європи та вчених свого підрозділу Кафедри Українознавства передбачає дві найважливіші цілі:

1. Підвищення науково-методичного рівня вчених Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства.
2. Підготовка вчених Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства до керівництва науково-пошуковою роботою студентів та аспірантів.

У першому аспекті Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть забезпечувати періодичне наукове стажування своїх викладачів-вчених у відповідних наукових закладах України та закордоном.

Цільово скеровувати на навчання до магістратури, аспірантури, докторантури в Національний науково-дослідний Інститут українознавства в Київ та інших українознавчих центрів за кодомом в Гарвард, Едмонтон та інших країнах Східної Європи.

Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства з вченими будуть активно брати участь у міжнародних наукових проектах, конкурсах для здобуття відповідних неаукових грантів для продовження науково-дослідної роботи.

Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть активно брати участь у науково-практичних конференціях (міжнародних, всеукраїнських, регіональних, міжвузівських, круглих столах, науково-методичних семінарах, нарадах, симпозіумах), Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства будуть періодично провідних закордонних та українських вчених з метою організації тематичних лекцій, тренінгів, наукових доповідей для викладачів, вчених, аспірантів, докторантів та студентів.

Важливим напрямком Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства є організація аспірантських, докторантських та студентських наукових робіт з залученням провідних українських та іноземних закладів передусім Національного науково-дослідного Інститут Українознавства в Києві та інших українознавчих центрів за кодомом, зокрема в Гарварді, Едмонтоні. Мюнхені та інші.

Обов'язковим напрямком наукової роботи Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства є публікація наукових результатів в різних періодичних наукових виданнях, а також підготовка наукових розробок, монографій, наукових статей, рецензій.

Викладачі та вчені Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства.

Інституту Східної Європи та Кафедра Українознавства окрім співпраці з Національним науково-дослідним Інститутом Українознавства в Києві та іншими українознавчими центрами за кодомом, зокрема в Гарварді, Едмонтоні, Мюнхені, Москві, Празі, Братиславі, Варшаві, Відні, Римі і буде активно співпрацювати з усіма Інститутами країн Східної Європи...

Засновник та директор Інституту Східної Європи - доктор історичних наук, професор Університету "Львівський Ставропігон" Віктор Святославович Ідзьо. 20 листопада 2002 р.

Розділ II.
Відділи Інституту Східної Європи.

Активна праця Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” у продовж 10-ти ліття та особливо в 2014-2015 роках дозволила в 2016 році розширити та вдосконалити науково-освітню діяльність.

4 січня 2016 року в Інституті Східної Європи було відкрито “Фізико-Математичне відділення”, яке очолив доктор фізико-математичних наук, професор Кафедри Українознавства **Ігор Огірко**.

На базі “Фізико-Математичне відділення” з 2017 року виходитиме “Фізико-Математичний Вісник Інституту Східної Європи”.

15 лютого 2016 року в Інституті Східної Європи було відкрито відділення “Міжнародної громадської співпраці”, яке очолив юрист-магістр, керівник юридичного відділу Львівської міської ради, заступник голови Товариства “Любачівщина” **Олег Фецяк**.

Наголосимо, що для успішної діяльності Інститут Східної Європи в 2017-2018 роках і надалі буде відкривати профільні науково-дослідні **Відділи**.

Концепція та перспективний план «Фізико-Математичного Відділення» Інституту Східної Європи.

Наукова діяльність є одним із пріоритетних напрямів функціонування. Як складова системи освіти наукова діяльність посідає провідне місце у підготовці та підвищенні професійного рівня, а також у формуванні науково-дослідної роботи.

Місія наукової діяльності полягає в розширенні наукового світогляду, вивченні та поширенні досвіду роботи вітчизняних і зарубіжних наукових шкіл.

Мета, завдання та принципи політики наукової діяльності.

Основною метою концепції є розвиток науково-інноваційного потенціалу, посилення взаємозв'язку науки та практики в трансформаційних умовах:

- розвиток науково-технічних досліджень, насамперед фундаментальних;
- проведення прикладних досліджень за новими науковими напрямами щодо потреб підприємств, які сприяють відкриттю нових напрямів підготовки кадрів, ураховуючи інноваційні підходи;
- створення навчально-науково інноваційних центрів, що поєднують розвиток наукових і навчальних лабораторій;

популяризація і комерціалізація результатів наукових досліджень, проведених в університеті.

Підготовка кадрів на основі формування інноваційних ідей і технологій освіти припускає вирішення таких завдань:

- проведення досліджень фундаментальних і прикладних за пріоритетними напрямами інженерно-технічної науки, що дозволить розробити рекомендації щодо впровадження принципово нових технологій, техніки й матеріалів і забезпечить участь університету у виконанні державних замовлень, замовлень підприємств і в міжнародних проектах;

- підготовка й захист співробітниками кандидатських і докторських дисертацій з актуальних проблем;

- організація навчального процесу на основі використання досягнень науки і техніки;

- розширення співробітництва та взаємодії з академічною наукою;

- розширення співробітництва з міськими й обласними радами, органами державного управління, органами місцевого самоврядування щодо формування науково обґрунтованих нормативних та інших актів, розвитку територій і вирішення інституціональних проблем;

- розвиток й ефективне використання винахідницької діяльності;

- проведення досліджень ринку науково-технічних послуг, здійснення інформаційного забезпечення науково-технічної продукції відповідно до міжнародних норм;

- інституціоналізація відносин з державними органами й організаціями, великими підприємствами через укладання договорів, узгодження намірів щодо проведення наукових досліджень;

- вихід на міжнародний ринок наукової продукції, участь у виконанні міжнародних науково-технічних програм;

- пропаганда досягнень учених через засоби масової інформації, публікацію монографії, участь у виставках; публікація результатів у міжнародних наукових виданнях, що мають індекс цитування.

Принципи досягнення стратегічної мети:

- об'єктивне врахування технологічних реалій України за умови формування і реалізації політики розвитку науково-дослідної діяльності;

- пріоритетність розвитку фундаментальних, проблемно орієнтованих і прикладних досліджень, спрямованих на технологічну модернізацію управління й виробничої діяльності;

- середньострокове планування заходів щодо розвитку науково-дослідної та інноваційної діяльності;

- підтримка та розвиток рівня, стандартів і якості освіти, безперервне оновлення, що відповідає сучасним вимогам;

- випереджальний розвиток й інтеграція наукових досліджень процесу;

- орієнтація на забезпечення широкого доступу до сучасної освіти й результатів наукових досліджень.

2. **Механізми реалізації наукової діяльності.**

Основу реалізації основних напрямів Концепції становлять механізми стимулювання. Підхід полягає в інституціоналізації політики наукової діяльності, яка дозволить здійснити запуск певних процесів, що підтримуються в рамках діяльності, у тому числі за умови ресурсної підтримки бізнесу.

Форми інтеграції навчального процесу, науки та практики.

Інтеграція навчального процесу, науки та практики забезпечується через:

- підготовку фахівців на основі використання науково-технічних досягнень;

- залучення до участі в науково-дослідній роботі;

- проведення наукової, науково-методичної та організаційної роботи щодо розвитку різних форм наукової творчості у взаємозв'язку з науковим процесом;

залучення учених академічної науки до організації процесу з установами НАН України, галузевих академій наук для проведення науково-дослідної роботи.

Ілюстрація результатів наукових досліджень здійснюється через:
проведення досліджень ринку науково-технічної продукції;
участь у міжнародних, всеукраїнських, галузевих, науково-технічних виставках, аукціонах;
публікації статей у міжнародних виданнях, які мають індекс цитування;
поширення тематичних збірників і видань серед потенційних споживачів;
проведення презентацій наукової школи і напрямів досліджень;
проведення конкурсів на кращі розробки вчених та створення інформаційних банків щодо напрямів наукових досліджень;

проведення наукових конференцій і семінарів з актуальних проблем.

Форми міжнародного науково-технічного співробітництва:

спільні науковими організаціями - розробка науково-технічних проектів за пріоритетними напрямками наукових досліджень;

зарубіжне з метою здійснення спільних наукових досліджень і поглибленого вивчення наукових проблем;

створення спільних наукових лабораторій, надання наукових послуг.

Фінансування наукової діяльності здійснюється за рахунок:

індивідуального плану наукового працівника;

коштів замовників наукових послуг;

коштів міжнародних організацій;

інших джерел.

Організаційні заходи щодо реалізації Концепції:

формування інформаційного центру;

розвиток видавничого центру;

створення банку даних міжнародних фондів, які фінансують науково-дослідні проекти та програми;

укладання договорів науково-технічного співробітництва.

Індикатори успішності реалізації концепції

До індикаторів реалізації науково-дослідної та інноваційної діяльності, що характеризують розвиток як дослідної компоненти, так і форм освітньої діяльності, у рамках дії даної Концепції належать:

створення обсягів наукової продукції;

зростання індексу цитування професорсько-викладацького складу університету;

збільшення кількості договорів із зарубіжними партнерами щодо здійснення освітніх програм або проведення досліджень.

© Ігор Васильович Огірко - математик. Доктор фізико-математичних наук. Професор. 15. 01.2016р.

ІНСТИТУТ СХІДНОЇ ЄВРОПИ
при
Університеті
«Львівський Ставропігон»

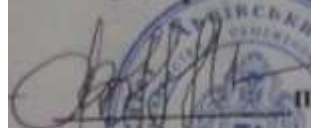

THE EASTERN-EUROPEAN
of
University
«L'viv Stavropigion»

м. Львів, 79008, вул. Кривоноса, д.10; тел. 097-496-22-40;
www.easterneurope.nethouse.ua; E-mail: ukrainoznavezz@ukr.net

ЗАТВЕРДЖЕНО

Директор Інституту Східної
Європи Університету «Львівський
Ставропігон»

проф. Віктор Ідзьо
“15” лютого 2016р.

ПОГОДЖЕНО

Завідувач відділення Інституту
Східної Європи Університету
«Львівський Ставропігон»

Олег Фецяк
“12” лютого 2016р.

К О Н Ц Е П Ц І Я

Відділення
Міжнародної громадянської співпраці
Інституту Східної Європи
Університету «Львівський Ставропігон»

Львів 2016р.

**Концепція та перспективний план науково-освітньої роботи
Відділення «Міжнародної громадянської співпраці»
Інституту Східної Європи**

Відділення «Міжнародної громадянської співпраці» (МГС) Інституту Східної Європи (ІСЕ) при Університеті «Львівський Ставропігон» здійснює комплексні дослідження та навчання студентів у процесі вирішення практичних завдань.

Відділення «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» сприятиме навчанню на високому фаховому освітньо-кваліфікаційному рівні студентів та науковців на матеріально-технічній базі, яку забезпечить ІСЕ в галузі гуманітарних та соціально-економічних дисциплін.

Основними напрямками дослідження та навчання Відділення МГС стануть сфери міжнародних відносин, юриспруденції, філософії, соціології, туризму і т.п.

Обов'язковим змістом роботи відділення стане не тільки практичне використання знань, але й здійснення народної дипломатії.

Для реалізації програм Відділення МГС ІСЕ розроблені технології навчання, які ґрунтуються на використанні найсучасніших методик (як вітчизняних, так і закордонних) і передових засобів навчання: нових підручників, посібників, аудіо-, відео- та інтернет-матеріалів, різних видах наукової та освітньої наочності.

Концепція навчання передбачає забезпечення високого рівня самостійної роботи над дослідженнями.

Важливим напрямком розвитку Відділення «Міжнародної громадянської співпраці» Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» є публікації досліджень у фахових виданнях.

Відділення МГС сприятиме наданню можливості продовжити навчання в інших вітчизняних та зарубіжних навчальних закладах.

Обов'язковими формами діяльності Відділення «Міжнародної громадянської співпраці» ІСЕ є проведення наукових конференцій, семінарів та круглих столів і т. п., а також співпраця з подібними вітчизняними та міжнародними партнерами.

Уклад Концепцію відділення «Міжнародної громадянської співпраці»
Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» -
Завідувач відділення Олег Феєняк

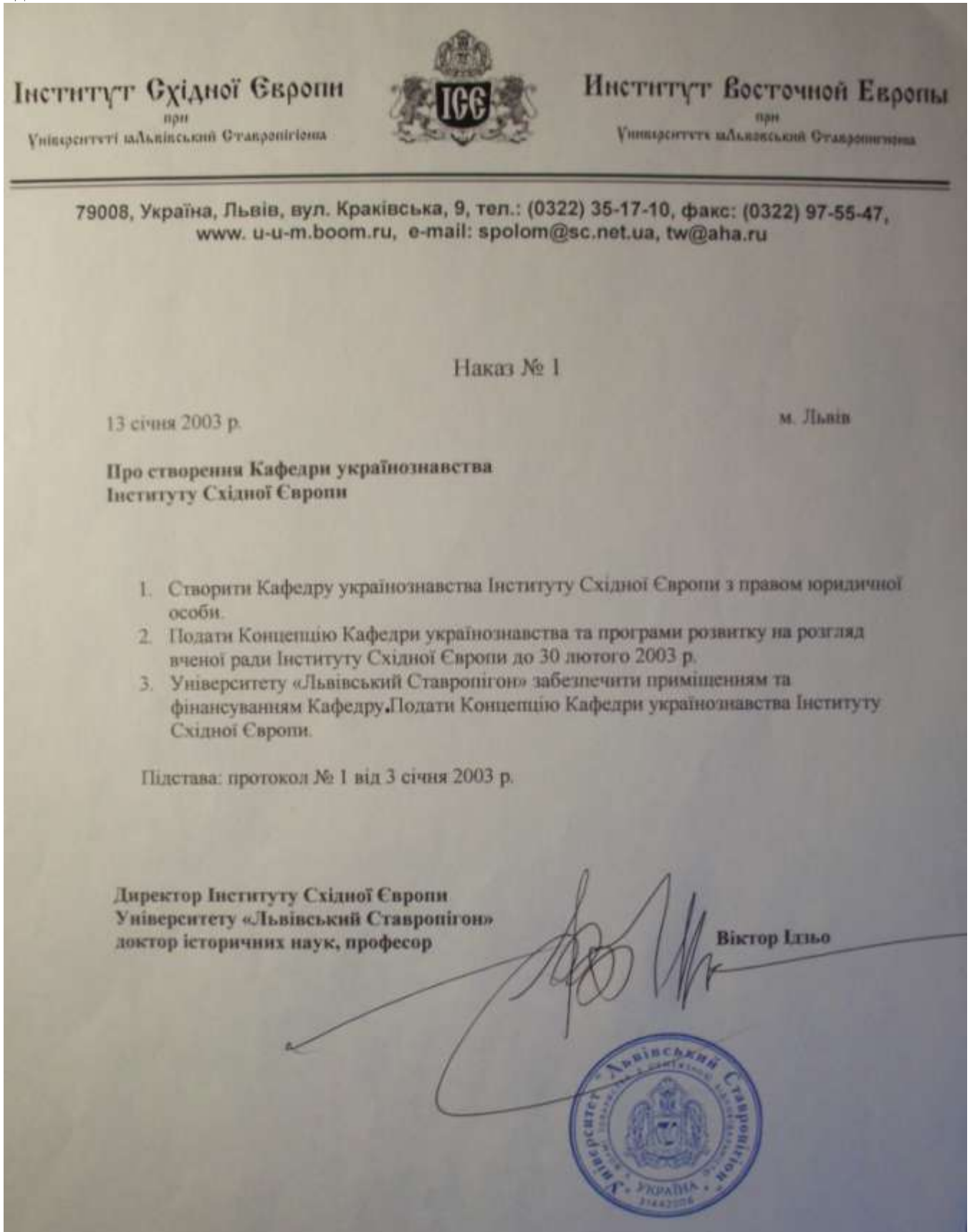
12.02.2016р.

Розділ III.

Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи. Концепція та стратегія науково-освітньої діяльності(2003-2016рр.).

Внаслідок активної праці ІСЄ у 2001-2003 роках, за погодженням з ректором Університету “Львівський Ставропігон” Р.І. Мокриком, директор Інституту Східної Європи(ІСЄ) при Університеті “Львівський Ставропігон” В.С. Ідзьо, **13 січня 2003 року**, в ІСЄ створено Кафедру Українознавства(КУ) з правом юридичної особи.

2.Наказ про створення Кафедри Українознавства ІСЄ при Університеті “Львівський Ставропігон”.

За період січня-березня 2003 року була напрацьована концепція Кафедри Українознавства і вона розпочала втілюватися в життя під керівництвом засновника, завідувача Кафедри Українознавства професора В.С. Ідзьо, в травні 2005 року, про що засвідчують нижче подані документи.

Першими науковцями Кафедри Українознавства ІСЄ при Університеті “Львівський Ставропігон” в січні 2003 року були: засновник та перший завідувач, проф. В. Ідзьо, проф. П. Кононенко, проф. Я. Дашкевич, проф. М. Пришляк, проф. О. Романів, проф. Р. Мокрик, проф. В. Грабовецький, доц. Т. Кононенко, доц. Я. Кміт, доц. В. Смичок, доц. О. Огірко, науковці: В. Артюх, В. Гаюк, А. Захарченко, Т. Каляндрук та інші. В такому складі Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи УЛС пропрацювала до 7 лютого 2005 року.

В подальшому 8 лютого 2005 року, у зв'язку з наданням фінансування Університетом “Львівський Ставропігон”, тимчасово, на два роки, була переведена на Факультет Прикладної Лінгвістики(ФПЛ), де 1 лютого 2005 року була затверджена в складі, ФПЛ, а 19 лютого 2005 року, таке тимчасове переведення Кафедри Українознавства ІСЄ було затверджене ректором Університету “Львівський Ставропігон” - Романом Івановичем Мокриком.

3. Концепція діяльності Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при УЛС у 2003-2005 роках.

Засновник та завідувач, доктор історичних наук та один із перших професорів Університету "Львівський Ставропігон" (УЛС), Віктор Святославович Ідзьо, створюючи Кафедру Українознавства (КУ) в Інституті Східної Європи УЛС керувався науково-освітніми напрацюваннями вчених УЛС, які працювали в той час під керівництвом ректора, професора - Р.І. Мокрика, за що останній **29 серпня 2003 р.** (протокол №8), рекомендував Вченій Раді присвоїти В.С. Ідзьо звання професора, про що засвідчує нижче поданий документ.

УНІВЕРСИТЕТ
"ЛВІВСЬКИЙ СТАВРОПІГІОН"

UNIVERSITY
"LVIVSKYJ STAVROPIGION"

Рішення

Ректорату Університету „Львівський Ставропігон”

від 29 серпня 2003 р. (протокол № 8)

За активну участь в роботі Університету „Львівський Ставропігон” в рамках Договору про співпрацю між Українським державним університетом в м. Москві рекомендувати Вченій Раді Університету „Львівський Ставропігон” присвоїти звання професора Університету „Львівський Ставропігон” ректору Українського державного університету в м. Москві доктору історичних наук п. Ідзьо Віктору Святославичу.

Ректор

Роман Мокрик

Україна,
79008, Львів, вул. Криштофа, 10
Діяльність: 79000, Львів, вул. 6086
Тел: + (00380) 3221 74-42-64, 75-29-91
Тел факс: + (00380) 3221 97-10-38
E-mail: stavropigon@franko.lviv.ua

10, Kryštofa str.,
Lviv, 79008, Ukraine
Mail box: 6086, Lviv, 79000
Tel: + (00380) 3221 74-42-64, 75-29-91
Fax: + (00380) 3221 97-10-38
E-mail: stavropigon@franko.lviv.ua

4.Подання ректора УЛС Романа Мокрика на присвоєння звання професора Університету Львівський Ставропігон» директору ІСЄ, завідувачу Кафедрою Українознавства Віктору Ідзьо.

Концепція Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи.

Кафедра Українознавства (КУ) Інституту Східної Європи(ІСЄ) при Університеті “Львівський Ставропігон” здійснює комплексне вивчення історії, літератури, мови, культури, пов’язане з використанням усіх цих аспектів у процесі вирішення практичних завдань навчання студентів в умовах бурхливого розвитку інформації та науково-технічного розвитку суспільства. При цьому зростає потреба у фахівцях, які здатні вирішувати завдання в галузі комплексного вивчення історії, літератури та мови в узагальнюючому курсі українознавства, який полегшує обробку комплексної інформації в усіх галузях згаданих вище наук.

Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” створює науково-освітні відділення в різних галузях науки, які доповнюють і розширюють спектри наукового українознавства, а саме: в галузі сучасного українського літературознавства, в галузі історії медицини, в галузі культури українських бойових мистецтв та інших напрямках наук, які не суперечать основним засадам наукового українознавства і доповнюють його.

Поглиблене вивчення всіх аспектів українознавства, загальних гуманітарних і мовознавчих дисциплін, комп’ютерних технологій та іноземних мов може забезпечити відповідний рівень підготовки фахівця з прикладної лінгвістики, що дасть можливість розв’язувати завдання в різних галузях, передусім у науковій та прикладній сферах.

Слід наголосити, що Кафедри Українознавства відкриті сьогодні в більшості університетів та інститутів України. В Києві активно розвивається державний Інститут Українознавства Міністерства освіти та науки України (МОН), який сьогодні має статус національного, і який очолює академік НАН України П.П. Кононенко. Слід зауважити, що в Академії наук “Вища школа” України плідно функціонує відділ українознавства.

Майбутньому нашої країни потрібні українознавці, які би поряд з перекладачами-лінгвістами підтримували високий рівень української гуманітарної науки. Потреба в цих фахівцях зростає, зростає соціальне замовлення на спеціалістів: саме із цим пов’язане відкриття Кафедри Українознавства в Інституті Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”, який здатний здійснювати переклади історичних та художніх текстів, розробляти нові методики викладання та впорядкування історичної і літературної термінології, допоможе оволодіти основами історичної лінгвістики.

Для діяльності Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”, як і в цілому Університет “Львівський Ставропігон”, має відповідну матеріально-технічну базу та може забезпечити навчання і видання друкованого органу кафедри, журналу “Українознавець”, на потрібному навчально-методичному рівні.

Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” здійснюватиме підготовку спеціалістів та магістрів за кваліфікацією лінгвіст-інформатик, перекладач матиме також базу знань, яку забезпечить кафедра українознавства в галузі гуманітарних та соціально-економічних дисциплін.

У процесі вивчення цих дисциплін на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” студент, науковець закріплює вміння та навички з історії, літератури, мови та культури України на високому фаховому освітньо-кваліфікаційному рівні та матиме можливість:

- знати основні історичні події в українській історії, літературі, культурі, які об’єднує українознавство;
- знати основні українознавчі теорії;
- розуміти основи українознавства;
- мати уявлення про основні етапи розвитку українознавства: історії, мови, культури, соціології, права, християнського віровчення, археоастрономії, бачити взаємодії духовного і матеріального;
- знати Конституцію України, права і свободи громадян, засади сучасного українознавства;
- знати соціологію і право;
- вміти обґрунтувати свою точку зору в контексті вивчення українознавчих дисциплін;
- розуміти наукову, філософську, християнську структуру українознавства;
- досліджувати основи археоастрономії;
- володіти основами документознавства;
- знати рідну мову як загальнолітературну, так і ділову, як основу українознавства;
- розуміти значення українознавства в умовах науково-технічного прогресу;
- розуміти значення українознавства для розбудови держави.

На Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” студенти та вчені набуватимуть знання та вміння для фахового підходу до комплексного вивчення українознавства та лінгвістики, що є суттєво новим підходом до комплексного поєднання та вивчення вищезгаданих наук.

В галузі фундаментального та професійно-орієнтованого українознавства діяльність кафедри українознавства має забезпечити успішну фахову діяльність студента у майбутньому. Ці знання базуються на

формуванні під час навчання вмінь та навичок саме в практичному використанні історичної та філологічної науки, культурології, які об'єднують українознавство в різних галузях сучасних знань, передусім в практичному використанні прикладної лінгвістики.

Таким чином, від отримання знання на кафедрі українознавства залежить здійснення у майбутньому професійної діяльності фахівця-лінгвіста.

Необхідні та достатні знання, отримані на кафедрі українознавства, передбачають:

- вести діалог з історії, філології, культурології в необхідному колі професійного спілкування;
- обґрунтовувати свою точку зору з українознавчих аспектів у будь-якій професійній ситуації;
- адекватно розуміти професійно-орієнтовану мову;
- вміти вирішувати будь-які практичні українознавчі завдання.

Для реалізації програм українознавства розроблені технології навчання, які ґрунтуються на використанні найсучасніших методик (як вітчизняних, так і закордонних) і передових засобів навчання: нових підручників, посібників з українознавства, аудіо -, відео- та інтернет-матеріалах, різних видах українознавчої наочності.

Сьогоденна методика українознавства передбачає включення у навчальні технології сучасних підручників, фахових журналів, які допоможуть з'ясувати всі аспекти сучасного українознавства.

Технології українознавства передбачають залучення матеріалів (підручників, аудіо- та відеоматеріалів), які мають українознавче спрямування і виступають як основа набування студентами знань про нашу країну, історію, мову та культуру. Українознавство в контексті лінгвістичних досліджень вивчає також побут, історіографію, релігієзнавство.

Концепція вивчення українознавства на факультеті прикладної лінгвістики передбачає забезпечення високого рівня самостійної роботи над дослідженнями в галузях як української історії, літератури, культури, так і лінгвістики.

При вивченні циклів українознавства основною метою є оволодіння основами української історії літератури та культури на кваліфікаційному рівні, щоб забезпечити всі необхідні знання для вивчення основ контрастивної лінгвістики.

Для успішного розв'язання завдань українознавства, які пов'язані з розвитком нових лінгвістичних технологій, необхідне гармонійне поєднання трьох головних компонентів: вільного знання історії, літератури, мови та досконалого володіння комп'ютерною технікою, обізнаності з головними аспектами сучасної української культурології.

Роль сучасного українознавства полягає у формуванні, вивченні та використанні інформаційних потоків, які базуються на рідній українській історії, мові, культурі, з використанням спеціалізованої структурно-лінгвістичної бази.

Чільні місця тут займають такі аспекти:

українознавча база даних;

українознавчі інтернет-ресурси;

вивчення та формування нових українознавчих баз даних як фахівцями-професіоналами, так і початківцями-студентами;

введення у безперервний українознавчий процес навчання нових освітніх та наукових програм.

Глобальним напрямком розвитку Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігійон" є наукові дослідження та публікації наукових досліджень у фаховому журналі "Українознавець".

Крім того, випускники Кафедри Українознавства(КУ) Інституту Східної Європи(ІСЕ) при Університеті "Львівський Ставропігійон", які отримають знання на Кафедрі Українознавства, зможуть продовжити вдосконалення цих знань на кафедрі пошуковцями або аспірантами.

Таким чином, для підготовки студентів на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігійон" має передбачати функціонування всіх електронних фахових носіїв як в Україні, так і поза її межами, що дасть змогу випускникам Університету мати необхідну теоретичну підготовку та відповідні практичні навички з усіх напрямків теоретичного та практичного українознавства й сприятиме заповненню цієї лакуни в системі сучасних знань.

Програми Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігійон" ґрунтуються на вивченні світового досвіду українознавства.

На Кафедрі Українознавства досягається розширення загальноосвітніх знань, як це відбувається в усіх вузах як України, США, Канади, Європи, так і Росії, Польщі та інших в першу чергу європейських країн.

Так, наприклад, створені й активно функціонують кафедри українознавства в Польщі при Варшавському Університеті, в Українському державному університеті міста Москви, в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. Українознавство розвивається в українській системній освіті в США, Канаді, Великій Британії та Німеччині.

Створена Світова Науково-Методична Рада українознавців, яку очолює академік П.П. Кононенко.

Ця Рада бере шефство над кафедрами українознавства, надає їм всебічну допомогу, проводить форуми та щорічні міжнародні наукові конференції українознавців.

Слід наголосити, що сьогодні українознавство, Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” орієнтується на профільний державний заклад - Інститут Українознавства МОН України, який очолює та координує діяльність усіх світових українознавчих кафедр, створює українознавчі програми для конкретних кафедр, надає фундаментальну допомогу, робить усе можливе, щоб система підготовки спеціаліста – лінгвіста-інформатика, перекладача та викладача іноземної мови – за участю кафедри українознавства, забезпечила високий фаховий рівень майбутніх фахівців-українознавців.

Ця концепція Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” розширює діяльність Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” для підготовки фахівців-українознавців, передбачує можливість удосконалення навчального процесу, що диктується нинішніми змінами в усій структурі гуманітарної науки, зокрема українознавстві, яке стає ключовим фактором у системі Міністерства освіти та науки України.

©Уклад Концепцію Кафедри українознавства Інституту Східної Європи УЛС засновник та завідувач - доктор історичних наук, професор В.С.Ідзьо - 10.13.2003р.

5. Другий Професор Університету “Львівський Ставропігон” - Віктор Святославович Ідзьо.

**Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” -
Львівський Філіал Національного науково-дослідного Інституту Українознавства
Міністерства Освіти і Науки України.**

Співпрацю Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” в 2003-2005 роках підтримало керівництво Національного науково-дослідного інституту Українознавства МОН України, який очолював, засновник наукового українознавства, доктор філологічних наук, професор, академік-українознавець, професор Кафедри українознавства УЛС з 2003 року - Петро Петрович Кононенко.

6.Засновник та завідувач Кафедри Українознавства, Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” професор В.С. Ідзьо та директор Національного науково-дослідного інституту Українознавства МОН України, професор Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” професор П.П. Кононенко.

Між Національним Науково-Дослідним Інститутом Українознавства Міністерства Освіти і Науки України та Кафедра українознавства Інституту Східної Європи Університету “Львівський Ставропігон” була укладена офіційна угода про співпрацю та підпорядкування Кафедри Українознавства Університету “Львівський Ставропігон”, як структурного, львівського підрозділу, Філіалу, Національного Науково-Дослідного Інституту Українознавства Міністерства Освіти і Науки України.

В грудня 2012 року угода без змін знову була пролонгована, про що засвідчують копії розміщених нище документів.

УГОДА про творчу співпрацю

м. Львів

"___" _____ 200_ р.

Інститут українознавства Міністерства освіти і науки України (далі Інститут українознавства) в особі директора, професора Петра Кононенка, з однієї сторони, та Університет "Львівський Ставропігійон" (далі Університет) в особі в.о. ректора Ярослава Кміта, з другої сторони, діючи на підставі Статутів, уклали між собою угоду.

1. ПРЕДМЕТ УГОДИ

Предметом даної угоди є творча співпраця в галузі навчально-освітньої, науково-дослідницької та видавничої діяльності.

Співпраця передбачає:

- спільну розробку наукових проєктів, програм, грантів;
- підготовку та проведення спільних наукових конференцій, «круглих столів» з актуальних наукових проблем українознавства, питань теорії і практики підготовки висококваліфікованих кадрів в умовах сучасної вищої школи в Україні на шляху до вступу до Болонської системи освіти;
- спільні наукові дослідження, співпраця у багатосторонніх проєктах і програмах;
- підготовка спільних підручників, монографій.

2. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОРІН

У процесі виконання даної Угоди

2.1. Університет бере на себе наступні зобов'язання:

- створити на факультеті прикладної лінгвістики кафедру українознавства, залучити до роботи на кафедрі висококваліфікованих спеціалістів у галузі української історії, мови, літератури, культури, мистецтва;
- брати активну участь у розробці спільних з Інститутом українознавства наукових проєктів, інноваційних освітніх технологій згідно з вимогами і стандартами Болонської системи;
- висвітлювати результати наукових досліджень, інноваційних навчальних технологій на сторінках журналу МОН України «Українознавство»;
- підготувати у 2005 році матеріали для Вісника Університету «Львівський Ставропігійон» (серія «Українознавство»);
- брати участь у роботі наукових конференцій, семінарів, які проводяться Інститутом українознавства;
- підвищувати кваліфікацію викладачів Університету на курсах Інституту українознавства;
- відкрити лінгвістичний центр при Університеті, залучити до навчання іноземних громадян для вивчення української мови; засобами української мови впроваджувати ідеї українознавства за межами України.

2.2. Інститут українознавства бере на себе наступні зобов'язання:

- керувати підготовкою спільних з Університетом програм, підручників, посібників з українознавства;
- очолити підготовку спільно з Університетом наукових конференцій з актуальних проблем українознавства;
- розглянути питання про можливість відкриття філіалу Інституту українознавства на базі кафедри українознавства факультету прикладної лінгвістики Університету;

- допомогти з редагуванням матеріалів до наукового Вісника Університету (серія «Українознавство»);
- направляти в Університет науковців Інституту українознавства для читання лекцій, спецкурсів, проведення науково-методичних семінарів;
- приймати викладачів Університету в аспірантуру для написання (та захисту) дисертаційних досліджень в Інституті українознавства.

3. ПОРЯДОК РОЗРАХУНКІВ

3.1. Взаєморозрахунки проводити згідно з додатковими угодами та письмово оформленими і підписаними обома Сторонами проміжними актами за виконання вищезгаданих зобов'язань.

4. ТЕРМІН ДІЇ УГОДИ

- 4.1. Угода набуває чинності з моменту її підписання обома Сторонами.
- 4.2. Термін дії угоди 5 років.
- 4.3. Угода вважається автоматично продовженою на кожний наступний рік, якщо жодна зі Сторін не заявила про припинення її дії за шість місяців до передбаченої дати.

5. УМОВИ УГОДИ

- 5.1. Усі питання щодо зміни статей угоди розглядаються Сторонами на умовах консенсусу.
- 5.2. Кожна зі Сторін зобов'язується враховувати інтереси другої Сторони як пріоритетної при підписанні угод з третьою Стороною.
- 5.3. Угода відповідає чинному законодавству.

6. ПІДПИСИ ТА ПЕЧАТКИ СТОРІН

Директор
Інституту Українознавства
М.Х. проф. Петро Кононенко
200 р.

В. о. ректора Університету
«Львівський Ставропігон»
Ярослав Кміт
200 р.

1. Договір між Національним науково-дослідним Інститутом Українознавства Міністерства Освіти і Науки України та Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон».

**Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”
у 2003-2016 роках.**

Інститут Східної Європи(ІСЄ) при Університеті “Львівський Ставропігон”(УЛС) був створений **3 січня 2003 року**, згідно наказу №1, який був виданий ректором Університету “Львівський Ставропігон” Р.І.Мокриком. Директором Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” було призначено доктора історичних наук, професора В.С.Ідзьо.

Слід наголосити, що Інститут Східної Європи, як це засвідчує нище поданий наказ, був створений без права юридичної особи.

1.Наказ про створення Інституту Східної Європи Університету “Львівський Ставропігон” та призначення доктора історичних наук, професора В.С.Ідзьо директором ІСЄ.

2.Наказ про створення Кафедри українознавства ІСЄ при УЛС.

В цей же час, через 10 днів, за погодженням з ректором Університету “Львівський Ставропігон”, професором Р.І. Мокриком, директор Інституту Східної Європи Університету “Львівський Ставропігон”, професор В.С.Ідзьо, **13 січня 2003 року**, створив Кафедру Українознавства (КУ) з правом юридичної особи.

За період січня-березня 2003 року була напрацьована концепція Кафедри Українознавства і вона розпочала втілюватися в життя під керівництвом засновника, завідувача кафедри В.С.Ідзьо, в травні 2003 року, про що засвідчують нище подані документи.

Першими науковцями Кафедри Українознавства ІСЄ при Університеті “Львівський Ставропігон” в січні 2003 року були: засновник та перший завідувач, проф. В.Ідзьо, проф. П.Кононенко, проф. Я.Дашкевич, проф. М.Пришляк, проф. О.Романів, проф. Р.Мокрик, проф. В.Грабовецький, доц. Т.Кононенко, доц. Я.Кміт, доц. В.Смичок, доц. О.Огірко, науковці: В.Артюх, А.Захарченко та інші. В такому складі Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи УЛС пропрацювала до **7 лютого 2005 року**.

В подальшому **8 лютого 2005 року**, у зв'язку з наданням фінансування Університетом “Львівський Ставропігон”, тимчасово, на два роки, була переведена на Факультет Прикладної Лінгвістики(ФПЛ), де **1 лютого 2005 року** була затверджена в складі, ФПЛ.

19 лютого 2005 року, таке тимчасове переведення Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи УЛС було затверджене ректором Університету “Львівський Ставропігон” - Романом Івановичем Мокриком, про що засвідчують фото-документи.

3. Концепція діяльності Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при УЛС.

4. Подання ректора УЛС, професора Романа Мокрика на присвоєння звання професора УЛС директору Інституту Східної Європи, засновнику та завідувачу Кафедри Українознавства Віктору Ідзьо.

Засновник та завідувач, доктор історичних наук та один із перших професорів Університету “Львівський Ставропігон” (УЛС), Віктор Святославович Ідзьо, створюючи Кафедру Українознавства (КУ) в Інституті Східної Європи при УЛС керувався науково-освітніми напрацюваннями вчених УЛС, які працювали в той час під керівництвом ректора, професора - Р.І. Мокрика, за що останній **29 серпня 2003 р.** (протокол №8), рекомендував Вченій Раді присвоїти В.С.Ідзьо звання професора, про що засвідчує нище поданий документ.

Слід наголосити, що в подальшому Подання ректора УЛС Романа Мокрика на присвоєння звання професора УЛС, для директора ІСЄ, завідувача Кафедрою Українознавства УЛС було затверджене Вченою Радою УЛС і В.С.Ідзьо отримав Атестат Професора: **УЛС, № 00002**, про що засвідчують фото-документи.

5.Вручення Атестату Професора, Мантії Професора та Професорського капелюха Університету “Львівський Ставропігон” доктору історичних наук, Віктору Святославовичу Ідзьо.

Концепцію Кафедри Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон” затвердив 20 травня 2003 року на засіданні Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігійон” її голова, доктор юридичних наук, професор, академік Василь Костицький.

6. Затвердження концепції Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи 20 травня 2003 року Головою Вченої Ради Університету “Львівський Ставропігійон”, академіком Василем Костицьким.

Слід наголосити, що утворення 13 січня 2003 р. та затвердження концепції Кафедри Українознавства ІСЄ 20 травня 2003 року на Вченій Раді УЛС активно підтримав відомий український вчений, довголітній голова Наукового Товариства ім. Т.Г. Шевченка, один із засновників Університету “Львівський Ставропігійон”, професор, член-кореспондент НАН України, автор праці по науковому українознавству “Львівський Ставропігійон: національна традиція та нові перспективи” Олег Романів.

З самого початку знайомства у 1998 році, коли В. Ідзьо на запрошення О. Романіва, був гостем НТШ у час коли 27-30 жовтня 1998 року у Львові проходив Міжнародного Науковий Конгрес “125 років Науковому Товариству ім. Т.Г. Шевченка”, до часу заснування і діяльності Кафедри українознавства Університету “Львівський Ставропігійон” у 2003 році, між О. Романівим та В. Ідзьо склались дружні відносини. О. Романів до передчасної смерті 3 листопада 2005 року, як і інші прогресивні вчені Львова, передусім: Я. Дашкевич, Б. Возницький, В. Костицький, Р. Мокрик, завше в усьому підтримував засновника та завідувача Кафедри Українознавства ІСЄ, професора УЛС В. Ідзьо, особливо в час надання фінансування та заснування Кафедри Українознавства та виходу 10 грудня 2005 року першого числа наукового журналу “Українознавець”...

7. Олег Романів, Голова НТШ, один із засновників Університету “Львівський Ставропігійон”, член-кореспондент НАН України, надхненник заснування Кафедри Українознавства та наукового журналу “Українознавець” в Інституті Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон”.

Слід наголосити, що власне у період з 2003 по 2005 років проходило активне становлення та розвиток Кафедри українознавства УЛС, що залишилось не зауваженим на Факультеті Прикладної Лінгвістики (ФПЛ), який очолювала професор С.Г. Борзенко. Власне професор С.Г. Борзенко в 2005 році офіційно запросила КУ, професора В.С. Ідзьо в лави ФПЛ[5,с.1-3].

За таких обставин 30 серпня 2005 р. Кафедра Українознавства була переведена уже в.о. ректором УЛС Я.М. Кмітом на ФПЛ, про що засвідчує нище поданий офіційний наказ, яким В.С. Ідзьо призначено на посаду завідувача Кафедри українознавства ФПЛ.

УНІВЕРСИТЕТ "ЛВІВСЬКИЙ СТАВРОПІГІОН" UNIVERSITY "LVIVSKYI STAVROPIGION"

НАКАЗ № _____

Від 30.08.2005 р.

По викладацькому складу

Зарахувати на посаду завідувача кафедри українознавства факультету прикладної лінгвістики з 01.09.2005 р. доктора історичних наук, професора Ідзьо Віктора Святославовича з виконанням педагогічного навантаження відповідно до плану кафедри українознавства на 2005/2006 н.р.

Підстава: заява Ідзьо В.С., рішенняченої ради факультету прикладної лінгвістики.

в.о. ректора Я. М. Кміт

Заява 22.08.2005
на посаду завідувача кафедри українознавства з виконанням педагогічного навантаження професора з 01.09.2005 р.

22.08.2005

Україна, Львів, вул. Кременська, 11
Тел. (0322) 661122, 74-42-04, 75-52-02
Тел. факс: (0322) 661122, 75-52-04
E-mail: lviv@ukr.net
Відділ ректорату: вул. Кременська, 11
76000 Львів, Україна

11, Кременська вул., Львів, 76000, Україна
Mail box: 0300, Львів, 76000
Tel: (0322) 661122, 74-42-04, 75-52-02
Fax: (0322) 661122, 75-52-04
E-mail: lviv@ukr.net
Відділ ректорату: вул. Кременська, 11
76000 Львів, Україна

8. Наказ переведення та затвердження завідувача Кафедрою Українознавства, доктора історичних наук, професора Університет "Львівський Ставропігон" В.С. Ідзьо на ФПЛ.

Зразу ж після затвердження Кафедри Українознавства на ФПЛ під керівництвом її засновника, професора УЛС В.С. Ідзьо, вчені Кафедри Українознавства взялася до активної роботи, про що засвідчують нище розміщені у цій статті надані Університетом “Львівський Ставропігон” - Сертифікати.

В першу чергу було створено друкований орган Кафедри Українознавства, науковий журнал “Українознавець”.

9. Сертифікати надані ректором УЛС професором Р.І. Мокриком завідувачу Кафедри Українознавства, професору Університету “Львівський Ставропігон” В.С. Ідзьо

Наголошу, що у 2005-2006 роках на Кафедрі українознавства ФПЛ активно працювали: проф. В. Ідзьо, проф. М. Пришляк, проф. І. Огірко, доц. Л. Конюхова, доц. О. Макарчук, доц. З. Бичко, доц. В. Артюх, доц. В. Смичок, вчений секретар А.Захарченко, що на фото, та інші...

10.Робота Кафедри Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” у 2005-2006 роках.

Співпрацю Кафедри Українознавства з Факультетом “Прикладної Лінгвістики” Університету “Львівський Ставропігон” в 2005 році підтримало керівництво Національного науково-дослідного інституту Українознавства МОН України, який очолював, засновник наукового українознавства, доктор філологічних наук, професор, випускник Київського національного університету, професор Кафедри Українознавства Інституту Східної УЛС з 2003 року, академік Національної Академії Наук України – П. П. Кононенко.

11.Засновник та завідувач Кафедри Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” професор В.С. Ідзьо та директор Національного науково-дослідного інституту Українознавства МОН України, професор Кафедри Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” П.П. Кононенко.

Між Інститутом Українознавства МОН України та Кафедрою українознавства була укладена офіційна угода про співпрацю та підпорядкування Кафедри Українознавства Університету “Львівський Ставропігон”, як структурного, львівського підрозділу, філіалу, Інституту Українознавства МОН України.

В грудня 2012 року угода без змін знову була пролонгована, про що засвідчують копії розміщених нище документів.

12. Договір між Інститутом Українознавства МОН України та Кафедрою Українознавства УЛС.

З часу утворення у 2003 і до 2005 року, Кафедра українознавства УЛС під керівництвом засновника та завідувача, академіка-українознавця В.С.Ідзя здійснювала комплексне вивчення проблем з наукового українознавства: історії, літератури, мови та філософії за певною структурою в яку увійшли високого рівня науковці-українознавці.

1 лютого 2005 року Кафедра Українознавства, що почала працювати на Факультеті Прикладної Лінгвістики, доповнилась за наказом декана ФПЛ, професора С.І. Борзенко наступними українознавцями: Л.І. Конюхова, О.Г. Макарчук, О.І. Сурмач, З.М. Бичко, А.В. Захарченко.

13. Вчені українознавчі: П.П. Кононенко, А.Ю. Пономаренко, В.С. Ідзьо під час науково-освітньої праці на Кафедрі Українознавства Університету “Львівський Ставропігон”.

14. Структура Кафедри Українознавства ФПЛ Університету “Львівський Ставропігон” у 2005-2006рр.

9 березня 2005 року до дня народження Т.Г. Шевченка Кафедра Українознавства УЛС була освячена отцем УГКЦ, доктором філософських наук, професором Кафедри Українознавства М. Пришляком.

15. Професор Кафедри Українознавства, доктор філософських наук, отець-мітрат, сінклер Української Греко-Католицької Церкви М. Пришляк благословляє діяльність Кафедри Українознавства УЛС.

За період 2005 по 2006 роки на Кафедрі Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” читали лекції з історії, літератури та мови, як українознавства, чільні українознавці Інституту Українознавства МОН України, професор Кафедри Українознавства УЛС, директор Інституту Українознавства, академік П.П. Кононенко, завідувач відділу “Мова як українознавство” Інституту Українознавства, доцент А.Ю. Пономаренко та багато інших українознавців. Активно працювала Кафедра Українознавства коли Університет “Львівський Ставропігон” очолив після смерті ректора, професора Романа Мокрика, перший проректор, доцент Ярослав Кміт. Власне вже новим, виконуючий обов’язки ректора Університету “Львівський Ставропігон”, з 2006 року, професор Українського державного університету міста Москви, Я.М. Кміт, від імені Університету “Львівський Ставропігон”, засновника та завідувача Кафедри Українознавства, професора В.С. Ідзьо, нагородив з нагоди 45-ти ліття та активної праці з студентами - почесною грамотою Університету “Львівський Ставропігон”.

16. Завідувач Кафедри українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України В.С. Ідзьо, під час праці з студентами в Інституті Східної Європи.

Слід наголосити, що новий ректор Університету “Львівський Ставропігійон”, професор Ярослав Кміт теж приділяв діяльності Кафедри Українознавства велику роль, про що засвідчує надання після почесної грамоти, завідувачу Кафедрою Українознавства Університету “Львівський Ставропігійон”, професору В.С. Ідзьо, “Сертифікату учасника других Ставропігіївських читань: Освітні і культурні традиції Львівської Ставропігії: педагогіка, духовність, творчість”, які відбулись 26-28 травня 2006 року в місті Львові.

Слід наголосити, що “Другі Ставропігіївські читання: Освітні і культурні традиції Львівської Ставропігії : педагогіка, духовність, творчість” були присвячені 750-ти річчю міста Львова, 420-ти річчю Ставропігійону, 410-річчю від дня народження Петра Могили, 150-ти річчю від дня народження Івана Франка і 5-ти річчю заснування Університету “Львівський Ставропігійон”.

17.Засновник та завідувач Кафедри Українознавства професор В.С. Ідзьо нагороджений ректором УЛС Я.М. Кмітом, з нагоди 45-ти ліття, почесною грамотою Університету “Львівський Ставропігійон”.

18.Засновник та завідувач Кафедри українознавства професор В.С. Ідзьо нагороджений ректором УЛС Я.М. Кмітом - Сертифікатом “Другі Ставропігіївські читання: Освітні і культурні традиції Львівської Ставропігії: педагогіка, духовність, творчість”.

При зміні статусу та структури “ФПЛ” у 2007 році, Кафедра Українознавства, у зв’язку з структурними змінами в Університеті “Львівський Ставропігійон”..., в зв’язку з тим, що “Факультет Прикладної Лінгвістики” припинив своє існування і назавжди канув в небуття..., вчені ФРЛ: Л.І. Конюхова, О.Г. Макачук, О.І. Сурмач, З.М. Бичко вийшли з Кафедри Українознавства при Університеті “Львівський Ставропігійон”...

Сама Кафедра Українознавства з чільними вченими: проф. П.П. Кононенко, проф. Я.М. Кмітом, проф. В.В. Грабовецьким, проф. Я.Р. Дашкевичем, проф. М.Д. Пришляком, проф. Т.П. Кононенко, доц. В.Д. Смичком, доц. В.С. Артюхом, доц. В.Д. Смичком, доц. О.В. Огірком, Т.Б. Каляндруком, доц. В.В. Гаюком під керівництвом доктора історичних наук, професора, академіка Аакадемії Наук Вищої Школи України В.С. Ідзьо знову ввійшла до складу Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон”, що дало можливість засновнику та завідувачу Кафедри Українознавства, директору та засновнику Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон”, доктору історичних наук, професору, академіку АНВШ України В.С. Ідзьо самостійно, згідно діючого законодавства, проводити кадрову політику щодо укомплектування Кафедри Українознавства вченими-українознавцями: докторами наук, професорами, академіками, доцентами, викладачами.

Нову кадрову реорганізацію інфраструктури Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігійон” у 2007 році було блискуче проведено засновником та завідувачем, академіком-українознавцем В.С.Ідзьо, за участю фахівця з Прикарпатського національного університету,

вчителя В.С. Ідзя, професора та академіка АНВШУ - В.В. Грабовецького, підтримав її і віце-президент АНВШ України, директор Національного науково-дослідного Інституту Українознавства академік П.П. Кононенко.

19.Завідувач та професор Кафедри Українознавства В.Ідзьо та П.Кононенко - академіки АНВШ України.

20.Завідувач та професор Кафедри Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” В.С. Ідзьо та В.В. Грабовецький - академіки Академії Наук Вищої Школи України. (Вчитель та учень).

Слід наголосити, що кадрова реорганізація інфраструктури Кафедри Українознавства Університету “Львівський Ставропігійон” у 2007 році було блискуче проведено засновником та завідувачем, академіком-українознавцем В.С. Ідзьо, також за допомогою фахівців-українознавців з Національного Науково-Дослідного Інституту Українознавства, зокрема, заступника директора Інституту Українознавства, професора Т. Кононенка, провідного наукового співробітника ННДІУ, академіка АНВШ України - М. Недюхи.

Реорганізація була проведена, оскільки зростає потреба у фахівцях-українознавцях, які здатні вирішувати завдання в галузі розробки комплексної стратегії в усіх галузях наукового українознавства.

Зокрема директор Інституту Українознавства, академік П. Кононенко повважав, що і з 15-ма, а не 20-ма вченими, Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при УЛС здатна вирішувати завдання в галузі розробки комплексної стратегії в усіх галузях наукового українознавства....

21.Завідувач, професор Кафедри Українознавства УЛС В.С. Ідзьо та професор Кафедри Українознавства М.П. Недюха - академіки Відділення Українознавства АНВШ України.

22.Завідувач, професор Кафедри Українознавства УЛС В.С. Ідзьо та професор Кафедри Українознавства З.В. Партико.

Поглиблене вивчення всіх аспектів українознавства, комп'ютерних технологій та іноземних мов забезпечило відповідний рівень підготовки фахівців з наукового українознавства, і дало можливість розв'язувати завдання в різних українознавчих галузях, передусім сферах археографії та джерелознавства за участю професора Кафедри Українознавства - Я.Р.Дашкевича.

23.Вчені Кафедри Українознавства професори: Віктор Ідзьо та Ярослав Дашкевич.

Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи при УЛС, за участю Інституту Українознавства МОН України у 2007-2010 роках, по проблемі “Філософія, як Українознавство” було напрацьовано, III томи Історії Філософії”, які зробили прорив в області, як філософської так і гуманітарної науки незалежної України.

24. Редактор трьох томів, завідувач Кафедри Українознавства, д.і.н., академік Віктор Ідзьо, автор трьох томів “Історія Філософії”, д.ф.н, професор Кафедри Українознавства, о. Михайло Пришляк.

В 2011-2012 роках у зв'язку з відходом у вічність вчених Кафедри українознавства УЛС, професорів М. Пришляка та Я. Дашкевича на Кафедру Українознавства було прийнято на посаду професора, як старих вчених, доцентів Кафедри Українознавства: Я. Кміта, Т. Кононенка, О. Огірка так і нових професорів: Я. Калакуру, М. Недюху, В. Гаркушу, З. Партико, доцентів: В. Кобилуха, Т. Каляндрука, В. Гаюка.

25. Професор Кафедри Українознавства УЛС, доктор історичних наук, академік АНВШ України Ярослав Калакура, завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо.

26. Професор Кафедри Українознавства УЛС, президент Академії Наук “Трипільська Цивілізація”, академік В. Гаркуша, завідувач Кафедри Українознавства, д.і.н., професор, академік В. Ідзьо.

27. Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, професор Кафедри Українознавства УЛС, доктор філософських наук Тарас Кононенко.

28. Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, професор Кафедри Українознавства УЛС, філософії Олег Огірко.

29. Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, доцент Кафедри Українознавства УЛС, кандидат історичних наук Вадим Артюх.

30. Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, доцент Кафедри Українознавства УЛС, історик Володимир Гаюк.

31.Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, санскритолог, професор Кафедри Українознавства УЛС Василь Кобилюх.

32.Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, доцент Кафедри Українознавства УЛС, кандидат економічних наук Тарас Каляндрук.

На початку 2013 року в зв'язку з ювілеєм Кафедри Українознавства, за рекомендацією ректора, професора Кафедри Українознавства Університету "Львівський Ставропігон" Я. Кміта, на посаду професора був прийнятий доктор філологічних наук З. Партико, доцента: В. Хитрук та І. Сварник.

33.Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, доцент Кафедри Українознавства УЛС, кандидат філологічних наук Василь Хитрук.

34.Завідувач Кафедри Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, кандидат історичних наук, доцент Кафедри Українознавства УЛС Іван Сварник.

Сьогодні потреба в українознавцях зростає, на них вже є державне замовлення. Саме з цими запитами пов'язане функціонування з 2013 по 2016 роки Кафедри Українознавства в Університеті "Львівський Ставропігон", оскільки діяльність Кафедри Українознавства науково розвиває весь Університет "Львівський Ставропігон", тому, що наукове українознавство здатне розробляти нові методики викладання та впорядкування історичної, мовної, філософської та літературної термінології.

Для науково-дослідної діяльності Кафедри Українознавства, Університет "Львівський Ставропігон", має з 2005 року своє наукове видання, друкований орган Кафедри Українознавства - науковий журнал "Українознавець" засновник та головний редактор якого, академік-українознавець В.С. Ідзьо, виконує свою видавничу роботу у співпраці з Національним науково-дослідним інститутом Українознавства Міністерства освіти та науки України, який очолює доктор філологічних наук, професор Кафедри Українознавства, академік НАН України - П.П. Кононенко.

35. Ректор УЛС, професор Я. Кміт, декан ФПЛ, професор С. Борзенко, засновник та завідувач Кафедри Українознавства, головний редактор наукового журналу “Українознавець” Університету “Львівський Ставропігон”, д. і. н., академік АНВШ України В. Ідзьо на засіданні Вченої Ради УЛС з нагоди обговорення та затвердження чергового числа “Українознавця”.

36. Науковий журнал Кафедри Українознавства УЛС у 2005-2016рр. Завідувач та професор Університету “Львівський Ставропігон”, головний редактор та член Редакційної Ради наукового журналу “Українознавець”: В. Ідзьо та П. Кононенко.

Слід наголосити, що Кафедра Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” та утворений нею спільно з Національним науково-дослідним інститутом Українознавства Міністерства освіти та науки України, науковий журнал “Українознавець”, що виходить на високому науковому та навчально-методичному рівні, з 2005 по 2016 роки, випустив 16 чисел наукових праць, сьогодні розвиваючись, активно публікує наукові праці вчених-українознавців з усього Світу.

Слід наголосити, що журнал “Українознавець” сьогодні у 2016 році, як ніколи для своєї діяльності, виконання науково-дослідницьких програм з наукового українознавства, потребує фінансової підтримки, яку надіється отримати в фінансовій інфраструктурі свого засновника - Національному науково-дослідному інституті Українознавства та всесвітньої історії Міністерства освіти та науки України.

37. Науковий журнал Кафедри Українознавства “Українознавець” УЛС у 2005-2016рр.

Головний редактор та член редколегії журналу “Українознавець” професори - В.С. Ідзьо та Я.М. Кміт.

38. Науковий журнал Кафедри Українознавства “Українознавець” УЛС у 2005-2016рр. Головний редактор та член редакційної ради журналу “Українознавець” професори - В.С. Ідзьо та З.В. Партико.

Надіємось, що засновник наукового українознавства, доктор філологічних наук, академік АНВШ України, професор Кафедри Українознавства УЛС, академік НАН України, президент Міжнародної асоціації українознавців - Петро Петрович Кононенко з розумінням віднесеться до нагальних потреб Кафедри Українознавства “Університету Львівський Ставропігон” та наукового журналу “Українознавець”.

39.Науковий журнал Кафедри українознавства Університету “Львівський Ставропігон”, 2005-2016рр. “Українознавець”. Завідувач Кафедри українознавства Університету “Львівський Ставропігон” В. Ідзьо та І. Огірко - технічний редактор наукового журналу “Українознавець” у 2012-2016 роках.

Слід наголосити, що за ініціативою Національного науково-дослідного інституту Українознавства МОН України, головного редактора наукового журналу “Українознавець”, завідувача Кафедрою Українознавства УЛС В.С. Ідзьо, у 2006 р. було обрано на загальних зборах Академії Наук Вищої Школи України, по відділенню українознавства - академіком АНВШ України, яке так широко святкувалося за участю ректора, професора Я.М. Кміта, всім колективом Університету “Львівський Ставропігон”.

40.Вручення академіком, членом президії АНВШ України В. Качканом на засіданні відділення українознавства, В. Ідзьо посвідчення та диплому академіка АНВШ України.

Отже, сьогодні у 2016 році, Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи, науковий журнал “Українознавець” розвиваючи свою діяльність, ставлять перед ННДІ Українознавства МОН України клопотання про включення та фінансування Кафедри Українознавства УЛС, журналу “Українознавець” в українознавчу інфраструктуру Національного науково-дослідного інституту Українознавства Міністерства освіти та науки України, з правом використання його офіційної термінології: Національний науково-дослідний інститут Українознавства Міністерства освіти та науки України, Кафедра Українознавства Університету “Львівський Ставропігон”. З цією термінологією були напрацьовані завідувачем Кафедрою Українознавства, професором УЛС, академіком АНВШ України В.С. Ідзьо в 2016 році - “Лекції з Українознавства”.

41.«Лекції з Українознавства» напрацьовані зав. Кафедрою Українознавства Університету “Львівський Ставропігон” професором В. Ідзьо у 2006-2016 роках у співпраці з УУМ та ННДІУ МОН України.

Отже напрацьована за 2003-2016 роки високого рівня українознавча інфраструктура, яка розвинулась на основі Угоди Національного науково-дослідного вституту Українознавства та всесвітньої історії Міністерства освіти та науки України з Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” є вірною, якщо взяти за основу тісну науково-дослідну, українознавчу співпрацю, яка спільно з Національним науково-дослідним інститутом Українознавства і Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” проводиться з 2003 по 2016 роки.

Слід наголосити, що ця співпраця має доробки у вигляді “Збірників наукових праць”, наукових монографій та випусків наукового журналу “Українознавець”.

42.Наукові праці напрацьовані завідувачем Кафедрою Українознавства, Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон”, професором, академіком Віктором Ідзьо у 2012-2013 роках.

Кафедра Українознавства Інституту Східної вропи при УЛС у 2005-2012 роках також рекомендувала до друку наукові праці вчених: вченого секретаря Кафедри Українознавства А. Захарченка, доцента О. Нирка,

доцента В. Артюха та доцента Є. Перепічки. Слід наголосити, що книга “Феномен Степана Бандери”, нещодавно отримала першу державну премію імені героя України Степана Бандери.

Активно працювала Кафедра Українознавства, беручи участь в усіх науково-освітніх заходах УЛС з проблем наукового українознавства, і в 2013 році. За редакцією завідувача Кафедри Українознавства УЛС доктора історичних наук, академіка В. Ідзьо, під грифом та за рекомендацією Кафедри українознавства УЛС, вийшла також монографія журналіста М. Буджак “Історія Тлумача” до 800-ліття галицького міста Тлумача.

42. Праці рекомендовані Кафедрою Українознавства до друку в 2005-2013 роках.

Кафедра Українознавства активно готувала з студентів Університету "Львівський Ставропігон" дослідників з проблем наукового українознавства: історії, філології, філософії.

За період з 2003 по 2013 роки вчені Кафедри Українознавства читали курси лекцій з наукового українознавства на: факультетах Прикладної лінгвістики, Психологічному та Технічному факультеті. За період з 2003 по 2013 роки були підготовлені з наукового українознавства: спеціалісти та магістри.

Слід наголосити, що активно працювала Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи і у 2014-2015 роках. На Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи були напрацьовані наступні наукові праці:

Спільно з Національним науково-дослідним Інститутом Українознавства МОН України було рекомендовано до друку та видано велику монографію академіка В. Ідзьо "Українська держава в IX-XIV століттях".

Українознавці з Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" у 2003-2016рр. навчалися і в Національному науково-дослідному інституті МОН України.

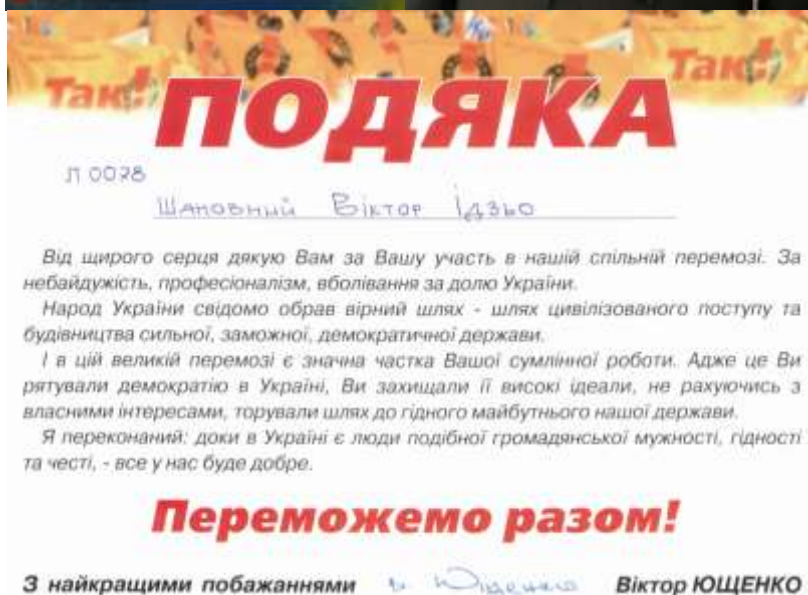

44. Студенти Університету “Львівський Ставропігон”, які прослухали курс лекцій за спеціальністю “Українознавство” доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України В.С. Ідзьо.

Слід наголосити, що завідувач Кафедри Українознавства УЛС, доктор історичних наук, професор академік АНВШ України В.С. Ідзьо, професори Кафедри: І.В. Огірко, О.В. Огірко та доценти Кафедри: В.В. Гаюк, В.О. Кобилюх, В.О. Хитрук активно беруть участь в усіх науково-освітніх заходах які проводить ректорат УЛС, під керівництвом ректора, професора-українознавця Я.М. Кміта. Зокрема у засіданнях Вчених Рад та у Міжнародних наукових конференціях, де на останній в 2013 році завідувачу Кафедри Українознавства доктору історичних наук, академіку В.С. Ідзьо була надана “Подяка та Міжнародна наукова премія імені короля Данила Галицького”, а також “Подяка Національної бібліотеки імені Василя Стефаника”.

45. Участь завідувача Кафедри Українознавства, академіка В.С. Ідзя у Міжнародних наукових конференціях, які проводив ІСЄ при Університеті “Львівський Ставропігон” у 2003-2013 роках.

46. Академік Віктор Ідзьо - засновник та завідувач Кафедри Українознавства ІСЄ при Університеті "Львівський Ставропігон", головний редактор наукового журналу "Українознавець"! Подяки Президента України В. Ющенка та директора ЛНБ імені Василя Стефаника М. Романюка.

47.Учасники українознавчих урочистостей, форумів та щорічних наукових конференцій українознавців, у 2003-2013 роках від УЛС, ректор, професор Я.М. Кміт та завідувач Кафедри Українознавства, директор ІСЄ доктор історичних наук, професор, академік-українознавець В.С. Ідзьо.

48.Подяки Ректора, Вченої Ради Університет “Львівський Ставропігон”, наукові премії за науково-освітню роботу Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи в 2006-2013 роках з укладання наукової концепції - “Король Данило та Українська держава в XIII столітті”.

Для успішного розв’язання завдань наукового українознавства, глобального розвитку Кафедри українознавства, журналу “Українознавець” надіться на підтримку ректора Університеті “Львівський Ставропігон”, професора-українознавця Я.М. Кміта, оскільки, щоб успішно втілити всі українознавчі ініціативи Кафедри Українознавства в подальшому, в 2014-2015 роках, потрібна підтримка Університету “Львівський Ставропігон” для подальших наукових досліджень вчених-українознавців та їх публікації у фаховому журналі “Українознавець”, який розвиває міжнародну науково-видавничу українознавчу співпрацю зі створеними й активно функціонуючими Кафедрами Українознавства в Польщі при Варшавському Університеті, в Українському державному університеті міста Москви, в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, українській освітній системі в США, Канаді, Великій Британії та Німеччині.

Слід також наголосити на особистому науковому вкладі в розбудову засновника та завідувача Кафедрою українознавства УЛС, академіка В.С. Ідзьо. Більше 60 монографій та біля 1000 наукових праць яскраво засвідчують, що власне вони складають наукове підґрунтя українознавчих досліджень в УЛС.

У висновок слід наголосити, що заснована у 2003 році Кафедра українознавства Університету “Львівський Ставропігон”, та після Помаранчевої революції, в 2005 році науковий журнал “Українознавець”, в науково-освітній діяльності в 2013 році орієнтуються виключно на профільний державний заклад - Національний науково-дослідний інститут Українознавства МОН України, який координує діяльність усіх Кафедр українознавства, створює українознавчі програми для конкретних кафедр, надає всесторонню, в тому числі й фінансову допомогу, проводить українознавчі форуми та щорічні міжнародні наукові конференції українознавців, постійними учасниками яких є, у 2003-2013 роках від Університету “Львівський Ставропігон”

ректор, професор-українознавець Я.М. Кміт та завідувач Кафедри Українознавства, директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук, професор, академік-українознавець В.С. Ідзьо.

28 грудня 2013 року Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи УЛС відсвяткувала своє 10-ти ліття.

Слід наголосити, що вчені Кафедри Українознавства серйозно віднеслись до ювілею і виступивши на ювілейному святі з новими науковими дослідженнями.

49. Святкування 10-ти ліття Кафедри українознавства УЛС.

13 січня 2003 року, рівно через 10 років, Кафедра Українознавства вийшла з складу Інституту Східної Європи і для вирішення всіх своїх глобальних проблем, використовуючи традиції Кафедри Українознавства Варшавського університету, отримавши повну автономію, перепризначилась ректорату УЛС.

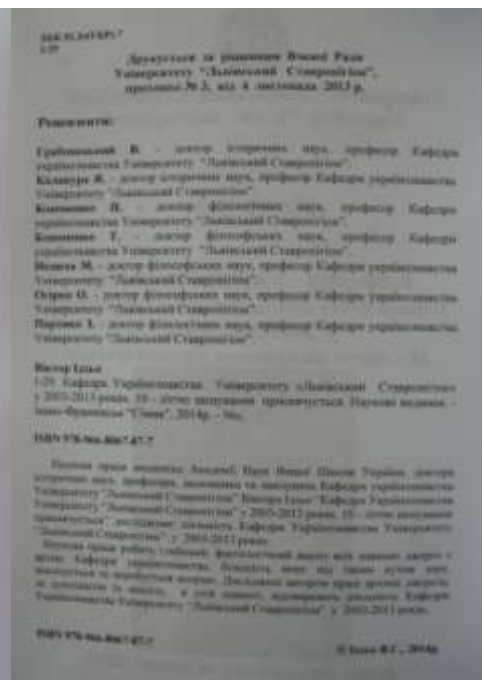
З нагоди цієї події та 10-ти ліття Кафедри Українознавства УЛС було засновано нового типу “Атестати професорів та доцентів” Кафедри Українознавства з Серією КУ УЛС та номерацією з №001.

50. Вручення атестатів професора та доцента вченим Кафедри Українознавства УЛІС з нагоди 10-ти ліття з часу заснування.

Вченим Кафедри Українознавства, про що засвідчено на фото: В. Ідзьо, Я. Кміту, О. Огірку, В. Кобиллюху, В. Хитруку, І. Сварнику за наукові монографії, книги, брошури, були вручені нового типу атестати професорів та доцентів Кафедри Українознавства УЛІС, що дає право з оптимізмом дивитись в наукове майбутнє..., що відтворено і в науковій монографії “Кафедра Українознавства УЛІС у 2003-2013 роках”.

51. Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи в час святкування 10-ти ліття(2002-2013рр.).

Слід наголосити, що активно працювала Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон" і в 2014-2015 роках.

Так 30 березня 2014 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення "Санскритології та давньоукраїнської культури мистецтв і духовності як нашого питомого спадку збереженого як в Україні так і в світі", яке очолив кандидат філологічних наук, доцент Кафедри Українознавства Василь Хитрук.

6 червня 2014 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення "Стародавньої історії України", яке очолив кандидат історичних наук, доцент Кафедри Українознавства Вадим Артюх.

16 березня 2015 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення "Християнська духовність", яке очолила магістр релігійних наук, доцент Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Любомира Бурка.

25 квітня 2015 року на Кафедрі Українознавства було відкрито відділення "Археоастрономії України та Європи", яке очолив, доцент Кафедри Українознавства ІСЄ Геннадій Гриценко. Створюються профільні науково-дослідні Відділення, в тому числі й за участю іноземних вчених, про що буде наголошено нище, і в 2016 році.

Зокрема 25 квітня 2015 року відкрите відділення “Археoaстрономії України та Європи”, яке очолив, доцент Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Геннадій Гриценко зразу активно включилося в науково-дослідну роботу. Так 14 травня 2015 року відділення “Археoaстрономії України та Європи” уклало Угоду про наукову, освітню і дослідну співпрацю з факультетом “Соціології і права” НТУУ “КПІ”.

У висновок наголосимо, що Кафедра Українознавства і надалі в 2016-2017 роках буде відкривати профільні науково-дослідні відділення, оскільки вони розвивають наукові дослідження які втілюють у Міжнародні науові конференції, за що отримують наукові сертифікати надані директору ІСС, завідувачу Кафедрою Українознавства, професору, академіку АНВШУ В.С. Ідзьо ректором УЛС професором Я.М. Кмітом в 2014 році та Подяки, зокрема від Національної Наукової Бібліотеки НАН України імені Василя Стефаника.

Слід наголосити, що активна науково-освітня праця Кафедри Українознавства, наукового журналу “Українознавець” як структурних підрозділів Інституту Східної Європи за період з 2002 по 2016 роки, отримали схвальну оцінку львівської, української, європейської міжнародної наукової громадськості.

На Кафедрі Українознавства в Інституті Східної Європи працювали вчені не тільки з Львова, України але й з Європи, передусім українські втікачі з Росії, вчені з: Польщі, Словаччини, Болгарії, Білорусі, Угорщини, Чехії, Австрії, Німеччини, Італії, Франції, Канади та США, про що засвідчують подані нижче фото-документи...

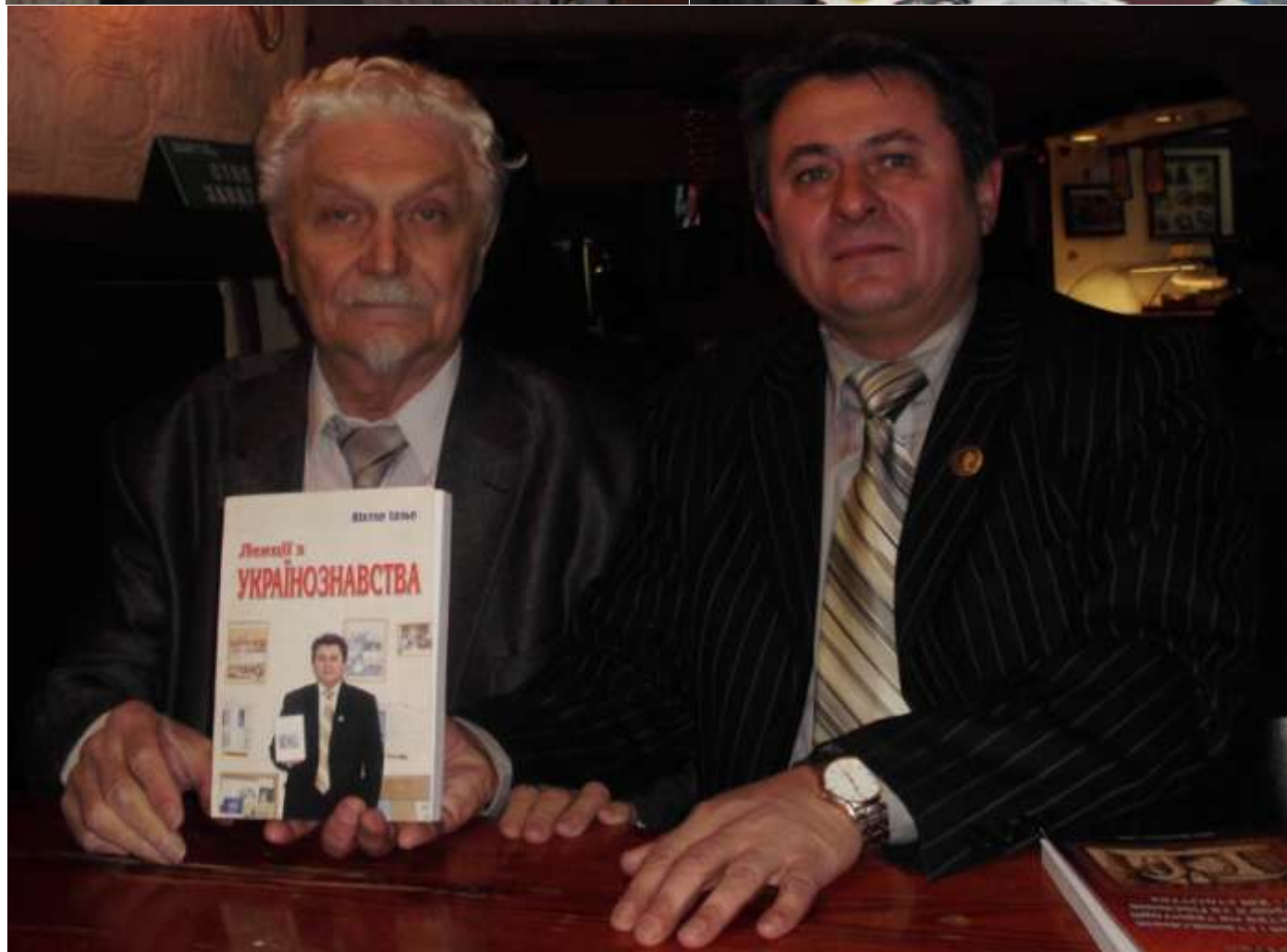

Інститут Східної Європи
Кафедра українознавства

Монографії та наукові праці

**Інститут Східної Європи при університеті
«Львівський Ставропігон»
Кафедра українознавства**

Ідзьо В.С. Монографії та наукові праці
(З нагоди 55-річчя автора), Львів, 2015

Електронне видання у форматі pdf.

Віктор Святославович Ідзьо (* нар. 25 листопада 1960) — історик та українознавець, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України, провідний науковий співробітник Інституту українознавства МОН України, лауреат премії ім. академіка Івана Крип'якевича, лауреат міжнародної наукової премії імені Данила Галицького, головний редактор двох наукових вісників та журналу «Українознавець», організатор міжнародних наукових конференцій, автор більше ніж 800 наукових статей, монографій, наукових брошур.

Ідзьо В.С. МОНОГРАФІЇ ТА НАУКОВІ ПРАЦІ. 2015

Віктор Святославович Ідзьо

Електронне видання
з нагоди 55-річчя автора

easterneurope.nethouse.ua

© Інститут Східної Європи. Електронна бібліотека. Випуск 1. Львів, 2015

Львів, 2015
easterneurope.nethouse.ua

52. Фото-документи праці Кафедри Українознавства та Інституту Східної Європи в 2001- 2016 роках.

Розділ IV.

Відділення Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи(2014-2016рр.).

Активна праця Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті “Львівський Ставропігон” у продовж 10-ти ліття в 2003-2013 роках дозволила в 2014 році розширити і в 2015-2016 роках вдосконалити її науково-освітню діяльність, заснуванням наукових Відділень на Кафедрі Українознавства...

2014-2016 роки - час утворення наукових Відділень Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи, Концепції діяльності та перспективні плани науково-освітньої роботи яких, подаємо нище.

30 березня 2014 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Санскритології та давньоукраїнської культури мистецтв і духовності як нашого питомого спадку збереженого як в Україні так і в світі», яке очолив кандидат філологічних наук, доцент Кафедри Українознавства **Василь Хитрук**.

6 червня 2014 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Стародавньої історії України», яке очолив кандидат історичних наук, доцент Кафедри Українознавства **Вадим Артюх**.

16 березня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Християнської духовності», яке очолила магістр релігійних наук, науковий співробітник Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Любомира Бурка**.

15 квітня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Дослідження української лицарської культури», яке очолив кандидат економічних наук, доцент Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Тарас Каляндрук**.

25 квітня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Археoaстрономії України та Європи», яке очолив кандидат технічних наук, доцент Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Геннадій Гриценко**.

22 травня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Сучасної української літератури», яке очолила літературознавець та сучасний письменник **Мирослава Замойська**.

26 травня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Праксеології та культури праці», яке очолив науковий співробітник Кафедри Українознавства **Мирослав Павлюк**.

3 червня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Української книги та книговидавництва», яке очолила директор книговидавничого відділу НТШ, науковий співробітник Кафедри Українознавства **Ірина Мельничук**.

18 червня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Класичної санскритології», яке очолив санскритолог, доцент Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Василь Кобилюх**.

26 серпня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Християнська філософія», яке очолив доктор філософії, професор Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Олег Огірко**.

2 вересня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Українського красномовства і класичної риторики», яке очолила доктор філософських наук, професор Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Галина Сагач**.

12 вересня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Українського перекладу», яке очолив філолог-перекладач, викладач Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Олесь Дудин**.

28 вересня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Культури та історії Ставропігії», яке очолив кандидат педагогічних наук, професор Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Ярослав Кміт**.

29 вересня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Дискусійні питання історії міждержавних відносин», яке очолила магістр української історії, аспірант IV курсу, викладач Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Таня Мосійчук**.

29 вересня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Українсько-польських відносин та історії України», яке очолила магістр української історії, докторант Інституту Історії Вроцлавського університету, викладач Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Катерина Хоронжук**.

2 жовтня 2015 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Християнська історія» яке очолив доктор історичних наук, професор Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи **Віктор Ідзьо**.

1 лютого 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Чесько-українська духовність» яке очолив чеський філолог **Леуш Плеза**.

1 лютого 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Словацько-українська духовність» яке очолив словацький доктор історичних наук, доктор філософських наук **Ян Масарик**.

1 лютого 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Чесько-українська наука, освіта та культура» яке очолив вчений з Праги **Ян Лорченко**.

1 берення 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито «Міжнародної народної дипломатії» - «La Internazionale Diplomazia Populare» яке очолив журналіст **Ігор Мелех**.

2 берення 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Україно-Італійська наука і освіта» «La Shienza ed Educazione Ucraino-Italiana» яке очолив професор **Джорджо Черрай**.

10 берення 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Україно-Італійське християнство» яке очолив вчений о. доктор, професор **Августин Бабюк**.

12 берення 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Кінематографічної культури та мистецтва» яке очолив кіномитець **Ілля Духовний**.

23 травня 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Організація медичної допомоги в військових формуваннях в Українській державі XVII-XXI століть» яке очолив вчений, кандидат медичних наук, доцент **Микола Кардашук**.

12 жовтня 2016 року на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи було відкрито відділення «Класична українська література» яке очолив письменник **Лев Різник**.

Концепції та перспективні плани науково-освітньої роботи Відділень Кафедри Українознавства

I. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи «Відділення Санскритології та давньоукраїнської культури, мистецтв і духовності як нашого питомого спадку, збереженого як в Україні, так і на Сході» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

I. НАУКОВО-ОСВІТНЯ СФЕРА. Праці будуть здійснені на стикові наук як «хітолого-симфонічна інтеграція» лінгвістики: філософії мови і санскритології (Граматики Духо-Слова), археології, етноісторії, літератури, музикотерапії та мистецтв.

Підготувати спецкурс для студентів університетів України і інших слов'янських країн «Козацький Спас як основа козацької педагогіки в Україні та інших слов'янських країнах».

Підготувати спецкурс для студентів університетів «Ціло-Мудріє як коріння Древа Життя молоді людини».

Підготувати інтеграційний лекційний університетський курс нової гуманітарної науки XXI ст. «ГраMATика Духо-Слова і Санскрит як базовий критерій гуманітарних наук, в т. ч. й науки Українознавства».

Підготувати брошуру-рекомендації щодо введення у вищу і середню освіту України дисципліни Миру і Гармонійного балансу-гри під назвою «Молодь і Нова Есетика XXI віку»: «Просвітлення Сковороди», «Музикотерапія – Медитація Внутрішнього Миру», рекомендована Міністерством Освіти і Науки України, «Духовний Танець України і Індії», «ГлиноТерапія Трипілья», «Духовно-Вібраційний Живопис» тощо.

Підготувати рукопис ««Санскрито-Український Словник».

Підготувати університетський Спецкурс «Ведичне письмо України».

(резервовано для пропозицій наукового співробітника Відділу, пані Любомири Бурки). Тема може бути приблизно такою, щоби відповідала змісту нашого Відділення давньої культури...: «Синкретизм традиційно-звичаєвого українського народного «боганства» (термін Велес-Книги) в руслі традиції Велес Книги у християнському культі начального періоду – X-XIII століть на основі першоджерельної бази».

II. НАУКОВО-ВИДАВНИЧА СФЕРА.

Видати «Санскрито-Український Словник».

Започаткувати серію видань книжок «Просвітлені генії світу».

Видати в цій серії книгу «Пророк» Кгаліля Джібрана (Лівія, США). Вже готова до видання. Виходить у вересні 2014 р. у в-ві «Юніверс».

Підготувати до видання в цій серії книгу «Пророцтва Гр.Сковороди» і Т. Шевченка на 2014-2015 рр.

Започаткувати видання серії «Староукраїнські Веди».

Підготувати і видати оригінали і новітні переклади зі скарбниці старукраїнської літератури, історії та ведичної духовності, як «Слав'янська Веда», «Велеславова Веда» (ВК), «Троянова Веда», «Веда Орія» та ін.

Підготувати й опублікувати видання зі світоглядного українознавства «Золота Книга Українців». (14-а. резервовано для пропозицій наукового співробітника Відділу, пані Любомири Бурки).

НАУКОВА, ПОПУЛЯРИЗАТОРСЬКО-КРАСЗНАВЧА І ТУРИСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ.

Провести ряд етноісторичних ЕКСПЕДИЦІЙ ПО МІСЦЯХ СИЛИ. Провести серію етноісторичних екскурсій зі студентами, викладачами і бажаючими по місцях СИЛИ з метою пробудження внутрішніх Сил людини. 17. Проведення щорічних літніх освітньо-мистецьких таборів «Майстер-Класів» (живопис, глиноТерапія, музикотерапія, медитативна медицина) і відпочинку дітей (студентів, учнів с/ш, ліцеїв, коледжів і т. п.).

II. Концепція та перспективний план науково-освітньої роботи Відділення «Стародавньої історії України».

В контексті вивчення наукового українознавства стародавня історія України є невід'ємним фактором, що пронизує історію та культуру українського народу.

Стародавня історія України почалась і ввійшла в українську історичну культуру 6000 років тому, українознавчі студії без вивчення суті, впливу та особливостей розвитку стародавньої історії України на українських землях не мають змісту, бо не відображатимуть об'єктивних реалій розвитку українського народу.

Наукова та освітня дисципліна «Стародавня історія України» в 50-80 років XX століття, що фальсифікувалася радянською історичною наукою, після аналізу і вивчення суспільства втратила свій зміст, що бачимо на прикладі радянської історичної літератури, яка була змушена замовчувати, а то й фальсифікувати великий пласт стародавньої історії України, українського історичного як і гуманітарного надбання.

Наслідки цієї історичної псевдонауковості відчуваємо і нині, на 25-му році української незалежності, коли і надалі перебуваємо у перехідному етапі відходу від штампів радянської історичної науки яка всесторонньо сфальсифікувала стародавню історію України. З іншого боку, є велика загроза проникнення історичних фальсифікацій з Росії, які гальмуватимуть розвиток концепції стародавньої історії незалежної України.

В сучасній реваншистській Росії фальсифікується історія яка гальмує становлення та розвиток природніх україно-центричних концепцій, які повинні вивчати стародавню історію України у поєднанні з стародавньою українською мовою, літературою, українською класичною санскритологією. А отже, ми маємо небезпеку від сусідньої Росії, що культивує сьогодні «руський мир» і вбачає Україну як частину цього «руського мира» тому сучасне вивчення стародавньої історії України у поєднанні з класичною українською санскритологією повинна не тільки перешкодити цьому впливу, але й витіснити його з теренів України. Тому Відділення «Стародавньої історії України» буде ставити завдання комплексного дослідження на українських землях історії від епохи Українського Трипілля української мовної епохи Санскриту до Українського Середньовіччя у якому кристалізувалась українська ранньосередньовічна державність та культура.

Концепція Відділення «Стародавньої історії України» опиратиметься на сучасних українських історичних та археологічних, санскритичних наукових дослідженнях з метою заповнення вакууму і у навчально-виховному процесі етапів становлення стародавньої історії України.

Концепція Відділення «Стародавньої історії України» популяризуватимуться в засобах масової інформації незалежності України де матиме поважну слухачку та глядацьку аудиторію.

Отож, на базі Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Стародавньої історії України» досліджуватиметься проблематика розвитку української історії від епохи Українського Трипілля до Українського Середньовіччя класичного Санскриту, а також популяризуватимуться твори сучасних українських істориків.

III. Концепція та перспективний план науково-освітньої роботи Відділення «Християнська духовність» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення українознавства духовність є невід'ємним фактором, що пронизує культуру українського народу. Християнство органічно ввійшло в цю культуру 2000 років тому, українознавчі студії без вивчення суті, впливу та особливостей християнства на українських землях не мають змісту, бо не відображатимуть об'єктивних реалій розвитку народу.

Атеїстичний підхід до аналізу і вивчення суспільства втратив свій зміст, що бачимо на прикладі радянської науки, яка була змушена замовчувати, а то й фальсифікувати великий пласт духовного надбання. Наслідки цієї псевдонауковості відчуваємо і нині, на 23-й рік української незалежності, коли і надалі перебуваємо у перехідному етапі відходу від штампів радянської науки.

З іншого боку, є велика спокуса впасти у другу крайність секуляризованого західного суспільства, інфікованого вірусом споживацтва і комерціалізації, де перевага надається науковим дослідженням, які в результаті принесуть комерційну вигоду. Існують на Заході й інші проблеми, не притаманні для українського суспільства. Але є також великий позитивний вплив Римо-Католицької Церкви. З іншого боку, маємо небезпеку від сусідньої Росії, що культивує сьогодні «руський мир» і вбачає Україну як частину цього «руського мира». У центрі цього світу поставлене російське православ'я з його особливостями. Твориться черговий міф, що різними політичними й інформаційними інструментами насильно насаджується у свідомість людей. Тому є нагальна проблема комплексного дослідження християнства і його духовності на українських землях, включаючи фактори зовнішніх і внутрішніх впливів, з метою в подальшому напрацювання концепції державно-церковних, освітньо-християнських стосунків.

Концепція опиратиметься на наукових дослідженнях з метою заповнення вакууму і у навчально-виховному процесі молоді.

Ці ідеї популяризуватимуться в засобах масової інформації, зокрема, на Радіо «Воскресіння», що є первістком християнських ЗМІ на зорі незалежності України і до сьогодні має поважну слухачську аудиторію.

Отож, на базі Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Християнська духовність» досліджуватиметься така проблематика:

Зовнішні християнські та язичницькі впливи на український фактор в історичній ретроспективі (Римська імперія, готи, Кирило-Моравська держава, Візантійська імперія і т. д.);

Внутрішня ситуація на українських землях в історичній ретроспективі (прийняття християнства, Київська Русь, Галицько-Волинське королівство і т.д.)

Сучасна церковна ситуація в Україні: Українська-Греко-Католицька Церква; Римо-Католицька Церква; Українська Православна Церква Київського Патріархату; Українська Православна Автокефальна Церква; Українська Православна Церква Московського Патріархату; Протестантські церкви; Зовнішні сучасні впливи на українську християнську духовність; Наука і християнство; Освіта і християнство; Виховання і християнство; ЗМІ і християнство; Держава і християнство.

Відповідно до вище поставленої проблематики писатимуться статті. Першочерговим завданням ставлю вихід монографії «Християнське радіомовлення на прикладі Радіо «Воскресіння», а також популяризацію на радіо «Воскресіння» наукового доробку вчених Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон».

IV. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи Відділення «Дослідження української лицарської культури» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення наукового українознавства «Українська лицарська культура» є невід'ємним фактором, що пронизує бойову культуру українського народу.

Українська лицарська культура органічно ввійшло в цю культуру 6000 років тому, українознавчі студії без вивчення суті, впливу та особливостей «української лицарської культури» на українських землях не мають змісту, бо не відображатимуть об'єктивних реалій розвитку українського народу.

Без вивчення української лицарської культури аналізу розвитку бойових мистецтв суспільства, втрачаємо свій національний зміст, що бачимо на прикладі радянської науки, яка була змушена замовчувати, а то й фальсифікувати тисячолітні пласти української лицарської культури.

Наслідки цієї псевдонауковості відчуваємо і нині, на 24-й рік української незалежності, коли і надалі перебуваємо у перехідному етапі відходу від штампів радянської науки.

Тому є нагальна проблема комплексного дослідження «української лицарської культури» та її духовності на українських землях, включаючи фактори зовнішніх і внутрішніх впливів, з метою в подальшому напрацювання всеукраїнської концепції розвитку «української лицарської культури».

Концепція опиратиметься на наукових дослідженнях з метою заповнення вакууму і у навчально-виховному процесі молоді у вивченні основ «української лицарської культури».

Ідеї «української лицарської культури» популяризуватимуться в засобах масової інформації, зокрема, на ЛТБ України і матимуть поважну глядацьку аудиторію.

Отож, на базі Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Українська лицарська культура» досліджуватимуться, а також популяризуватимуться і впроваджуватимуться українські бойові мистецтва, які так практично розвиває і втілює заступник завідувача відділення КУ ІСЄ. УЛС Володимир Пилат.

V. Концепція

Відділення «Археoaстрономія України і Європи» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

Мета діяльності Відділення «Археoaстрономія України і Європи»:

1. Вивчення численних археoaстрономічних об'єктів на території України та Європи у дохристиянську добу в хронологічному діапазоні: початок II тис. до н. е. – I тис. н. е., тобто майже протягом 3000 років з початку доби бронзи в Європі.

2. Доведення, що на початку II тис. до н. е. як в Європі, так і на території України існували розвинуті астрономоматематичні знання близькосхідного походження (Вавилон, Єгипет).

3. З'ясування характеру дохристиянського світогляду мешканців Європи, невід'ємною складовою якого були розвинуті астрономоматематичні знання, на базі яких формувалася загальносвітова язичницька релігія, в якій тісно перепліталися наукові знання про рух небесних тіл із фантастичними уявленнями про їхню природу.

4. З'ясування впливу язичницької астральної релігії на матеріальну і духовну культуру народів України та Західної Європи: міфологію, образотворче і декоративне мистецтво, храмову архітектуру та астрономічні споруди – «святинища обсерваторій» і т. п.

5. Доведення, що Україна та Західна Європа були близькими контактними периферіями розвинутих східних цивілізацій, а територія України на початку I тис. н. е. була близькою контактною периферією греко-римського та фракійського світу.

6. Доведення, що в Європі існувала спільна кельтсько-слов'янська духовна культура, яка базувалася на світогляді близькосхідних та південноєвропейських цивілізацій.

7. Спростування існуючого в історичній науці хибного уявлення, що світогляд та позитивні знання про Всесвіт народів України та Європи були примітивного характеру.

8. Спростування концепції російського акад. Б.О. Рибаківа про існування ніби специфічного ізолюваного від зовнішнього світу слов'янського язичництва.

9. Виявлення в сучасній українській духовній культурі проявів дохристиянської астрально-міфологічної духовності.

10. Ознайомлення студентів із археоастрономічними об'єктами на території України: мегалітичними обсерваторіями, наскельними символами та кам'яними ідолами.

11. Викладання студентам методології загальнонаукових та археоастрономічних досліджень.

Слід зробити загальний висновок, що доведення наявності у дохристиянську добу розвинутих астрономоматематичних знань у народів Європи, зокрема на території України, кардинально підвищує статус їхньої цивілізованості.

Першочергове завдання «Відділення» – видання монографії «Археoaстрономія».

Відкрите 25 квітня 2015 року відділення «Археoaстрономія України та Європи», яке очолив, кандидат технічних наук, доцент Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Геннадій Гриценко зразу активно включилося в науково-дослідну роботу.

14 травня 2015 року відділення «Археoaстрономії України та Європи» уклало Угоду про наукову, освітню і дослідну співпрацю з факультетом «Соціології і права» НТУУ «КПІ».

VI. Концепція та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Сучасної української літератури» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення українознавства сучасна українська література є невід'ємним фактором, що пронизує культуру українського народу.

Сучасна українська література органічно увійшло в українську культуру 1000 років тому, українознавчі студії без вивчення суті, впливу та особливостей сучасної української літератури на українських землях не мають змісту, бо не відображатимуть об'єктивних реалій розвитку народу.

Література 50-80 років XX століття після аналізу і вивчення суспільства втратила свій зміст, що бачимо на прикладі радянської літератури, яка була змушена замовчувати, а то й фальсифікувати великий пласт українського літературного надбання.

Наслідки цієї псевдонауковості відчуваємо і нині, на 25-му році української незалежності, коли і надалі перебуваємо у перехідному етапі відходу від штампів радянської літератури.

З іншого боку, є велика спокуса впасти у другу крайність секуляризованого західного суспільства, інфікованого вірусом споживацтва і комерціалізації, де перевага надається науковим дослідженням, які в результаті принесуть комерційну вигоду і не розвивають сучасну українську літературу.

Існують на Заході й інші проблеми, не притаманні для української сучасної літератури.

З іншого боку, маємо небезпеку від сусідньої Росії, що культивує сьогодні «руський літературний мир» і вбачає Україну як частину цього «руського мира» тому українська сучасна література повинна не тільки перешкодити цьому впливу, але й витіснити його з літературних теренів України.

Тому відділення «Сучасної української літератури» буде ставити завдання комплексного дослідження на українських землях, включаючи фактори зовнішніх і внутрішніх впливів, з метою в подальшому напрацювання концепції розвитку сучасної української літератури». Концепція «Сучасної української літератури» опиратиметься на наукових дослідженнях з метою заповнення вакууму і у навчально-виховному та літературному процесі.

Концепція «Сучасної української літератури» популяризуватиметься в засобах масової інформації незалежності України де матиме поважну слухачку аудиторію.

Отож, на базі Кафедри Українознавства Університету Львівський Ставропігон у Відділенні «Сучасної української літератури» досліджуватиметься проблематика розвитку сучасної української літератури, а також популяризуватимуться літературні твори сучасних українських письменників.

VII. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи Відділення «Праксеології та культури праці» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення українознавства потрібно вивчати сучасну європейську Праксеологію та культуру праці, які є невід'ємними факторами, що пронизують культуру українського народу.

Без вивчення Праксеології та культури праці сучасне наукове українознавство не матиме змісту, бо не відображатимуть об'єктивних реалій розвитку українського народу.

Нове за формою і суттю відділення «Праксеології та культури праці» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у якому надасться перевага науковим економічно-комерційним дослідженням, в результаті принесуть комерційну вигоду і розвиватимуть інфраструктуру сучасного наукового українознавства.

Тим паче що на Європейському Заході вивчають сьогодні різнопланові проблеми, праксеології та культури праці, а це означає що і на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» праксеологія повинна вивчатись.

Тому Відділення «Праксеології та культури праці» буде ставити завдання комплексного дослідження вищезначених процесів, включаючи фактори зовнішніх і внутрішніх впливів, з метою в подальшому напрацювання сучасної концепції «Праксеології та культури праці»

Концепція «Праксеології та культури праці» опиратиметься на сучасних наукових дослідженнях з метою заповнення вакууму і у навчально-виховному процесі.

Концепція ««Праксеології та культури праці» популяризуватимуться в засобах масової інформації незалежності України де матиме поважну слухацьку аудиторію.

Отож, на базі Кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні ««Праксеології та культури праці» досліджуватиметься проблематика розвитку сучасної Праксеології та культури праці, а також популяризуватимуться твори сучасних українських праксеологів.

VIII. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи Відділення «Української книги та книговидання» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення українознавства українська книга та книговидання є невід'ємним фактором, що пронизує літературу та книжну культуру українського народу.

Українська книга та книговидання органічно ввійшли в українську культуру більше ніж 1000 років тому, українознавчі студії без вивчення суті, впливу та особливостей українських книг та книговидання на українських землях не мають змісту, бо не відображатимуть об'єктивних реалій розвитку народу.

Української книги та книговидання доповнюють великий пласт українського літературного надбання.

Відділення «Української книги та книговидання» створення щоб протистояти іншим книжковим впливам, оскільки маємо книжкову небезпеку від сусідньої Росії, що культивує сьогодні «руський книжний мир» і вбачає Україну як частину цього «руського книжного мира» тому українська сучасна українська книга повинна не тільки перешкодити цьому впливу, але й витіснити російську книгу з літературних теренів України.

Тому виділення «Української книги та книговидання» ставить завдання комплексного дослідження на українських землях, включаючи фактори зовнішніх і внутрішніх впливів, української книжної культури, з метою в подальшому напрацювання концепції розвитку та розповсюдження сучасної української книги.

Концепція «Української книги та книговидання» опиратиметься на сучасних українських наукових дослідженнях з метою заповнення вакууму і у навчально-виховному та книжково-літературному процесі.

Відділення «Української книги та книговидання» популяризуватиме в засобах масової інформації незалежності України нові українські книги, наукові монографії, де матиме поважну слухацьку аудиторію.

Отож, на базі Кафедри Українознавства Університету «Львівський Ставропігон» у відділенні «Української книги та книговидання» досліджуватимуться, популяризуватимуться, презентуватимуться, розповсюджуватимуться зразки сучасної української книги, а також літературні, наукові книги сучасних українських вчених, письменників та літературознавців.

IX. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи Відділення «Класичної санскритології»

В контексті вивчення українознавства класична українська санскритологія є невід'ємним фактором, що пронизує культуру українського народу.

Класична українська класична санскритологія органічно ввійшла в українську культуру 6000 років тому, українознавчі студії без вивчення суті, впливу та особливостей сучасної української класичної санскритології

на українських землях не мають змісту, бо не відображатимуть об'єктивних реалій розвитку українського народу. Санскритологія 50-80 років XX століття після аналізу і вивчення суспільства втратила свій зміст, що бачимо на прикладі радянської літератури, яка була змушена замовчувати, а то й фальсифікувати великий пласт українського гуманітарного санскритичного надбання.

Наслідки цієї псевдонауковості відчуваємо і нині, на 25-му році української незалежності, коли і надалі перебуваємо у перехідному етапі відходу від штампів радянської санскритології.

З іншого боку, є велика спокуса впасти у другу крайність секуляризованого західного суспільства, інфікованого вірусом споживацтва і комерціалізації, де перевага надається науковим дослідженням, які в результаті принесуть комерційну вигоду і не розвивають сучасну класичну українську санскритологію.

Існують на Заході й інші проблеми, не притаманні для української класичної санскритології.

З іншого боку, маємо небезпеку від сусідньої Росії, що культивує сьогодні «руський мир» і вбачає Україну як частину цього «руського мира» тому сучасна класична українська санскритологія повинна не тільки перешкодити цьому впливу, але й витіснити його з теренів України.

Тому Відділення «Класичної санскритології» буде ставити завдання комплексного дослідження на українських землях з епохи Санскриту. Концепція Відділення «Класичної санскритології» опиратиметься на наукових дослідженнях з метою заповнення вакууму і у навчально-виховному процесі.

Концепція Відділення «Класичної санскритології» популяризуватимуться в засобах масової інформації незалежності України де матиме поважну слухацьку та глядацьку аудиторію.

Отож, на базі Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Класичної санскритології» досліджуватиметься проблематика розвитку класичного Санскриту, а також популяризуватимуться твори сучасних українських санскритологів.

Х. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи Відділення «Християнська філософія».

В контексті вивчення українознавства християнська філософія є невід'ємним фактором, що пронизує християнську культуру українського народу.

Християнство і його філософія органічно ввійшли в українську культуру 1000 років тому, українознавчі студії без вивчення суті, впливу та особливостей християнства та його філософії на українських землях не мають змісту, бо не відображатимуть об'єктивних реалій розвитку філософії українського народу.

Атеїстичний підхід до аналізу і вивчення суспільства втратив свій зміст, що бачимо на прикладі радянської філософської науки, яка була змушена замовчувати, а то й фальсифікувати великий пласт духовного українського філософського надбання. Наслідки цієї псевдонаукової філософії відчуваємо і нині, на 24-й рік української незалежності, коли і надалі перебуваємо у перехідному етапі відходу від штампів радянської науки та її філософії. Слід наголосити, що в наш час на українську християнську філософію має великий позитивний вплив Вселенська так Римо-Католицька Церква. З іншого боку, маємо небезпеку від сусідньої Росії, що культивує філософію «руського християнсько-православного мира» і вбачає Україну як частину цього «руського християнсько-православного мира». У центрі цього псевдо філософського світу поставлене російське філософське православ'я «Москва - Третій Рим» з його особливостями та агресивною християнською філософією, яка твориться черговий міф, який різними філософськими інструментами насильно насаджується у свідомість українців. Тому є нагальна проблема комплексного дослідження філософії християнства та духовності на українських землях, включаючи фактори зовнішніх і внутрішніх впливів, з метою в подальшому напрацювання української концепції державно-церковних, освітньо-християнських філософських стосунків.

Концепція Відділення «Християнська філософія» опиратиметься на наукових дослідженнях з метою заповнення вакууму і у навчально-виховному процесі молоді.

Ідеї Відділення «Християнської філософії» популяризуватимуться в засобах масової інформації.

Отож, на базі Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Християнська філософія» досліджуватиметься християнська філософія яка пропагуватиме філософські цінності на базі філософії українського християнства.

ХІ. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Українського красномовства і класичної риторики»

В контексті вивчення наукового українознавства відділення «Українського красномовства і класичної риторики» посідатиме окреме важливе місце в українському культурному просторі зважаючи на складну сучасну мовну та культурну обстановку в Україні.

Після відновлення незалежності України та, відповідно, зміни методологічної основи гуманітарних наук, українське красномовство і класична риторика потребує ретельного дослідження, підняття українського красномовства та риторики на якісно вищий рівень.

Особливо сьогодні після Революції Гідності українців українське красномовство і класична українська риторика, після зняття ідеологічних обмежень які були в епоху В.Януковича, відкриття доступу до архівних матеріалів дозволили розширити спектр досліджуваних проблем з проблем українського красномовства і класичної риторики.

Дуже часто не вирішеність питань українського красномовства і класичної риторики стає предметом спекуляції політичних сил і приводом конфліктів.

Тому наукове вивчення у Відділенні «Українського красномовства і класичної риторики» фактів та джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів з українського красномовства і класичної риторики – є важливим й актуальним завданням української літературної та мовної культури українців.

Актуальність досліджень у відділенні «Українського красномовства і класичної риторики» зумовлена ще й тим, що існуючі на сучасному етапі наукові праці, присвячені даній проблематиці, розкривають далеко не усі аспекти українського красномовства і класичної риторики».

Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження проблем «Українського красномовства і класичної риторики», створення новаторських умов, сучасних українських концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення українського красномовства і класичної риторики як окремого, важливого мовного і літературного наукового напрямку.

Отже, на базі Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон» у Відділенні «Українського красномовства і класичної риторики» висвітлюватимуться актуальні наукові проблемами з українського красномовства і класичної риторики, які притаманні для сьогодення українського народу та Української держави.

XII. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи Відділення «Українського перекладу».

В контексті вивчення українознавства переклад з української на мови народів Європи, передусім англійську мову, є невід'ємними складовими, що роблять подання для Європи стародавньої історії та культури українського народу.

Сьогодні відділення «Українського перекладу» Кафедри українознавства буде доносити англійською мовою народам Європи українську історію та культуру якій 6000 років.

Отже без відділення «Українського перекладу» українознавчі студії на європейських мовах будуть доведені до членів Європейського Союзу. Без перекладу основних положень наукового українознавства на європейські мови наші історичні та культурні, державні традиції не матимуть змісту, бо не відображатимуть об'єктивних реалій та розуміння європейцями та американцями сучасного розвитку українського народу та української держави. Робота у царині «Українського перекладу» охоплюють великий пласт українського духовного надбання. Тому є нагальна проблема комплексного перекладу на англійську мову всіх основних положень та засад наукового українознавства.

Концепція Відділення «Українського перекладу» опиратиметься на наукових перекладах сучасних фахівців-перекладачів з метою заповнення вакууму у науково-перекладацькому процесі.

Ідеї напрацьовані у Відділенні «Українського перекладу» будуть включати і перекладацькі запити як в наукових та освітніх установах та у засобах масової інформації.

Отож, на базі Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон» у Відділенні «Українського перекладу» будуть проводитися фахові переклади, які доводитимуть народам Європейського Союзу та Америки основні постулати сучасного наукового українознавства.

XIII. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи Відділення «Культури та історії Ставропігії»

В контексті вивчення українознавства Відділення «Культури та історії Ставропігії» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи досліджуватиме культуру та історію Ставропігії.

Історична традиція та духовність є невід'ємним фактором, що пронизує культуру українського народу як і культуру та історію Ставропігії, яка органічно увійшла в українську християнську історію культуру з XV століття тому, українознавчі студії без вивчення суті, впливу та особливостей впливу і поширення «Культури та історії Ставропігії», особливо сьогодні, коли потрібно вивчати на українських землях зміст історії культури Ставропігії в контексті розвитку та об'єктивних реалій розвитку сучасної культури українського народу.

Слід наголосити, що культура та історія Ставропігії це також великий позитивний вплив як Вселенської, Української Православної так і Римо-Католицької Церков, сьогодні особливо Української Православної Церкви Київського Патріархату.

З іншого боку, маємо небезпеку впливу на культуру та історію Ставропігії від сусідньої Росії, що культивує сьогодні «руський культурний мир» і вбачає Україну як і культуру та історію Ставропігії, як частину цього «руського мира».

У центрі цього світу яке невілює українську культуру та історію Ставропігії, поставлене російське православ'я з його особливостями. Ним твориться черговий «православний міф», який різними політичними й інформаційними інструментами насильно насаджується у свідомість українських громадян.

Тому є нагальна проблема комплексного дослідження культури та історії Ставропігії на українських землях, включаючи фактори зовнішніх і внутрішніх впливів, з метою в подальшому напрацювання концепції державно-церковних, освітньо-християнських стосунків на основі культури та історії Ставропігії.

Концепція Відділення «Культури та історії Ставропігії» опиратиметься на наукових дослідженнях з метою заповнення вакууму і у навчально-виховному процесі молоді.

Ідеї Відділення «Культури та історії Ставропігії» можна використовувати як в освітніх так і наукових установах та популяризувати в засобах масової інформації.

Отож, на базі Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон» у Відділенні «Культури та історії Ставропігії» досліджуватиметься історія та культура Ставропігії та її вплив на сучасну українську культуру та історію.

XIV. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Дискусійні питання історії міждержавних відносин» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон»

В контексті вивчення наукового українознавства дискусійні питання історії міждержавних взаємин посідають окреме важливе місце, зважаючи на складну сучасну міжнародну обстановку.

Після відновлення незалежності України та, відповідно, зміни методологічної основи гуманітарних наук, дослідження дискусійних питань історії міждержавних відносин вийшло на якісно вищий рівень. Зняття ідеологічних обмежень, відкриття доступу до архівних матеріалів дозволили розширити спектр досліджуваних проблем.

Дуже часто невирішеність або однобічність розгляду дискусійних питань історії міждержавних відносин стає предметом спекуляції політичних сил і приводом конфліктів. Тому наукове вивчення досвіду міждержавних відносин на основі історичних фактів та джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів – є важливим й актуальним завданням української історіографії. Актуальність започаткованого дослідження зумовлена ще й тим, що існуючі на сучасному етапі наукові праці, присвячені даній проблематиці, розкривають далеко не усі аспекти.

Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження спірних питань історії міждержавних взаємин сприяє науковому пошуку, виробленню об'єктивних висновків, створення новаторських умовиводів, важливих концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення дискусійних питань історії міждержавних відносин як окремого, важливого напрямку. Критичне використання джерельного комплексу дозволить з'ясувати сучасний стан, повноту і достовірність вивчення проблеми, виявити недостатньо досліджені питання та виробити рекомендації для подальших наукових пошуків.

Отже, на базі Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон» у Відділенні «Дискусійні питання історії міждержавних відносин» висвітлюватимуться різні точки зору на окремі спірні питання історії міждержавних взаємин, починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами сьогодення. Наукова інтерпретація важких уроків співжиття народів та підготовка нових правил для взаємної допомоги і співпраці сприятиме уникненню конфліктних ситуацій в майбутньому.

XV. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Українсько-польських відносин та історії України» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон»

В контексті вивчення наукового українознавства українсько-польські відносини та історія України посідають окреме важливе місце, зважаючи на складну сучасну міжнародну обстановку.

Після відновлення незалежності України та, відповідно, зміни методологічної основи гуманітарних наук, українсько-польські відносини в історії України посідають значне місце. Власне у Відділенні «Українсько-польських відносин та історії України» будуть проходити дослідження дискусійних питань історії міждержавних відносин України та Польщі, які вийшли на якісно вищий рівень. Зняття ідеологічних обмежень, відкриття доступу до архівних матеріалів дозволили розширити спектр досліджуваних проблем з українсько-польських відносин та історії України.

Дуже часто невирішеність або однобічність розгляду дискусійних питань міждержавних українсько-польських відносин та історії України стає предметом спекуляції політичних сил і приводом конфліктів. Тому наукове вивчення досвіду українсько-польських відносин та історії України на основі історичних фактів та джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів – є важливим й актуальним завданням

української історіографії. Актуальність започаткованого дослідження українсько-польських відносин та історії України зумовлена ще й тим, що існуючі на сучасному етапі наукові праці, присвячені даній проблематиці, розкривають далеко не усі аспекти.

Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження спірних питань історії міждержавних українсько-польських відносин та історії України сприяє науковому пошуку, виробленню об'єктивних висновків, створення новаторських умовиводів, важливих концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення дискусійних питань історії українсько-польських відносин та історії України як окремого, важливого напрямку. Критичне використання джерельного комплексу дозволить з'ясувати сучасний стан, повноту і достовірність вивчення проблеми українсько-польських відносин та історії України, виявити недостатньо досліджені питання та виробити рекомендації для подальших наукових пошуків.

Отже, на базі Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Українсько-польських відносин та історії України» досліджуватимуться різні точки зору на окремі спірні питання історії, починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами сьогодення, які вдосконалюватимуть співжиття народів допомоги для взаємної допомоги і співпраці, що сприятиме уникненню конфліктних ситуацій між українцями та поляками в майбутньому.

XVI. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Християнська історія» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення наукового українознавства відділення «Християнська історія» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи вивчає дискусійні питання християнської історії міжнародних та міждержавних християнських взаємин всього багатоконфесійного християнського світу. Отже міжконфесійної християнської історії, яка буде вивчатися у відділенні «Християнська історія», будуть вивчатися історичні процеси зародження, становлення та розвитку вселенського християнства.

Слід наголосити, що після відновлення незалежності України в основі історичної науки, дослідження проблем християнської історії, дискусійних питань історії християнства, міждержавних християнських відносин вийшло на якісно вищий рівень. Зняття християнсько-ідеологічних міжконфесійних обмежень, відкриття доступу до архівних матеріалів, зокрема Ватикану, Вселенської Церкви, Російської Православної Церкви та інших християнських церков, дозволили розширити спектр досліджуваних вселенсько-християнських історичних проблем.

Дуже часто невирішеність або однобічність розгляду питань християнської історії не проведення дискусій з міжконфесійних питань християнської історії та християнської ідеології та культури, взаємовідносин християнських церков на основі історичних джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів не давали об'єктивних наукових результатів.

Тому у відділенні «Християнська історія» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи буде важливим завданням вивчення всієї християнської історіографії.

Актуальність започаткованого вивчення всіх проблем християнської історії зумовлена ще й тим, що існуючі на сучасному етапі наукові праці з проблем християнської історії, не повністю присвячені даній проблематиці і далеко не розкривають усі аспекти становлення та розвитку християнства. Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження історії християнства сприяє науковому пошуку, виробленню об'єктивних висновків. Тому у відділенні «Християнська історія» Кафедри Українознавства ІСЄ буде створена християнська історична традиція для утвердження важливих концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення історії християнства, міжконфесійних християнських відносин, в тому числі й унійних процесів в християнстві, які зародили в тому числі й Українську Греко-Католицьку Церкву, як окремий, важливий історичний християнський напрямок релігійного та культурного розвитку. Критичне використання джерельного комплексу дозволить з'ясувати сучасний стан християнської історії для подальших наукових пошуків.

Тимким чином, на Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у відділенні «Християнська історія» досліджуватимуться наукові точки зору на окремі спірні питання християнської історії починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами християнського сьогодення.

XVII. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Чесько-української духовності» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення наукового українознавства дискусійні питання «Чесько-української духовності» в історії міждержавних чесько-українських взаємин посідають окреме важливе місце, зважаючи на сучасну міжнародну обстановку.

Після відновлення незалежності України та, відповідно, зміни методологічної основи гуманітарних наук, дослідження дискусійних питань історії «Чесько-української духовності» вийшло на якісно вищий рівень.

Зняття ідеологічних обмежень, відкриття доступу до архівних матеріалів дозволили розширити спектр досліджуваних проблем з «Чесько-української духовності».

Дуже часто невирішеність або однобічність розгляду дискусійних питань «Чесько-української духовності» стає предметом сучасних досліджень.

Тому наукове вивчення «Чесько-української духовності» на основі історичних фактів та джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів – є важливим й актуальним завданням української та чеської історіографії.

Актуальність започаткованого дослідження «Чесько-української духовності» зумовлена ще й тим, що існуючі на сучасному етапі наукові праці, присвячені даній проблематиці, розкривають далеко не усі аспекти.

Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження питань історії «Чесько-української духовності» сприяє науковому пошуку, виробленню об'єктивних висновків, створення новаторських умовиводів, важливих концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення дискусійних питань історії «Чесько-української духовності», як окремого, важливого напрямку.

Критичне використання джерельного комплексу з «Чесько-української духовності» дозволить з'ясувати сучасний стан, повноту і достовірність вивчення проблеми, виявити недостатньо досліджені питання та виробити рекомендації для подальших наукових пошуків.

Отже, на базі Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Чесько-української духовності» висвітлюватимуться різні точки зору на окремі спірні питання історії «Чесько-української духовності», починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами сьогодення.

Наукова інтерпретація важких уроків співжиття народів та їх «Чесько-української духовності» підготовка нових правил для взаємної допомоги і співпраці сприятиме уникненню конфліктних ситуацій в майбутньому.

XVIII. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Словацько-української духовності» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення наукового українознавства дискусійні питання «Словацько-української духовності» в історії міждержавних словацько-українських взаємин посідають окреме важливе місце, зважаючи на сучасну міжнародну обстановку.

Після відновлення незалежності України та, відповідно, зміни методологічної основи гуманітарних наук, дослідження дискусійних питань історії «Словацько-української духовності» вийшло на якісно вищий рівень.

Зняття ідеологічних обмежень, відкриття доступу до архівних матеріалів дозволили розширити спектр досліджуваних проблем з «Словацько-української духовності».

Дуже часто невирішеність або однобічність розгляду дискусійних питань «Словацько-української духовності» стає предметом сучасних досліджень.

Тому наукове вивчення «Словацько-української духовності» на основі історичних фактів та джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів – є важливим й актуальним завданням української та словацької історіографії.

Актуальність започаткованого дослідження «Словацько-української духовності» зумовлена ще й тим, що існуючі на сучасному етапі наукові праці, присвячені даній проблематиці, розкривають далеко не усі аспекти.

Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження питань історії «Словацько-української духовності» сприяє науковому пошуку, виробленню об'єктивних висновків, створення новаторських умовиводів, важливих концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення дискусійних питань історії «Словацько-української духовності», як окремого, важливого напрямку.

Критичне використання джерельного комплексу з «Словацько-української духовності» дозволить з'ясувати сучасний стан, повноту і достовірність вивчення проблеми, виявити недостатньо досліджені питання та виробити рекомендації для подальших наукових пошуків.

Отже, на базі Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Словацько-української духовності» висвітлюватимуться різні точки зору на окремі спірні питання історії «Словацько-української духовності», починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами сьогодення.

Наукова інтерпретація важких уроків співжиття народів та їх «Словацько-української духовності» підготовка нових правил для взаємної допомоги і співпраці сприятиме уникненню конфліктних ситуацій в майбутньому.

ХІХ. Концепція
та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Чесько-української освіти, науки та культури» **Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи**
Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення наукового українознавства дискусійні питання «Чесько-української освіти, науки та культури» в історії міждержавних чесько-українських науково-світніх та культурних взаємин посідають окреме важливе місце, зважаючи на сучасну міжнародну обстановку.

Після відновлення незалежності України та, відповідно, зміни методологічної основи гуманітарних наук, дослідження дискусійних питань історії «Чесько-української освіти, науки та культури» вийшло на якісно вищий рівень.

Зняття ідеологічних обмежень, відкриття доступу до архівних матеріалів дозволили розширити спектр досліджуваних проблем з «Чесько-української освіти, науки та культури».

Дуже часто невирішеність або односторонність розгляду дискусійних питань «Чесько-української освіти, науки та культури» стає предметом сучасних досліджень.

Тому наукове вивчення «Чесько-української освіти, науки та культури» на основі історичних фактів та джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів – є важливим й актуальним завданням української та чеської історіографії.

Актуальність започаткованого дослідження «Чесько-української освіти, науки та культури» зумовлена ще й тим, що існуючі на сучасному етапі наукові праці, присвячені даній проблематиці, розкривають далеко не усі аспекти.

Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження питань історії «Чесько-української освіти, науки та культури» сприяє науковому пошуку, виробленню об'єктивних висновків, створення новаторських умовиводів, важливих концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення дискусійних питань історії «Чесько-української духовності», як окремого, важливого напрямку.

Критичне використання джерельного комплексу з «Чесько-української освіти, науки та культури» дозволить з'ясувати сучасний стан, повноту і достовірність вивчення проблеми, виявити недостатньо досліджені питання та виробити рекомендації для подальших наукових пошуків.

Отже, на базі Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Чесько-української освіти, науки та культури» висвітлюватимуться різні точки зору на окремі спірні питання історії «Чесько-української освіти, науки та культури», починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами сьогодення.

Наукова інтерпретація важких уроків співжиття народів та їх «Чесько-української освіти, науки та культури» підготовка нових правил для взаємної допомоги і співпраці сприятиме уникненню конфліктних ситуацій в майбутньому.

ХХ. Концепція
та перспективний план науково-освітньої роботи відділення
«Міжнародної народної дипломатії» - «La Internazionale Diplomazia Popolare»
Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення наукового українознавства дискусійні питання «Міжнародної народної дипломатії» в історії міждержавних україно-італійських взаємин посідають окреме важливе місце, зважаючи на сучасну міжнародну обстановку.

Після відновлення незалежності України та, відповідно, зміни методологічної основи гуманітарних наук, дослідження дискусійних питань потребують «Міжнародної народної дипломатії», щоби «Україно-Італійські взаємини» вийшли на якісно вищий рівень.

Зняття ідеологічних обмежень, відкриття доступу до архівних матеріалів дозволили розширити спектр досліджуваних проблем з «Міжнародної народної дипломатії». Дуже часто невирішеність або односторонність розгляду дискусійних питань є предметом вивчення «Міжнародної народної дипломатії» в контексті сучасних досліджень. Тому наукове вивчення «Міжнародної народної дипломатії» на основі історичних фактів та джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів – є важливим й актуальним завданням української та італійської міжнародної народної дипломатії.

Актуальність започаткованого дослідження з проблем вивчення «Міжнародної народної дипломатії» зумовлена ще й тим, що на сучасному етапі і даній проблематиці присвячен багаточисельні праці, розкривають далеко не усі аспекти. Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження питань «Міжнародної народної дипломатії» сприяє науковому пошуку, виробленню об'єктивних висновків, створення новаторських умовиводів, важливих концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення дискусійних питань розвитку «Міжнародної народної дипломатії».

Отже, на базі Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Міжнародної народної дипломатії» висвітлюватимуться різні точки зору на окремі спірні питання україно-італійської громадської думки, починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами сьогодення.

XXI. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Україно-Італійської науки та освіти» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення наукового українознавства дискусійні питання «Україно-Італійської науки та освіти» у історії міждержавних україно-італійських науково-освітніх та культурних взаємин посідають окреме важливе місце, зважаючи на сучасну міжнародну обстановку.

Після відновлення незалежності України та, відповідно, зміни методологічної основи гуманітарних наук, дослідження дискусійних питань історії «Україно-Італійської науки та освіти» вийшло на якісно вищий рівень.

Зняття ідеологічних обмежень, відкриття доступу до архівних матеріалів дозволили розширити спектр досліджуваних проблем з «Україно-Італійської науки та освіти».

Дуже часто невирішеність або однобічність розгляду дискусійних питань «Україно-Італійської науки та освіти» стає предметом сучасних досліджень. Тому наукове вивчення «Україно-Італійської науки та освіти» на основі історичних фактів та джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів – є важливим й актуальним завданням української та італійської історіографії.

Актуальність започаткованого дослідження «Україно-Італійської науки та освіти» зумовлена ще й тим, що існуючі на сучасному етапі наукові праці, присвячені даній проблематиці, розкривають далеко не усі аспекти.

Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження питань історії «Україно-Італійської науки та освіти» сприяє науковому пошуку, виробленню об'єктивних висновків, створення новаторських умовиводів, важливих концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення дискусійних питань історії «Україно-Італійської науки та освіти», як окремого, важливого напрямку.

Критичне використання джерельного комплексу «Україно-Італійської науки та освіти» дозволить з'ясувати сучасний стан, повноту і достовірність вивчення проблеми, виявити недостатньо досліджені питання та виробити рекомендації для подальших наукових пошуків.

Отже, на базі Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Україно-Італійської науки та освіти» висвітлюватимуться різні точки зору на окремі спірні питання історії «Україно-Італійської науки та освіти» починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами сьогодення.

Наукова інтерпретація важких уроків співжиття народів та їх «Україно-Італійської науки та освіти» підготовка нових правил для взаємної допомоги і співпраці сприятиме уникненню конфліктних ситуацій в майбутньому.

XXII. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Україно-Італійське християнство» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення наукового українознавства відділення «Україно-Італійське християнство» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи вивчає дискусійні питання християнської історії міжнародних та міждержавних християнських взаємин українців та італійців в контексті становлення та розвитку всього багатоконфесійного християнського світу. Отже відділення «Україно-Італійське християнство» буде вивчати у процеси зародження, становлення та розвитку вселенського християнства в контексті українсько-італійських релігійних відносин.

Слід наголосити, що після відновлення незалежності України в основі історичної науки, дослідження проблем християнської історії, дискусійних питань історії українсько-італійського християнства, міждержавних українсько-італійських християнських відносин, вийшло на якісно вищий рівень. Зняття християнсько-ідеологічних міжконфесійних обмежень, відкриття доступу до архівних матеріалів, зокрема Ватикану, Вселенської Церкви, дозволили розширити спектр досліджуваних українсько-італійських християнських історичних проблем.

Дуже часто невирішеність або однобічність розгляду питань українсько-італійської християнської історії не розглядалось на основі історичних джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів не давали об'єктивних наукових результатів. Тому у відділенні «Україно-Італійське християнство» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи буде важливим завданням вивчення всієї українсько-італійської християнської історіографії.

Актуальність започаткованого вивчення всіх проблем українсько-італійської християнської історії зумовлена ще й тим, що існуючі на сучасному етапі наукові праці з проблем українсько-італійської християнської історії, не повністю присвячені даній проблематиці і далеко не розкривають усі аспекти становлення та розвитку християнства. Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження українсько-італійської історії християнства сприяє науковому пошуку, виробленню об'єктивних висновків.

Тому у відділенні «Україно-Італійське християнство» Кафедри Українознавства ІСЄ буде створена українсько-італійська християнська історична традиція для утвердження важливих концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення історії християнства, міжконфесійних християнських відносин, в тому числі й унійних процесів в християнстві. Критичне використання джерельного комплексу дозволить з'ясувати сучасний стан українсько-італійської християнської історії для подальших наукових пошуків.

Тим чином, на Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у відділенні «Україно-Італійське християнство» досліджуватимуться наукові точки зору на окремі спірні питання українсько-італійської християнської історії починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами християнського сьогодення.

XXIII. Концепція та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Кінематографічної культури та мистецтва» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення наукового українознавства потрібно розвивати ази «Кінематографічної культури та мистецтва» по реконструкції та історії України. Сьогодні кінематографічна культура та мистецтво посідають окреме важливе місце, зважаючи на складну сучасну міжнародну обстановку.

Після відновлення незалежності України кінематографічна культура та мистецтво повинні вносити зміни в основи гуманітарних наук з історії України та наукового українознавства. Власне у Відділенні «Кінематографічної культури та мистецтва» будуть проходити кінематографічні дослідження дискусійних питань історії міждержавних відносин України з іншими країнами шляхом кінематографічного відтворення. У відділенні Кінематографічної культури та мистецтва підніме дослідження шляхом кінематографічного відтворення українську історичну дійсність на якісно вищий рівень. Кінематографічне відділення кристалізує кінематографічним відтворенням наукове вивчення історії України на основі історичних фактів та джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів, що є важливим й актуальним завданням української кінематографії.

Отже, на базі Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Кінематографічної культури та мистецтва» кінематографічно досліджуватимуться питання історії України, починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами сьогодення...

XXIV. Концепція та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Організація медичної допомоги в військових формуваннях в Українській державі XVII-XXI століть» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон»

В контексті вивчення наукового українознавства вивчення наукової проблеми, зокрема такої, як «Організація медичної допомоги в військових формуваннях в Українській державі XVII-XXI століть» особливо зараз в умовах українсько-російської війни є актуальною. Власне така тематика організації медичної допомоги в військових формуваннях в Українській державі XVII-XXI століть стає предметом сучасних наукових досліджень. Тому наукове вивчення «Організації медичної допомоги в військових формуваннях в Українській державі XVII-XXI століть» на основі історичних та медичних джерел з широким використанням нових архівних документів і матеріалів – є важливим й актуальним завданням сучасної української історіографії.

Актуальність започаткованого дослідження «Організації медичної допомоги в військових формуваннях в Українській державі XVII-XXI століть» зумовлена ще й тим, що існуючі на сучасному етапі наукові праці, присвячені даній проблематиці, розкривають далеко не усі аспекти.

Усвідомлення теоретико-методологічних засад дослідження питань історії організації медичної допомоги в військових формуваннях в Українській державі XVII-XXI століть сприяє науковому пошуку, виробленню об'єктивних висновків, створення новаторських умовиводів, важливих концептуальних поглядів, що визначають певні тенденції вивчення цього важливого наукового напрямку.

Отже, на базі Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» у Відділенні «Організація медичної допомоги в військових формуваннях в Українській державі XVII-XXI століть» буде досліджуватися організація медичної допомоги в військових формуваннях в Українській державі XVII-XXI століть починаючи з найдавніших часів і завершуючи актуальними проблемами сьогодення в умовах українсько-російської війни, зважаючи на сучасну міжнародну обстановку...

XXV. Концепція

та перспективний план науково-освітньої роботи відділення «Класична українська література» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон»

В контексті вивчення українознавства класична українська література є невід'ємним фактором, що пронизує культуру українського народу.

Сучасна українська література органічно ввійшло в українську культуру 1000 років тому, українознавчі студії без вивчення суті, впливу та особливостей класичної української літератури на українських землях не мають змісту, бо не відображатимуть об'єктивних реалій розвитку народу.

Література 50-80 років XX століття після аналізу і вивчення суспільства втратила свій зміст, що бачимо на прикладі радянської літератури, яка була змушена замовчувати, а то й фальсифікувати великий пласт українського літературного надбання.

Наслідки цієї псевдонауковості відчуваємо і нині, на 26-му році української незалежності, коли і надалі перебуваємо у перехідному етапі відходу від штампів радянської літератури.

З іншого боку, є велика спокуса впасти у другу крайність секуляризованого західного суспільства, інфікованого вірусом споживацтва і комерціалізації, де перевага надається науковим дослідженням, які в результаті принесуть комерційну вигоду і не розвивають сучасну українську літературу.

Існують на Заході й інші проблеми, не притаманні для української сучасної літератури.

З іншого боку, маємо небезпеку від сусідньої Росії, що культивує сьогодні «руський літературний мир» і вбачає Україну як частину цього «руського мира» тому українська класична література повинна не тільки перешкодити цьому впливу, але й витіснити його з літературних теренів України.

Тому Відділення «Класична українська література» буде ставити завдання комплексного дослідження на українських землях, включаючи фактори зовнішніх і внутрішніх впливів, з метою в подальшому напрацювання концепції розвитку сучасної української літератури». Концепція Відділення «Класична українська література» опиратиметься на наукові дослідження з метою заповнення вакууму у навчально-виховному та літературному процесі. Концепція відділення «Класична українська література» популяризуватиме в засобах масової інформації незалежності України всю класичну українську літературну спадщину де намагатиметься мати поважну слухацьку аудиторію.

Отож, на базі Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету Львівський Ставропігійон у Відділенні «Класичної української літератури» досліджуватиметься проблематика розвитку класичної української літератури, а також популяризуватимуться класичні літературні твори українських письменників.

Наголосимо, що для успішної діяльності Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи в 2017-2018рр. і надалі буде відкривати профільні науково-дослідні **Відділення**.

Розділ V.

Науковий журнал «Українознавець»(2005-2016рр.) - друкований орган Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон».

Науковий журнал «Українознавець» заснований в листопаді 2005 року з нагоди 45-ти ліття головного редактора доктора історичних наук, професора, завідувача Кафедрою Українознавства та директора Інституту Східної Європи УЛС В.С. Ідзьо. Журнал «Українознавець» є новим науковим досягненням молодішої генерації українських вчених після Помаранчевої Революції, завдання яких вільно висвітлювати та втілювати українознавство як систему історичних, філологічних та філософських знань в українське науково-культурне та освітнє життя. Журнал «Українознавець» покликаний реалізувати українські наукові та освітні цінності, які працювали і сконцентрували українські вчені упродовж віків і особливо протягом останнього століття.

Нижче подаємо нарис про всю діяльність «Українознавця» включаючи інформацію про святкування 10-тиліття з часу заснування(2005-2015рр.).

Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»
Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»

Українознавець

Connoisseur of Ukraine

Випуск - Issue I

Львів - Lviv
2005

Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»
Друкується за рішенням Вченої Ради Університету «Львівський Ставропігон»,
протокол №2 від 10 грудня 2005 року.
Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»
The journal is published according to the decision of the Academic Council of University «L'viv Stavropigion»,
transactions №2, December 10, 2005

Науковий журнал «Українознавець» у випуску I пропонує праці вчених кафедри українознавства, а також праці та рецензії на монографії, напрацьовані вченими факультету прикладної лінгвістики Університету «Львівський Ставропігон» в 2005 році.

В випуск I наукового журналу «Українознавець» включені також праці вчених Києва та Львова, які активно досліджують проблеми українознавства.

In the first issue of Connoisseur of Ukraine journal offers scientific works of the scholars of the department of Ukrainian Studies, and also works and reviews of monographs written by the scholars of the Faculty of Applied Linguistics of University «L'viv Stavropigion» in 2005.

The first issue of Connoisseur of Ukraine journal also includes the works of the scholars from Kyiv and L'viv, who are actively researching the problems of Ukrainian Studies.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine Випуск-Issue I. - Львів, 2005.

Редакційна Рада:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна),
доктор історичних наук	Дашкевич Я.Р. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Ідзьо В.С. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	В.М.Кабузан (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	С.Д.Сворака (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Р.В.Терпиловський (Київ, Україна)
доктор історичних наук	С.Р.Федака (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	А.Л.Хорошкевич (Москва, Росія)
доктор історичних наук	М.А.Якименко (Полтава, Україна)
доктор філологічних наук	С.Я.Єрмоленко (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	В.В.Качкан (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	П.П.Кононенко (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Я.С.Крик. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	І.П.Мегела (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	М.В.Мушинка (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	А.Г.Погрібний (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Б.Г.Чопик (Нью-Джерсі, США)

Редколегія: доктор історичних наук, професор Університету «Львівський Ставропігон», завідувач кафедри українознавства Університету «Львівський Ставропігон», провідний науковий співробітник Інституту українознавства Міністерства науки і освіти України, член-кореспондент Міжнародної академії наук Євразії, лауреат премії ім. академіка І.Крип'якевича Ідзьо В.С. (**Головний редактор**), кандидат історичних наук, доцент Макачук О.Г., кандидат історичних наук, доцент Сурмач О.І., кандидат історичних наук, науковий співробітник ЛМУ В.С.Артюх, доктор філологічних наук, професор, академік Кононенко П.П., кандидат філологічних наук, професор Борзенко С.Г., кандидат філологічних наук, доцент Бабаєва Л.В., кандидат філологічних наук, доцент Бичко З.М. (**літературний редактор**), кандидат філологічних наук, доцент Конюхова Л.І., доктор філософських наук, професор Пришляк М.Д., кандидат філософських наук, доцент Кононенко Т.П., кандидат технічних наук, доцент Смичок В.Д., викладач кафедри українознавства, вчений секретар Захарченко А.В.

ISBN 966-665-347-8

© Науково-дослідний Інститут Українознавства МОН України.
© Кафедра Українознавства Університету «Львівський Ставропігон».
© Науковий журнал «Українознавець».

Так!

ПОДЯКА

Л 0078

Шановний Віктор Ідзьо

Від щирого серця дякую Вам за Вашу участь в нашій спільній перемозі. За небайдужість, професіоналізм, вболівання за долю України.

Народ України свідомо обрав вірний шлях - шлях цивілізованого поступу та будівництва сильної, заможної, демократичної держави.

І в цій великій перемозі є значна частка Вашої сумлінної роботи. Адже це Ви рятували демократію в Україні, Ви захищали її високі ідеали, не рахуючись з власними інтересами, торували шлях до гідного майбутнього нашої держави.

Я переконаний: доки в Україні є люди подібної громадянської мужності, гідності та честі, - все у нас буде добре.

Переможемо разом!

З найкращими побажаннями

В. Ющенко

Віктор ЮЩЕНКО

Академік Віктор Ідзьо - засновник та головний редактор наукового журналу УКРАЇНОЗНАВЕЦЬ!

Передмова головного редактора The first word of the editor-in-chief

Журнал «Українознавець» є новим науковим досягненням молодшої генерації українських вчених після Помаранчевої Революції, завдання яких вільно висвітлювати та втілювати українознавство як систему історичних, філологічних та філософських знань в українське науково-культурне та освітнє життя.

Журнал «Українознавець» покликаний реалізувати українські наукові та освітні цінності, які напрацювали і сконцентрували українські вчені упродовж віків і особливо протягом останнього століття.

«Українознавець» буде удосконалювати в новому столітті українське історичне, філологічне та філософське світобачення в контексті історичної, мовної та філософської концепції поступу Української держави, а також – у світлі прогресу науки та освіти, які розвиває сучасна європейська та світова гуманітарна наукова думка... У контексті просування української наукової та освітньої системи до стандартів Болонського процесу та наукових друкованих органів університетів країн Європи, «Українознавець» буде науковим та просвітницьким виданням кафедри українознавства факультету прикладної лінгвістики Університету «Львівський Ставропігон». Журнал поєднає роботу та досвід, як і кращі досягнення та традиції науково-освітньої діяльності Інституту українознавства Міністерства освіти і науки та його друкованого органу «Українознавство», який ось уже упродовж десятих років є фаховим журналом з українознавчої проблематики, очолює вищезгадане видання засновник та основоположник наукового українознавства, доктор філологічних наук, професор, академік, директор Інституту українознавства МОН України П. Кононенко. За таких обставин журнал «Українознавець» об'єднає зусилля вчених кафедри українознавства факультету прикладної лінгвістики Університету «Львівський Ставропігон», який очолює ректор, професор Р. Мокрик, Кафедрою українознавства Українського державного університету міста Москви який очолює ректор, доктор історичних наук, професор В. Ідзьо з науково-освітньою структурою Інституту українознавства Міністерства освіти та науки України, яку очолює академік П. Кононенко, задля координації та спільної роботи з науково-освітніх програм українознавства, які розробляє та впроваджує Науково-дослідний інститут українознавства Міністерства освіти та науки України.

«Українознавець» стартує в епоху великих надій та сподівань української нації, яка через чотирнадцять років своєї незалежності потребує розбудови наукової та освітньої концепції національної історії, філології та філософії, впровадження новітньої українознавчої системи знань в українську освіту та науку. Завдання журналу «Українознавець» полягає у тому, щоб досліджувати і розвивати перспективні напрямки вивчення вищезгаданих українознавчих студій, вдосконалювати методологію і введення в педагогічну практику системи знань, що є одним із ключових завдань цього видання. «Українознавець» з наукового погляду розвиватиме українську гуманітарну систему знань, буде систематизувати та аналізувати гіпотези та концепції попередніх епох та поколінь істориків, філологів та філософів щодо сучасних науково-освітніх потреб науки в плані розбудови держави та українського суспільства, рідної мови, як це вимагає сучасне українознавство.

Вперед, «Українознавець»! – виходь на тернистий шлях пізнання науки та розвитку української освіти! Розправляй свої крила після Помаранчевої революції, гуртуй українських вчених, які в різних умовах та реаліях в попередню епоху тоталітарного режиму не втратили надії та сили у розбудові високого українського рівня освіти та науки на основі української державності та національної ідеї.

«Українознавець»! – розвивай попередні українські науково-освітні цінності для досягнення своєї мети!

**Головний редактор – Віктор Ідзьо
Editor-in-chief – Viktor Idzio**

Ректор Українського Університету м.Москви, професор Університету «Львівський Ставропігон».
Ректор Університету «Львівський Ставропігон» професор Українського Університету м.Москви.

Переднє слово головного редактора.....	1
Зміст	
Історія	
Артюх В.С. Деякі підсумки досліджень печерних культових пам'яток на Дністрі.....	7
Баран В.Д. Від венедів до українців.....	9
Грицишин Н.С. Громадська опіка над дітьми емігрантів-заробітчани в традиційному українському побуті (20-30-ті рр. XX ст.).....	13
Дашкевич Я.Р. Етнічні процеси на західноукраїнських землях IX - XI ст. До проблематики досліджень.....	20
Ідзьо В.С. Кельтська релігійна культура та духовність на території України (IV-III ст. до н.е. -II- III ст. н.е.).....	24
Калакура Я.С. Історичні засади українознавства як науки і навчальної дисципліни.....	32
Кононенко. П.П. Українознавство в системі освіти.....	37
Макарчук О.Г. Західні історики міжнародних відносин і міжнародного права про Возз'єднання західноукраїнських земель з Українською РСР.....	46
Сурмач О.І.Католицькі жіночі монастирі під час німецької окупації (1941-1944рр.).....	49
Терпиловський Р.В.Деякі зауваження з приводу проблеми походження слов'ян.....	53
Філологія	
Бичко З.М.Проблемна парадигма вивчення діалектної лексики.....	60
Борзенко С.Г., Бабаєва Л.В., Климяк Л.Й. Мова і культура нації: Культурологічний дискурс очима іноземців.....	62
Захарченко А.В. Ставрпійське братство: аспект літературної творчості XVIII-XIX ст.....	74
Ідзьо В.С. Формування українського народу та української мови за свідченнями філологічної та історичної науки.....	78
Конюхова Л.І. До проблеми невербального мовлення телеведучих.....	82
Кузнецова Л., Пасічна Г. Методологічний посібник “Видатні українці у світовій науці”: культурологічний та освітньо - виховні аспекти (Методичний посібник з англійської мови як різновид письмового дискурсу).....	85
М'яснянікіна Л.І. Порівняння як лінгвістична категорія.....	88
Пришляк М.Д. Філософія і мова.....	92
Рецензії	
Борзенко С.Г., Бабаєва Л.В. Рецензія на монографію Олени Левченко “Фразеологічна символіка: лінгвокультурологічний аспект”.....	95
Ідзьо В.С. Рецензія на монографію Андрія Зачепи “Українська армія і суспільство: морально-психологічний та філософський аспекти”.....	96

Засновник Кафедри Українознавства ІСЄ при УЛС, головний редактор наукового журналу «Українознавець», Віктор Ідзьо - професор Університету «Львівський Ставропігон».

Contents

Introduction

History

V. Artiukh. Certain results of the research of the cult of caves on the Dniestr.

V. Baran. From the Venedy to the Ukrainians.

N. Hrytsyshyn. Public guardianship over the emigrant workers' children in the traditional Ukrainian mode of life. (the 20-30s of the 20th century).

Ya. Dashkevych. Ethnical processes in the Western Ukrainian lands in the 9th -11th centuries. The problems of research.

V. Idzo. Celtic religious culture and spirituality on the territory of Ukraine (4th -3^d centuries BC –2nd - 3^d centuries AD).

Ya. Kalakura. Historical bases of Ukrainian studies as of a science and academic discipline.

P. Kononeko. Ukrainian studies in the system of education.

O. Makarchuk. Western historians of the International relations and international law about the Reunification of the western Ukrainian lands with the Ukrainian SSR.

Surmach. O. Catholic nunneries during the german occupation (1941-1944).

R. Terpylovs'kyi. Certain remarks on the Slavs' origin.

Filology

Z. Bychko. Problematical paradigm of learning dialectal vocabulary.

S. Borzenko, L. Babayeva, L. Klymiuk .Language and nation's culture : culturological discourse viewing by the foreigner.

A. Zakharchenko. Stavropihiya Fraternity: the aspect of literary work of the 18th -19th centuries.

V. Idzio. Formation of the Ukrainian people and of the Ukrainian people according to the evidence given by philological and historic sciences.

L. Koniukhova. The problem of nonverbal speech of the TV-journalists.

L. Kuznetsova, H. Pasichnuk. Methodological guide "Famous Ukrainians in the world science": cultural and educating aspects. (Methodological guide of the English language as a kind of the written discourse).

L. Myasniakina. Simile as a linguistic category.

Reviews

S. Borzenko, L. Babayeva.

V. Idzo.

Головний редактор В.С.Ідзьо, В.В.Грабовецький - член редакційної ради науковго журналу «Українознавець». Вчитель та учень.

**Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»**

Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Число-Issue II

**Львів - Lviv
2006**

Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»
Друкується за рішенням Вченої Ради Університету «Львівський Ставропігон»,
протокол №1 від 17 січня 2006 року.
Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies Faculty of Applied Linguistics University «L'viv Stavropigion»
The journal is published according to the decision of the Academic Council of University «L'viv Stavropigion»,
transactions №1, January 17, 2006

«Українознавець» в II випуску пропонує наукові праці вчених кафедри українознавства, а також праці, написані вченими факультету прикладної лінгвістики Університету «Львівський Ставропігон» в 2006 році, вчених Інституту українознавства МОН України.

До II випуску «Українознавця» включені також праці та рецензії вчених з Києва та Львова, які активно досліджують проблеми українознавства.

In the first issue of Connoisseur of Ukraine journal offers scientific works of the scholars of the department of Ukrainian Studies, and also works and reviews of monographs written by the scholars of the Faculty of Applied Linguistics of University «L'viv Stavropigion» in 2006.

The first issue of Connoisseur of Ukraine journal also includes the works of the scholars from Kyiv and L'viv, who are actively researching the problems of Ukrainian Studies.

Українознавець Випуск-Issue II. - Львів, 2006.

Редакційна Рада:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна),
доктор історичних наук	Дашкевич Я.Р. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворака С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федька С.Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Якименко М.А. (Полтава, Україна)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик. Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Погрібний А.Г. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Чопик Б.Г. (Нью-Джерсі, США)

Редколегія: доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри українознавства університету «Львівський Ставропігон», провідний науковий співробітник Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України, академік Міжнародної академії наук Євразії, академік Академії Наук Вищої Школи України, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), кандидат історичних наук, доцент О.Г.Макарчук, кандидат історичних наук, доцент О.І.Сурмач, кандидат історичних наук, доцент Т.О.Гонтар, кандидат історичних наук, науковий співробітник ЛМУ В.С.Артюх, доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент З.М.Бичко (**літературний редактор**), кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конюхова, доктор філософських наук, професор М.Д.Пришляк, кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, кандидат технічних наук, доцент В.Д.Смичок, викладач кафедри українознавства, вчений секретар А.В.Захарченко.

ISBN 966-397-025-1

©Науково-дослідний Інститут Українознавства МОН України.
©Кафедра Українознавства Університету «Львівський Ставропігон».
© Науковий журнал «Українознавець».

Переднє слово - Introduction

У житті завжди є належні підстави для радості. На цей раз причиною піднесеного настрою є вихід у світ першого номера журналу «Українознавець» – друкованого органу науково-дослідного Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України та кафедри українознавства факультету прикладної лінгвістики Університету «Львівський Ставропігійон».

Радісно й тому, що журнал, редагований лауреатом премії ім. академіка І.П.Крип'якевича, доктором історичних наук, професором, академіком Міжнародної академії наук Євразії, щойно, заслужено обраним академіком Академії Наук Вищої Школи України по відділу українознавства - Віктором Святославовичем Ідзьо.

Науковий журнал Українознавець вийшов надзвичайно актуальним, змістовним і оформленим за найвищими стандартами. Науковці, освітяни, громадськість одержали ще одне авторитетне джерело знань з наукового українознавства про Україну і світове українство.

Не менш радісно, що журнал став свідченням справжньої скоординованої співпраці колективів Києва (Інститут українознавства), Москви (Український Університет м. Москви) та Львова (Університет «Львівський Ставропігійон»), що є добрим знаком можливості ефективного співробітництва всіх міжнародних центрів та сил українознавства. А це важливо й тому, що українство, його історія, мова, культура, освіта, наука - є феноменами всепланетарними і потребують комплексного, системного дослідження та висвітлення.

Вихід журналу «Українознавець» є знаменною віхою всіх професійно-патріотичних сил, котрі чують виклики часу й реально дбають про успіхи державотворення в Україні та про розуміння своєї ролі у здійсненні своєї історичної місії.

Віриться, що добрий початок матиме гідне продовження.

Петро Кононенко, академік, директор НДІУ
Petro Kononenko, academiciar, director SRIU MES

Переднє слово.....	3
--------------------	---

Зміст Історія

Баран Володимир. Анти, сіверяни чи руси?.....	6
Грицишин Наталя. Відносини опіки і піклування в традиційному українському побуті (до історіографії проблеми).....	11
Дмитренко Василь. Історична концепція розгляду проблеми: світогляд і свобода волі.....	17
Захарчин Наталя, Макарчик Олена. Боротьба польського представництва у третій державній Думі проти виділення Холмщини і Підляшшя із царства Польського в окрему Холмську губернію.....	22
Зачепа Андрій. Історичні аспекти формування української національної ідеї у військовослужбовців Збройних сил України в період розбудови держави.....	26
Ідзьо Віктор. Роль Кельтської цивілізації в еволюційному процесі та релігійному розвитку населення Східної Європи.....	29
Козак Тамара. Історичні процеси входження України до європейського освітнього простору як компонент загальної стратегії інтеграції до Євросоюзу.....	47
Кононенко Петро. Історичні засади українознавства.....	51
Мазур Олег, Демчук Марія. Князь Шварно Данилович – володар Русько-Литовської держави (етимологія імені та етапи володарювання).....	55
Пришляк Михайло. Історична концепція філософського погляду св. Томи з Аквіну на проблеми етики, моралі і права, спільноти та держави.....	60
Токар Леонід. Українознавство і побудова національної держави в Україні.....	63

Філологія

Бичко Зиновій. Українській державі – українську мову!.....	76
Борзенко Світлана, Бабаєва Луїза, Зачепа Андрій. Український політичний дискурс очима іноземців.....	77
Винничук Світлана. Львів і латинська мова.....	83
Захарченко Андрій. Самобутність мовного стилю поетичних творів Яра Славутича.....	90
Ідзьо Віктор. Український мовний ореол від Геродота до Нестора.....	92
Левченко Олена. Концептосфера впертість у фразеологічних системах.....	99

Рецензії

Бичко Зиновій. Рецензія на посібник Веселовського Я.Б., Кебала М.С. “Шкільна педагогічна практика” (на допомогу студентам 4-5 курсів факультету іноземних мов), Тернопіль, 2005р.....	104
Ідзьо Віктор. Рецензія на монографію Шмагала Р.Т. “Мистецька освіта в Україні середини XIX – середини XX століття: структурування, методологія, художні позиції”, Львів, 2005 р.....	104

Головний редактор В.С.Ідзьо - академік АНВШ України, П.П.Кононенко - член редакційної ради науковго журналу «Українознавець», віце-президент АНВШ України.

Introduction

History

Baran V. Anty, Northern People or Russes.

Hrytsyshyn N. Guardianship in Traditional Ukrainian Society (Questions of Historiography).

Dmytrenko V. Historical Conception of World Perception and Will freedom development.

Zakharchyn N. Makarchuk E. Polish Representatives in the Third State Council (Duma) of Russia Struggle against the Idea of Separating Kholmshyna and Pidliashshia from Polish Kingdom.

Zachepa A. Historical Aspects of Military Forces Personnel Ukrainian National Idea Formation in the Period of State Development.

Idzio V. The Role of the Celts Civilization in the Evolutional Process and Religious Development of the East Europe Population.

Kozak T. The Historical Processes of Ukraine in Entering the European Educational Space as the Component of General Integration Strategy.

Kononenko P. The Historical Principals of the Ukrainian Studies.

Mazur O., Demchuk M. Prince Shvarno Danylovich – the Sovereign of the Russ-Lithuanian State (the etymology of the name and the stages of ruling).

Pryshlyak M. Historical concept of philosophical approach of St. Toma of Aquinas to ethics, moral, law, society and state.

Tokar L. Ukrainian Studies and the Formation of the National State in Ukraine.

Philology

Buchko Z. Ukrainian Language for Ukrainian State.

Borzenko S., Babaeva L., Zachepa A. Ukrainian Political Discourse by the Foreigners' Glance.

Vynnychuk S. Lviv and Latin.

Zakhrchenko A. The Originality of the Language Style of the Poetical Works by Yaroslav Slavytich.

Idzio V. The Ukrainian Language Space from Herodotus till Nestor.

Levchenko O. The Conceptual Sphere of the "Obstinacy" in the Phraseological System.

Reviews

Buchko Z.

Idzio V.

Ректор Я.М. Кміт, декан С.Г. Борзенко, засновник та завідувач Кафедри Українознавства, засновник та головний редактор наукового журналу «Українознавець Університету «Львівський Ставропігійон» В.С. Ідзьо на засіданні Вченої Ради з нагоди затвердження II випуску «Українознавця».

**Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Число-Issue III

**Львів - Lviv
2007**

Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Друкується за рішенням Вченої Ради Науково-дослідний Інститут українознавства
Міністерство освіти і науки України
протокол №1 від 24 січня 2007 року.

Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
The journal is published according to the decision of the Academic Council of Scientific Research
Institute of Ukrainian Studies, transactions №1, January 24, 2007.

«Українознавець» у випуску III присвячений 15-тій річниці утворення Науково-дослідного Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України (1992-2007), пропонує наукові праці вчених Інституту українознавства МОН України.

До III випуску «Українознавця» включені також наукові праці та рецензії вчених з Києва, Кіровограда, Львова, Луцька, Івано-Франківська, Ужгорода, Москви, які досліджують проблеми наукового українознавства.

Українознавець
Випуск-Issue III. - Львів, 2007.

Редакційна Рада:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна),
доктор історичних наук	Дашкевич Я.Р. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворака С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С.Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Якименко М.А. (Полтава, Україна)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Погрібний А.Г. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Чопик Б.Г. (Нью-Джерсі, США)

Редколегія: доктор історичних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України, академік Міжнародної академії наук Євразії, академік Академії Наук Вищої Школи України, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), кандидат історичних наук, доцент О.Г.Макарчук, кандидат історичних наук, доцент О.І.Сурмач, кандидат історичних наук, доцент Т.О.Гонтар, кандидат історичних наук, завідувач археологічного відділу УУМ В.С.Артюх, доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент З.М.Бичко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конюхова, доктор філософських наук, професор М.Д.Пришляк, кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, кандидат технічних наук, доцент В.Д.Смичок, викладач кафедри українознавства УЛС, вчений секретар А.В.Захарченко (**літературний редактор**).

**Редакційна рада та редколегія наукового журналу
«Українознавець» від щирого серця вітають засновників та колектив
Інституту Українознавства Міністерства Освіти та Науки України
з 15- ти літтям! (1992-2007рр.)**

**Переднє слово головного редактора
The first word of the editor-in-chief**

**Науково-дослідний Інститут Українознавства (1992-2007) -
ровесник незалежності Української держави!**

Не можемо не радіти з того приводу, що Науково-дослідний Інститут українознавства Міністерства освіти і науки України, є ровесником відновленої незалежності Української держави. Тим більше, що ця історична реалія відображає діяльність Інституту в контексті розвитку відновленої Української державності. Інститут українознавства розвернув свою діяльність одразу на другий рік після проголошення Незалежності, а це цілих 15 історичних років злету...

Приємно привітати Інститут українознавства, ще й тому, що він є не тільки ровесником становлення Української держави, а й відновлення стародавніх традицій української науки та освіти, створення відповідної сучасної концепції українознавства, принципів розвитку у відновленій Українській державі української історії, літератури та мови. Упродовж 15 років Інститут українознавства розвиває методології та теорії в системі освіти, створює програми і підручники для середньої й вищої школи, веде підготовку кадрів для освітніх закладів.

Слід наголосити, що до 15 - ти літнього ювілею Інститут українознавства підійшов з серйозним науковим доробком: у різних галузях гуманітарної науки видано понад 100 монографічних досліджень та півтори тисячі статей з проблем Україна-етнос, Україна-природа, - мова, держава і нація, - культура, Україна у міжнародних зв'язках, ментальність, доля, історична місія.

Важливим етапом і щорічним виміром роботи Науково-дослідного Інституту українознавства стали проведені 15 міжнародних наукових конференцій та конгресів (зокрема – з мови та освіти), а також видання з 2000 року – журналу «Українознавство», з 2005 року журналу «Українознавець».

Сьогодні далеко за межами України відомі надзвичайно вагомі надбання Науково-дослідного Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України, його невтомних вчених, їх новаторські наукові дослідження й відкриття з питань українознавства, що важливо як для внутрішнього, так і міжнародного життя України, її історії, літератури, мови, культури, мистецтва, великих традицій та перспектив в майбутньому.

Знаменно, що такий ключовий науково-дослідний заклад очолює від самого початку заснування основоположник наукового українознавства – доктор філологічних наук, професор, академік Петро Кононенко.

Переконані, що в контексті просування Української держави до наукової та освітньої системи Європейського Союзу і, зокрема, до стандартів Болонського процесу, Інститут українознавства Міністерства освіти та науки України поєднає роботу та досвід, як і кращі досягнення та традиції науково-освітньої роботи відомих європейських наукових та освітніх закладів та їх історичні традиції.

Все це дає підстави наголошувати, що Інститут українознавства Міністерства освіти та науки України упродовж 15 - ти років очолюваний досвідченим фахівцем з проблем наукового українознавства, доктором філологічних наук, професором, академіком Петром Кононенком на вірній дорозі.

Віriamo, що під керівництвом академіка Петра Кононенка обрана стратегія та тактика Науково-дослідного Інституту українознавства послужать розбудові української науки та освіти в Українській державі...

Головний редактор – Віктор Ідзь
Editor-in-chief – Viktor Idzo

**Головний редактор В.С. Ідзь, Т.П. Кононенко -
член редколегії наукового журналу «Українознавець».**

Переднє слово головного редактора.....	3
Історія	
Губський Сергій. Досвід та уроки військово-освітнього та виховного реформування армії Української держави (1918р.) для збройних сил України.....	6
Дашкевич Ярослав. Сербське дослідження в історії України XIII століття.....	11
Ідзьо Віктор. М.П.Драгоманов – публіцист, фольклорист, історик, філософ та політик – пробуджувач українського суспільства в XIX столітті.....	14
Кам'янський Петро. Станіславський владика Григорій Хомишин – організатор клерикального культурно-просвітницького товариства в Галичині.....	16
Касян Людмила. Івано Франко – критик, історик та теоретик українського національного театру.....	24
Кононенко Тарас. Моделювання характеру розмислу Г.Сковороди в методологічній культурі нової філософії XVI-XVIII ст.....	29
Милусь Василь. Руська Православна церква на Волині у повоєнний період.....	36
Петриченко Катерина. Витоки та причини походження українського інтегрального націоналізму.....	41
Савчук Борис. Росіяни в Західній Україні: проблеми суспільного розвитку в 20-30 роки XX століття і сучасність.....	45
Токар Леонід. Українознавство у змісті та структурі національної освіти.....	48
Федака Сергій. Демонтаж імперії Рюриковичів і проблеми становлення національних державностей східнослов'янських народностей.....	54
Філологія	
Захарченко Андрій. Явище синестезії у поезіях Яра Славутича.....	57
Ідзьо Віктор. Мовні та історико – лінгвістичні дослідження етно-назв- Галич, Галичина.....	59
Касян Людмила. Українська класична спадщина та творчість письменників розстріляного Відродження у рецепції Бориса Антоненка-Давидовича.....	64
Лазарєва Валентина. Питання світогляду П.Куліша – художника слова.....	67
Павлюк Людмила. Метафоричні сценарії світу політики у дискурсі мас-медіа.....	74
Пономаренко Ангеліна. Формування мовної особистості в школі: ретроспективи і перспективи.....	85
Пустовіт Валерія. Українська письменницька мемуаристика XIX ст. Здобутки і втрати.....	89
Рецензії	
Грабовецький Володимир. Рецензія на статтю кандидата історичних наук, доцента о. Кам'янського Петра Євгенійовича: “Хомишин – організатор клерикального культурно-просвітницького товариства у Галичині”.....	96
Ідзьо Віктор. Рецензія на підручник “Українознавство”. Київ “Міленіум”- 2006.....	96
Кононенко Петро. Рецензія на журнал “Українознавець”, випус. I. Львів 2005, випуск II, Львів 2006.....	97
Кононенко Тарас. Рецензія на підручник “Історія філософії. Т.I”. Львів Ліга-Прес 2007, отця-селезіянина, доктора філософських наук, професора Пришляка Михайла Дмитровича.....	98
Чопик Богдан. Рецензія на працю Яра Славутича “Слово нащадкам і шаблі тополь”. К. 1992.....	99
Наші автори	
Пам'ятка авторів	

Головний редактор Віктор Ідзьо, Микола Когутяк - член редакційної ради наукового журналу «Українознавець»

The first word of the editor-in-chief.

History

Gubsky Sergiy. Experience and lessons of military-educational and educational reformations of the army of Ukrainian State (1918) for military forces of Ukraine

Dashkevych Yaroslav. The Serbian research of the Ukrainian history in XIII century

Idzio Viktor. M. Dragomanov – publisher, historian, philosopher, researcher of folk-lore and politician – enlightener of the Ukrainian society in XIX century.

Kamyanskyy Petro. Khomyshyn as an organizer of clerical cultural and enlightenment society in Halychyna.

Kacyan Lyudmila. Ivan Franko is critic, historian and theoretician of ukrainian national theatre

Kononenko Taras. A design of typic H. Skovoroda's thoughts in methodological culture of modern philosophy of XVI-XVIII cen.

Mylus Vasyl. Ukrainian Orthodox Church in Volyn Region in 1944 – 1954.

Petrychnko Kateryna. Sources and reasons of origination of the ukrainian integral nationalism.

Savchuk Boris. Russians in Western Ukraine: problems of social development in the 20-30s of the 20th.

Tokar Leonid. Ukrainian studies in the context and structure of national education.

Fedaka Sergiy. The dismantling of the Riurykovich empire and the problems of establishment of the Eastern Slavs' national states.

Philology

Zakhrchenko Andriy. The synesthesia in the poetry of Yar Slavutych.

Idzio Viktor. Linguistic and historical – linguistic research in the names Galych, Galychyna.

Kacyan Lyudmila. Ukrainian classical heritage and creativeness killed Renaissance's writers in review of B. Antonenko-Davydovich.

Lazareva Valentyna. The problem of world outlook P. Kulish – painter of word.

Pavlyuk Lyudmyla. Metaphorical scenarios of the political reality in the discourse of mass media.

Ponomarenko Anhelina. Forming of language personality in school: retrospective views and prospects.

Pustovit Valeria. Ukrainian Writers of Memoirs of the 19th Century. Achievements and Talures.

Reviews

Grabovetsky V. Review for the article of P. Kamiansky : "Homysyn is the organizer educational society in the Galychyna".

Idzio V. Review for the textbook " Knowledge of Ukraine" Kyiv "Millenium" – 2006.

Kononenko P. Review for the magazine "Connoisseur of Ukraine", n. I - Lviv 2005, n. II –2006.

Kononenko T. Rewiew for the textbook "History of philosophy", which was hand-written by prof. M. Pryshlyak.

Chopuk B. Rewiew for the work of Yar Slavutych "The word to descendants and sables of poplar"

Our authors

The Recommendations for the Author

Головний редактор В.Ідзьо, В.Качкан - член редакційної ради наукового журналу «Українознавець»

**Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університету «Львівський Ставропігон»**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск-Issue IV

**Львів – Lviv
2007**

Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Друкується за рішенням Вченої Ради Науково-дослідного Інституту українознавства
Міністерство освіти і науки України протокол № 3 від 16 квітня 2007 року.
Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
The journal is published according to the decision of the Academic Council of Scientific Research Institute of Ukrainian Studies, transactions №3, April 16, 2007.

Українознавець у випуску IV, 2007 р., присвячений 70-ти літтю з дня народження члена редакційної ради, доктора історичних наук, професора Київського національного університету ім.Т.Г.Шевченка, провідного наукового співробітника відділу історичних та теоретико-методологічних проблем українознавства Інституту Українознавства МОН України, академіка АНВШ України Ярослава Калакури.

У IV випуск Українознавця ввійшли праці вчених Інституту Українознавства та наукові праці та рецензії вчених з науково-дослідних закладів Києва та Львова, які досліджують проблеми українознавства.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine Випуск-Issue IV. - Львів, 2007.

Редакційна Рада:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна),
доктор історичних наук	Дашкевич Я.Р. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Лисак В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворака С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С.Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Якименко М.А. (Полтава, Україна)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Погрібний А.Г. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Чопик Б.Г. (Нью-Джерсі, США)

Редколегія: доктор історичних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України, академік Міжнародної академії наук Євразії, академік Академії Наук Вищої Школи України, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), кандидат історичних наук, вчений секретар НДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент О.Г.Макарчук, кандидат історичних наук, доцент О.І.Сурмач, кандидат історичних наук, доцент Т.О.Гонтар, кандидат історичних наук, завідувач археологічного відділу УУМ В.С.Артюх, доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови НДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент З.М.Бичко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конюхова, доктор філософських наук, професор М.Д.Пришляк, кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, кандидат технічних наук, доцент В.Д.Смичок, викладач кафедри українознавства УЛС, вчений секретар А.В.Захарченко(**літературний редактор**).

ISBN 978-966-397-068-5

© Науково-дослідний Інститут Українознавства МОН України.
© Науковий журнал "Українознавець".

**Редакційна рада та редколегія наукового журналу “Українознавець” від щирого серця вітають члена
Редакційної Ради, доктора історичних наук, професора, провідного наукового співробітника відділу
історичних та теоретико-методологічних проблем українознавства Інституту Українознавства
Міністерства освіти та науки України, Ярослава Калакуру з 70 - ти літтям!
Українознавець за покликом серця!**

**(до 70 - річчя від дня народження, члена редакційної ради Українознавця,
доктора історичних наук, професора Ярослава Калакуру)**

24 вересня 2007 р. виповнюється 70 років від дня народження відомому українознавцю, історіографу, авторитетному джерелознавцю архівної справи, доктору історичних наук, заслуженому професору Київського національного університету імені Тараса Шевченка провідному співробітнику Науково-дослідного інституту українознавства Ярославу Степановичу Калакурі. Про попередній життєвий і творчий шлях, науковий доробок вченого уже немало було сказано в ряді біобібліографічних публікацій, оглядах та рецензіях¹. Новий рубіж, до якого в своєму житті прийшов Ярослав Степанович дає підставу повернути увагу ще до однієї яскравої грані в його творчості, як видатного дослідника і педагога у царині українознавства — науки самопізнання й самотворення українського народу, виховання його нового покоління в душі високої любові до своєї Вітчизни й свого народу, відданості справі побудови вільної незалежної України.

Ярослав Степанович народився в селі Рудники Підгаєцького повіту тоді ще Тернопільського воєводства Другої Речі Посполитої в простій селянській родині. Його дитинство, як більшості однолітків, пов'язане з драматичними роками війни, окупаційним гітлерівським режимом, героїкою національно-визвольних змагань, з труднощами повоєнних лихоліть. Після семирічки закінчив Коломийське педучилище (1955 р.), учителював у сільській школі на Прикарпатті. Заочно здобув історичну освіту в Чернівецькому державному університеті (1963 р.) та пройшов аспірантську підготовку в Київському державному університеті ім. Т.Г.Шевченка. В 1968 р. захистив кандидатську, а в 1980 р. докторську дисертації.

Науково-педагогічну діяльність розпочав у 1964 р. в Івано-Франківському педінституті (нині Прикарпатський національний університет ім. В.Стефаника). З осені 1972 р. до сьогодні, тобто впродовж 35 років, діяльність Ярослава Калакура безпосередньо пов'язана з Київським університетом. Він був заступником директора з наукової і навчальної роботи Інституту підвищення кваліфікації викладачів суспільних наук при Київському державному університеті ім. Т.Г.Шевченка, доцентом, професором цього Інституту. З 1981 по 1989 р. працював проректором з навчальної роботи університету, директором Інституту суспільних наук, відтак завідував кафедрою архівознавства та спеціальних галузей історичної науки, в складі якої продовжує працювати й нині на посаді професора. Я.Калакура багато зробив для успадкування і збагачення традицій першої в Україні архівознавчої та джерелознавчої кафедри, закладених професорами Федором Шевченком, В'ячеславом Стрельським та Володимиром Замлинським. З участю і під їх керівництвом були створені нові навчальні плани та програми для спеціальності “Архівознавство”, підготовлені та опубліковані: навчальний посібник “Джерелознавство історії України” (1998 р.), підручники “Архівознавство” (1998, 2002), “Історичне

джерелознавство”(2002). У 2004 р. побачив світ курс лекцій Ярослава Калакури “Українська історіографія”, рекомендований Міністерством освіти і науки як навчальний посібник для студентів історичних спеціальностей вузів України. Ця праця привернула до себе особливу увагу і не лише студентів, а й науковців та освітян. Тепер все більш стає зрозумілий і в українознавстві. Зокрема, що без усвідомлення причин та тенденцій в трансформації наукової думки складно, якщо взагалі можливо, зрозуміти як і чому саме таким постало і розвивається наукове знання, чому такими бачаться його головні етапи (періодизація) і, що із того необхідно врахувати при виробленні стратегії наукового поступу та підготовці кадрів наукових дослідників.

Обшири, проблематика, характер історичного самопізнання, як вважає Ярослав Степанович, тепер стали такими, що без оволодіння допоміжними галузями знань і технологіями їх застосування не можна творити науку на її сучасному більш високому рівні. Наукове осмислення вказаних та деяких інших аспектів добування цілісного знання та поширення його результатів через освіту, засоби масової інформації, стає все більш вагомим у пошуку істини, визначенні характеру й спрямованості процесу самопізнання. Вчений глибоко переконаний, що неможна пізнавати об’єкт, тим більше творити науку про нього, не дослідивши засоби пізнання власну спроможність дати реальну картину процесу пізнання. Саме ці важливіші складові розвитку науки в Україні і українознавства зокрема, стали об’єктом глибокого і системного дослідження та викладу його результатів у названій праці Ярослава Степановича Калакурою.

І хоч за формою видання подається як курс навчальних лекцій, прочитаних студентам, та не в меншій мірі воно має привернути увагу і як вагоме самодостатнє наукове дослідження.

Його визначають такі якості, як: концептуальна довершеність, чітка теоретико-методологічна визначеність, історична аргументованість, логічна ясність думки. Коли ж додати, що все це зроблено з глибоким розумінням проблеми та ще й досвідченим педагогом-методистом, то можна передбачити, що видання стане подією і в науці, і в освіті та вихованні. Відмінною особливістю праці, де концептуально, за змістом і формою історія розвитку історичної думки розглядається як процес, що розвивається в органічній єдності з буттям народу, робить її особливою цінною і переконливою в утвердженні погляду українознавців, що самопізнання народу буде незмінно наблизатись до оптимального тільки на його інтегративній, синтезній основі. Для навчального процесу доброю ілюстрацією може стати й приклад самого дослідника-педагога, зокрема процес усвідомлення ним місця і ролі в науці джерельної бази, історіографії наукової думки та власне, становлення його як джерелознавця й історіографа. І це дійство носить тут не стільки особистісний характер, бо проливає світло на проблеми становлення та розвитку самої української науки. Зміст, структура, стиль виконаної роботи, як і інших праць ювіляра, постають в органічній єдності і саме тому сприяють найбільш повному дослідженню та вивченню сутності та проблем розвитку української наукової думки. Лише перелік проблем та напрямків українознавчих досліджень здійснених Я.С.Калакурою в якості провідного наукового співробітника відділу історичних і теоретико-методологічних проблем НДІУ МОН України наочно ілюстрував наскільки органічним він бачив зв’язок в процесах формування джерельної, історіософської та теоретико-методологічної бази науки.

Тільки за останні роки ним здійсненні дослідження: “Методологічний інструментарій українознавця”, “Історичні засади українознавства як науки і навчальної дисципліни”, “Міфологізація української історіографії в добу хрущовської відлиги”, “Історична пам’ять як чинник самоідентифікації українців”, “Історіографічні джерела українознавства I пол. XX ст.”, “Джерелознавчі аспекти сучасного українознавства”, “Основні етапи формування джерельної бази з історії української державності”, “Історичний антропологізм як методологічний принцип українознавства”, “Народ без ідеї, що храм без Бога”, “Національна ідея як українознавча проблема”, “Методи українознавчого дослідження”, “Мова як об’єкт та інструмент історичного дослідження”, “Безперервність та наступність національної історичної освіти: українознавчий зміст”.

Ярослав Калакура причетний до заснування в університеті ім.Т.Г. Шевченка Інституту українознавства, в якому плідно працює до сьогодні як провідний науковий співробітник відділу історичних та теоретико-методологічних проблем українознавства. Досить широкий діапазон тематики українознавчих досліджень ученого, але її стрижнем були і залишаються проблеми теорії, історії та методології українознавства. До заслуг Я.Калакури на ниві українознавства справедливо відносять внесок у опрацювання його історичних, історіографічних, джерелознавчих, теоретичних та методологічних засад, у обґрунтування категоріально-понятійного апарату інтегративної науки про Україну та українців, її наукової періодизації, а також шляхів її впровадження в систему науки і освіти. В царині джерельних основ українознавства вчений опрацював критерії і принципи класифікації джерел, сучасну методику їх атрибуції і використання.

В українознавчому доробку Ярослава Калакури, який має загалом історичну спрямованість, досить виразно проглядається чотири умовних напрями: а) теоретико-методологічні праці; б) студії з історіографії та джерелознавства; в) українознавства; дослідження світоглядно-виховної та освітньої функцій українознавства. Їх об’єднуючим і синтезуючим стрижнем виступає глибоке усвідомлення вченим незамінної ролі українознавства як цілісної та інтегрованої системи знань про Україну і українців, могутнього засобу їх самопізнання.

Хоч шлях Ярослава Калакури до українознавства був складним і суперечливим, але він мав природно-генетичне коріння, оскільки базувався на національній свідомості і християнських моральних орієнтирах, які

прищепили йому батьки з дитинства. В науково-педагогічній діяльності ученого, як і більшості його ровесників, простежується два періоди: радянський і пострадянський, які помітно різняться, насамперед, зміною історіософських та методологічних підходів, глибиною і характером теоретичного осмислення історичних подій і фактів, ступенем об'єктивності їх оцінки. Набутий ним у радянські часи великий досвід науково-організаційної, педагогічної та громадської роботи дістав нове дихання в умовах незалежної України, по-новому розкрився його дослідницький і педагогічний талант, рельєфно окреслилась громадянська позиція. До честі історика віднесемо і те, що він самокритично оцінює деякі свої 1970-1980-х рр., відмежувався від ідеологічних стереотипів тоталітарної доби. Заради справедливості зазначимо, що Я.Калакура і в радянські часи досить чітко демонстрував свою українськість, за що не раз піддавався критиці з боку ідеологів “злиття націй” і борців з українським націоналізмом. Однією з прикметних рис Я.Калакури як ученого і педагога є підвищена увага до підготовки професійних істориків, науково-педагогічних працівників. За оцінкою студентів і аспірантів, колег по роботі, його навчальні лекції, а читає він дуже важливі і досить непрості нормативні та спеціальні курси, здебільшого авторські, як наприклад: “Загальна історіографія” з елементами теорії історії та історіософії, “Українська історіографія”, “Методологія історичного пізнання”, “Джерела з історії української державності”, “Джерельний комплекс з історії українського руху опору”, “Архівна система України”, “Архівний менеджмент” та ін., відзначаються високою науковістю, доступністю і методичною досконалістю. Велику увагу приділяє професор студентській науковій роботі, керівництву аспірантами, консультуванню докторантів та дослідників-пошукачів. Під його науковим керівництвом та консультативній допомозі захищено 12 докторських і майже 40 кандидатських дисертацій. Він був головою Спеціалізованої ради по захисту докторських і кандидатських дисертацій, членом експертної ради ВАКУ з історичних наук, нині працює в двох спеціалізованих радах, виступає офіційним опонентом на захистах.

Самовіддана і багаторічна науково-педагогічна, навчально-методична, організаційна і громадська діяльність Ярослава Степановича принесла йому суспільне визнання і авторитет. Він академік Академії наук вищої школи, удостоєний почесного звання Заслуженого працівника вищої школи України, Відмінник освіти України, нагороджений орденом “За заслуги” III ступеня, Почесною грамотою Верховної Ради, рядом медалей, лауреат нагороди Ярослава Мудрого, премії Василя Веретенникова, відзначений почесними знаками міністерства освіти і науки Петра Могили, Антона Макаренка. Та як найвищу нагороду знаний професор і учений розглядає повагу студентів, аспірантів, колег по роботі, закоханість дружини Марії Михайлівни, любов синів Віктора та Олега, невісток Віолетти та Ірини, онуків Ярослава та Богдана, підтримку друзів.

Всі, кому довелося працювати і спілкуватися з Ярославом Степановичем, відзначають його мудрість та інтелект, кипучу енергію, велику працездатність, відданість справі, самоорганізованість і вимогливість, активну громадянську позицію, які органічно поєднуються з чуйністю і доброзичливістю, небайдужістю до людей. Він любить українське довкілля, чарівну природу Галичини і Прикарпаття, садівник-аматор. Своє сімдесятиріччя вчений зустрічає у доброму настрої, сповнений оптимізму, життєвих і наукових планів. То ж побажаємо ювіляру надійного здоров'я, наснаги, подальших успіхів на ниві українознавства, родинного щастя і творчого довголіття.

Леонід ТОКАР, кандидат історичних наук, доцент, завідувач відділом історичних та теоретико-методологічних проблем українознавства НДІУ, член редколегії наукового журналу “Українознавець”.

Головний редактор В.Ідзьо, член редакційної ради Я.Калакура журналу «Українознавець»

Зміст

Переднє слово.....	3
Історія	
Баран Володимир. Проблеми етнокультурного розвитку на території України в I тисячолітті нашої ери.....	8
Губський Сергій. Національно-військова освіта в армії УНР періоду Центральної Ради та Директорії (1917–1919 рр.).....	10
Дашкевич Ярослав. Україна на Великому кордоні.....	16
Калакура Ярослав. Періодизація як дослідницький метод в українознавстві.....	22
Мазур Олег. Українсько-хорватські династичні зв'язки княжих часів.....	28
Токар Леонід. Українознавство в період побудови незалежної Української держави.....	32
Шостак Маргарита. Державотворча концепція утворення Київської Русі Михайла Грушевського та її оцінка в працях його послідовників – Івана Крип'якевича, Мирона Кордуби та Стефана Томашівського.....	44
Філологія	
Захарченко Андрій. Людинолюбство як основа світогляду Яра Славутича.....	47
Ідзьо Віктор. Мовні та історико-лінгвістичні дослідження етногенезу слов'ян Дунайсько-Карпато-Дністровського регіонів.....	51
Касян Людмила. Роман Володимира Малика “Горить свіча” у контексті художнього відображення історичного минулого.....	60
Кононенко Тарас. Структурний симфонізм філософських творів Г.С.Сковороди.....	66
Краснодемська Ірина. Дослідження вченими української діаспори проблем українського мовознавства (XX ст.).....	74
Лазарєва Валентина. Ідейно-художні спрямування ранніх творів П.Куліша.....	83
Пономаренко Ангеліна. Структурні моделі фразеологізмів та аугментативних компонентів.....	88
Санченко Анна. Українська мова – чинник самоідентифікації українського народу як нації.....	92
Рецензії	
Ідзьо Віктор. Рецензія на книгу директора центру кобзарства Криму та Кубані, доцента Кримського державного гуманітарного університету Олексія Нирка “Кобзарство Криму та Кубані”. Львів.”Сполом” – 2006.....	97
Федотова Оксана. Рецензія на книгу “Історія, природа, державницька візія в давньоукраїнських міфах та письменництві Київської Русі”/Вик. проекту: С.Планида, О.Хоменко. – К.: “МЛМ”, 2006. – 72 с. (Віхи української духовності; Вип.1).....	98
Наші автори.....	99
Пам'ятка авторів.....	100

Головний редактор В.Ідзьо, В.Баран - член редакційної ради журналу «Українознавця»

Content

The first word.

History

Baran Volodymyr. The problems culture's and ethnic development in the territory of Ukraine in 1 thousand A.D.

Gubsky Sergiy. National-military education in the army of UNR during the period of Central Rada and Directory (1919-1919).

Dashkevych Yaroslav. Ukraine on the Greate border.

Kalakura Yaroslav. Periodization as the research method in ukrainian study.

Mazur Oleh. Ukrainian-croatian dynastic copulas princely times.

Tokar Leonid. Ukrainian study during the period of building of independent Ukrainian State.

Shostak Margarita. Establishment of Kyiv Russ state in works by Mikhailo Hgrushevsky, Ivan Kripjakevich, Miron Korduba, Stefan Tomashivsky.

Philology

Zakharchenko Andryi. Anthropocentrism as basic of world outlook Yar Slavutych.

Idzio Viktor. Phylological and historical research ethnogenesis the Slav of the Dunay-Karpaty-Dnisters regions.

Kasyn Lyudmila.V. Malik novel "The candle is burning" in context of artistic refletion of historic the past.

Kononenko Taras. Structural simfonizm of G.Skovoroda's philosophical works.

Krasnodemska Iryna. Examination of the problems of the ukrainian linguistics ty the scientists of the ukrainian diaspora.

Lazareva Valentyna. Ideological direction of P.Kulish earlier works.

Ponomarenko Angelina. Structural models of phraseological units with the deminutive and augmentative components.

Sanchenko Anna. The Ukrainian language is the factor of self-identification Ukrainian people as nation.

Reviews

Idzio Viktor. Review on "Kobza music and musicians of Krimea and Kuban Regions" - the book of Oleksiy Nyrko, PhD, the head of the center of kobza music of Krimea and Kuban regions , doctor of the State University of Krimea.Lviv, Spolom, 2006.

Fedotova O. The spiritual sources in ancient Ukrainian literature.

Our authors

The Recommendations for the Author

Головний редактор В.Ідзьо, Я. Крик, П.Коваль -
члени редакційної ради наукового журналу «Українознавця»

**Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск-Issue V

**Львів – Lviv
2007**

Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Друкується за рішенням Вченої Ради
Науково-дослідного Інституту українознавства Міністерство освіти і науки України
протокол № 5 від 16 квітня 2007 року.
Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
The journal is published according to the decision of the Academic Council of Scientific Research Institute of Ukrainian Studies, transactions №5, June 16, 2007.

Випуск V - 2007 р., присвячений 85-ти літтю з дня народження члена редколегії журналу Українознавець, доктора філософських та політологічних наук, професора Михайла Пришляка.
У V-й випуск «Українознавця» ввійшли праці вчених та рецензії з Львова, Києва, Полтави та Москви які досліджують проблеми українознавства.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine
Випуск - Issue V. - Львів, 2007.

Редакційна Рада:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна),
доктор історичних наук	Дашкевич Я.Р. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворака С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С.Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Якименко М.А. (Полтава, Україна)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик. Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю.В. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Погрібний А.Г. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Чопик Б.Г. (Нью-Джерсі, США)

Редколегія: доктор історичних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України, академік Міжнародної академії наук Євразії, академік Академії Наук Вищої Школи України, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), кандидат історичних наук, вчений секретар НДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент О.Г.Макарчук, кандидат історичних наук, доцент О.І.Сурмач, кандидат історичних наук, доцент Т.О.Гонтар, кандидат історичних наук, завідувач археологічного відділу УУМ В.С.Артюх, доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови НДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент З.М.Бичко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конюхова, доктор філософських наук, професор М.Д.Пришляк, кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, кандидат технічних наук, доцент В.Д.Смичок, викладач кафедри українознавства УЛС, вчений секретар А.В.Захарченко (**літературний редактор**).

ISBN 978-966-397-068-5

© Науково-дослідний Інститут Українознавства МОН України.
© Науковий журнал «Українознавець».

Редакційна рада та редколегія наукового журналу “Українознавець” від щирого серця вітають члена редколегії, доктора філософських, політичних наук, професора, отця – мітрата Михайла Пришляка з 85 - ти літтям!

**Переднє слово головного редактора
The first word of the editor-in-chief**

Вітаючи з 85-ти літтям та науковими досягненнями українського вченого отця доктора філософських, політичних наук, професора Михайла Пришляка, наголосимо, що він як вчений розпочав втілювати наукове українознавство, філософію, політологію в 1992 році по прибуттю в Україну з Риму. Йому вдалося внаслідок широкоглядних філософських та політичних знань швидко включитися в українське науково-освітнє та культурно-релігійне життя.

Отець доктор, професор Михайло Пришляк був просто покликаний Богом реалізувати розвинуті українські наукові та освітні цінності, які напрацював впродовж усього свого життя в вищих учбових та наукових закладах Західної Європи, зокрема в Римі.

Тому включившись в активну участь в формуванні редакційної ради та редколегії наукового журналу “Українознавець” отець доктор, професор Михайло Пришляк взяв на себе обов’язок розвивати українське історичне, філологічне та філософсько-релігійне світобачення в контексті розвитку історичної, мовної та філософської концепції розвитку Української держави. Взявши за основу новітні історико-філософські концепції по питаннях розвитку науки та освіти, він сьогодні розвиває в Україні сучасну європейську гуманітарну наукову думку.

В контексті просування Української держави, наукової та освітньої системи до стандартів Болонського процесу, наукових друкованих органів, зокрема журналу “Українознавець”, отець доктор філософських, політичних наук, професор Михайло Пришляк став активним членом редакційної ради та редколегії журналу “Українознавець”.

В журналі “Українознавець” він поєднує роботу та досвід, як і кращі досягнення та традиції науково-освітньої роботи, яка напрацьована ним в аналогічних наукових виданнях Західної Європи. Подаючи нові концепції та наукові праці по історії філософії, отець Михайло Пришляк розуміє, що в час незалежності, українська наука та освіта потребує розбудови нової концепції української історії, філології та філософії в контексті розвитку сучасної української нації та української національної ідеї, впровадження новітньої українознавчої системи знань в українську освіту та науку в чому бажаємо йому подальшої наснаги...

**Головний редактор – Віктор
Editor-in-chief –Viktor Idzo**

Переднє слово головного редактора.....	3
--	---

Історія

Артюх Вадим. До питання про релігійні уявлення населення Трипільської культури Карпато-Дністровського регіону.....	7
Ідзьо Віктор. Становлення монастирів, чернецтва, християнської медицини та ченців-лікарів у стародавній Україні-Русі в X-XIII століттях.....	16
Калакура Ярослав. Історичний антропологізм як методологічний принцип українознавства.....	22
Кононенко Петро. Історична проблема: націоналізм - національна ідея в українознавстві.....	27
Мазур Олег, Демчук Марія. Князь Дмитро Корятів (Михайлович): питання походження прізвищевої назви “Боброк-Волинець”.....	30
Паламар Іван. Національне й християнське у світогляді та життєдіяльності о.М.Шашкевича.....	38
Пришляк Михайло. Історичний процес в філософії гуманізму в епоху відродження у XIII-XVI століттях.....	41
Шостак Маргарита. Культура Київської Русі як один з чинників становлення державності в українській історіографії XX століття.....	46

Філологія

Дроздова Олена. Вплив мови української церкви на формування свідомості українського народу в кінці XIX – на початку XX століття.....	55
Захарченко Андрій. Імпресіоністична гра світла й тіні у творчості Яра Славутича.....	58
Ідзьо Віктор. Галицьке Євангеліє як мовна, літературна та історична пам’ятка 1144 року.....	62
Кононенко Тарас. До питання визначення основної літературної форми філософських творів Григорія Сковороди.....	65
Лазарєва Валентина. “Чорна рада” П.Куліша, як літературна студія української національної ментальності.....	69
Любарська Людмила. До проблеми цілісного українознавчого підходу у викладанні української літератури як важливого складника оновленого освітньо-виховного процесу.....	74
Медвідь Алла, Медвідь Федір. Державний статус української мови: політико - правові підстави.....	79
Мосенкіс Юрій. Мова Трипільської культури: сучасний стан дослідження.....	82
Токар Леонід. Мова в самопізнанні й самотворенні народу.....	85
Шалагінова Олександра. До питання про писемну ідентифікацію трипільської таблички з с. Лишнівки на Волині.....	91

Рецензії

Вол Богдан. Рецензія на статтю Паламаря Івана Васильовича “Національне й християнське у світогляді та життєдіяльності М.Шашкевича”.....	99
Ідзьо Віктор. Рецензія на працю доцента Михайла Козака “Минуле і сьогодення Кобильниць Волоської і Руської”. Перемишль-2007, 302с.....	99
Наші автори.....	100
Пам’ятка авторові.....	100

Головний редактор В.Ідзьо, члени редколегії М.Пришляк, В.Смисок
наукового журналу «Українознавець»

Content

The first word of the editor-in-chief.

History

Artyukh Vadym. To the question of religious images of population Trypol culture in Carpatian – Dnister region.
Idzio Viktor. Coming into being of monasteries, of the monks, of Christian medicine and monks-doctors in ancient Ukraine-Rus' in the 10th –13th centuries.

Kalakura Yroslav . Historical anthropologism as methodological principle of The Connoisseurs of Ukraine.

Kononenko Petro. Historical problem: nation and national idea in Ukraine.

Mazur Oleh., Demchuk Maria. Prince Dmytro Koriatovych (Myhajlovych): to the problem to find out the etymology of the surname „Bobrok-Volynec”.

Palamar Ivan. National and Christian things in outlook and Shashkevich vital activity.

Pryshlyak Mykhajlo. Historical process in philosophy of humanism during Renaissance in 13th-16th centuries.

Shostak Margarita. The Culture of Kyivs'ka Rus' as act of development nation in Ukrainian historical of XX century.

Philology

Drozdova Olena. The Ukrainian Language of the Orthodox Church on the Formation of Cognition of Ukrainian People at the End of the XIX century – beginning of XX century.

Zakchrchenko Andrii. Impressionists game between light and shadow in the poetry of Yar Slavutych.

Idzio Viktor. “Halyc'ke Evanhelie” as historical, literature and linguistic treasure from 1144.

Kononenko Taras. To the question of determination of the basic literary form of Hryhoriy Skovoroda's philosophical works.

Lazareva Valentyna. P.Kulish's “Chorna Rada” as literature study of Ukrainian national mentality.

Liubarska Liudmyla. The Problem of Ukrainian literature studying as an Important Part Of Educational Process.

Medvid' Alla, Medvid' Fedir. Official standart of Ukrainian language.

Mosenkis Yuriy. Language of Trypil culture: contemporary state of investigation.

Tokar Leonid. The language in creation nation.

Shalaginova Aleksandra. The problems identification Plate of Trypillia on the Volyn's village Lyshnivky.

Reviews

Vol Bohdan. The Review for the article of Palamar's I.V. " The national and Christian in world outlook of M. Shashkevych"

Idzio Viktor. The Review for the article of M. Cossack: "The past and modern Kobyl'nyc' of Wallachian and Rus' ".
Our authors.

The Recommendations for the Author.

Головний редактор В.Ідзьо, Ю.Мосенкіс -
член редакційної ради наукового журналу «Українознавець»

**Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск-Issdue VI

**Львів – Lviv
2008**

Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Друкується за рішенням Вченої Ради
Науково-дослідного Інституту українознавства Міністерство освіти і науки України
протокол № 11 від 22 листопада 2007 року.
Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
The journal is published according to the decision of the Academic Council of Scientific Research Institute of
Ukrainian Studies, transactions №11, November 22, 2007.

Випуск VI - 2008 р., «Українознавця» присвячений до 90- ліття з дня народження письменника, історика літератури, мовознавця, редактора і видавця, професора української мови Альбертського університету, перекладача класиків світової літератури, літературознавця Яра Славутича.

У VI-й випуск «Українознавця» ввійшли праці вчених та рецензії з Львова, Івано-Франківська, Києва, Харкова, Одеси, Острога, Едмонтон, Риму та Москви, які досліджують проблеми наукового українознавства.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine
Випуск-Issue VI. - Львів, 2008.

Редакційна Рада:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна),
доктор історичних наук	Дашкевич Я.Р. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворака С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С.Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Якименко М.А. (Полтава, Україна)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик. Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю.Л. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Погрібний А.Г. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Чопик Б.Г. (Нью-Джерсі, США)

Редколегія: доктор історичних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України, академік Міжнародної академії наук Євразії, академік Академії Наук Вищої Школи України, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), кандидат історичних наук, старший науковий співробітник НДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент О.Г.Макарчук, кандидат історичних наук, доцент Т.О.Гонтар, кандидат історичних наук, завідувач археологічного відділу УУМ В.С.Артюх, доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови НДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент З.М.Бичко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конохова, доктор філософських наук, професор М.Д.Пришляк, кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, кандидат технічних наук, доцент В.Д.Смичок, викладач кафедри українознавства УЛС, вчений секретар А.В.Захарченко(**літературний редактор**).

ISBN 78-966-665-8

© Науково-дослідний Інститут Українознавства МОН України.
© Науковий журнал «Українознавець».

Видруковано за сприяння Фонду Яра Славутича

Редакційна рада та редколегія наукового журналу “Українознавець” вітають видатного письменника, історика літератури, мовознавця, редактора і видавця, професора української мови та перекладача класиків світової літератури, літературознавця і громадського діяча Яра Славутича з 90 - літнім ювілеєм!

Переднє слово

Життєве кредо: “Здобути щастя мушу, що не було б, усім наперекір” Яр Славутич

11 січня 2008 року минає 90 років від дня народження Григорія Жученка, відомого у мистецьких колах як Яр Славутич. Його життєвий шлях не був встелений пелюстками троянд, хоча його боротьба завжди завершувалася успіхом. Ще зовсім підлітком довелося зазнати арешту, холоду і недоїдання, пережити страхіття голодомору 1933 року, смерть своїх рідних, яким він присягнув розповісти всю правду світові про цей жахливий злочин сталінської системи. Згодом під час II світової війни змушений був пережити страшну смерть своєї дружини та одноденної доньки, які згоріли у полум’ї вогню від рук фашистських загарбників. І лише згодом після втечі з України і навіть Європи доля усміхнулася йому лише на американському континенті у 1949 році. Згодом почалося більш-менш спокійне життя, яке дало змогу зосередитися на наукових працях, літературній та громадській діяльності. 1960 року письменник переїжджає з Америки до Канади, у цій країні почав працювати на посаді професора Альбертського університету, де викладав українську мову й літературу та деякі курси зі славістики. Проте завжди і всюди звертався він до теми своєї рідної та поневоленої країни, більшість назв поетичних циклів свідчать про любов до України: “Співає колос”, “Херсонські сонети”, “Київська слава”, “Запорожці” тощо, а збірка “Живі смолоскипи” оспівує кожну конкретну особистість, яка зуміла своїм талантом прославити Україну в часи поневолення, в цьому полягає велика заслуга автора. Лише не так давно його

досягнення починають вливатися в український літературний процес, як зазначає М.Сивокінь, до нас знову заговорили письменники, несправедливо замовчані й забуті, а наше завдання – це вміння правильно прочитати важливу сторінку української літератури, дати їй глибоку оцінку, щоб в історії ці твори і видатні постаті зайняли своє місце, належне їм за найвищим правом. Творчість Яра Славутича широко відома серед світового українства, а також в Україні. Його поетичні твори видавалися німецькою, французькою, угорською, білоруською, польською, румунською та італійськими мовами, що свідчить про великий талант письменника і світове визнання. Його ліричні та ліро-епічні творіння приваблюють своєю романтичною духовністю та неокласичними висотами, захопленням минувиною та сучасністю, всеосяжним охопленням світової та української культури загалом. У митця простежуємо також експресивні моменти творчої екзальтації та імпресіоністичне захоплення відтінками такого прекрасного і мінливого світу. Звичайно, така вправність у майбутнього митця з'явилася не відразу. У 1936 році юнак показав свої поетичні спроби Володимирові Сосюрі, який порадив поїхати до столиці. Згодом у Києві М.Рильський порадив “вчитися в інших, але неодмінно залишатися самим собою”. Завдяки В.Свідзинському, що прихильно ставився до нього, перші вірші Яра Славутича були надруковані в харківському “Літературному журналі” (1938-1939). Після цього два вірші вмістив М.Рильський у київському журналі, де був редактором відділу поезії. Зразковими щодо наслідування для поета залишалися неокласики: Максим Рильський і Микола Зеров, Михайло Орест та Олег Ольжич, що і є зрозумілим, адже стосовно жанрово-стильового визначення творчості Яра Славутича зараховують до течії неокласицизму і частково – неоромантизму. Як мовознавець він відомий у багатьох країнах, де за його підручниками навчаються англійськомовні учні. Крім того, поет є членом Національної Співки письменників України, лауреат премії літературного фонду імені І. Франка (Чикаго), премій Української Могилансько-Мазепинської академії наук у Канаді, понад 40 років займався бібліографічною діяльністю. Як зазначають дослідники, у другій половині XX ст. на Заході розвинулась бібліографія українських видань, а також видань різними мовами про Україну. Один із видатних науковців, що спричинився до збагачення української бібліографії – це доктор Яр Славутич, тоді професор Альбертського університету, що в Канаді.

Хоча більшу частину свого життя поет провів поза межами України, однак його серце завжди залишалося зі своєю Батьківщиною, для якої він зміг набагато продуктивніше прислужитися в еміграції, ніж у себе вдома, в неволі. Саме там, у вільній країні зміг повністю розквітнути його талант на повну силу і збагатити літературний процес в Україні новими здобутками.

Тож від щирого серця вітаємо, шановний професоре, з ювілеєм! Бажаємо довголіття, наснаги, міцного духу і творчого натхнення!

**Літературний редактор наукового журналу “Українознавець”
Андрій Захарченко**

Головний редактор В.Ідзьо, О.Огірко - член редколегії наукового журналу “Українознавець”

Переднє слово.

Захарченко Андрій. Життєве кредо: “Здобути щастя мушу, що не було б, усім наперекір” Яра Славутич.....	4
--	---

Історія

Атаманенко Алла. Вплив “Історії Малої Росії” Д.М.Бантиша-Каменського на українську та російську історичну думку у XIX столітті.....	8
Заячук Юлія. Освітня діяльність професора Альбертського університету Яра Славутича.....	10
Ідзьо Віктор. Наукові Вісники Українського Університету в Москві – основа науково-дослідного українознавства українців в Росії (2001– 2007).....	14
Кононенко Петро, Кононенко Тарас. “Українська освіта у світовому часопросторі”.....	44
Лазарєва Валентина. Історичний аспект творчості П.Куліша як джерело українознавства.....	46
Молчанова Тетяна. Максим Березовський і Дмитро Бортнянський у контексті української музичної культури: життєві та творчі паралелі.....	48
Овчар Ірина. Українське питання в Росії (кінець XX - початок XXI століття).....	57
Пришляк Михайло. Історична проблема вагомості навчання філософії для української молоді.....	59
Токар Леонід. “Науковий інструментарій українознавця”.....	62

Філологія

Донцова Тетяна. Героїчний епос Бориса Грінченка: психологічні підвалини героїчної особистості.....	88
Дудин Олесь. Сонети Шекспіра - поезія любові і добра.....	90
Галащук Анна. Ліна Костенко - поет дисидент.....	93
Голець Марія. Поняття “Осязання” в літературних пам’ятках в Україні XI–XVII століть та необхідність його поновлення в українській мові.....	95
Захарченко Андрій. Християнські мотиви у поетичній творчості Яра Славутича.....	97
Ідзьо Віктор. “Украинский литературный сборник”. Харків-Петербург 1843-1844.....	100
Славутич Яр. Наскрізнний звукопис у поезії (Авторські уваги).....	102

Рецензії

Захарченко Андрій. Рецензія на книгу Яра Славутича “Поезії та поеми”, Едмонтон., 2004.....	105
Ідзьо Віктор. Рецензія на монографію П.Кононенка, Т.Кононенка “Українська освіта у світовому часопросторі”. Київ - Товариство “Знання” України-2007, 591с.....	105
Наші автори.....	107
Пам’ятка авторів.....	108

Головний редактор В.Ідзьо, М.Зимомря -
член редакційної ради наукового журналу “Українознавець”

Content

Introduction.

Zakhrchenko Andriy. The basic principle of his life: "I'll be happy always in spite of everything " Yar Slavutych.

History

Atamanenko Alla. Influence "The History of Small Rus'" D.Bantysh-Kamenskyi for Ukrainian and Russian historical problems in XIX century.

Zaiachuk Yulia. Education activities of Professor, Dr. Yar Slavutych et University of Alberta.

Idzo Viktor. Scientific Messengers of Ukrainian University in Moscow – the basic of researcher connoisseur of Ukraine in Russia (2001-2007).

Kononenko Petro, Kononenko Taras. "Ukrainian education in the world chronotops".

Lazareva Valentyna. Historical aspect of Kylish's works .

Molchanova Tatyana. M. Berezovsky and D.Borshch'ansky as musician in Ukrainian musical culture.

Ovchar Iryna. Condition of Ukrainians in the Russia on border XX-XXI century.

Pryshlyak Mykhajlo. Historical problem of philosophical study for the Ukrainians young.

Tokar Leonid. The scientific terms connoisseur of Ukraine.

Philology

Galashchuk Anna. L. Kostenko – poet-dissident.

Golec' Maria. The problem of comprehension in literary memorandum of the Ukraine XI – XVII century.

Dontsova Tatyana. Heroical epos of the B.Grinenko: mental basic of heroical personality.

Dudyn Oles'. Sonnet of Shakespear – poetry of love and kindness.

Zakhrchenko Andriy. Christian motives in the poetry of Yar Slavutych.

Idzo Viktor. "Ukrainian literary anthology " Kharkiv-Peterburg 1843-1844.

Slavutych Yar. Sounding repeated in the poetry .

Reviews

Zakhrchenko Andriy. Review for the book of Yar Slavutych "Poetry and Poems", Edmonton., 2004.

Idzo Viktor. Review for the monograph of P.Kononenko, T.Kononenko "Ukrainian education in the world chronotops" Kyiv – Society "Znann'a of Ukraine"- 2007, 591 p.

Our authors

The Recommendations for the Author

Головний редактор В.Ідзьо, В.Артюх - член редколегії наукового журналу "Українознавець"

**Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра українознавства
Університету «Львівський Ставропігон»**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск-Issue VII

**Львів – Lviv
2008**

**Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Друкується за рішенням Вченої Ради
Науково-дослідного Інституту українознавства Міністерство освіти і науки України
протокол № 7 від 2 червня 2008 року.
Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
The journal is published according to the decision of the Academic Council of Scientific Research Institute of
Ukrainian Studies, transactions №7, Ynil 2, 2008.**

Випуск VII - 2008 р., журналу Українознавець пропонує наукові праці з українознавства, історії, філології, рецензії, які висвітлюють нові аспекти, нові погляди вчених України.

У VII-й випуск Українознавця ввійшли праці вчених та рецензії з Львова, Києва, Харкова, Одеси, Риму та Москви які досліджують проблеми українознавства.

**Українознавець - Connoisseur of Ukraine
Випуск-Issue VII. - Львів, 2008.**

Редакційна Рада:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна),
доктор історичних наук	Дашкевич Я.Р. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворака С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С.Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор філософських наук	Пришляк М.Д. (Рим, Італія)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик. Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю.Л. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Зимомря М.І. (Дрогобич, Україна)

Редколегія: доктор історичних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України, академік Міжнародної академії наук Євразії, академік Академії Наук Вищої Школи України, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), доктор філософських наук, професор М.Д.Пришляк (**заступник головного редактора**), кандидат історичних наук, вчений секретар НДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, завідувач археологічного відділу УУМ В.С.Артюх, доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови НДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабасва, кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конюхова, кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, кандидат технічних наук, доцент В.Д.Смичок, викладач кафедри українознавства УЛС, вчений секретар А.В.Захарченко(**літературний редактор**).

ISBN978-966-665-8

© Науково-дослідний Інститут Українознавства МОН України.
© Науковий журнал "Українознавець".

Видруковано за сприяння Фонду Яра Славутича

Головний редактор В.Ідзьо, Л.Токар - член редколегії наукового журналу “Українознавець”

Журнал «Українознавець», редагований доктором історичних наук, академіком В.Ідзьо, це обшири, проблематика, характер історичного самопізнання, які тепер стали такими, що без оволодіння історичною галузю знань і технологіями їх застосування, не можна творити науку на її сучасному більш високому рівні.

Наукове осмислення наукових праць опублікованих в журналі «Українознавцю» це розуміння цілісного знання та поширення його результатів через науку, засоби масової інформації, що стає все більш вагомим у пошуку істини. Саме ці важливіші складові журнал «Українознавець» подає для розвитку науки в Україні і українознавства зокрема.

Наукові статті надруковані в «Українознавцю», це: концептуальна довершеність, чітка теоретико-методологічна визначеність, історична аргументованість, логічна ясність думки.

Наукові праці «Українознавця» подані концептуально, за змістом і формою, в яких історія розвитку історичної думки розглядається як процес, що розвивається в органічній єдності з буттям українського народу, робить «Українознавець» особливо цінним джерелом знань і переконливим засобом наукової інформації в утвердженні погляду українознавців, що самопізнання українського народу буде незмінно наблизитись до оптимального тільки на його інтегративній, синтезній основі.

Науковий журнал «Українознавець» сьогодні визначає перелік проблем та напрямків українознавчих досліджень, наочно ілюструє наскільки органічним в процесах формування джерельної, історіософської та теоретико-методологічної бази науки, потрібна його присутність на українознавчій науковій ниві.

Леонід ТОКАР, кандидат історичних наук, доцент, завідувач відділом історичних та теоретико-методологічних проблем українознавства НДІУ, член редколегії наукового журналу «Українознавець».

Зміст.....	4
------------	---

Історія

Губський Сергій. Участь етнічно неукраїнських військових частин армії УНР у боротьбі за українську державу.....	6
Зінько о. Василь, Андрушко Володимир, Огірко Олег. Вплив українського чернецтва на культуру рідного народу.....	13
Ідзьо Віктор. Лев Данилович в українській та європейській історичній традиції (1228–1301).....	18
Кононенко Тарас. Парадигмальні виміри історико-філософського дослідження. Трансформація принципів.....	36
Лазарєва Валентина. Питання громадянськості в українознавчій спадщині Пантелеймона Куліша.....	42
Пришляк Михайло. Італійський вчений Віко як засновник науки про філософію історії (1668 - 1744).....	47
Сніжко Валерій. Слов'янські історично-семантичні образи українського терену.....	51
Токар Леонід. Досвід та уроки революційної доби (1917-1920рр.) у побудові незалежної Української держави.....	60

Філологія

Баран Ярослав. Відтворення прагматичної функції фразеологізмів у німецькому перекладі новели В.Стефаника “Палій”.....	68
Захарченко Андрій. Філософське осмислення слова в поезіях Яра Славутича.....	71
Ідзьо Віктор. Олег Ярославович Галицький (Настасич) – автор “Слова о полку Ігоревім”.....	74
Касян Людмила. Епістолярна літературна критика у творчій спадщині Б.Антоненка –Давидовича.....	85
Кучеренко Світлана. Про феномен мови.....	88
Петриченко Катерина. “Талант трагічної долі” Кліма Поліщука.....	89
Пономаренко Ангеліна. Концепція “Мова як українознавство”: етапи становлення.....	93
Скільський Дмитро. Українська мова – духовна основа української нації.....	98

Рецензії

Ідзьо Віктор. Рецензія на навчальний посібник “Релігієзнавство”, написаний доцентами Андрушком В.Т. та Огірком О.В.	103
Касян Людмила. Рецензія на книгу професора кафедри української літератури Прикарпатського університету Слоньовської Ольги Володимирівни «Слід невловимого Протея (Міф України в літературі української діаспори 20-30-х років ХХ століття)». – Івано-Франківськ: Плай – Коломия: Вік, 2006. – 688.....	104
Недюха М. Рецензія на працю М. Пришляка. Історія філософії – Т.1. – Львів: Ліга-прес, 2007.....	105
Наші автори.....	107

Українознавець – наш журнал!

Content.

History

Gubsky Sergiy. Participation of ethno-Ukrainian military formation of UNR army (1919-1920) in struggle of Ukraine's independence.

Zinko Vasyl Very Rev. OSBM, Andrushko Volodymyr, Ohirko Oleh. Influence of Ukrainian monkhood on culture native people.

Idzo Viktor. Lev Danylovych in Ukrainian and European historical tradition (1228-1301).

Kononenko Taras. Paradigm Backgrounds of Historical and Philosophical Research. Transformation of Principles.

Lazareva Valentina. The questions of civicism in works of Panteleimon Kulish.

Pryshlyak Mykhajlo. Italian scientific Vico as founder science philosophy of history (1668-1744).

Snizhko Valeriy. Slavic Historical and Semantic Images of the Ukrainian Teren.

Tokar Leonid. Experience and lessons of revolutionary period (1917-1920) in the construction of the independent Ukrainian state.

Philology

Baran Yroslav. Reconstruction of function phraseologic in the German translation short story of V. Stefanyk "Paliy".

Zakharchenko Andriy. Philosophical meaning of word in the poetry of Yaroslavych.

Idzo Viktor. Prince Oleg Yaroslavovych Galytsky – writer "The word about regiment of Igor".

Kasyn Lyudmila. The epistolary literary criticism in a creative heritage of B. Antonenko –Davydovich.

Kucherenko Svitlana. Phenomenon of the language.

Petrychenko Kateryna. "Talent of tragical fate" of Klim Polishchuk.

Ponomarenko Angelina. Stages of Development of "Language as Ukrainian study" Conception.

Chyl'skyi Dimitr. Ukrainian language is spiritual basis Ukrainian nation.

Reviews

Idzo Viktor. Review for the handbook "Knowledge of Religion", which was written by Andrushko V.T. and Ogirko O.V.

Kasian Lyudmila. Review for the book of professor Department Ukrainian literature of the Prykarpats'kyi University Slon'ovs'ka Ol'ga «The track of elusive Protey» - Ivano-Frankivs'k: Vik, 2006. – 688p.

Nedyuha Mykola. Review for the writing of M. Pryshl'ak. The history of philosophy. – P.1. – Lviv: Liga-Press, 2007. – 248p.

Our authors.

Головний редактор В.Ідзьо, Л. Токар - член редколегії наукового журналу «Українознавець»

**Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи
Університету «Львівський Ставропігон»**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск-Issue VIII

**Львів – Lviv
2009**

Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Друкується за рішенням Вченої Ради
Науково-дослідного Інституту українознавства Міністерство освіти і науки України
протокол № 13 від 1 грудня 2008 року.
Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
The journal is published according to the decision of the Academic Council of Scientific Research
Institute of Ukrainian Studies, transactions №13, грудня 1, 2008.

Випуск VIII - 2009 р., журналу «Українознавець» пропонує наукові праці з українознавства, історії, філології, рецензії, які висвітлюють нові аспекти, нові погляди по науковому українознавству.

У VIII - й випуск «Українознавця» ввійшли праці вчених та рецензії з Львова, Києва, Харкова, Риму та Москви які досліджують проблеми українознавства.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine
Випуск-Issue VIII. - Львів, 2009.

Редакційна Рада:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна),
доктор історичних наук	Дашкевич Я.Р. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворака С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С.Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор філософських наук	Пришляк М.Д. (Рим, Італія)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик. Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю.Л. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Зимомря М.І. (Дрогобич, Україна)

Редколегія: доктор історичних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України, академік Міжнародної академії наук Євразії, академік Академії Наук Вищої Школи України, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), доктор філософських наук, професор М.Д.Пришляк (**заступник головного редактора**), доктор філософських наук, професор Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С.З. Гжицького . О.В.Огірко, кандидат історичних наук, вчений секретар НДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, завідувач археологічного відділу УУМ В.С.Артюх, доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови НДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конюхова, кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, кандидат технічних наук, доцент В.Д.Смичок, викладач кафедри українознавства УЛС, вчений секретар А.В.Захарченко (**літературний редактор**).

ISBN978-966-665-9

© Науково-дослідний Інститут Українознавства МОН України.
© Науковий журнал «Українознавець».

**30 років науково - педагогічної праці(1979-2009), та
20 років науково - педагогічної співпраці (1989-2009),
головного редактора “Українознавця” Віктора Ідзя та
члена Редакційної Ради Ярослава Дашкевича**

Переднє слово

З великою приємністю спостерігаю зростання журналу «Українознавець». Тематика стає багатограннішою, науковий рівень підвищується, коло авторів поширюється.

Велика заслуга в цьому головного редактора журналу, доктора історичних наук, академіка Віктора Ідзя. Необхідно, щоб «Українознавець» доходив до наукового і ненаукового читача проблеми, явища, факти, про які повідомляє журнал твердо входили до наукового світу.

Перед редакцією виникає важке завдання збільшувати наклад видання, а це в наших сьогоднішніх умовах не просто, та залучати до авторства дальших прихильників «Українознавця».

Ярослав Дашкевич
Професор, доктор історичних наук,
почесний доктор Академії наук Вірменії,
професор Українського Університету міста Москви,
академік Української Вільної Академії наук (США),
член Редакційної Ради
наукового журналу «Українознавець»

Переднє слово Ярослава Дашкевича.....	3
Історія	
Артюх Вадим. Культова пам'ятка епохи енеоліту на Буковині.....	6
Бабін Михайло. Національне відродження в Україні наприкінці 1980 - х початку 90 - х років.....	9
Дашкевич Ярослав. Українське козатство в інтерпритації ненаукових стереотипів.....	12
Ідзьо Віктор. Король Юрій I Левович в українській та європейській історичній традиції (1255 - 1301 рр.).....	18
Лазарєва Валентина. Розвиток українознавчої проблематики в українській науковій думці XIX століття.....	25
Павлюк Мирослав. Історичні аспекти становлення Радіо “Воскресіння”.....	32
Пришляк Михайло. Історична потреба для сьогодення вивчення філософської концепції Гегеля.....	35
Федоренко Олександр. Історичні етапи становлення і розвитку геополітичних досліджень у сфері українознавства.....	39
Філологія	
Баран Ярослав. Предмет і завдання фразеології: історія і перспективи.....	62
Дмитренко Василь. Феномен особистості Івана Франка.....	67
Ідзьо Віктор. Літературна діяльність Миколи Васильовича Гоголя у Москві 200 – літтю з дня народження присвячується.....	70
Климчук Федір. Народні діалекти Білорусії в діалектологічних атласах.....	72
Коротя - Ковальська Валентина. Тарас Шевченко – духовний взірць нації.....	76
Наливайко Степан. Сковорода: Таємниця славетного імені.....	79
Огірко Олег. Трактатування терміну духовність в українознавстві.....	87
Пришляк Михайло. Єдність в мові, філософії та релігії для сьогоденної системи освіти та науки українського народу.....	93
Рецензії	
Захарченко Андрій. Рецензія на книгу професора В. Ідзьо “Візантійська література та культура (IV - XV ст.). – Львів: Сполом, 2008. – 72с.”.....	96
Огірко Олег. Рецензія на наукову працю “Віктор Ідзьо. Галицький король Коломан I і процеси першої політико-релігійної унії в Галичині в першій чверті XIII століття. - Львів: Сполом, 2009. – 48 с.”.....	97
Наші автори.....	99
Пам'ятка авторів.....	100

Професор В.Ідзьо, доцент В.Гаяук, професор Я.Дашкевич, вчені Кафедри Українознавства ІСЄ - одномумці в необхідності розбудови наукового журналу «Українознавець»

Content

Introduction - Dashkevych Yaroslav .

History

Artyukh Vadym. Religious monument of Brazen Age in Bukovina.

Babin Mykhajlo. Ukrainian national regeneration 80 – 90 rr. XX st.

Dashkevych Yaroslav. Ukrainian cossaks. Antiscintific interpretation..

Idzo Viktor. Король King Yuri I in ukrainion end europion tradition (1255 – 1301 rr.).

Lazareva Valentyna. Development of Ukrainian studies range of problems in the Ukrainian scientific ideas of XIX century. .

Pavlyk Myroslav. Istorikal aspekt Voskresinnya Radio.

Pryshlyak Mykhajlo. Historical necessary studing Gegel filosophy for modern time.

Alechsandr Fedorenko. Essential aspects of historic and politic and world view bases of formation and development of Ukrainian geopolitic idea.

Philology

Baran Yaroslav. Cubjekt end task of frasiologia: histori end prospect.

Dmytrenko Vasil. Studying Ivan Franko personality phenomenon the author.

Idzo Viktor. Literature activity M.W. Gogol in Moscov.

Klimtšuk Fjodor. Byelorussian national dialects in dialechin atlass.

Korotyia - Kovalska Valentyna. Taras Shevchenko is a Spiritual Ideal of a Nation.

Nalyvaiko Stepan. Skovoroda: the mystery of glorious name.

Ohirko Oleh. Interpretation term spirituality in Ukrainian study.

Pryshlyak Mykhajlo. Unity languag phylosophy and religion for modern ukrainian system of education and science.

Reviews

Zakharchenko Andrew. The review for the book of V. Idzio “ Eastern Christian literature and culture in IV - XV century “.

Ohirko Oleh. First Galician kings and attempts of the interchurch understanding. Review on scientific labor “Viktor Idzo. Galician king Koloman I and processes of the first political-religion union in Galician in the first fourths of the XIII Age. – Lviv: Spolom, 2009. – 48 p.”

Our authors

The Recommendations for the Author

Головний редактор професор В.Ідзьо, професор Я.Дашкевич
член редакційної ради наукового журналу “Українознавець”

**Міністерство освіти і науки України
Науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск-Issue IX

**Львів – Lviv
2010**

Міністерство освіти і науки України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства
Ministry of Education and Science of Ukraine
National Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Друкується за рішенням Редакційної Ради журналу Українознавець
протокол № 1 від 25 квітня 2010 р.
The journal is published according to the decision of the Academic Council of
Connoisseur of Ukraine, transactions №1, April 25, 2010 r.

Число IX - 2010 р., присвячене 50 - ти літтю з дня народження засновника та головного редактора Українознавця, доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя(1960-2010рр.), та 80 - ти літтю з дня народження члена Редакційної Ради та Редколегії доктора філологічних наук, професора, академіка Петра Кононенка(1930-2010рр.), та 5 – ліття з часу заснування та виходу журналу Українознавець(2005-2010рр.).

У IX-й випуск Українознавця ввійшли праці вчених та рецензії з Івано-Франківська, Львова, Києва, Харкова, Москви та Мінська які досліджують проблеми українознавства.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine
Випуск-Issue IX. - Львів, 2010.

Редакційна Рада:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна),
доктор історичних наук	Дашкевич Я.Р. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворака С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С.Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Мацкевий Л.Г. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю.Л. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Зимомря М.Г. (Дрогобич, Україна)
доктор філологічних наук	Чопик Б.Г. (Нью-Джерсі, США)

Редколегія: доктор історичних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту українознавства Міністерства освіти і науки України, академік МАНС, академік АНВШУ, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо(**Головний редактор**), доктор філософських наук, професор М.Д.Пришляк(**заступник головного редактора**), кандидат історичних наук, вчений секретар НДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент О.І.Сурмач, кандидат історичних наук, завідувач археологічного відділу УУМ В.С.Артюх, доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови НДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент З.М.Бичко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конюхова(**літературний редактор**), кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, кандидат технічних наук, доцент В.Д.Смичок.

Редколегія складає подяку директору “Радіо Воскресіння” п. Мирославу Павлюку за сприяння у виданні IX Випуску Українознавця

Науковому журналу Українознавець 5 років (1995 - 2005рр.)!

Засновнику та головному редактору Українознавця

Віктору Ідзю - 50 років (1960 - 2010рр.)!

Члену Редакційної Ради та Редколегії Українознавця

Петру Кононенку - 80 років (1930 - 2010рр.)!

Переднє слово

20 – ти літня наукова співпраця філолога Петра Кононенка та історика Віктора Ідзя кристалізувала новий науковий журнал “Українознавець”, що виходить у Львові у продовж 5 - ти років (1995 – 2010рр.).

За короткий час журнал “Українознавець” став відомим в науковому житті історичної та філологічної науки Української держави, світової української діаспори. У своїх IX випусках, які вийшли за 1995-2010 роки журнал “Українознавець” не наслідував притаманну для українських часописів передньої доби кількісну тенденцію.

Передусім, головний редактор, Редакційна Рада та Редколегія керувались якістю та новизною наукових праць. За нових історичних обставин, що склались в українській науці після “Помаранчевої революції”, опираючись на вимоги ВАК України та Болонської конвенції, “Українознавець” став новим фаховим гуманітарним журналом, який не дублює жоден з існуючих в Україні наукових журналів і керується своєю власною науковою концепцією та стратегією, які розвивають українську історичну та філологічну науку.

Перші п’ять років “Українознавець” затверджувався Вченою Радою Інституту Українознавства МОН України. Сьогодні в зв’язку з вступом МОН України в Болонський освітній та науковий процес для підтвердження фахового рівня Українознавця потрібно виключно рішення кваліфікованих фахівців Редакційної Ради та Редколегії, відповідно з історії та філології де згідно фахової кваліфікації Редакційна Рада складається з не менше шести, відповідно до вимог, докторів історичних та філологічних наук. Як відомо з попередніх чисел Українознавця, з 2005 по 2010 роки Редакційна Рада Українознавця, за участь в якій у продовж 5 - ти років,

Редколегія висловлює велику подяку, складалася з високого рівня кваліфікованих фахівців з української історії та філології, що в цю пору дає право головному редактору, Редакційній Раді самостійно приймати рішення в затвердженні кожного наступного числа журналу.

Цим Редколегія Українознавця, наголошує, що науковий журнал Українознавець в подальшому для затвердження наступного числа з поданими науковими працями, як вільний, незаангажований сучасними бюрократичними навантаженнями, науковий журнал, керуватиметься фаховою компетенцією вчених Редакційної Ради Українознавця, настановами ВАК України та Болонської конвенції до наукових статей та рецензій, вимоги до яких, для авторів, зосереджені в Пам’ятці.

Головний редактор – Віктор Ідзю
Editor-in-chief –Viktor Idzio

Зміст

Переднє слово редактора.....	3
------------------------------	---

Історія

Артюх Вадим. Стародавні знахідки поблизу с. Мошанець на Буковині.....	6
Ідзьо Віктор. Історична реконструкція розвитку села Угринів.....	9
Кононенко Петро. Нація, націоналізм, національна ідея. Проблема вивчення феноменів на межі XX і XXI століть.....	20
Кононенко Тарас. Ідейні настанови Григорія Сковороди в методологічній культурі нової філософії(до джерел історіографії філософських методологій Лазарєва Валентина. Світоглядні константи і змінні вектори П.Куліша).....	23
Павлюк Мирослав. Історичний аспект психолого - соціального опитування слухачів Радіо “Воскресіння”.....	35
Федотова Оксана. Комуністична цензура та твори друку: історія взаємовідносин в 30-х роках XX століття (українознавчий аспект).....	40
Шилов Юрій. Наріжні проблеми українознавства.....	49

Філологія

Глібовицький Ігор.Творча постать Ісидора Воробкевича у літературній спадщині Івана Франка та музикознавчих дослідженнях Станіслава Людкевича.....	54
Джус Оксана. Рідна мова в національному шкільництві: погляд Софії Русової.....	57
Донцова Тетяна.Героїчний епос Бориса Грінченка.....	59
Дудченко Віктор. ”Вікторід”- навчання української мови для російсько мовного середовища за один день засобами міжнародної азбуки.....	60
Ідзьо Віктор. Філологічна реконструкція розвитку села Угринів.....	62
Калашник Антоніна, Огірко Олег. Тарас Шевченко – християнин – поет і художник.....	74
Климчук Федір. Слов’янське етно-мовне прикордоння.....	80
Наливайко Степан. Українці, Україна, Трипілля: Крізь призму Вед.....	86

Рецензії

Ідзьо Віктор. Рецензія на III том “Історія філософії”, доктора філософських наук, професора М. Пришляка.....	95
Недюха Микола. Рецензія на III том “Історія філософії”, доктора філософських наук, професора М. Пришляка.....	96
Огірко Олег. Рецензія на III том “Історія філософії”, доктора філософських наук, професора М. Пришляка.....	96
Наші автори.....	97
Пам’ятка авторів.....	98

Головний редактор В.Ідзьо, П.Кононенко – перший заступник та член редакційної ради наукового журналу “Українознавець”

Content

The first word of the editor-in-chief.

History

Artyukh Vadym. Ancient finds near Moshanec village in Bukovina region.

Idzio Viktor. Historical reconstruction development of village Ugriniv Ivan - Frankivsk region.

Kononenko Petro. Nation, nationality, national idea. Problems of in studing in XX – XXI st.

Kononenko Taras. Ideal conceptions of H. Skovoroda in metodikal culture of new philosophi.

Lazareva Valentina. Outlook and views of P. Kulisch.

Pavlyk Myroslav. Istorikal aspekts psycholody – social interrogaiton heares Voskresinnya Radio.

Fedotova Oksana. Communist censorship and printed editions: the history of relations in 30-th years of XX century (Ukrainian aspect)..

Scilov Yri. Main problems of Ukrainian Studies.

Philology

Glibovytsky Igor. Creative personality of S. Vorobkevych in the literary legacy of I. Franko and the musicological works of S. Liudkevych.

Doncova Tateana. Heroic literature of B. Grinchenko.

Dudchenko Viktor. “Viktorid” – studing ucrainian language among russian environment by internatonal alfabet

Idzo Viktor. Filologikal reconstruction development of village Ugriniv Ivan - Frankivsk region.

Jus Oksana. Nativ language in national school. View of Sofia Rusova.

Kalashnyk Antonina, Ohirko Oleh. Taras Shevchenko is a Christian – poet and artist.

Klimtšuk Fjodor. Slaavi-etnilis-keelelised siirdealad.

Nalyvaiko Stepan. Ukrainians, Ukraine, Trypilya: Through the Prism of Vedas.

Reviews

Idzo Viktor. Reviews on III tom “ Histori Filosofi doktoda profesora p. M. Prushlyak.

Nedyucha Mukola. Reviews on III tom “ Histori Filosofi doktoda profesora p. M. Prushlyak.

Ohirko Oleh. Reviews on III tom “ Histori Filosofi doktoda profesora p. M. Prushlyak.

Our authors

The Recommendations for the Author

Головний редактор В.Ідзьо, П.Кононенко – перший заступник та член Редакційної Ради наукового журналу “Українознавець” - Ювіляри України

**Міністерство освіти і науки України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»
Кафедра Українознавства
Львівського національного аграрного університету**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
National Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»
Department of Ukrainian Studies
Lviv National Agrarian University**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск-Issue X

**Львів – Lviv
2011**

Міністерство освіти і науки України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства
Ministry of Education and Science of Ukraine
National Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Друкується за рішенням Редакційної Ради журналу “Українознавець”,
протокол № 2 від 22 листопада 2010 р.
The journal is published according to the decision of the Academic Council of
Connoisseur of Ukraine, transactions №2, November 22, 2010 r.

Число X - 2011 р., наукового журналу “Українознавець” вміщує кращі студентські наукові праці з історії України та наукового українознавства, за лекційним курсом та монографічним дослідженням доктора історичних наук, професора, академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка АНВШ України, головного редактора наукового журналу “Українознавець”, Віктора Ідзя “Українська держава в IX-XIII століттях”.

Головне завдання розміщення кращих студентських наукових праць на шпальтах “Українознавця”, це практичне засвоєння студентами навиків виконання науково-дослідної роботи згідно з вимогами Міністерства освіти та науки України та Болонської науково-освітньої конвенції.

У X - й випуск “Українознавця” ввійшли також рецензії вчених з Москви та Києва які досліджують проблеми наукового українознавства.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine.
Випуск-Issue X. - Львів, 2011.

Редакційна Рада:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворака С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С.Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Мацкевий Л.Г. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю.Л. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Зимомря М.Г. (Дрогобич, Україна)
доктор філологічних наук	Чопик Б.Г. (Нью-Джерсі, США)

Редколегія: доктор історичних наук, професор, провідний науковий співробітник ННДІУ МОН України, академік МАНС, академік АНВШУ, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), доктор філософських наук, професор, академік АНВШУ М.П.Недяха(**заступник головного редактора**), кандидат історичних наук, вчений секретар НДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент О.І.Сурмач, доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови НДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент З.М.Бичко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І.Конюхова(**літературний редактор**), О.В. Огірко, доктор філософії, ад'юнкт-професор ЛНАВМ ім. С.З. Гжицького, кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, доктор технічних наук, професор Львівської Академії Друкарства І.В.Огірко(**технічний редактор**).

Академік Віктор Ідзьо серед авторів науково-студентських праць з лекційного курсу «Українська держава в IX-XIII століттях».(2010-2011рр.)

Зміст

Бакуш Христина. Українське середньовіччя V-XI ст. на прикладі регіонів Прикарпаття та Подністров'я.....	8
Базака Юлія. Угорські джерела епохи династії Арпадів про Україну-Русь IX-XIII ст.....	10
Барабаш Юрій. Велике розселення слов'ян та Райковецька культура.....	13
Бомко Володимир. Феодальна війна в Україні-Русі в XIII столітті(1205-1238). Галицьке князівство(1214-1223).....	16
Вороний Роман. Слов'янські культурно - племінні утворення на території України та суміжних землях у VI-VII століттях н. е. та напередодні становлення централізованої Української держави в IX-X століттях.....	17
Гнатів Людмила. Розвиток християнства (східного та західного) в контексті функціонування язичництва в Україні-Русі в IX-XIII століттях і його культурно-мистецькі аспекти.....	20
Гриців Юрій. Десятинна церква в Києві-символ єдиної апостольської церкви в Україні.....	23
Гречух Ірина. Етногенез, історія і культура росіян європейської Росії на основі фінського племінного об'єднання Меря.....	27
Гринишин Тарас. Король Данило та переговори з Католицькою Церквою стосовно унії в середині XIII століття.....	30
Губеня Софія. Народне господарство Української держави в IX-XIII століттях.....	36
Гурська Юлія. Король Русі Лев Данилович.....	37
Дидик Наталія. Культура і побут України-Русі у IX-XIII століттях.....	41
Жінчин Надія. Християнство у Київській Русі.....	44
Закревська Ірина. Запровадження християнства на Русі.....	48
Качан Юрій. Процеси формування Української держави та християнства згідно зі свідченнями арабських та візантійських джерел IX століття.....	52
Кіндратюк Сергій. Грошова система України-Русі X-XI століттях.....	55
Квасний Станіслав. Українська держава на початку XIII століття(1200-1205). Великий князь Роман Мстиславович та його реформаторська діяльність.....	58
Козак Юлія. Українська держава в IX ст. під варяжською династією та її перший володар Олег.....	63
Кольбух Христина. Грошова система України-Русі в X-XI століттях.....	66
Кукуруза Олена. Зародження і становлення українсько-племінної етно-структури: венеди, склавини, слов'яни-українці.....	68
Манзяк Юрій. Культура України-Русі IX-XIII століть.....	71
Матвій Мар'яна. Король Русі Юрій Левович - володар Русі-України.(1301 - 1308).	
Матвійок Юрій. Грошова система України - Русі у X - XI століттях.....	75
Матківська Наталія. Українська держава на початку XIII ст. (1200-1205pp.) Великий князь Роман Мстиславович та його реформаторська діяльність.....	82
Мацур Оксана. Роль великої княгині Анни в кристалізації Української держави в середині XIII століття.....	90
Оленчук Олег. Українська держава на початку XIII ст. (1200-1205pp.). Великий князь Роман Мстиславович та його реформаторська діяльність.....	94
Панчишин Іван. Українська держава і Римська церква в XIII столітті.....	105
Петлюк Сергій. Культура України-Русі IX-XIII століть.....	107
Погорецький Богдан. Роль великої княгині Анни в кристалізації Української держави в середині XIII століття та дослідження її походження.....	111

Половчак Микола. Встановлення монастирів, чернецтво України Русі XI-XIII століттях.....	114
Притула Ірина. Українська держава в IX ст. під варяжською династією та її перший володар Олег.....	119
Свистун Марія. Міста і міське життя в Стародавній Русі - України в IX-XIII ст.....	121
Слобода Тараса. Митрополити Української церкви X-XIII століть у взаємовідносинах із Візантійською та Римською церквами та великокнязівською владою.....	123
Сосновська Тетяна. Церковна організація України-Русі в XIII столітті.....	127
Струк Тарас. Дипломатичні стосунки Української держави з Литовським князівством в XIII столітті.....	138
Турко Галина. Народне господарство Української держави в IX-XIII століттях.....	141
Твердохліб Ігор. Митрополити Української Церкви X-XIII століть у взаємовідносинах із Візантійською та Римською Церквами та великокнязівською владою.....	143
Федорчак Наталія. Король Русі Данило Романович Галицький.....	147
Ференц Андрій. Король Данило та переговори з Католицькою Церквою стосовно унії середині XIII століття.(немає англійської анотації).....	150
Фецьо Володимир. Суспільні відносини та стани в Українській державі у IX-XIII століттях.....	152
Ценюк Олег. Десятинна церква в Києві-символ єдиної апостольської Церкви в Україні.....	155
Цегенько Леся. Король Русі Лев Данилович.....	171
Чопей Олександр. Дипломатичні відносини Української держави з Австрійським герцогством в середині XIII століття. 1235-1253 роки.....	174
Чучман Юрій. Десятинна церква у Києві-символ єдиної Апостольської церкви в Україні.....	176
Шилак Андрій. Запровадження християнства на Русі.....	180
Шолудько Ігор. Данило Романович Галицький.....	185
Рецензії	
Ідзьо Віктор. Рецензія на монографію Побуцького Семена "Галицька митрополія в контексті міждержавних і міжконфесійних відносин XIV - XV століть".....	187
Недюха Микола. Рецензія на статтю доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Ідзя "Стародавній печерний комплекс в селі Страдч Львівської області, його язичницькі та християнські традиції".....	188
Пам'ятка авторів.....	191

Головний редактор, В. Ідзьо, М. Недюха - заступник головного редактора наукового журналу "Українознавець"

Content

- Bakuch Christina.** History of the Ukrainian people in period the Middle Ages V – XI centuries.
- Bazaka Yuliya.** The Ukrainian state made attempt reconstruct the history-politic relations of Hungary and Ukraine from the oldest times.
- Barabach Yuri.** In this sex is considered to Slavs.
- Bomko Volodymyr.** This article discusses the state of Ukraine-Rus' during the feudal fragmentation in the XIII century.
- Voronyi Roman.** In the first ages of our era, in time of migration of people, the Ukrainian tribes occupied almost all territory of modern of Ukraine.
- Hnativ Ludmyla.** Development of christianity(east and western) in the context of functioning of paganism in Ukraine-Rus in IX-XIII centuries and him cultural and art aspects.
- Gryziv Yuri.** Church of the Tithes in Kiev-apostolic churches of a single character in Ukraine.
- Hrezux Iryna.** Emerged, Russian history and culture of European Russia through Finnish pedigree association merya.
- Hybeni Sofia.** National economy Ukrainian State IX-XIII centuries.
- Hurska Yuliya.** The King of Reissue Lev Danylovuch.
- Dydyk Natalia.** Culture of the Ukrainian state was formed only ages IX-XIII.
- Zhinchyn Nadia.** Chistsany in Kyivska Russ.
- Zakrevska Irina.** The introduction of Christianity in Rus.
- Kachan Yuri .** Processes of formation of Ukrainian state and Christianity according to the testimony of the Arab and Byzantine sources of the ninth century.
- Kindratyk Serhiy.** Name of article: The money system of Ukraine-Rus is in X-XI centuries.
- Kvasnyi Stanislav.** Ukrainian country in XIII century-politikal, cultural and strong country in Europe(1200-1205).
- Kozak Julia.** The main problem is the era of Prince Oleg voknyazhennya him in Kiev.
- Kol'bukh Christina.** Name of article: The money system of Ukraine-Rus is in X-XI centuries.
- Kykyryza Olena.** Political crystallization of the Ukrainian people was held in Vst. After the collapse Hunskey state.
- Manziak Yuri.** Kultura of Ukraine – Rus is in IX- XIII centuries.
- Matvjiv Marjana.** Yuri I Leo – King of Ukraina-Rus (1301-1308).
- Matviyk Yuri.** Name of article: The money system of Ukraine – Rus is in X-XI centuries.
- Matkovska Natalia.** Ukrainian country in XIII century-politikal, cultural and strong country in Europe(1200-1205).
- Matsur Oksana.** The role of the Grand Princess Anne in fusion the Ukrainian State in the mid XIII century.
- Olenchuk Oleh.** Ukrainian country in XIII century-politikal, cultural and strong country in Europe(1200-1205).
- Panchyshyn Ivan .** Ukrainian state and the Roman church in the XIII century.
- Petlyk Serhyi .** Kultura of Ukraine-Rus is in IX-XIII centuries.

Pohoretsky Bohdan. The role of Grand Duchess Anna in crystallization of the Ukrainian state in the middle of XIII century and research of her origin.

Prutyla Iruna. The era of Prince Oleg vyknyazhennya him in Kiev.

Svystun Maria. Cities and urban life in ancient Russia - Ukraine in IX-XIII centuries.

Sloboda Taras. The Ukrainian church of X-XIII of ages are examined this article with the Byzantium and Roman church and velikoknyazivskoy power.

Struk Taras. Diplomatic relations between Ukrainian state and Lithuanian Prince's in XIII cent.

Turko Halyna. A national economy of the Ukrainian state is in IX-XIII ages.

Tverdochlib Ihor. The Ukrainian church of X-XIII of ages are examined this article with the Byzantium and Roman church and velikoknyazivskoy power.

Fedorchak Natalia. The king Rus' Danylo Romanovych Galyts'ky.

З.Ференц Андрій. Король Данило та переговори з Католицькою Церквою стосовно унії середині XIII століття.

Tsenyuk Oleg. Desatinna Church of the Tithes in Kiev-symbol single Apostolic Church in Ukraine.

Tsehenko Lesya. King Rus Lion Danilovuch.

Chopey Olexandr. The Diplomatic relationships of the Ukrainian state with Austrian dukedom in a middle XIII of century. 1235-1253 years.

Chuchman Yuri. Church of the Tithes in Kiev-apostolic churches of a single character in Ukraine.

Shylak Andriy. Process of khristiyanizacii the Kievan Rus

Sholud'ko Ihor. Danylo Romanovych Galytskiy.

Reviews

Idzo Viktor. Reviews on Semen Pobutsky "International and iterkonfesional relation of Galisien Metropoliten XIV- XV centuries".

Nedyucha Mukola. Reviews on Viktor Idzo "Ansient cave complex in Stradch village of Lviv region. Christianity and ensient tradition".

The Recommendations for the Author

Головний редактор В.Ідзьо, І.Огірко - технічний редактор наукового журналу "Українознавець"

**Міністерство освіти і науки України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»
Кафедра Українознавства
Львівського національного аграрного університету**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
National Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»
Department of Ukrainian Studies
Lviv National Agrarian University**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск – Issue XI

**Львів – Lviv
2011**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ УКРАЇНОЗНАВСТВА
КАФЕДРА УКРАЇНОЗНАВСТВА
ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО АГРАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
NATIONAL SCIENTIFIC RESEARCH INSTITUTE OF UKRAINIAN STUDIES
DEPARTMENT OF UKRAINIAN STUDIES OF LVIV NATIONAL AGRARIAN UNIVERSITY

Друкується за рішенням редакційної ради журналу «Українознавець»,
протокол № 1 від 28 січня 2011 р. та протокол № 8 від 19. 05 2011р. кафедри українознавства ЛНАУ
The journal is published according to the decision of the Editorial Board of
Connoisseur of Ukraine, minutes №1, January 28, 2011 and minutes №8, May 19, 2011.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine
Випуск - Issue XI. - Львів, 2011.

РЕДАКЦІЙНА РАДА:

доктор історичних наук	Баран В. Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С. І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М. В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я. С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В. М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В. П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Пасічник М. С. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б. П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г. О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворах С. Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С. Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Мацкевий Л. Г. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А. Л. (Москва, Росія)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С. Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик Я. С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П. П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І. П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю. Л. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М. В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Зимомря М. Г. (Дрогобич, Україна)
доктор філологічних наук	Партико З.В. (Запоріжжя, Україна)

Редколегія: доктор історичних наук, професор УУМ, професор УЛС, професор ЛНАУ, провідний науковий співробітник ННДІУ МОН України, академік МАНЄ, академік АНВШУ, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо(**Головний редактор**), доктор філософських наук, професор, академік АНВШУ М.П.Недяха(**заступник головного редактора**), кандидат історичних наук, науковий співробітник ННДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент О.І.Сурмач, кандидат історичних наук Баран І.В., доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови ННДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент З.М.Бичко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конюхова, кандидат філологічних наук, доцент Р.В.Кюнцлі (**літературний редактор**), О.В.Огірко, доктор філософії, ад'юнкт-професор ЛНАВМ ім. С.З.Гжицького, кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, доктор технічних наук, професор Львівської Академії Друкарства І.В.Огірко(**технічний редактор**).

Академік Віктор Ідзьо серед студентів освітньо кваліфікаційного рівня “магістр”, авторів наукових праць з лекційного курсу “Українознавство”. (2011р.)

Зміст

І. Наукові статті студентів освітньо кваліфікаційного рівня “магістр” ЛНАУ, які прослухали лекційний курс д. і.н., професора, академіка МАНС, академіка АНВШУ, лауреата премії ім. ак. І. П.Крип’якевича Віктора Святославовича Ідзя “Українознавство”

Берлінець Микола. Бачення національної історичної освіти через призму українознавства.....	8
Берлінець Юрій. Культура в системі українознавства.....	13
Вітрух Петро. Становлення і основні етапи Українознавства.....	16
Волковський Юрій. Українська перспектива та проблема вступу України до Європейського Союзу.....	20
Крочак Володимир. Україна як цілісність: територіальний та етнонаціональний виміри.....	24
Михалевський Юрій. Становлення, основні етапи розвитку Українознавства.....	27
Неволя Сергій. Межі українського етносу на мапах та в документальних джерелах різного періоду.....	30
Прокопенко Катерина, Окань Христина. Походження українського народу.....	36
Чиж Валерій. Українська перспектива.....	39

ІІ. Наукові праці вчених українознавців

Барабаш Галина, Барабаш-Ревак Ольга. Жіночий рух у Галичині кінця ХІХ – початку ХХ століття.....	42
Баран Ігор, Мазур Орест. Ставлення російської окупаційної влади до населення Галичини (1914 - 1915 рр.).....	46
Бурка Любомира. Діяльність, виступи та духовні науки Блаженнішого Мирослава Івана Кардинала Любачівського: основні акценти (за матеріалами Радіо “Воскресіння” та “Агенції Релігійної Інформації”) в контексті з’ясування історико-духовних проблем наукового українознавства.....	53
Ідзьо Віктор. Дивізія “Галичина” у світлі німецької військової документації та радянських військових архівів. Порівняльний аналіз джерел в контексті досліджень наукового українознавства.....	67
Кобилюх Василь. Праісторія назв ХІМІІ і ХЕМІІ в контексті дослідження наукового українознавства.....	77
Крамарчук Тетяна. Особливості формування національних діаспор в іншоетнічному середовищі (на прикладі української меншини Республіки Башкортостан).....	87
Кушнарьова Тетяна. Вплив політики тоталітарного режиму на архітектуру міжвоєнного періоду України (в контексті досліджень історичного українознавства).....	91
Кюнцлі Романа, Штеффен Вікторія. Обставинний прислівник у контексті художнього твору (на матеріалі житомирської прозової школи).....	96
Лазарєва Валентина. Проблема етнонаціональної єдності українського народу в українознавчій творчості П.Куліша: до історіографії досліджень.....	111
Мисак Наталія, Кюнцлі Романа. Українська мова в системі вищої освіти Галичини наприкінці ХІХ – на початку ХХ ст.....	118
Наконечний Роман, Копитко Андрій. Г.С. Сковорода про концептуальні засади виховної роботи з молоддю.....	126
Недяха Микола. Верховна Рада України як суб’єкт міжпарламентського діалогу релігій і цивілізацій.....	130
Пискач Ольга. Особливості парцелювання основних синтагм складного речення в мові закарпатської преси кінця ХХ–початку ХХІ ст.....	134
Плисюк Василь. Чому І. Я. Франко зрікся соціалізму на користь національної демократії.....	138
Савчук Борис. Міжнародна діяльність Софії Русової.....	140
Тимошук Борис. Язичницькі святилища Галицької Русі.....	145
Федотова Оксана. Цензура друкованих видань в Україні під час Великої Вітчизняної війни 1941 – 1945 років.....	152
Юрчук Оксана. Стереотипи України та українця в польській консервативній пресі 1918-1920-х рр.....	158

ІІІ. Рецензії.

Варзар Іван. Рецензія на статтю д.філос. наук, проф., Заслуженого діяча науки і техніки України, завідуючого сектором методології Інституту законодавства Верховної Ради України Недяхи Миколи Петровича “Верховна Рада України як суб’єкт міжпарламентського діалогу релігій і цивілізацій”.....	164
Дерпак Олена. Рецензія на статтю к. філол. н., доц. Кюнцлі Р.В. та здобувача Штеффен В.В. “Обставинний прислівник у контексті художнього твору (на матеріалі житомирської прозової школи)”.....	164
Зайчук Олег. Рецензія на статтю д.філос. наук, проф., Заслуженого діяча науки і техніки України, завідуючого сектором методології Інституту законодавства Верховної Ради України Недяхи Миколи Петровича “Верховна Рада України як суб’єкт міжпарламентського діалогу релігій і цивілізацій”.....	165
Ідзьо Віктор. Рецензія на статтю Галини Барабаш, Ольги Барабаш-Ревак “Жіночий рух у Галичині кінця ХІХ – початку ХХ століття”.....	165
Ідзьо Віктор. Рецензія на статтю І. В. Барана, О. Я. Мазура, “Ставлення російської окупаційної влади до населення Галичини (1914-1915 рр.)”.....	166
Ідзьо Віктор. Рецензія на статтю Любомири Бурки “Діяльність, виступи та духовні науки Блаженнішого Мирослава Івана Кардинала Любачівського: основні акценти (за матеріалами Радіо “Воскресіння” та “Агенції Релігійної Інформації”) в контексті з’ясування історико-духовних проблем наукового українознавства”.....	166
Ідзьо Віктор. Рецензія на статтю сенскритолога Василя Кобилюха “Праісторія назв ХІМІІ і ХЕМІІ в контексті дослідження наукового українознавства”.....	167
Ідзьо Віктор. Рецензія на статтю Тетяни Крамарчук “Особливості формування національних діаспор в іншоетнічному середовищі (на прикладі української меншини Республіки Башкортостан)”.....	168
Ідзьо Віктор. Рецензія на статтю Валентини Лазарєвої “Проблема етнонаціональної єдності українського народу в українознавчій творчості П. Куліша: до історіографії досліджень”.....	169

Ідзьо Віктор. Рецензія на статтю доктора історичних наук, професора, В.П.Плисюка “Чому І.Я.Франко зрікся соціалізму на користь національної демократії”.....	169
Ідзьо Віктор. Рецензія на статтю Бориса Савчука “ Міжнародна діяльність Софії Русової”.....	171
Ідзьо Віктор. Рецензія на статтю Бориса Тимошука “Язичницькі святилища Галицької Русі”.....	171
Ідзьо Віктор. Рецензія на статтю Оксани Федотової “Цензура друкованих видань в Україні під час Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років”.....	172
Копитко Андрій. Рецензія на статтю кандидата історичних наук Мисак Н.Ф. та кандидата філологічних наук, доцента Кюнцлі Р.В. “Українська мова в системі вищої освіти Галичини наприкінці XIX – на поч. XX ст.”.....	173
Кюнцлі Романа. Рецензія на наукові статті студентів 6-го курсу, які прослухали лекційний курс докт. іст. наук., професора В.С.Ідзя “Українознавство”.....	174
Кюнцлі Романа. Рецензія на статтю кандидата філологічних наук, доцента кафедри української мови Ужгородського національного університету Пискач Ольги Дмитрівни “Особливості парцелювання основних синтагм складного речення в мові закарпатської преси кінця XX–початку XXI ст.”.....	175
Лисий Василь. Рецензія на статтю доцентів Львівського національного аграрного університету Наконечного Р. А., Копитка А. Д. “Г. С. Сковорода про концептуальні засади виховної роботи з молоддю”.....	175
Пришляк Михайло. Рецензія на статтю доктора історичних наук, професора, академіка В.С. Ідзя “Дивізія “Галичина” у світлі німецької військової документації та радянських військових архівів. Порівняльний аналіз джерел в контексті досліджень наукового українознавства”.....	177
Онишко Леся. Рецензія на статтю в. о. доцента Львівського національного аграрного університету Юрчук Оксани Федорівни “Стереотип України та українця у польській консервативній пресі 1918-1920-х рр.”.....	177
Степанюк Андрій, Кюнцлі Романа. Рецензія на статтю здобувача Кушнарської Тетяни “Вплив політики тоталітарного режиму на архітектуру міжвоєнного періоду України (в контексті досліджень історичного українознавства)”.....	177

IV. Пам'ятка авторів

Головний редактор В. Ідзьо, В. Плисюк - член редакційної ради наукового журналу “Українознавець”

Content

I. Scientific articles of masters of LNAU who attended the lecture course "Ukrainian Studies" of doctor of historical sciences, academician IASE, academician ASHSU, laureate of the prize named after academician I.P.Krypiakevych Viktor Sviatoslavovych Idzo.

Berlinets Mykola. The vision of national education on historical sciences through the prism of Ukrainian Studies.

Berlinets Yurii. Culture in the system of Ukrainian Studies.

Vitrukh Petro. Formation and main stages of Ukrainian Studies.

Volkovskiy Yurii. Ukrainian perspective and the problem of Ukrainian joining the European Union.

Krochak Volodymyr. Ukraine as integrity: territorial and ethno-national dimensions.

Mykhalevskii Yurii. Formation, main stages of development of Ukrainian Studies.

Nevolia Serhii. Boundaries of Ukrainian ethnos on the maps and documents of different periods.

Prokopenko Kateryna, Okan Khrystyna. Origin of the Ukrainian people.

Chyzh Valerii. Ukrainian perspective.

II. Scientific works of Ukrainian Studies scientists

Barabash Halyna, Barabash-Revak Olha. Women's movement in Galicia in the end of XIX century – at the beginning of XX century.

Baran Ihor, Mazur Orest. The attitude of Russian occupation regime toward the people of Galicia (1914-1915).

Burka Liubomyra. Activity, speeches and ecclesiastical lessons of his Beatitude Myroslav Ivan Cardinal Lobachivskiy: the main points (based on the materials of radio "Voskresinnia" and "Agency of Religious Information") in the context of identification of historical and ecclesiastical problems of scientific Ukrainian Studies.

Idzo Viktor. Division "Galicia" in the light of the German military documentation and Soviet military archives. A comparative analysis of sources in the context of researches of scientific Ukrainian Studies.

Kobyliukh Vasyl. Prehistory of names "KHIMIYA" and "KHEMIYA" (two names of "Chemistry") in the context of researches of Ukrainian Studies.

Kramarchuk Tetiana. The peculiarities of the formation of Ukrainian diasporas in the other ethnical environment (based on the example of Ukrainian minority of the republic of Bashkortostan).

Kushnariova Tetiana. The influence of totalitarian regime policy on architecture of inter-war period of Ukraine (in the context of researches of historical Ukrainian Studies).

Kiuntsli Romana, Shteffen Viktoriia. Adverbial adverb in the context of artistic work (based on materials of Zhytomyr prose school).

Lazarieva Valentyna. The problem of ethno-national integrity of Ukrainian people in Ukrainian Studies creativity of P. Kulish: to historiography of researches.

Mysak Nataliia, Kiuntsli Romana. The Ukrainian language in the system of higher education of Galicia in the end of XIX century - at the beginning XX century.

Nakonechnyi Roman, Kopytko Andrii. H.S. Skovoroda about conceptual fundamentals of pedagogical work with youth.

Nediukha Mykola. The Supreme Council of Ukraine as a Subject of the Interparliamentary Dialog of Religions and Civilizations.

Pyskach Olha. The peculiarities of parcelling of the main syntagmas of the complex sentence in the language of Transcarpathian press in the end of XX century – at the beginning of XXI century.

Plysiuk Vasyl. Why did I.Ya.Franko renounce from socialism in behalf of national democracy.

Savchuk Borys. The international activity of Sofiia Rusova.

Tymoshchuk Borys. Pagan sanctuaries of Galicia Rus.

Fedotova Oksana. The history of censorship printed editions in Ukraine for a period Grate Patriotic war 1941-1945.

Yurchuk Oksana. The stereotype of Ukraine and Ukrainian in the Polish conservative press (1918-1920-s).

III. Reviews

Varzar Ivan. Review on the article of doctor of philosophy, professor, honoured worker of science and techniques of Ukraine, the head of the sector of methodology of Institute of legislation of the Supreme Council of Ukraine Nediukha Mykola Petrovych "The Supreme Council of Ukraine as a Subject of the Interparliamentary Dialog of Religions and Civilizations".

Derpak Olena. Review on the article of candidate of philological sciences, associate professor Kiuntsli R.V. and researcher Shteffen V.V. "Adverbial adverb in the context of an artistic work (based on the materials of Zhytomyr prose school)".

Zaichuk Oleh. Review on the article of doctor of philosophy, professor, honoured worker of science and techniques of Ukraine, the head of the sector of methodology of Institute of legislation of the Supreme Council of

Ukraine Nediukha Mykola Petrovych "The Supreme Council of Ukraine as a Subject of the Interparliamentary Dialog of Religions and Civilizations".

Idzo Viktor. Review on the article of Halyna Barabash, Olha Barabash-Revak "Women's movement in Galicia in the end of XIX century – at the beginning of XX century".

Idzo Viktor. Review on the article of I.V. Baran, O. Ya. Mazur "The attitude of Russian occupation regime toward the people of Galicia (1914-1915)".

Idzo Viktor. Review on the article of Liubomyra Burka "Activity, speeches and ecclesiastical lessons of his Beatitude Myroslav Ivan Cardinal Lobachivskyi: the main points (based on the materials of radio "Voskresinnia" and "Agency of Religious Information") in the context of identification of historical and ecclesiastical problems of scientific Ukrainian Studies".

Idzo Viktor. Review on the article of sanscrit scientist Vasyl Kobylukh "Prehistory of names "KHIMIJA" and "KHEMIJA" (two names of "Chemistry") in the context of researches of Ukrainian Studies".

Idzo Viktor. Review on the article of Tetiana Kramarchuk "The peculiarities of the formation of Ukrainian diasporas in the other ethnical environment (based on the example of Ukrainian minority of the republic of Bashkortostan)".

Idzo Viktor. Review on the article of Valentyna Lazarijeva "The problem of ethno-national integrity of Ukrainian people in Ukrainian Studies creativity of P. Kulish: to historiography of researches".

Idzo Viktor. Review on the article of doctor of historical sciences, professor of the department of Ukrainian Studies of Lviv National Agrarian University Vasyl Plysiuk "Why did I.Ya.Franko renounce from socialism in behalf of national democracy".

Idzo Viktor. Review on the article of Borys Savchuk "The international activity of Sofiia Rusova".

Idzo Viktor. Review on the article of Borys Tymoshchuk "Pegan sanctuaries of Galicia Rus".

Idzo Viktor. Review on the article of Oksana Fedotova "The history of censorship printed editions in Ukraine for a period Grate Patriotic war 1941-1945".

Andrii Kopytko. Review on the article of candidate of historical sciences Mysak N.F. and candidate of philological sciences, associate professor Kiuntsli R.V. "The Ukrainian language in the system of higher education of Galicia in the end of XIX century - at the beginning XX century".

Kiuntsli Romana. Review on scientific articles of masters who attended lecture course of doctor of historical sciences, professor V. S. Idzo "Ukrainian Studies".

Kiuntsli Romana. Review on candidate of philological sciences, associate professor of the department of the Ukrainian language of Uzhhorod national university Pyskach Olha Dmytrivna "The peculiarities of parcelling of the main syntagmas of the complex sentence in the language of Transcarpathian press in the end of XX century – at the beginning of XXI century".

Lysyi Vasyl. Review on the article of associate professors of Lviv national agrarian iniversity Nakonechnyi R.A., Kopytko A.D. "H.S. Skovoroda about conceptual fundamentals of pedagogical work with youth".

Pryshlyak Mykhajlo. Review on the article of doctor of historical sciences, professor, academician Viktor Idzo "Division "Galicia" in the light of the German military documentation and Soviet military archives. A comparative analysis of sources in the context of researches of scientific Ukrainian Studies".

Onyshko Lesia. Review on the article of acting associate professor of Lviv National Agrarian University Yurchuk Oksana Fedorivna "The stereotype of Ukraine and Ukrainian in the Polish conservative press (1918–1920-s)".

Stepaniuk Andrii, Kiuntsli Romana. Review on the article of Kushnariova Tetiana "The influence of totalitarian regime policy on architecture of inter-war period of Ukraine (in the context of researches of historical Ukrainian Studies)".

IV. The Recommendations for the Author

Головний редактор В.Ідзьо в книзі «Науковці України - еліта держави», Р.Кюнцлі - літературний редактор, В.Плюсюк член редакційної ради науковго журналу "Українознавець"

**Міністерство освіти і науки України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»
Кафедра Українознавства
Українського державного університету в Москві**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
National Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»
Department of Ukrainian Studies
Ukrainian University in Moscow**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск – Issue XII

**Львів – Lviv
2012**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ УКРАЇНОЗНАВСТВА
КАФЕДРА УКРАЇНОЗНАВСТВА
УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ МІСТА МОСКВИ
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
NATIONAL SCIENTIFIC RESEARCH INSTITUTE OF UKRAINIAN STUDIES
DEPARTMENT OF UKRAINIAN STUDIES OF UKRAINIAN UNIVERSITY IN MOSCOW

Друкується за рішенням редакційної ради журналу «Українознавець»,
протокол № 1 від 18 січня 2012р. та протокол №2 від 27. 01. 2012р. кафедри українознавства УУМ
The journal is published according to the decision of the Editorial Board of
Connoisseur of Ukraine, minutes №1, January 18, 2012 and minutes №2, January 27, 2012.

В XII числі «Українознавця» опубліковані наукові праці вчених-українців, які досліджують українську діаспору в Росії, з нагоди 20-ти ліття заснування Українського державного університету міста Москви(1992-2012pp.).

Українознавець - Connoisseur of Ukraine
Випуск - Issue XII. - Львів, 2012.

РЕДАКЦІЙНА РАДА:

доктор історичних наук	Баран В. Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С. І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М. В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я. С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В. М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В. П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Пасічник М. С. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б. П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г. О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворах С. Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С. Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Мацкевий Л. Г. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А. Л. (Москва, Росія)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С. Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик Я. С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П. П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І. П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю. Л. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М. В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Зимомря М. Г. (Дрогобич, Україна)
доктор філологічних наук	Партико З.В. (Запоріжжя, Україна)

Редколегія: ректор УУМ, доктор історичних наук, професор УУМ, професор УЛС, професор ЛНАУ, провідний науковий співробітник ННДІУ МОН України, академік МАНС, академік АНВШУ, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), про-ректор УУМ, доктор історичних наук, професор УУМ В.М.Кабузан, професор УУМ О.Я.Головко, доктор філософських наук, професор, академік АНВШУ М.П.Недюха(**заступник головного редактора**), кандидат історичних наук, науковий співробітник ННДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент О.І.Сурмач, кандидат історичних наук Баран І.В., кандидат історичних наук Артюх В.С., доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови ННДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент З.М.Бичко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конюхова, кандидат філологічних наук, доцент Р.В.Кюнцлі (**літературний редактор**), О.В.Огірко, доктор філософії, ад'юнкт-професор ЛНАВМ ім. С.З.Гжицького, кандидат філософських наук, доцент Т.П.Кононенко, доктор технічних наук, професор ЛАД І.В.Огірко(**технічний редактор**), доктор технічних наук, професор, президент МАНЕ Є. Шіряєв.

ISBN 978-966-665-570-12

© Національний науково-дослідний Інститут Українознавства МОН України.
© Український державний університет в Москві.
© Кафедра українознавства Українського державного університету в Москві.
© Науковий журнал «Українознавець».

Українському державному університету в Москві – XX років! (1992-2012рр.)

Виступ ректора, доктора історичних наук, професора, академіка В.С.Ідзьо на засіданні Вченої Ради з нагоди XX-ти ліття Українського державного університету міста Москви(1992-2012рр.)!
Отець УГКЦ міста Москви благословляє Вчену Раду, колектив Українського державного університету міста Москви в час його XX-ти ліття на подальшу науково-освітню працю!

Ось і пройшло 20 важких і активних років діяльності єдиного за всю багатовікову історію Росії Українського державного університету в Москві(УУМ)!(1992-2012рр.).

Вже у 1992 році ректорат УУМ, під час реєстрації та розбудови Українського державного університету в Москві, зрозумів прописну істину Кузьми Пруткова: «Спасіння потопаючих, справа рук самих потопаючих». Однак не дивлячись на всю важкість науково-освітньої діяльності в Росії, Український державний університет в Москві за час 20-ти літнього функціонування(1992-2012рр.) зробив багато, щоб розбудити українську діаспору в Росії, з наукової точки зору з'ясувати її запити і потреби.

Будучи єдиним державним освітньо-науковим закладом за всю багатовікову історію української діаспори в Росії, вперше кінці XX століття, на межі тисячоліть, та в першій чверті XXI століття, Український державний університет в Москві надав українську вищу освіту українцям в Москві та в Росії, з наукової точки зору вивчав проблеми зародження, становлення та розвитку української діаспори в Росії, українсько-російські відносини в нових історичних реаліях, в яких опинилися українці Росії після розвалу радянської імперії.

Через призму 20-ти ліття(1992-2012рр.) ректорат, вчена рада та колектив Українського державного університету в Москві в 2012 році опинилися сам на сам у протистоянні з новими проявами російського реваншизму, українофобії та великодержавного шовінізму в Росії. В умовах демократії в Росії та розвитку дружніх взаємовідносин між українцями та росіянами, УУМ мав би бути в Росії у XXI столітті найуспішніший український діаспорний вищий освітній та науково-дослідний заклад, як приклад для всього решти українського світу, однак цього за 20 років не сталося і на жаль, мрії українців в єдиний демократичний період історії Росії не збулись...

Сьогодні в час 20-ти літнього ювілею(1992-2012рр.) Український державний університет в Москві у важких умовах російської реальності, терору, провокацій та дискредитацій творить українську науку в Москві та Російській Федерації, яку напрацював на Міжнародних наукових конференціях, які проводились колективом УУМ в Росії та Україні у 1997-2012 роках та у XVIII томах Наукового Вісника...

**Ректор Українського державного університету в Москві,
головний редактор наукового журналу «Українознавець»,
доктор історичних наук, професор, академік - Віктор Ідзьо**

Зміст

Переднє слово головного редактора.....	3
--	---

Історія

Бабенко Василь. Українці в Башкирії у XIX-XXI століттях.....	6
Ідзьо Віктор. Журнал «Украинская жизнь» - культурний, науково-просвітницький, політичний орган українців Москви та Росії 1912-1917 років. До 100-річчя з часу заснування (1912-2012рр.).....	7
Мамай Олександр. Український національний рух у Зеленому Кліні.....	31
Осауленко Володимир. Історіографія України - сучасна українознавча концепція для української діаспори в Росії та науковців України з Українського університету м. Москви.....	37
Прохоренко Володимир. Історико-соціологічна канва українського питання в Росії.....	49
Тимошук Борис. Останні напрацювання Українського Історичного Клубу міста Москви.....	51
Чорномаз Вячеслав. Українці на Далекому Сході. Історія, статистика - (XIX-XXI століття).....	53

Філологія

Ідзьо Віктор. Український письменник-москвич, Василь Трофимович Наріжний – основоположник українського роману.....	60
Крикуненко Віталій. До історії української літератури в Російській Федерації.....	64
Окара Андрій. Типи соціально-психологічного позиціонування в комунікативно-мовній ситуації України.....	68
Петрова Тамара. До історії походження «Руської» азбуки (Кирилиці).....	72
Плющ Мирослава. Український мовознавець Павло Плющ та українська інтелігенція в 20 -70 - ті роки. Дослідження з Москви.....	76
Храбан Олег. Кирило-Мефодіївська Біблія.....	80
Шевченко Катерина. Українська література в фондах Російської державної бібліотеки.....	92

Рецензії.

Голубка Сергій. Українське націознавство в Українському державному університеті міста Москви (1992-2012рр.). Рецензія на Науковий Вісник Українського державного університету міста Москви.....	94
Огірко Олег. Рецензія на наукову працю ректора, завідувача кафедрою українознавства Українського державного університету в Москві, доктора історичних наук, академіка Віктора Ідзьо «Українські Греко-Католики в Росії».....	96
Наші автори.....	98
Пам'ятка авторів.....	99

Головний редактор В.Ідзьо, О.Головко, В.Кабузан члени редколегії наукового журналу «Українознавець»

The first word of the editor-in-chief.

History

Babenko Vasyl. Ukrainians in Bashkiriya.

Idzo Viktor. Magazine “Ukrainian life” – cultural, scientific and enlightenment, political institution of Ukrainians of Moscow and Russia of 1912-1917 years. On the occasion of 100 anniversary since the establishment (1912-2012 years).

Mamai Oleksandr. Ukrainian national movement in Zelenyi Klyn.

Osaulenko Volodymyr. Historiography of Ukraine – modern Ukrainian concept for Ukrainian Diaspora in Russia and scientists of Ukraine from Ukrainian University of Moscow.

Prokhorenko Volodymyr. Historical and social canvas of Ukrainian question in Russia.

Tymoshchuk Borys. Last developments of Ukrainian Historical Club of the city of Moscow.

Chornomaz Viacheslav. Ukrainians on Far East. History, statistics (XIX-XXI centuries).

Philology

Idzo Viktor. Ukrainian writer-moscower Vasyl Trofymovych Narizhnyi – founder of Ukrainian novel.

Krykunenko Vitalii. To the history of Ukrainian literature in Russian Federation.

Okara Andrii. Types of socio and psychological positioning in the communicative and language situation of Ukraine.

Petrova Tamara. To the history of the origin of “Rus” alphabet (Cyrillic alphabet).

Myroslava Pliushch. Ukrainian linguist Pavlo Pliushch and Ukrainian intellectuals in 20-70 years. Research from Moscow.

Khraban Oleh. Cyril and Methodius Bible.

Shevchenko Kateryna. Ukrainian literature in the stocks of Russian state library.

Reviews

Holubka Serhii. Ukrainian National Studies in Ukrainian state university of the city of Moscow (1992-2012). Review on Scientific Bulletin of Ukrainian state university of the city of Moscow.

Ohirko Oleh. Review on the scientific work of the rector, the head of Ukrainian Studies department of Ukrainian state university in Moscow, doctor of historical sciences, academician Viktor Idzo “Ukrainian Greek-Catholics in Russia”.

Our authors.

The Recommendations for the Author.

Головний редактор, академік Міжнародної Академії Наук Євразії В.Ідзьо,
Є. Шіряєв, президент Міжнародної Академії Наук Євразії,
член редколегії наукового журналу «Українознавець»

**Міністерство освіти і науки України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університеті «Львівський Ставропігон»
Кафедра Українознавства
Українського державного університету в Москві**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
National Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University «L'viv Stavropigion»
Department of Ukrainian Studies
Ukrainian University in Moscow**

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск – Issue XIII

**ЛЬВІВ – Lviv
2013**

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства та всесвітньої історії
Кафедра Українознавства Українського державного університету в Москві
Ministry of Education and Science, youth and sport of Ukraine
National Research Institute of Ukrainoznavstvo and world history
Department of Ukrainian Studies Ukrainian University in Moscow
Друкується за рішенням редакційної ради журналу «Українознавець»,
протокол № 1 від 3 січня 2013р. та протокол №2 від 10. 01. 2013р. кафедри українознавства УУМ
The journal is published according to the decision of the Editorial Board of
Connoisseur of Ukraine, minutes №1, January 3, 2013 and minutes №2, January 10, 2013.

В XIII числі «Українознавця» за 2013 рік опубліковані наукові праці, рецензії вчених-українознавців з Львова, Києва та Москви, які досліджують проблеми наукового українознавства.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine
Випуск - Issue XIII. - Львів, 2013.

РЕДАКЦІЙНА РАДА:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Пасічник М.С. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворака С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С. Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Мацкевий Л. Г. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю.Л. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Зимомря М.Г. (Дрогобич, Україна)
доктор філологічних наук	Партико З.В. (Запоріжжя, Україна)

Редколегія: ректор УУМ, доктор історичних наук, професор УУМ, професор УЛС, професор ЛНАУ, провідний науковий співробітник ННДІУ МОН України, академік МАНС, академік АНВШУ, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), директор ННДІУВС доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, ректор УЛС, кандидат педагогічних наук, професор Я.М.Кміт, доктор філософських наук, професор, академік АНВШУ М.П.Недюха (**заступник головного редактора**), доктор технічних наук, професор ЛАД І.В.Огірко (**технічний редактор**), кандидат історичних наук, науковий співробітник ННДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент О.І.Сурмач, кандидат історичних наук, доцент Баран І.В., кандидат історичних наук, доцент Артюх В.С., кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови ННДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, доктор філології, доцент П.В.Коваль, кандидат філологічних наук, доцент З.М.Бичко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І. Конюхова (**літературний редактор**), кандидат філологічних наук, доцент Р.В.Кюнцлі, доктор філософії, ад'юнкт-професор ЛНАВМ ім. С.З.Гжицького О.В.Огірко, доктор технічних наук, професор, президент МАНЕ Є. Шіряєв, доктор філософських наук, професор Т.П.Кононенко, кандидат юридичних наук, професор В.С.Гаркуша, викладач, перекладач кафедри іноземних мов ЛНАУ І.М.Турчин, доцент кафедри українознавства УЛС В.В.Гаюк.

ISBN 978-966-665-570-13

© Національний науково-дослідний Інститут українознавства та всесвітньої історії
Міністерства освіти і науки молоді та спорту України.
© Кафедра українознавства Українського державного університету в Москві.
© Науковий журнал «Українознавець».

З новою силою і енергією науковий журнал «Українознавець» продовжує крокувати під невтомним редагуванням доктора історичних наук, професора, академіка відділення українознавства Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзя на ниві українознавства в лоні реформованого Національного науково-дослідного Інституту українознавства та всесвітньої історії Міністерства освіти і науки молоді та спорту України, який і на всі решту часи надає «Українознавцю» свій гриф та право фахового редагування та видання в інфраструктурі наукових видань Національного науково-дослідного Інституту українознавства та всесвітньої історії Міністерства освіти і науки молоді та спорту України, що затверджено новим офіційно договором від 1 вересня 2012 року.

Водночас розуміючи і підтримуючи наукову та видавничу специфіку журналу «Українознавець»,

Національний науково-дослідний Інститут українознавства та всесвітньої історії Міністерства освіти і науки молоді та спорту України залишає за головним редактором, редакційною радою та редколегією «Українознавця» право формування та затвердження до друку наукових праць.

З повагою на подальшу співпрацю –

**Директор
Національного науково-дослідного
Інституту українознавства та всесвітньої історії
Міністерства освіти і науки молоді та спорту України,
член Редакційної Ради та Редколегії
наукового журналу «Українознавець»,
доктор філологічних наук, професор, академік Петро Кононенко**

Наукові праці вчених українознавців

Артюх Вадим, Ідзьо Віктор. Язичництво стародавнього населення Карпато - Дністровського регіону в контексті вивчення історико-археологічних проблем наукового українознавства.....	6
Горенко Лариса. Культура в системі українознавчих вимірів.....	10
Ідзьо Віктор. Аналіз мовного та історичного розвитку Хеттської цивілізації, її впливу на розвиток української мови і культури населення території України у XII-XV століттях до нашої ери в контекстів досліджень наукового українознавства.....	14
Кобилух Василь. Праісторія топоніму «Угринів» в українознавстві.....	28
Кононенко Петро. Українознавство, як українська міжнародна система науки і освіти.....	37
Науменко Наталія. Українська словесність, як українознавство в системі вищої освіти.....	41
Недюха Микола. Українознавство як наука і навчальна дисципліна.....	45
Пасемко Іван. Українознавчі аспекти української філології «Українська мова в СРСР».....	51
Токар Леонід. Деякі особливості розвитку українознавства в кінці XX – на початку XXI століть.....	64
Федоренко Олександр. Історіософські засади геополітичних досліджень в українознавстві.....	72
Шевченко Володимир. Українознавчі дослідження світового терену українства.....	79
Рецензії	
Плацинда Сергій. Паталогія україножерства в Москві - рецензія на книгу С.Родина “Отрекаясь от русского имени”.....	92
Юзевич Володимир. Прогрес Українського державного університету міста Москви - рецензія на XVIII томів Наукового Вісника Українського державного університету міста Москви.....	95
Наші автори.....	98
Пам’ятка авторів.....	99

Головний редактор, ювіляр України, академік Міжнародної Академії Наук Євразії В. Ідзьо, член редколегії наукового журналу «Українознавець» доцент Кафедри Українознавства В. Гаюк

Content

Scientific works of Ukrainian Studies scientists

Artyukh Vadym, Idzo Viktor. Paganism of the ancient population of the Carpathian-Dniester region in the context of historical and archaeological problems studying of scientific Ukrainian Studies.

Gorenko Larysa. Investigation the in system of the Ukrainian knowledge.

Idzo Viktor. Analysis of language, historical and culture and religious development of Khetska civilization, its influence on the development of the Ukrainian language, culture and religion of the population on the territory of Ukraine in XII-XV centuries before Christ in the context of scientific Ukrainian Studies researches.

Kobyliukh Vasyl. The history of toponim of Ugryniv in Ukrainian study.

Kononenko Petro. Ukrainian Studies as Ukrainian international system in science and education.

Naumenko Natalia. Ukrainian verbal art as Ukrainian Studies in the higher education system.

Nedyucha Mukola. Ukrainian Studies as science and academic discipline.

Pasemko Ivan. Ukrainian Studies aspects of Ukrainian philology "The Ukrainian language in Soviet Ukraine.

Tokar Leonid. Some peculiarities of the development of Ukrainian Studies at the end of XX – the beginning of XXI centuries.

Fedorenko Alechsandr. Historical and philosophical bases of geo-political researches in Ukrainian Studies.

Shevchenko Volodymyr. Ukrainian Studies researches of the world terrain of Ukrainian meaning.

Reviews

Plachynda Serhii. Pathology of cannibalism of Ukrainian people in Moscow» - review on the book of S. Rodyna «Denying thr Russian name».

Yuzevych Volodymyr. The progress of Ukrainian University of the city of Moscow – review on XVIII volumes of Scientific Visnyk of Ukrainian University of the city of Moscow.

Our authors.

The Recommendations for the Author.

Ректор Університету "Львівський Ставропігон", професор - Я. М. Кміт,
ректор Українського університету в Москві, професор - В.С. Ідзьо

**Міністерство освіти і науки України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства
Інституту Східної Європи при
Університету “Львівський Ставропігон”
Кафедра Українознавства
Українського державного університету в Москві
Ministry of Education and Science of Ukraine
National Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies
University “L’viv Stavropigion”
Department of Ukrainian Studies
Ukrainian University in Moscow**

Українознавець - Connoisseur of Ukraine

**Головний редактор В.Ідзьо, І.Огірко - технічний редактор
наукового журналу «Українознавець»**

Випуск – Issue XIV

Львів – Lviv 2014

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ УКРАЇНОЗНАВСТВА
КАФЕДРА УКРАЇНОЗНАВСТВА
УНІВЕРСИТЕТУ “ЛЬВІВСЬКИЙ СТАВРОПІГІН”
КАФЕДРА УКРАЇНОЗНАВСТВА
УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ МІСТА МОСКВИ
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
NATIONAL SCIENTIFIC RESEARCH INSTITUTE OF UKRAINIAN STUDIES
DEPARTMENT OF UKRAINIAN STUDIES OF UNIVERSITY “L’VIV STAVROPIGIO”
DEPARTMENT OF UKRAINIAN STUDIES OF UKRAINIAN UNIVERSITY IN MOSCOW

Друкується за рішенням редакційної ради журналу «Українознавець»,
протокол № 1 від 18 січня 2014р. та протокол №2 від 4. 01. 2014р. кафедр українознавства УУМ, УЛС.
The journal is published according to the decision of the Editorial Board of
Connoisseur of Ukraine, minutes №1, January 3, 2014 and minutes №2, January 3, 2014.

В XIV випуску «Українознавця» опубліковані наукові праці вчених-українців Кафедри українознавства Українського державного університету в Москві, вчених-українознавців з регіонів Росії, які досліджують українську діаспору в Росії.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine
Випуск - Issue XIII. - Львів, 2014.

РЕДАКЦІЙНА РАДА:

доктор історичних наук	Баран В.Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С.І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я.С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В.М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В.П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Пасічник М.С. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б.П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г.О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворак С.Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С.Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Мацкевий Л.Г. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А.Л. (Москва, Росія)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С.Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик Я.С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І.П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю.Л. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М.В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Зимомря М.Г. (Дрогобич, Україна)
доктор філологічних наук	Партико З.В. (Запоріжжя, Україна)

Редколегія: ректор УУМ, доктор історичних наук, професор УУМ, професор УЛС, професор ЛНАУ, провідний науковий співробітник ННДІУ МОН України, академік МАНЕ, академік АНВШУ, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича В.С. Ідзьо (**Головний редактор**), доктор філософських наук, професор, академік АНВШУ М.П.Недюха(**заступник головного редактора**), ректор УЛС, доктор філософії, професор Я.М.Кміт, кандидат історичних наук, наковий співробітник ННДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент О.І.Сурмач, кандидат історичних наук Баран І.В., доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко, кандидат філологічних наук, професор С.Г.Борзенко, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови ННДІУ, В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.В.Бабаєва, кандидат філологічних наук, доцент Л.І.Конюхова(**літературний редактор**), кандидат філологічних наук, доцент Р.В.Кюнцлі, доктор філософії, ад'юнкт-професор ЛНАВМ ім. С.З.Гжицького О.В.Огірко, доктор філософських наук, професор УЛС Т.П.Кононенко, доктор технічних наук, професор, президент МАНЕ Є. Шіряєв, перекладач-магістр з англійської філології Ю.В.Борецька, доктор технічних наук, професор ЛАД І.В.Огірко(**технічний редактор**), кандидат юридичних наук, професор В.С.Гаркуша, викладач, доцент кафедри українознавства УЛС В.В.Гаюк.

ISBN 978-966-665-570-14

© Національний науково-дослідний Інститут Українознавства МОН України.
© Кафедра українознавства Університету “Львівський Ставропігін”.
© Кафедра українознавства Українського державного університету в Москві.
© Науковий журнал Українознавець.

**Кафедра Українознавства
Українського державного університету в Москві,
Редакційна рада та редколегія наукового журналу “Українознавець”
вітають українську громадськість з 200 - літтям Тараса Шевченка(1814 -2014рр.)!**

Згідно з останнім переписом населення Російської Федерації, який був оприлюднений недавно в Засобах масової інформації Російської Федерації(РФ) на теренах Росії залишилося у 2014 році всього 1, 93 мільйона українців. Це вже що схоже на українську діаспору США та Канади. За статистичними дослідженнями М.Мартінової в Москві у 2014 році із принаймі до 1 млн. українців, що проживало на 2000 рік, залишилося 154 тис., 104 українці. Попри оказамілювання властиве статистичній службі РФ, цифра 1,93 млн. українців в Росії і в Москві 154 тис, 104 чоловік показова... Вона засвідчує про несприятливі умови проживання українців у Росії та її столиці Москві, відсутність в українців права на національну культуру, освіту, науку участь в бізнесі та політиці.

Власне сьогодні у 2014 році в час святкування українцями РФ 200-ліття з дня народження українського Мойсея - Тараса Григоровича Шевченка, можемо говорити про повне політичне безправ'я українців Росії.

Антиукраїнські акції навколо роботи Української бібліотеки в Москві, заборона національної культурної автономії українців в Росії, заборона і ліквідація Об'єднання українців Росії, цькування терор та дескредитація Українського Історичного Клубу міста Москви, обмеження діяльності та нефінансування Українського державного університету в Москві демонструють лише крихту тих проблем з якими щоденно стикаються українці в Москві та Росії.

За відсутністю будь-якої інформаційної бази(газет, радіо, телебачення) українці в Москві, Росії не спроможні захищати свої права, тому чимало українців за минулі роки виїхали і продовжують виїжджати з Москви та регіонів РФ в Україну... Звичайно російська влада по своєму трактує різке зменшення числа українців в РФ., зокрема процесами асиміляції українців та небажанням організовувати своє громадське, освітнє, наукове, культурно-релігійне середовище...

Однак факти говорять, що влада РФ оголосила українцям справжній терор та тероризм в якому українці у 2014 році опинилися сам на сам з проявами українофобії, великодержавного шовінізму та небажанням задоволення російською владою національних, освітніх, наукових та культурно-релігійних портеб, що й спричинило і буде в подальшому спричиняти українців до переселення в Україну...

**© Віктор Ідзьо, доктор історичних наук, професор, академік
засновник, головний редактор наукового журналу «Українознавець»**

Зміст

Переднє слово головного редактора.....	3
Наукові праці вчених українознавців	
Ідзьо Віктор. Тарас Шевченко у Москві.....	6
Кабузан Володимир. Українське населення Російської імперії та СРСР за кордонами сучасної України. Динаміка чисельності та розміщення українського населення у XVIII-XX століттях.....	15
Мануйленко Анатолій. Наука та освіта в Росії та в Україні у XIV-XIX століття.....	26
Нам Іван. Український національний рух в Сибірі в умовах революції та громадянської війни у 1917 - 1922 роках.....	39
Наумова Наталія. Українські військові формування в Сибірі і російська влада в 1918-1920 роках.....	50
Нирко Олексій. Українське кобзарство Кубані в XVIII-XX століттях.....	54
Окара Андрій. Українофобія в Москві як гностична проблема.....	65
Сімеряга Михайло. Російська держава та сучасна українська діаспора.....	69
Храбан Олег. Відображення нових історичних гіпотез у сучасній російській літературі. Критичний огляд.....	72
Чорномаз Вячеслав. Українські школи в Далекосхідній Республіці в 1920-1922 роках.....	82
Шикір Микола. Історія становлення та розвитку української діаспори в Москві.....	88
Рецензії	
Кононенко Петро. Рецензія на підручник доктора історичних наук, академіка Віктора Ідзя «Лекції з Українознавства». Івано-Франківськ «СІМІК», 2013р. - 360с.....	96
Недюха Микола. Рецензія на монографію Мирослава Павлюка «Радіо “Воскресіння” - унікальне явище в історії інформаційного простору України у 1989 – 2009 роках». Івано-Франківськ «СІМІК», 2010р.....	97
Наші автори.....	98
Пам'ятка авторів.....	99

Українська греко-католицька громада м. Москви - шанувальник журналу “Українознавець”!

Content

The first word of the editor-in-chief.

Scientific works of Ukrainian Studies scientists

Idzo Viktor. Taras Shevchenko in Moscow.

Kabuzan Volodymyr. The Ukrainian population of the Russian Empire and the USSR beyond modern Ukraine borders. The size and location dynamics of the Ukrainian population in XVIII-XX centuries.

Manuilenko Anatoliy. Science and Education in Russia and Ukraine in XIV-XIX centuries.

Nam Ivan. The Ukrainian National movement in Siberia under the conditions of the revolution and the civil war in 1927-1922.

Naumova Nataliya. Ukrainian military formations in Siberia and Russian authorities in 1918-1920s.

Nyrko Oleksiy. The Ukrainian kobza playing of Kuban in XVIII-XX centuries.

Okara Andriy. The anti-Ukrainian sentiment in Moscow as a Gnostic issue.

Simeryaha Mykhailo. The Russian state and the modern Ukrainian diaspora.

Khraban Oleh. The reflection of new historical hypotheses in modern Russian literature. The critical review.

Chornomaz Viacheslav. Ukrainian schools in the Far Eastern Republic in 1920-1922.

Shykir Mykola. The formation and development history of the Ukrainian diaspora in Moscow.

Reviews

Kononenko Petro. The review of the textbook “Lectures on Ukrainian Studies” by Doctor of History, Academician Victor Idzo.

Nediukha Mykola. The review of the monograph “Radio “Rebirth” – a unique phenomenon in the information space history of Ukraine in 1989-2009” by Myroslav Pavliuk. Івано-Франківськ «СІМІК», 2010. - 324с.

Our authors.

The Recommendations for the Author.

Ініціатор опублікування наукових праць з проблем вивчення української діаспори в Москві та Росії, засновник та головний редактор журналу “Українознавець” – Віктор Ідзьо

Міністерство освіти і науки України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства
Кафедра Українознавства Університету "Львівський Ставропігон"
Кафедра Українознавства Українського державного університету в Москві
Ministry of Education and Science of Ukraine
National Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies University "L'viv Stavropigion"
Department of Ukrainian Studies Ukrainian University in Moscow

Українознавець Connoisseur of Ukraine

Випуск – Issue XV

Член редколегії журналу «Українознавець» з 2015 року, учениця доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України В. Грабовецького, історик, аспіран IV курсу з історії України - Т. Мосійчук.

Львів – Lviv 2015

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства та всесвітньої історії
Кафедра Українознавства Українського державного університету в Москві
Кафедра Українознавства Університету "Львівський Ставропігійон"
Ministry of Education and Science, youth and sport of Ukraine
National Research Institute of Ukrainoznavstvo and world history
Department of Ukrainian Studies Ukrainian University in Moscow
Department of Ukrainian Studies of University "L'viv Stavropigion"

Друкується за рішенням редакційної ради журналу "Українознавець",
протокол № 1 від 10 січня 2015р. та протокол №1 від 10. 01. 2015р. кафедр українознавства УУМ, УЛС.
The journal is published according to the decision of the Editorial Board of
Connoisseur of Ukraine, minutes №1, January 10, 2015 and minutes №1, January 10, 2015.

В XV випуску "Українознавця" опубліковані наукові праці вчених-українців з Росії та України, які досліджують українську діаспору в Росії.

XV випуск приурочений 10-літньому ювілею наукового журналу "Українознавець"(2005-2015pp).

Українознавець - Connoisseur of Ukraine Випуск - Issue XV. - Львів, 2015.

РЕДАКЦІЙНА РАДА:

доктор історичних наук	Баран В. Д. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С. І. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Грабовецький В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В.Н. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М. В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я. С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В. М. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В. П. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Пасічник М. С. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б. П. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Санін Г. О. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Сворах С. Д. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С. Р. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Мацкевий Л. Г. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Хорошкевич А. Л. (Москва, Росія)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С. Я. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В.В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик Я. С. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П. П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І. П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю. Л. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М. В. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Зимомря М. Г. (Дрогобич, Україна)
доктор філологічних наук	Партико З.В. (Запоріжжя, Україна)

Редколегія: ректор УУМ, доктор історичних наук, професор УУМ, професор УЛС, професор ЛНАУ, провідний науковий співробітник ННДІУ МОН України, академік МАНС, академік АНВШУ, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича лауреат міжнародної премії ім. Короля Данила Галицького - В.С.Ідзьо(**Засновник та головний редактор**), доктор філологічних наук, професор, академік П.П.Кононенко(**Перший заступник головного редактора**), доктор філософських наук, професор, академік АНВШУ М.П.Недюха(**Заступник головного редактора**), ректор УЛС, кандидат педагогічних наук, професор Я.М.Кміт, кандидат юридичних наук, професор УЛС В.С.Гаркуша(**Заступник головного редактора з юридичних питань**), доктор юридичних наук, професор А.М.Подолька, кандидат історичних наук, наковий співробітник ННДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент В.С.Артюх, кандидат історичних наук, доцент І.В.Баран, кандидат філологічних наук, завідувач відділу мови ННДІУ В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І.Конюхова(**літературний редактор**), кандидат філологічних наук, доцент Р.В.Кюнцлі, кандидат філологічних наук, доцент В.О.Хитрук, доктор філософії, професор УЛС О.В.Огірко, кандидат історичних наук, доцент УЛС І.І.Сварник, доктор філософських наук, професор УЛС Т.П.Кононенко, перекладач-магістр з англійської філології Ю.В.Борецька, доцент УЛС В.В.Гаюк, доцент УЛС В.О.Кобилюх, докторант історії України К.Хоронжук, аспірант з історії України Т.Мосійчук, доктор технічних наук, професор ЛАД І.В.Огірко(**технічний редактор**).

©Національний науково-дослідний Інститут Українознавства МОН України.

ISBN 978-966-665-570-15

©Кафедра українознавства Українського державного університету в Москві.

©Кафедра українознавства Університету "Львівський Ставропігійон".

**Інститут Українознавства МОН України,
Кафедра Українознавства УУМ,
Кафедра Українознавства ІСЄ при УЛС
вітають редакційну раду та редколегію
наукового журналу “Українознавець”
з 10-ти літтям(2005-2015рр.)!**

**Засновника та головного редактора, академіка
Віктора Ідзьо - з 55-ти літтям(1960-2015рр.)!**

**Ректор Університету “Львівський Ставропігон”, професор - Я.М. Кміт,
ректор Українського державного університету в Москві, професор - В.С. Ідзьо**

Вітаючи ювіляра наголосимо, що доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо за 55 років доклав багато зусиль для організації українського науково-дослідного життя та міжнародної науково-дослідної співпраці між університетами, науково-дослідними інститутами України, Росії, Польщі про що засвідчує активна співпраця між Українським державним університетом міста Москви та Університетом “Львівський Ставропігон” у спільному бажанні ось уже на протязі 10 - ти років, з Інститутом українознавства МОН України, Інститутом “Полуднь-Всхіднім” в Польщі, сприяти розвитку журналу “Українознавець”.

©ННДУМОН України, УУМ, УЛС.

Зміст

Наукові праці вчених українознавців

Бірюк Микола. Історія українців у Воронежського Краю.....	6
Доманський Володимир. Український національний рух в Сибірі в 1918 році та газета “Українське Слово”.....	8
Дубецький Іван. Українці Оренбуржя.....	12
Дудченко Віктор. Король Данило Галицький – як символ української державності XIII століття. Погляд з Українського Університету міста Москви.....	15
Завальний Олександр. Українська незалежність в 1918 році та її вплив на історичні процеси розвитку українського населення Самарської губернії Росії.....	16
Ідзьо Віктор. Українці в Російській державі.....	22
Кабузан Володимир. Українська колонізація Далекосхідного краю (Амурської і Приморської областей) у другій половині XIX - початку XX віків(1850-1917 рр.).....	34
Кузьменко Наталія. Переселення полтавців до Росії в кінці XIX - на початку XX століття (за статистичними даними).....	40
Литвин Андрій. Українська діаспора в Карелії. Українська недільна школа у Петрозаводську.....	42
Мануйленко Анатолій. Переселення полтавських козаків на Кубань на початку XIX століття.....	45
Нирко Олексій. Ансамблі та капели бандуристів на Кубані.....	48
Оліфіренко Володимир. Навчальна книжка для східної діаспори(на матеріалі створення підручників з літератури XX століття).....	57
Паняк Стефан. Інтеграція: від Атіли до Сталіна.....	60
Прохоренко Володимир. Симптоми імперського розумозаміщення.....	63
Рахно Олександр. Українські благодійні товариства Петербургу на початку XX століття.....	68
Риндіна Олександра. Українці в етнокультурній панорамі Томської області.....	70
Сергєєва Ольга. Історія українських першопоселень і національної свідомості українців Зеленого Клину.....	73
Сімеряга Михайло. Українська діаспора в країнах співдружності незалежних держав та її перспективи.....	75
Чорномаз Вячеслав. Національно-культурний розвиток українців Зеленого Клину (1900-1922рр.).....	84

Рецензії

Калакура Олег. Форпост Української державності XIII століття. Рецензія на працю “Ідзьо Віктор. Король Данило та Українська держава у XIII столітті. – Львів: Сполом, 2008. – 64 с.”.....	93
Огірко Олег. Король Данило Галицький та взаємини Української держави та Західної Церкви в XIII ст. Рецензія на наукову працю “Віктор Ідзьо. Папа Римський Інокентій IV (1243-1254), король України-Русі Данило Романович Галицький (1253-1264). До питання релігійних та політичних взаємин Української держави та Римської Церкви в XIII столітті. – Львів: Сполом, 2009. – 64 с.”.....	95
Наші автори.....	98
Пам’ятка авторів.....	99

Content
Scientific works of Ukrainian Studies scientists

Biryuk Mykola. The history of Ukrainians in Voronezh Region.

Domanskyi Volodymyr. The Ukrainian national movement in Siberia in 1918 and the newspaper “The Ukrainian Word”.

Dubetskyi Ivan. Ukrainians of Orenburg Oblast.

Dudchenko Viktor. King Danylo Halytskyi as a symbol of Ukrainian statehood of XIII century. The viewpoint of the Ukrainian University in Moscow.

Zavalnyi Oleksandr. Ukrainian independence in 1918 and its influence on historical processes of Ukrainian population development in Russian Samara Guberniya.

Idzo Viktor. Ukrainians in the Russian State.

Kabuzan Volodymyr. Ukrainian colonization of the Far East Region (Amur and Primorsk Oblast) in the second half of XIX – beginning of XX centuries (1850-1917.).

Kuz'menko Nataliya. Poltavians' migration to Russia in the end of XIX – beginning of XX centuries (according to statistics).

Lytvyn Andriy. The Ukrainian diaspora in Karelia. Ukrainian Sunday school in Petrozavodsk.

Manuilenko Anatoliy. Poltavian Cossacks' migration to Kuban in the beginning of XIX century.

Nyrko Oleksiy. Ensembles and choirs of kobza players in Kuban.

Olifirenko Volodymyr. A text book for the Eastern diaspora.

Paniak Stefan. Integration: from Attila till Stalin.

Prohorenko Volodymyr. Imperial insanity symptoms.

Rakhno Ukrainian charity communities of Petesburg in the beginning of XX century.

Ryndina Oleksandra. Ukrainians from ethnocultural perspective in Tomsk Oblast.

Ol'ha Serheieva. The history of first Ukrainian settlements and Ukrainians' national consciousness of Zelenyi Klyn.

Mykhailo Simeriaha. The Ukrainian diaspora in Commonwealth countries of independent states and its prospects.

Viacheslav Chornomaz. Ukrainians' national-cultural development of Zelenyi Klyn (1900-1922).

Reviews

Kalakura Oleh. The Ukrainian statehood outpost of XIII century. The review of the scientific work by Doctor of History, Professor, Academician Victor Idzio “King Danylo and the Ukrainian state in XIII century.

Ohirko Oleh. “King Danylo Halytskyi and relations between the Ukrainian state and the West Church in XIII century”. The review of the scientific work by Doctor of History, Professor, Academician Victor Idzio “Pope Innocent IV (1243-1254), king of Ukraine-Rus' Danylo Romanovych Halytskyi (1253-1264). On religious and political relations issues between the Ukrainian state and the Church of Rome in XIII century”.

Our authors.

The Recommendations for the Author.

**Головний редактор, Редакційна Рада та Редколегія,
наукова громадськість вітають вихід XVI Випуск
наукового журналу «Українознавець»!**

УКРАЇНОЗНАВЕЦЬ

CONNOISSEUR OF UKRAINE

ЛЬВІВ 2016
LVIV
ВИПУСК XVI
ISSUE XVI

Міністерство освіти і науки України
Національний науково-дослідний Інститут Українознавства
Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи
при
Університеті “Львівський Ставропігон”
Ministry of Education and Science of Ukraine
National Scientific Research Institute of Ukrainian Studies
Department of Ukrainian Studies University “L’viv Stavropigion”

Українознавець - Connoisseur of Ukraine

**Засновнику Наукового Українознавства,
доктору філологічних наук, професору, академіку,
першому заступнику журналу «Українознавець»**

Петру Петровичу Кононенку - 85 !

Випуск - Issue XVI

Львів - Lviv 2016

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Національний науково-дослідний Інститут українознавства та всесвітньої історії
Кафедра українознавства Інституту Східної Європи при Університеті "Львівський Ставропігон"
Ministry of Education and Science, youth and sport of Ukraine
National Research Institute of Ukrainoznavstvo and world history
Department of Ukrainian Studies of University "L'viv Stavropigion"
Друкується за рішенням редакційної ради журналу "Українознавець",
протокол № 1 від 10 січня 2016р. та протокол №1 від 10. 01. 2016р. кафедри українознавства УЛС.
The journal is published according to the decision of the Editorial Board of
Connoisseur of Ukraine, minutes №1, January 10, 2016 and minutes №1, January 10, 2016.

В XVI випуску «Українознавця» опубліковані наукові праці вчених Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» та вчених з Львова, Києва, Івано-Франківська, Вроцлава, Риму.

Українознавець - Connoisseur of Ukraine Випуск - Issue XVI. - Львів, 2016.

РЕДАКЦІЙНА РАДА:

доктор історичних наук	Баран В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Васюта С. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Даниленко В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Когутяк М. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Калакура Я. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Кабузан В. (Москва, Росія)
доктор історичних наук	Плисюк В. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Пасічник М. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Савчук Б. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терський С. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Сворах С. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор історичних наук	Терпиловський Р.В. (Київ, Україна)
доктор історичних наук	Федака С. (Ужгород, Україна)
доктор історичних наук	Мацкевий Л. (Львів, Україна)
доктор історичних наук	Масарик Я. (Світава, Чехія)
доктор історичних наук	Ірша Р. (Братислава, Словаччина)
доктор історичних наук	Хорошкевич А. Л. (Москва, Росія)
доктор філологічних наук	Єрмоленко С. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Качкан В. (Івано-Франківськ, Україна)
доктор філологічних наук	Крик Я. (Мюнхен, Німеччина)
доктор філологічних наук	Кононенко П. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мегела І. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мосенкіс Ю. (Київ, Україна)
доктор філологічних наук	Мушинка М. (Пряшів, Словаччина)
доктор філологічних наук	Зимомря М. (Дрогобич, Україна)
доктор філологічних наук	Партико З. (Запоріжжя, Україна)

Редколегія: ректор УУМ, директор ІСЄ, доктор історичних наук, професор УУМ, професор УЛС, професор ЛНАУ, завідувач Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті Львівський Ставропігон, провідний науковий співробітник ННДІУ МОН України, академік МАНС, академік АНВШУ, лауреат премії ім. академіка І.П.Крип'якевича, лауреат міжнародної премії ім. Короля Данила Галицького - В.С.Ідзьо (**Засновник та головний редактор**), доктор філологічних наук, професор, академік АНВШУ П.П.Кононенко (**Перший заступник головного редактора**), ректор УЛС, кандидат педагогічних наук, професор Я.М.Кміт, доктор філософських наук, професор УЛС Т.П.Кононенко, доктор філософії, професор УЛС, професор УУМ О.В.Огірко, кандидат історичних наук, наковий співробітник ННДІУ О.Б.Ярошинський, кандидат історичних наук, доцент Л.К.Токар, кандидат історичних наук, доцент В.С.Артюх, кандидат історичних наук, доцент І.В.Баран, кандидат філологічних наук, доцент, завідувач відділу мови ННДІУ В.Ю.Пономаренко, кандидат філологічних наук, доцент Л.І.Конюхова (**літературний редактор**), кандидат філологічних наук, доцент Р.В.Кюнцлі, кандидат філологічних наук, доцент В.О.Хитрук, кандидат історичних наук, доцент УЛС І.І.Сварник, доцент УЛС В.В.Гаюк, доцент УУМ Г.Ю.Гриценко, професор УЛС В.О.Кобилюх, докторант історії України К.Хоронжук, аспірант з історії України Т.Мосійчук, науковий працівник Кафедри Українознавства ІСЄ УЛС Л.Бурка, доктор технічних наук, професор ЛАД та УЛС І.В.Огірко (**технічний редактор**).

**Науковий журнал «Українознавець»
Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи
при Університеті «Львівський Ставропігон» вітають засновника
Наукового Українознавства, доктора філологічних наук,
професора Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи,
першого заступнику наукового журналу «Українознавець»
Петра Петровича Кононенка з 85 літтям!**

31 травня 2016 року на запрошення Почесного директора Національного науково-дослідного Інституту Українознавства МОН України, професора Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при «Університеті Львівський Ставропігон» (УЛС), першого заступнику наукового журналу «Українознавець» академіка П.П.Кононенка, в його помешканні в Києві, відбулось урочисте вшанування Кафедрою Українознавства, Інститутом Східної Європи, редакційною радою та редколегією професора Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи першого заступнику наукового журналу «Українознавець» академіка Петра Петровича Кононенка!

Окрім подарунків від вчених Кафедри Українознавства, редакційної ради та редколегії першому заступнику наукового журналу «Українознавець» професору П.П. Кононенку завідувачем Кафедрою Українознавства, директором Інституту Східної Європи та головним редактором наукового журналу Українознавець академіком Віктором Ідзьо з нагоди ювілею була вручена - **«Почесна Нагорода»**.

Слід наголосити, що помешкання та унікальна наукова бібліотека академіка АНВШ України, професора Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи, першого заступнику наукового журналу «Українознавець» Петра Петровича Кононенка, це ціла Українознавча Енциклопедична розроблена ним, наукова система. Вона для вченого є незамінним предметом розкоші для наукової українознавчої праці.

Всі кімнати київського помешкання засновника наукового українознавства П.П. Кононенка, це суцільні наукові українознавчі полиці з наукових книг. Власне наукові книги з його українознавчої бібліотеки, це і є головний скарб, головне багатство нашого професора - ювіляра, першого заступнику наукового журналу «Українознавець», який вчені Кафедри Українознавства вдень його 85-ти літнього ювілею мали можливість оглянути у нього вдома.

Власне наукові українознавчі книги і є тим джерелом знань з якого наш професор, академік, засновник наукового українознавства П.П. Кононенко черпає нові наукові українознавчі знання, які послугують йому для розбудови системи та методології сучасного наукового українознавства.

Про це все розповів ювіляр вченим Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи, редакційній раді та редколегії наукового журналу «Українознавець» які приїхали зі Львова привітати його з 85-ти літнім ювілеєм...

Головний редактор наукового журналу «Українознавець» - академік Віктор Ідзьо

Наукове видання
Українознавець
Connoisseur of Ukraine

Випуск - Issue: I-XV

**Технічне забезпечення та комп'ютерний набір під керівництвом
доктора технічних наук, професора Львівської Академії Друкарства Огірка І.В.**

Наукова редакція:
доктор історичних наук, професор Калакура Я.С.
доктор історичних наук, професор Васюта С.І.

Літературна редакція:
доктор філологічних наук, професор Кононенко П.П.
доктор філологічних наук, професор Мосенкіс Ю.Л.
кандидат філологічних наук, доцент Кюнцлі Р.В.

Переклад англійською мовою:
кандидат філологічних наук, викладач англійської мови УЛС Пасічник Г.П.,
перекладач, магістр ЛНАУ Турчин І.М., перекладач, магістр ЛНУ Борецька Ю.В.

За редакцією
доктора історичних наук, професора,
завідувача Кафедри Українознавства УУМ,
завідувача Кафедри Українознавства УЛС, віце-президента,
академіка АН «Трипільська Цивілізація», академіка МАНЕ,
академіка АНВШУ, лауреата премії ім. академіка І.П.Крип'якевича,
лауреата Міжнародної наукової премії імені Дагила Галицького,
першого віце-президента Міжнародної Асоціації Українознавців,
члена президії Світової Наукової Ради при СКУ - Ідзьо В.С.

Підписано до друку 10.01.2015р. Формат 60х84/а
Друк резограф. Папір офсетний. Гарнітура-*pragmatika*.
Ум. Друк. Арк. 32, 81. Обкл.- вид. Арк 23, 48.
Наклад 300 прим. Зам. № 124-864.
Видавництво “Українознавець”.

Адреса редакції: “Українознавець”
Україна, 79008, м. Львів, вул. Кривоноса 10,
тел: (097) 496 - 22 - 40, факс:(0322) 97-10-38.
E-mail:ukrainoznavezz@ukr.net
E-mail:vsidzo@mail.ru

Редакційна Рада та Редколегія

Пам'ятка авторів

* Стаття повинна відповідати тематиці журналу і сучасному стану науки, бути літературно опрацьованою.

***Автор статті відповідає за достовірність і вірогідність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел і коректне посилання на них.**

* У статті повинні бути присутні такі необхідні елементи; постановка проблеми та її зв'язок із науковими та практичними завданнями; аналіз останніх досліджень і публікацій з даної проблеми; виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується стаття; формулювання мети статті (постановка завдання); виклад основного матеріалу дослідження; висновки і перспективи подальших розвідок у цьому напрямку.

* Структура статті:

УДК;

прізвище та ім'я автора;

назва статті;

текст статті,

список використаних джерел,

резюме російською й англійською мовами (обсягом до 7 рядків) у такій послідовності:

ім'я та прізвище автора, назва статті, текст анотації.

Обсяг статті – 9-12 сторінок комп'ютерного набору.

* Текст статті друкується в одному примірнику українською мовою на білому папері формату А4 кеглем 14 через 1,5 інтервали з дотриманням розмірів полів: верхнього, нижнього і лівого – 30 мм, правого – 10 мм (29 рядків, 60-65 знаків у рядку). Не допускається друкування будь-якої частини тексту меншим інтервалом.

* У тексті статті посилання на використані джерела подаються у квадратних дужках, зазначається порядковий номер і сторінка цитованого джерела.

*Список використаних джерел складається в алфавітному порядку за вимогами Держстандарту.

*Сторінки статті нумеруються за порядком, без пропусків і буквених позначень. Автор підписується на звороті останньої сторінки, чим підтверджує, що дати, цитати, фактичні дані, бібліографія звірені, а стаття готова до видання.

*Ілюстрації та таблиці входять до загального обсягу статті. Загальна кількість ілюстративного матеріалу – таблиць, схем, малюнків – у статті не повинна перевищувати п'яти. Таблиці виконуються згідно з вимогами Держстандарту і розміщуються в тексті статті.

* Разом із роздруком статті необхідно надіслати дискету, в якій файл статті (у двох копіях) записується в редакторі Microsoft Word 97, шрифт – Times New Roman, розмір шрифту –14, міжрядковий інтервал – 1,5. Схеми та діаграми виконуються в редакторі Word.

*До статті додаються такі супроводжувальні документи:

> рецензія доктора або кандидата історичних чи філологічних наук відповідно до напрямку статті,

> повідомлення про автора (прізвище, ім'я, по батькові, посада, спеціальність, науковий ступінь, вчене звання, місце роботи (повна назва навчального закладу, установи), поштова адреса з індексом, службовий і домашній телефони) та кількість замовлених примірників журналу.

*Редколегія журналу залишає за собою право подавати рукописи на зовнішнє рецензування. Рукописи не повертаються.

*Редакція зобов'язується кожному автору за плату, надіслати один примірник журналу.

Головний редактор, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо

«УКРАЇНОЗНАВЕЦЬ» - 10 років активної праці! 2005-2015рр.

Засновник та головний редактор наукового журналу «Українознавець» (2005-2015рр.), доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України - В. Ідзьо, учень доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України В. Грабовецького.

Науковому журналу «Українознавець» 10 років (2005-2015pp.)!

25 квітня 2015 року в Львові в приміщенні Львівської наукової бібліотеки відбулась Міжнародна наукова конференція з нагоди 10-ти ліття заснування наукового журналу «Українознавець», засновник та головний редактор якого - доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Святославович Ідзьо.

У святкуванні 10 - ліття наукового журналу «Українознавець» (2005-2015pp.), взяли участь члени Редакційної Ради та Редколегії, відомі вчені, гості з України: Києва, Львова, Івано-Франківська, Рівного, Тернополя, а також гості з: Італії, Німеччини, Польщі та Росії.

На адресу святкування ювілею «Українознавця» прийшли привітання від наукових журналів: Мандрівець, Галичина, Трипільська Цивілізація, Український Історичний Журнал, Українознавство та інших, а також від Львівської міської влади, Комісії з освіти і науки при Львівській державній адміністрації України.

Ректором Університету «Львівський Ставропігон» професором Я.М. Кмітом головному редактору доктору історичних наук, академіку В.С. Ідзьо, Редакційній Раді та Редколегії наукового журналу «Українознавець» була вручена Грамота - Подяка з нагоди 10-ти ліття журналу «Українознавець» з побажанням подальшої наукової праці.

Список використаних джерел та літератури:

1. Ідзьо Віктор. Шляхами співпраці з академіком-мистецтвознавцем Борисом Возницьким. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, червень-липень 2012р. - Ч.6-7.
2. Ідзьо Віктор. Україна: Схід-Захід - діалог культур. Освіта, наука, культура. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, листопад 2013р. - Ч.11.
3. Кміт Ярослав. З університету Львівський Ставропігон. - Храм Серця. - Сокаль, 2004 р. - №7.
4. Кміт Ярослав. Українознавство як функціональна складова діяльності Університету "Львівський Ставропігон". - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, липень 2011р. - Ч.7.
5. Кміт Ярослав. Розвінчувач історичних міфів і містифікацій. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, серпень 2013р. - Число X.
6. Кміт Ярослав. Редагування статті В.Ідзя. Запорізьке козацтво як національна еліта у XVII-XVIII століттях за дослідженнями академіка Володимира Грабовецького. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, серпень 2013р. - Число X.
7. Ідзьо Віктор. Кафедра Українознавства Університету "Львівський Ставропігон" як нове явище в історії України. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, червень-липень 2013р. - Ч.6-7.
8. Сушинський Богдан. Львівський Ставропігон: між минушиною і вічністю. Історія Львівського Ставропігону. Віктор Ідзьо. Професор Університету "Львівський Ставропігон". - Львів, 2008.
9. Хойнацька Тетяна. Наукова конференція "Львівський Ставропігон: між минушиною і вічністю", присвячена 560-річчю першої писемної згадки про Львівське Успенське Братство та його школи, 225-річчю від початку діяльності Ставропігійського Інституту у Львові та 10-річчю активної діяльності кафедри українознавства Університету "Львівський Ставропігон". 28 грудня. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, грудень 2013р. - Ч.12.
10. "Науковому Товариству імені Т.Г.Шевченка - 125 років". - Львів, 27-30.10.1998р.
11. Віктор Ідзьо. Кафедра Українознавства Університету «Львівський Ставропігон» у 2003-2013 роках. 10 - літню заснування присвячується. - Івано-Франківськ "Сімік", 2014р. - 56с.

Розділ VI.
Міжнародні наукові конференції Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи
у 2008 - 2016 роках.

I Міжнародна наукова конференція Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи
на тему: Науковий журнал “Українознавець” як новий науковий журнал з української історії та
філології України та Європи. Львів 8 березня 2008 року.

В 7 березня 2008 року на передодні дня народження Т.Г. Шевченка на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи при «Університеті Львівський Ставропігійон» відбулася I Міжнародна наукова конференція «Науковий журнал “Українознавець” як новий науковий журнал з української історії та філології України, Європи та Світу».

В рамках наукової конференції відбулась наукова презентація всіх чисел наукового журналу «Українознавець» за 2005-2008 роки.

У I Міжнародній науковій конференції Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи «Науковий журнал «Українознавець» як новий науковий журнал з української історії та філології України, Європи та Світу» взяли участь вчені з України, Італії, Польщі, Росії. Міст: Львова, Києва, Перемишля, Риму та Москви.

Засновника та головного редактора «Українознавця», засновника та завідувача Кафедри Українознавства та директора Інституту Східної Європи, доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо представив ректор Університету «Львівський Ставропігон» Ярослав Кміт, надав слово для виступу декан факультету економіки Університету «Львівський Ставропігон» доцент Сергій Зверев.

Слід наголосити, що у I Міжнародна наукова конференція Науковий журнал «Українознавець» як новий науковий журнал з української історії та філології України, Європи та Світу взяли участь доктор філологічних наук, професор, академік, віце-президент Академії Наук Вищої Школи України П. Кононенко з Києва, доктор філософських та політичних наук, професор М. Пришляк з Риму, доцент М. Козак з Перемишля з Польщі, завідувач відділу української філософії доктор філософських наук, професор М. Недюха, ректор УЛС, професор Ярослав Кміт, доктор фізико-математичних наук, професор І. Огірко, кандидат технічних наук, доцент Василь Смичок та багато інших вчених.

До присутніх учасників та гостей I Міжнародної наукової конференції викладачів та студентів, звернувся організатор конференції, директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою Українознавства, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, який наголосив, що Інститут Східної Європи, Кафедра Українознавства започатковують новий напрямок своєї наукової діяльності – Міжнародні наукові конференції. Ця I Міжнародна наукова конференція приурочена до Дня народження Т.Г. Шевченка, вона присвячена також третій річниці активного функціонування на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи наукового журналу «Українознавець». Академіком Віктором Ідзьо в науковій доповіді на конференції було наголошено, що науковий журнал «Українознавець» є новий науковий журнал з української історії та філології України, Європи та Світу, він буде зближувати наукові проблеми України, Європи та Світу після Помаранчевої революції. Вченим В.С. Ідзьо було наголошено, що: «Українознавець» функціонує уже три роки і є джерелом науково-дослідної діяльності всіх науковців, хто сповідує наукове українознавство, як систему знань з: історії, філології, філософії на Кафедрі Українознавства в Інституті Східної Європи. У висновок директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедри Українознавства академік Віктор Ідзьо наголосив: «що в 2007 році я завершив фактично із-за репресій російської влади та заборону проводити українознавчі Міжнародні наукові конференції у Москві, які так яскраво відтворені в підсумковій науковій книзі «Міжнародні наукові конференції “Українська діаспора в Росії”, “Українсько - російські взаємовідносини” в Москві у 1997-2007 роках», яка щойно вийшла 20 лютого 2008 року у Львові в видавництві «Сполом»... Отже тяглість науково-дослідних конференцій що започатковані в Москві в 1997 які я проводив до 2007 року, в 2008 році продовжується в Львові - Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи...

Наступним на конференції з доповіддю «Українознавець в системі Національного наукового дослідного інституту Українознавства», виступив директор Науково-дослідного Інституту Українознавства МОН України, доктор філологічних наук, професор Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи, академік П. Кононенко з Києва, який наголосив, що журнал «Українознавець» є фаховим журналом з питань історії та філології. Слід наголосити, що число I, число II журналу «Українознавець» було видано коли журнал всеціло був апробований на Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи.

З III Числа 2007 року журнал «Українознавець», як і Кафедра Українознавства, всеціло входять в структуру Інституту Українознавства МОН України, його редакційну раду та редколегію складають фахівці з питань історії та філології. В загальному ми подаємо його так, як він є представлений на сайті Інституту Українознавства МОН України. Запрошую всіх вчених які є на I Міжнародній науковій конференції до співпраці, і пропоную проаналізувати досягнення наукового журналу «Українознавець» вже в свіжому IV Числі за 2008 рік.

Наступним з доповіддю виступив професор М. Пришляк з Риму, який, в доповіді «Філософія Українознавця» наголосив, що цінними є християнсько-філософські аспекти, які висвітлюються на шпальтах «Українознавця», які треба в подальшому розвивати.

Наступним з доповіддю «Українознавець, як джерело знань для українців Польщі» виступив доцент М. Козак з Перемишля з Польщі. аналіз всіх чисел журналу дав доценту М.Козаку підстави наголосувати, що ми всі сьогодні на I Міжнародній науковій конференції «Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства» повинні вітати науковий журнал «Українознавець», як новий науковий журнал з української історії та філології України та Європи.Сьогодні наголосив промовець з Польщі ми репрезентуємо нового наукового незаангажованого тигра української міжнародної науково-видавничої індустрії, який заснував у Львові доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо.

Сьогодні він, як головний редактор представляє нам на конференції його нове число як сучасне українське наукове явище, і запрошує всіх до співпраці в рамках Кафедри Українознавства та Інституту Східної Європи, які він очолює у Львові.

На конференції виступ з доповіддю і доктор фізико-математичних наук, професор І.Огірко, який наголосив на актуальності наукового доробку «Українознавця». На необхідності якісної технічного редагування наголосив доцент В. Смичок. Завершив конференцію своєю доповіддю «Українознавець для гуманітарних потреб економістів» декан факультету економіки Університету «Львівський Ставропігіон» доцент Сергій Зверев ...

I Міжнародна наукова конференція Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства на тему: «Науковий журнал «Українознавець» як новий науковий журнал з української історії та філології України, Європи та Світу» закінчилася з побажаннями розвивати новий напрямок науки шляхом видання всіх напрацювань учасників та гостей конференції...

**II Міжнародна наукова конференція Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи
на тему: «Україна-Індія історичні, культурні та релігійні відносини»
Львів 12-13 травня 2010 року.**

12-13 травня 2010 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки (проспект Т. Г. Шевченка, будинок 13), Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» спільно з Львівською універсальною обласною науковою бібліотекою, під головуванням організатора, завідувача Кафедрою Українознавства, директора Інституту Східної Європи, доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо, провели II Міжнародну наукову конференцію на тему: «Україна-Індія історичні, культурні та релігійні відносини».

У конференції взяли участь вчені з України: Львів, Київ, Росії: Москви, Польщі: Перемишль, Італії: Риму. Учасників та гостей привітав директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою Українознавства Університету «Львівський Ставропігон», організатор наукової конференції, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, який побажав вченим-учасникам успішної праці.

На конференції відбулась презентація книги вченого Василя Хитрука «Золота Булава». Київ, 2010 р.

На II Міжнародній науковій конференції Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи «Україна-Індія історичні, культурні та релігійні відносини» були заслухані наступні наукові доповіді:

- 1.Юрій Шилов. Походження індо-європейців і слов'ян в світлі найдавнішої писемності(Київ).
- 2.Василь Кобилюх. Праукраїна і Санскрит(Львів).
- 3.Віктор Ідзьо. Хеттська писемність та культура, як розвинена складова писемності та культури індо-європейської цивілізації(Москва).
- 4.Геннадій Гриценко. Найдавніша математична астрономія в Індії(Київ).
- 5.Сергій Наливайко. Індійський струм у "Велесовій Книзі"(Київ).
- 6.Степан Наливайко. Ранджида - індо-арійське козацьке прізвище(Київ).
- 7.Володимир Гаюк. Індійські та індо-європейські старожитності в Львівському музею історії релігії(Львів).
- 8.Михайло Козак. Індо-європейські старожитності Перемищини(Перемишль).
- 9.Вадим Артюх. Індо-європейські старожитності в басейні ріки Дністра(Львів).
- 10.Василь Хитрук. індо-європейські старожитності Європи та Індії(Рим).
- 11.Олег Огірко. Релігійні елементи індо-європейської культури в Україні(Львів).
- 12.Віктор Ідзьо. Індо-європейська писемність та культура, як розвинена складова писемності та культури (Львів).
- 13.Віталій Грицюк. Індо-європейські старожитності Холмщини(Львів).

II Міжнародна наукова конференція Інституту Східної Європи та Кафедри Українознавства на тему: «Україна-Індія історичні, культурні та релігійні відносини» закінчилася з побажаннями розвивати новий напрямок науки шляхом видання всіх напрацювань учасників конференції.

III Міжнародна наукова конференція Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи на тему: «Українська середньовічна держава(XIII-XIVст.), Українська козацька держава(XVII-XVIII ст.) - історична спадщина сучасної Української держави XX-XXI століть». Львів 22 листопада 2012 року.

22 листопада 2012 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки (проспект Т.Г. Шевченка, будинок 13), Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон» спільно з Львівською універсальною обласною науковою бібліотекою, під головуванням організатора, завідувача Кафедрою Українознавства директора Інституту Східної Європи, доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо, провели III Міжнародну наукову конференцію на тему: «Українська середньовічна держава(XIII-XIV ст.), Українська козацька держава(XVII-XVIII ст.) - історична спадщина сучасної Української держави XX-XXI століть».

У конференції взяли участь вчені з України: Львів, Київ, Росії: Москви, Польщі: Перемишль, Італії: Риму. Учасників та гостей привітав директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою Українознавства Університету «Львівський Ставропігійон», організатор наукової конференції, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, який побажав вченим-учасникам успішної праці.

На III Міжнародній науковій конференції по Секціях, були заслухані наступні наукові доповіді:

Секція I. Українська середньовічна держава(XIII-XIV ст.),

- 1.В.Ідзьо. Король Данило та Українська держава в XIII-XIV століттях. Нові дослідження(Москва).
- 2.О.Огірко. Взаємовідносини короля Данила Галицького з Римською Церквою(Львів).
- 3.Р.Шмагало. Стилістичні ремінісценції мистецтва часів короля Данила у творчості студентів Львівської академії мистецтв(Львів).
- 4.І.Жук. До проблеми популяризації корони та коронації Данила Галицького(Львів).
- 5.В.Гаюк. Дослідження діяльності короля Данила Галицького в Львівському музею історії релігії(Львів).
- 6.Л.Бурка. Висвітлення діяльності короля Данила Галицького на Радіо “Воскресіння” (Львів).
- 7.М.Волинський. Опера Король Данило Галицький. Історія створення(Львів).
- 8.М.Павлюк. Висвітлення історії Української середньовічної держави(XIII-XIV ст.), Української козацької держави(XVII-XVIII ст.) на Радіо “Воскресіння” (Львів).

Секція II. Українська козацька держава(XVII-XVIII ст.).

- 9.В.Кобилух. Українське козацтво в дослідженні санскритологів(Львів).
- 10.В.Хитрук. Українське козацтво через призму індо-європейського світобачення(Рим).
- 11.В.Ідзьо. Відновлення Української козацької держави в середині XVII століття через призму європейського світобачення(Київ).
- 12.М.Недюха. Філософське осмислення необхідності відновлення Української держави козацькою елітою на початку XVII столітті(Київ).
- 13.В.Гаркуша. Правові відносини в Українській козацькій державі в XVII-XVIII століттях(Київ).
- 14.М.Козак.Державні та козацькі традиції міста Перемишля(Перемишль).
- 15.Т.Каляндрук. Козацькі характеристики(Львів).
- 16.Геннадій Гриценко. Українське козацтво в найдавнішій історичній та археологічній літературі(Київ).
- 17.В.Артюх. Релігійні старожитності козацтва в Львівському музею історії релігії(Львів).

На завершення III Міжнародної наукової конференції Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи «Українська середньовічна держава(XIII-XIVст.), Українська козацька держава(XVII-XVIII ст.) - історична спадщина сучасної Української держави XX-XXI століть» також відбулись презентації монографії під грифом МОН України, доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзьо «Українська держава в IX-XIII ст.», «Запорізьке козацтво як національна еліта в Українській державі в XVII-XVIII століттях».

**IV Міжнародна наукова конференція Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи
на тему: «Трипільська культура на території України: релігійна культура та духовність»
Львів 5 квітня 2013 року.**

5 квітня 2013 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки (проспект Т.Г. Шевченка, будинок 13), Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон» спільно з Львівською універсальною обласною науковою бібліотекою, під головуванням організатора, завідувача Кафедрою Українознавства директора Інституту Східної Європи, доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо, провели IV Міжнародну наукову конференцію на тему: «Трипільська культура на території України: релігійна культура та духовність».

У конференції взяли участь вчені з України: Львів, Київ, Росії: Москви, Польщі: Перемишль, Італії: Риму. Учасників та гостей привітав директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою Українознавства Університету «Львівський Ставропігон», організатор наукової конференції, доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, який побажав вченим-учасникам успішної праці.

На IV Міжнародній науковій конференції по Секціях, були заслухані наступні наукові доповіді:

- 1.В.Кобилюх. Трипільські старожитності в дослідженні санскритологів(Львів).
- 2.О.Огірко. Релігійні елементи в Трипільській культурі(Львів).
- 3.В.Гаюк. Дослідження трипільських старожитностей в Львівському музею історії релігії(Львів). 6.Л.Бурка. Висвітлення діяльності короля Данила Галицького на Радіо “Воскресіння” (Львів).
- 4.М.Павлюк. Висвітлення Трипільської історії та релігійної культури та духовності на Радіо “Воскресіння” (Львів).
- 5.В.Хитрук. Трипільсько-індо-європейського світобачення та духовна культура слов’ян(Рим).
- 6.В.Ідзьо. Трипільська цивілізація в Україні: характеристика розвитку та упадку в контексті еволюції стародавнього світу в VI-II тисячолітті до нашої ери(Москва).
- 7.М.Недюха. Трипільська міфологія та філософська ідеологія на території України(Київ).
- 8.В.Гаркуша. Журнал «Трипільська Цивілізація, як засіб дослідження Трипільської цивілізації(Київ).
- 9.М.Козак.Трипільські старожитності в околицях міста Перемишля(Перемишль).
- 10.Т.Каляндрук. Козацько-трипільські традиції(Львів).

11.Г.Гриценко. Трипільські старожитності Подністров'я(Київ).

12.В.Артюх. Трипільські старожитності в Львівському музею історії релігії(Львів).

На завершення IV Міжнародної наукової конференції Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи «Трипільська культура на території України: релігійна культура та духовність» відбулись презентації монографії доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзьо «Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи у 2003-2013 роках. 10 - літтю заснування присвячується» та відзначення вченими званнями вчених Кафедри Українознавства з нагоди 10-ти ліття заснування(2003-2013pp.)...

V Міжнародна наукова конференція «Роль міста Любачева та Любачівської землі в історії та культурі України. 800-літтю з часу першої письмової згадки про місто Любачів присвячується (1214-2014рр.)». Львів, 29 листопада 2014 року.

29 листопада 2014 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки (проспект Т.Г. Шевченка, будинок 13), Кафедра Українознавства Університету «Львівський Ставропігон» спільно з Товариством «Любачівщина» та Львівською універсальною обласною науковою бібліотекою, під головуванням організатора, директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою українознавства Університету «Львівський Ставропігон» доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо, провели Міжнародну наукову конференцію «Роль міста Любачева та Любачівської землі в історії та культурі України. 800-літтю з часу першої письмової згадки про місто Любачів присвячується(1214-2014рр.)».

У конференції взяли участь вчені з України: Львів, Київ, Польщі: Перемишль, Вроцлав, Любачів, Ярослав, Щецін, Гребенне, заслужена капела бандуристів «Червона Калина», яка привітала учасників та гостей конференції.

Учасників та гостей привітав ректор Університету «Львівський Ставропігон» доктор філософії, професор Ярослав Кміт, який відзначивши нагородою «Орденем Короля Данила» за монографію «Українська держава в IX-XIV століття» яка присвячена 800 літтю заснування міста Любачева, організатора наукової конференції, доктора, академіка Віктора Ідзьо, побажав президії голові Товариства «Любачівщина» завідувачу Кафедри українознавства академіку В. Ідзьо, о. УГКЦ І. Тарапацькому з Любачева, як і всім учасника наукової конференції, успішної праці.

Слід наголосити, що благословив і привітав наукову конференцію, а також виступив з прекрасною науковою доповіддю «Коротка історія церкви в місті Любачеві» парох Української Греко-Католицької Церкви з міста Любачева, о. Іван Тарапацький.

На конференції з науковими доповідями виступили:

1. Артюх Вадим. Археологічні старожитності Любачівщини. (Львів. Україна).
2. Ідзьо Віктор. Історія та християнська культура міста Любачева. (Івано-Франківськ. Україна).
3. Козій Нестор. Вісник Товариства «Любачівщина» як джерело знань про Любачівську землю. (Львів. Україна).
4. Назаревич Андрій. Юліан Головінський - визначний представник Любачівщини в когорті діячів національного відродження України 20-30-х років ХХ ст. (Львів. Україна).
5. Парадовський Богдан. Товариство «Любачівщина» його культурна та громадська діяльність. (Львів. Україна).
6. Процюк Віталій. Українці Закерзоння. До 70-ти ліття депортації. (Львів. Україна).
7. Сварник Іван. Любачів у давніх документах ЦДІА України у Львові. (Львів. Україна).
8. Судин Юрій. Виселення українців з Любачівщини. (Львів. Україна).
9. о.Тарапацький Іван. Коротка історія церкви в місті Любачеві. (Любачів. Польща).
10. Хитрук Василь. Духовність Любачівського Краю. (Київ. Україна).
11. Хоронжук Катерина. Перемишська земля: географічне положення, склад населення та українсько-польські відносини до закінчення І світової війни. (Вроцлав. Польща).
11. Чіх Володимир. До 450-річчя Дев'ятира. (Львів. Україна).
12. Колосівський Степан. Любачівці в Щецинському Краю (Щецин. Польща).

Наукову конференцію привітали: Голова Перемишльського відділу ОУП - Марія Туцька, член правління Щецинського ОУП - Степан Колосівський, від української громади Вроцлава, а також від українських громадських діячів з Перемишля Михайла та Катерини Козаків - докторант Катерина Хоронжук, від української громади села Гребенне громадський діяч - Богдан Божик від Товариства Любачівщина - Богдан Парадовський, від Львівської міської ради Львова - Олег Фецяк, від Історико-Красознавчого Товариства «Літопис» - Роман Мелих.

На конференції обговорено ряд актуальних питань, зокрема про: 1.Роль міста Любачева та Любачівської землі в історії та культурі України в контексті дослідження кристалізації Надсяння. 2.Зародження та становлення християнства на території Любачівщини в III-XIII століттях, Любачівщина, як складова Української держави в X-XIV століттях. 3.Роль Товариства Любачівщина в історії та релігійній культурі сучасного Любачівського Краю та в історії та культурі України та інші. На конференції відбудуться презентація Вісника Товариства «Любачівщина» та монографії доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзьо: «Зародження та становлення християнства на території Подністров'я та Посяння в III-XIII століттях». - Івано-Франківськ «Сімик», 2014р. - 268с.».

Міжнародна наукова конференція «Роль міста Любачева та Любачівської землі в історії та культурі України. 800-літтю з часу першої письмової згадки про місто Любачів присвячується(1214-2014рр.)» завершилась прийняттям учасників та гостей, відзначенням 800-ліття з часу першої письмової згадки про місто Любачів...

**VI Міжнародна наукова конференція з нагоди 10-ти ліття
заснування наукового журналу «Українознавець» (2005-2015pp.).**

25 квітня 2015 року в Львові, в приміщенні Львівської наукової бібліотеки відбулась Міжнародна наукова конференція з нагоди 10-ти ліття заснування наукового журналу «Українознавець», засновником та головним редактором якого є доктор історичних наук, професор, академік АНВШ України В.С. Ідзьо.

У святкуванні 10 - ліття наукового журналу «Українознавець» (2005-2015pp.), взяли участь члени Редакційної Ради та Редколегії, відомі вчені, гості з України: Кисва, Львова, Івано-Франківська, Рівного, Тернополя, а також гості з: Італії, Німеччини, Польщі та Росії.

На адресу святкування ювілею «Українознавця» прийшли привітання від наукових журналів: Мандрівець, Галичина, Трипільська Цивілізація, Український Історичний Журнал, Українознавство та інших, а також від Львівської міської влади, Комісії з освіти і науки при Львівській державній адміністрації України.

В програмі Міжнародної наукової конференції було виголошено наукові доповіді:

1. Віктор Ідзьо. Журнал «Українознавець» – сучасна науковість у продовж 10-ти років.
2. Тетяна Мосійчук. Аналіз наукових статей опублікованих в журналі «Українознавець».
3. Вадим Артюх. Редколегія журналу «Українознавець» – шляхи активної праці в 2005-2015 роках.
4. Олег Огірко. Роль наукового журналу «Українознавець» в науковому просторі України та Європи.
5. Геннадій Гриценко. Гуманітарні завдання журналу «Українознавець».
6. Ярослав Кміт. Науковий журнал «Українознавець» – витвір Університету «Львівський Ставропігон».
7. Мирослав Романюк. «Українознавець» як виразник українських гуманітаріїв Львова.
8. Любомира Бурка. «Українознавець» в інформаційному просторі України.
9. Олександр Нагорний. «Українознавець» - як львівський науковий журнал ХХІ століття.
10. Мирослав Павлюк. Християнські наукові праці на шпальтах журналу «Українознавець».

Ректором Університету «Львівський Ставропігон» професором Я.М. Кмітом головному редактору доктору історичних наук, академіку В.С. Ідзьо, Редакційній Раді та Редколегії наукового журналу «Українознавець»

була вручена Грамота-Подяка з нагоди 10-ти ліття журналу «Українознавець» з побажанням подальшої наукової праці.

VII Міжнародна наукова конференція «Галицьке Королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації» яка присвячена 800-літтю з часу заснування папою римським Іннокентієм III в 1215 році Галицького королівства (1215-2015pp.).

28 листопада 2015 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки (проспект Т.Г.Шевченка, будинок 13), Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи спільно з Львівською універсальною обласною науковою бібліотекою, під головуванням організатора, директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою українознавства Університету «Львівський Ставропігон» доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзьо, провели Міжнародну наукову конференцію «Галицьке королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації» яка присвячена 800-літтю з часу заснування папою римським Іннокентієм III в 1215 році Галицького королівства (1215-2015pp.).

Приймаючи Орден академік В.Ідзьо наголосив, що гетьман України Іван Сулима єдиний, що за захист Риму був нагороджений папою римським Золотою медаллю від Святого Престолу.

У конференції взяли участь вчені з України: Львів, Київ, Івано-Франківськ, Тернопіль, Рівне, Одеса, Польщі: Перемишль, Вроцлав, Італія: Рим.

Учасників та гостей привітав ректор Університету «Львівський Ставропігон» доктор філософії, професор, член-кореспондент Кадрової Академії Наук України Ярослав Михайлович Кміт, який відзначивши нагородою «Орденем гетьмана України Івана Сулими» та «Ювілейною Золотою медаллю Вченої Ради Університету Львівський Ставропігон» за активний розвиток Університету «Львівський Ставропігон» та за монографію ««Галицьке Королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації» яка присвячена 800 - літтю заснування Галицького королівства, організатора міжнародної наукової конференції, доктора історичних наук, професора, академіка Віктора Святославовича Ідзьо. Ректор також побажав президії конференції: директору Інституту Східної Європи завідувачу Кафедри українознавства академіку В. Ідзьо, гостю з Києва Президенту Міжнародної Асоціації Українознавців, доктору філологічних наук, професору, академіку П. Кононенку, заступнику редактора наукового журналу «Українознавець» доктору технічних наук, професору Кафедри українознавства Інституту Східної Європи О. Огірку, як і всім гостям та учасникам наукової конференції, успішної праці...

Перший заступник директора Інституту Східної Європи Мирослав Павлюк відзначивши «Подякою» за довголітню роботу на Радіо «Воскресіння» академіка Віктора Ідзьо представив «Зібрання всіх наукових праць академіка Віктора Ідзьо» на лазерному носії, наголосивши, що Інститут Східної Європи і надалі буде продовжувати в такому контексті свої наукові починання...

Від Історико-Краєзнавчого Товариства «Літопис» конференцію привітав його голова - Роман Мелих, від Товариства «Любачівщина», його голова Богдан Парадовський, які побажали конференції успішної праці. Від Ставропігійського козацтва конференцію привітав отаман В.Павелечко, від Міжнародної козацької організації, отамани «Галицької Січі» В. Шумега та М. Боднар, які побажали конференції успішної праці...

З привітаннями до учасників та гостей Міжнародної наукової конференції виступили: академіки П. Кононенко, В. Ідзьо, професори: І. Огірко, Б. Сушинський, Я. Кміт, доценти: В. Гаюк, В. Хитрук, В. Артюх, вчений секретар Інституту Східної Європи Л. Бурка, докторант К. Хоронжук, М. Сімкін та багато інших...

На конференції з науковими доповідями виступили:

1. Петро Кононенко. Історична роль Галицького королівства в європейській перспективі Руси-України (Київ).
2. Марко Сімкін. Тринадцяте століття: час складних випробувань у відносинах королівства Руси-України та Угорського королівства (Львів).
3. Віктор Ідзьо. Галицьке королівство в 1215-1221 роках - історія політичного сходження Карпато-Дністровської цивілізації (Івано-Франківськ).
4. Вадим Артюх. Археологічні старожитності Галицького королівства (Львів).
5. Катерина Хоронжук. Перемиська земля як складова Галицького королівства у 1215-1221 роках (Вроцлав).
6. Дара Корній. Проблема висвітлення Галицького королівства 1215-1221 рр. в сучасній українській традиції (Львів).
7. Олег Огірко. Християнський зміст утворення Галицького королівства (Львів).
8. Василь Хитрук. Роль папи римського Іннокентія III як етнічного італійця в утворенні Галицького королівства в 1215 році (Рим).
9. Віктор Ідзьо. Галицький король Коломан та його роль в історії Галичини (Івано-Франківськ).
10. Тарас Каляндрук. Галицьке королівство новий феномен католицької цивілізації XIII століття (Львів).
11. Михайло Козак. Політичні взаємовідносини Галицького королівства і Перемиського князівства в 1214-1221 роках (Перемишль).
12. Микола Недюха. Роль папи римського Іннокентія III в утворенні Галицького королівства (Київ).
13. Володимир Гаркуша. Юридичні та християнсько-правові аспекти процесу утворення римським престолом Галицького королівства (Київ).
14. Богдан Парадовський. Любачівська земля як складова Галицького королівства в 1214-1221 роках (Львів).
15. Любомира Бурка. Висвітлення історії Галицького королівства на Радіо «Воскресіння» (Львів).
16. Василь Кобилюх. Санскритичні та мовні старожитності Прикарпаття в епоху Галицького королівства (Львів).

17.Богдан Сушинський. Славетні жінки Галицького королівства (Одеса).

18.О.Нагорний. Львівська земля в епоху Галицького королівства(Львів).

Слід наголосити, що на конференції відбулась інаугурація професора Василя Кобилюха, якому було вручено професорський капелюх, професорську мантию та Атестат Професора Університету «Львівський Ставропігійон». Також атестати доцентів по Кафедрі Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігійон» були вручені за наукову працю вченим Б. Сушинському та В. Гаюку.

На конференції професором Кафедри українознавства доктором філологічних наук, професором, академіком Петром Кононенком та завідувачем Кафедрою українознавства, директором Інституту Східної Європи доктором історичних наук, професором, академіком Віктором Ідзьо були вручені документи та посвідчення на працю завідувачу Відділення «Україна-Польща та історія України» Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи при УЛС, магістру історії, докторанту Вроцлавського університету Катерині Хоронжук.

На конференції відбулась презентація та обговорення наукової праці організатора конференції, директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою Українознавства при Університеті «Львівський Ставропігійон» доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук «Трипільська Цивілізація», академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо «Галицьке королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації».

В обговоренні взяли участь та виступили з доповідями: академік П. Кононенко академік В. Ідзьо, професори: Я. Кміт, В. Кобилюх, І. Огірко, доценти: В. Гаюк, В. Артюх, В. Хитрук, Т. Каляндрук, Б. Сушинський, науковці: К. Хоронжук, Л. Бурка, М. Сімкін, О. Нагорний та інші... Зокрема автором монографії «Галицьке королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації» доктором історичних наук, професором, академіком АНВШ України В. Ідзьо було наголошено, що: «до часу святкування 800 - ліття Галицького королівства в 2015 році ним було видано багато різнопланових наукових праць, брошур, наукових статей, яких вінчає вісімсот сторінкова монографія «Галицьке королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації»...

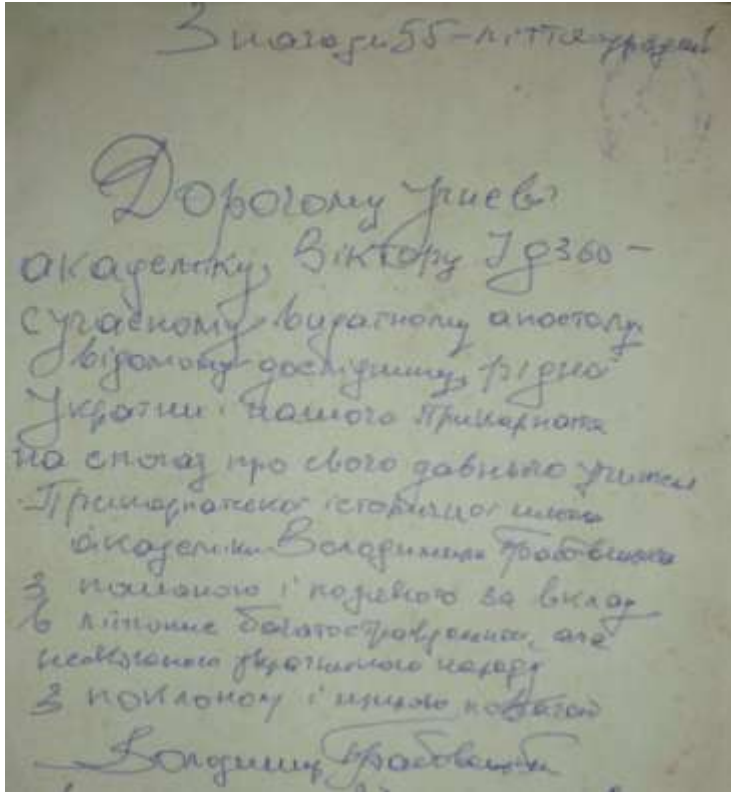
Представляючи монографію «Галицьке Королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації» що приурочена 800-літтю з часу заснування Галицького Королівства (1215-2015рр.), доктор історичних наук, професор, академік Віктор Ідзьо наголосив: «Наукова монографія напрацьована на основі досягнень сучасної української науки, вона робить глибокий, фактологічний аналіз письмових, археологічних, лінгвістичних, топографічних та картографічних джерел, більшість яких під таким кутом зору, аналізується та апробується вперше на підставі свідчень античних, римських, готських, арабських, українських, ватиканських, угорських, польських, російських джерел, які за сукупністю їх аналізу, відтворюють політичне, господарсько-економічне та культурно-християнське сходження та утворення в 1215 році, Галицького королівства, як найвищого державного утворення давньої Карпато-Дністровської цивілізації...».

Монографія «Галицьке королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації» дослідила епоху державного сходження Карпато-Дністровської цивілізації та 800-ліття з часу заснування Галицького королівства у 1215 році. На основі досягнень сучасної української науки монографія «Галицьке Королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації» зробила глибокий, фактологічний аналіз ватиканських архівних документів, які за сукупністю їх аналізу, відтворили політичне, господарсько-економічне та культурно-релігійне сходження давньої Карпато-Дністровської цивілізації та утворення на її території в 1215 році папою римським Іннокентієм III, Галицького королівства.

Наукове дослідження «Галицьке королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації» дослідило і панівний клас галицької державності першої половини XIII століття, боярство, торгово-економічну та культурно-християнську знать їх історію політичного сходження та бажання в XIII столітті укласти унію Української церкви з Римською. Дослідження також включило джерела, які пролили світло на проблему входження Галичини в XIII столітті в політико-християнську організацію, Союз Католицьких держав Європи, який очолював в цю епоху, засновник Галицького королівства, папа римський Іннокентій III.

Монографія показала, що власне князі та бояри, торгово-ремісничі, культурно-християнська знать, народ Галичини у співпраці з Римською церквою, та європейською елітою, стояли біля процесів утворення в 1215 році Галицького королівства. Також монографія дослідила історичний процес відновлення Галицького королівства Священною Римською імперією у 1772 році та його функціонування в XVIII-XX століттях...

На адресу Міжнародної наукової конференції «Галицьке Королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації» яка присвячена 800-літтю з часу заснування папою римським Іннокентієм III в 1215 році Галицького королівства (1215-2015рр.), прийшло привітання від професора Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон», лауреата Міжнародної премії імені короля Данила Галицького, доктора історичних наук, академіка АНВШ України Володимира Васильовича Грабовецького в якому він одночасно привітав свого учня і організатора конференції академіка В.С.Ідзю з 55-ти літнім ювілеєм...

Міжнародна наукова конференція «Галицьке Королівство: найвище державне сходження Карпато-Дністровської цивілізації» яка присвячена 800-літтю з часу заснування папою римським Іннокентієм III в 1215 році Галицького королівства (1215-2015рр.) завершилась неформальною зустріччю всіх її учасників та жвавим обговоренням наукових аспектів 800-ліття історії Галицького королівства, унії церков Галицької з Римською в XIII столітті присутніми учасниками...

VIII Міжнародна наукова конференція «Засновник Львова король Данило та Українська держава в XIII-XIV століттях» яка присвячена 760 - ти літтю з часу першої письмової згадки про місто Львів (1256-2016рр.) та 15 - ти літтю праці Інституту Східної Європи на ниві наукового українознавства (2001-2016рр.).

26 листопада 2016 року з 11 години у приміщенні Львівської обласної універсальної наукової бібліотеки (проспект Т.Г.Шевченка, будинок 13), Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон» спільно з Львівською обласною універсальною обласною науковою бібліотекою, під головуванням організатора, директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою Українознавства при Університеті «Львівський Ставропігон» доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Святославовича Ідзьо, провели Міжнародну наукову конференцію «Засновник Львова король Данило та Українська держава в XIII-XIV століттях» яка присвячена 760 - ти літтю з часу першої письмової згадки про місто Львів (1256-2016рр.) та 15 - ти літтю з часу заснування та активної праці Інституту Східної Європи на ниві наукового українознавства(2001-2016рр.).

Перед початком наукової конференції, приймаючи Орден Богдана Хмельницького I ступеня від проректора Університету «Львівський Ставропігон», Головного Отамана Ліги Українського Козацтва В. Павелечка, ректора Університету «Львівський Ставропігон» професора Я. Кміта, члена оргкомітету з нагородження З. Солоненка, складаючи Подяку за нагородження, директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою Українознавства при Університеті «Львівський Ставропігон» доктор історичних наук, професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Віктор Ідзьо, наголосив, що гетьман України Богдан Зиновій Хмельницький є засновником Української козацької держави в XVII столітті. В наступному 2017 році буде 630 років з часу його відходу в українську державну пам'ятну вічність. З таких обставин, щоб гідно вшанувати пам'ять засновника Української козацької держави, постать гетьмана України Богдана Хмельницького, Інститут Східної Європи, Кафедра Українознавства при Університеті «Львівський Ставропігон» спільно з Науковою Бібліотекою в 2017 році проведуть Міжнародну наукову конференцію «Козацтво як національна еліта в Українській козацькій державі в XVI-XVIII століттях» яка буде присвячена 360 - ти літтю пам'яті засновника Української козацької держави, гетьмана України - Богдана Зиновія Хмельницького (1657-2017рр.).

Очевидно, що окрім наукових доповідей на міжнародній науковій конференції буде обговорено ряд актуальних питань, зокрема: 1. Роль Ліги Українського козацтва в сучасних козацьких об'єднувачих процесах. 2. Перспектива сучасного розвитку українського козацтва в умовах російської агресії. Таким чином, до участі з науковими доповідями, краєзнавчо-пошуковими розвідками традиційно запросимо науковців, викладачів вузів, вчителів ліцеїв, гімназій, шкіл, громадських, релігійних діячів, які мають потребу взяти участь в роботі наступного форуму, наголосив у висновок промови директор Інституту Східної Європи, академік Віктор Ідзьо.

Від Університету «Львівський Ставропігон» учасників та гостей Міжнародної наукової конференції «Засновник Львова король Данило та Українська держава в XIII-XIV століттях» яка присвячена 760 - ти літтю з часу першої письмової згадки про місто Львів (1256-2016рр.) та 15 - ти літтю праці Інституту Східної Європи на ниві наукового українознавства (2001-2016рр.) привітав ректор Університету «Львівський Ставропігон» доктор філософії, професор Кафедри Українознавства, член-кореспондент Кадрової Академії Наук України Ярослав Кміт, який розповів про історичний, науково-освітній та видавничий шлях Університету «Львівський Ставропігон», відзначив вчених які приклалися до становлення та розвитку Університету «Львівський Ставропігон», та відзначив активну 15 - ти літню працю Інституту Східної Європи на ниві наукового українознавства(2001-2016рр.) Грамотою-Подякою від Університету «Львівський Ставропігон» в якій зокрема наголошено: «Нагороджується засновник та директор Інституту Східної Європи доктор історичних наук,

професор, академік Академії Наук Вищої Школи України Віктор Святославович Ідзьо, колектив Інституту Східної Європи за високий рівень академічної, дослідної, міжнародної і видавничої діяльності та активну участь і вклад в розвиток Університету «Львівський Ставропігіон» та у зв'язку з 15-ти літнім ювілеєм».

З 15 - ти літтям (2001-2016рр.) праці на ниві наукового українознавства, привітав колектив Інституту Східної Європи засновник та директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою Українознавства доктор

історичних наук, професор, академік АНВШ України Віктор Ідзьо, який наголосив: «З відновленням незалежності України наука і освіта стала власною справою українського народу.

Внаслідок повної дескридитації науково-освітніх закладів, які були утворені тоталітарним режимом УРСР та їх функціонування в Україні в посткомуністичний період, які фактично нічого нового наукового не внесли в розвиток української науки та освіти в Україні, в лютому 2001 року постає та відновлюється науково-освітній заклад - Університет «Львівський Ставропігійон» та Інститут Східної Європи.

Уже 3 квітня 2001 року при Університеті «Львівський Ставропігійон» засновується Інститут Східної Європи, який ставить кардинально нові завдання в галузі незалежної від попередньої комуністичної наукової системи УРСР, завдання - розбудову суто української науково-освітньої та видавничої системи на суто українських науково-освітніх історичних та культурно-християнських традиціях.

Інститут Східної Європи спрямований на незалежній від комуністичного міністерства освіти і науки УРСР та пост-комуністичної України розвивати основи українського наукового, соціально-культурного, християнського-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських освітян та науковців.

З метою реалізації науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи в 2003 році відкриває на своїй базі Кафедру Українознавства, яка згідно потребами координації науково-освітніх процесів підпорядковується ще й як структурний підрозділ Національному науково-дослідному Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України і яка в 2013 році відзначила своє 10-ти ліття (2003-2013рр.).

В 2006 році Кафедра Українознавства засновує профільні науково-дослідні відділення, для вивчення різнопрофільних наукових проблем...

В цей же час у 2005 році Кафедра Українознавства засновує фаховий друкований орган - науковий журнал «Українознавець», який в 2015 році відзначив своє 10-ти ліття(2005-2015рр.).

Хочу наголосити, хоча Інститут Східної Європи, було відкрито при Університеті «Львівський Ставропігійон» Інститут залишається з Кафедрою Українознавства, самоврядною, самостійною науково-освітньою організацією.

Сама ідея відкриття Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігійон», 15 - ти ліття якого ми сьогодні святкуємо, була спрямована на протидію старим комуністичним науково-освітнім інститутам УРСР та розвитку нових та відновлення старих українських науково-освітніх національних історичних інституцій...

На адресу святкування 15-ти ліття заснування Інституту Східної Європи(2001-2016рр.) прийшли привітання з науково-освітніх закладів міст: Буда-Пешту, Праги, Відня, Риму, Барселони, Братіслави, Вроцлава, Лодзя, Перемишля, Ярослав, Світави, Москви, Києва, Харкова, Одеси, Херсона, ва, Івано-Франківська, Тернополя...

І: герцог Києва, Володимира, Галича всієї Білорусі та Ятвягії та його роль в історії Європи (Івано-Франківськ), Вадима Артюха. Археологічні старожитності Львова епохи короля Данила Галицького (Львів) та інших доповідачів...

На конференції відбулась презентація наукової праці організатора конференції, директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою Українознавства Університету «Львівський Ставропігон» доктора історичних наук, професора, академіка Академії Наук Вищої Школи України Віктора Ідзьо «Руське королівство в XIII столітті. Львів» Сполон», 2016р. ».

На завершення Міжнародної наукової конференції «Засновник Львова король Данило та Українська держава в XIII-XIV століттях» яка присвячена 760 - ти літтю з часу першої письмової згадки про місто Львів (1256-2016рр.) та 15 - ти літтю праці Інституту Східної Європи на ниві наукового українознавства (2001-2016рр.) відбулась презентація XVI числа наукового журналу «Українознавець» за 2016 рік в якому видруковані наукові праці вчених Кафедри Українознавства Інституту Східної Європи...

УГОДА про творчу співпрацю

м. Львів

“___” _____ 200__ р.

Інститут українознавства Міністерства освіти і науки України (далі Інститут українознавства) в особі директора, професора Петра Кононенка, з однієї сторони, та Університет “Львівський Ставропігіон” (далі Університет) в особі в.о. ректора Ярослава Кміта, з другої сторони, діючи на підставі Статутів, уклали між собою угоду.

1. ПРЕДМЕТ УГОДИ

Предметом даної угоди є творча співпраця в галузі навчально-освітньої, науково-дослідницької та видавничої діяльності.

Співпраця передбачає:

- спільну розробку наукових проектів, програм, грантів;
- підготовку та проведення спільних наукових конференцій, «круглих столів» з актуальних наукових проблем українознавства, питань теорії і практики підготовки висококваліфікованих кадрів в умовах сучасної вищої школи в Україні на шляху до вступу до Болонської системи освіти;
- спільні наукові дослідження, співпраця у багатосторонніх проектах і програмах;
- підготовка спільних підручників, монографій.

2. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТОРІН

У процесі виконання даної Угоди

2.1. Університет бере на себе наступні зобов'язання:

- створити на факультеті прикладної лінгвістики кафедру українознавства, залучити до роботи на кафедрі висококваліфікованих спеціалістів у галузі української історії, мови, літератури, культури, мистецтва;
- брати активну участь у розробці спільних з Інститутом українознавства наукових проектів, інноваційних освітніх технологій згідно з вимогами і стандартами Болонської системи;
- висвітлювати результати наукових досліджень, інноваційних навчальних технологій на сторінках журналу МОН України «Українознавство»;
- підготувати у 2005 році матеріали для Вісника Університету «Львівський Ставропігіон» (серія «Українознавство»);
- брати участь у роботі наукових конференцій, семінарів, які проводяться Інститутом українознавства;
- підвищувати кваліфікацію викладачів Університету на курсах Інституту українознавства;
- відкрити лінгвістичний центр при Університеті, залучити до навчання іноземних громадян для вивчення української мови; засобами української мови впроваджувати ідеї українознавства за межами України.

2.2. Інститут українознавства бере на себе наступні зобов'язання:

- керувати підготовкою спільних з Університетом програм, підручників, посібників з українознавства;
- очолити підготовку спільно з Університетом наукових конференцій з актуальних проблем українознавства;
- розглянути питання про можливість відкриття філіалу Інституту українознавства на базі кафедри українознавства факультету прикладної лінгвістики Університету;

- допомогти з редагуванням матеріалів до наукового Вісника Університету (серія «Українознавство»);
- направляти в Університет науковців Інституту українознавства для читання лекцій, спецкурсів, проведення науково-методичних семінарів;
- приймати викладачів Університету в аспірантуру для написання (та захисту) дисертаційних досліджень в Інституті українознавства.

3. ПОРЯДОК РОЗРАХУНКІВ

3.1. Взаєморозрахунки проводити згідно з додатковими угодами та письмово оформленими і підписаними обома Сторонами проміжними актами за виконання вищезгаданих зобов'язань.

4. ТЕРМІН ДІЇ УГОДИ

- 4.1. Угода набуває чинності з моменту її підписання обома Сторонами.
- 4.2. Термін дії угоди 5 років.
- 4.3. Угода вважається автоматично продовженою на кожний наступний рік, якщо жодна зі Сторін не заявила про припинення її дії за шість місяців до передбаченої дати.

5. УМОВИ УГОДИ

- 5.1. Усі питання щодо зміни статей угоди розглядаються Сторонами на умовах консенсусу.
- 5.2. Кожна зі Сторін зобов'язується враховувати інтереси другої Сторони як пріоритетної при підписанні угод з третьою Стороною.
- 5.3. Угода відповідає чинному законодавству.

6. ПІДПИСИ ТА ПЕЧАТКИ СТОРІН

Директор
Інституту Українознавства
М.Х. Проф. Петро Кононенко
200 р.

В. о. ректора Університету
«Львівський Ставропігон»
Ярослав Кміт
200 р.

1. Угода між Національним науково-дослідним Інститутом Українознавства Міністерства Освіти і Науки України та Кафедрою Українознавства Інституту Східної Європи при Університеті «Львівський Ставропігон».

Угода

про міжнародну наукову та освітню співпрацю між Українським державним університетом міста Москви та Інститутом Східної Європи та Кафедрою Українознавства у Львові

Львів-Москва

24 серпня 2005 року

Український державний університет міста Москви (УУМ) в особі першого проректора професора Дудченко В.І. з свого боку та Інститут Східної Європи у Львові (ІСЄ) в особі директора Інституту Східної Європи професора Ідзьо В.С. з другого боку, вітають розвиток процесів науково-освітньої співпраці в країнах Східної Європи, передусім українців в Росії, яких представляє УУМ та науково-освітнім закладом в Україні яких представляє ІСЄ.

Особливо зараз, слід посилити концентрацію зусиль на розвиток наукових, освітніх та культурно-християнських стосунків, що спонукає укласти Угоду про наступне:

Сторони: УУМ та ІСЄ зобов'язуються співпрацювати у напрямі проведення спільних наукових досліджень, навчально-освітньої та організаційної діяльності.

Співпраця передбачас:

1. Спільну розробку наукових програм, проектів, грантів.
2. Проведення спільних наукових та практичних конференцій, симпозіумів, колоквіумів, семінарів.
3. Налагодження взаємного обміну викладачами і студентами.
4. Наукове консультування осіб, які прагнуть працювати над написанням магістерських, кандидатських та докторських дисертацій в УУМ та їх захисту на базі Інституту Східної Європи.
5. Спільну розробку навчально-методичного забезпечення наукового та навчального процесу, організацію науково-освітніх тренінгів, публічних лекцій та інших науково-освітніх форм підвищення науково-методичного рівня науковців та викладачів і фахівців-практиків УУМ та ІСЄ.
6. Взаємне вивчення досвіду розбудови та розвитку науково-дослідних та освітніх структур, а також на основі новітніх європейських методик організації наукового та навчального процесів.
7. УУМ передає свої науково-освітні Ліцензії вченим ІСЄ у Львові, для створення на їх основі науково-освітніх представництв, Вчених Рад, з метою захисту на їх науковій базі вченими ІСЄ кандидатських та докторських дисертацій, та атестації на дипломній базі УУМ.
8. УУМ надає право атестацію вчених ІСЄ атестатами доцентів та професорів УУМ.
9. УУМ сприяє створенню науково-освітніх центрів, представництв з метою створення вчених рад на базі ІСЄ для захисту кандидатських та докторських дисертацій УУМ.
10. УУМ та ІСЄ налагоджують спільні науково-видавничу справу.
11. УУМ та ІСЄ організовують представлення до наукових звань та почесних відзнак представників сторін.
12. УУМ надає ІСЄ, як структурному підрозділу (Інститут Східної Європи при УУМ), повну юридичну та економічну свободу науково-освітньої діяльності.

Угода набуває чинності від дня її підписання і діє протягом 10-ти років, в подальшому за відсутності взаємних претензій з УУМ та ІСЄ, продовжується на подальший термін.

Реквізити Сторін Угоди:

Український державний університет в Москві: 123458 Росія, м.Москва, вул. Таллінська 20-101,
Тел.(095) 7581-14-52; 336813; факс(095)11-891-92
E-mail: tw@aha.ru

Інститут Східної Європи
Кафедра Українознавства у
Львові

79008, Україна, м.Львів, вул.Кривоноса 10-1,
Тел.(0322) 752991; 752991; факс(0322)97-10-38
E-mail: gpi@franko.lviv.ua

Підпис сторін:

Перший проректор УУМ
В.І. Дудченко

Директор Інституту Східної Європи при УДС
В.С. Ідзьо

2.Угода Інституту Східної Європи, Кафедри Українознавства при Університеті "Львівський Ставропігон" з Українським державним університетом міста Москви.

УКРАЇНА

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ

“КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ”
ФАКУЛЬТЕТ СОЦІОЛОГІЇ І ПРАВА

Київ

14 травня 2015р.

Угода

Про наукову, освітню і дослідну співпрацю в галузях історії науки, космології, археології та наукового українознавства між «Центром Космології» факультету Соціології і права Національного технічного університету України.

та Відділенням «Археоастрономії України і Європи» Кафедри українознавства Інституту Східної Європи Університету «Львівський Ставропігон».

Декан факультету Соціології і права

Національного технічного університету України «КПІ» -

А.А.Мельниченко

Директор Інституту Східної Європи, завідувач Кафедрою українознавства Університету «Львівський Ставропігон» -

В.С.Ідзьо

3.Угода Інституту Східної Європи, Кафедри Українознавства при Університеті “Львівський Ставропігон” з Факультетом Соціології і Права Національного Технічного Університету України “Київський Політехнічний Інститут”.

Qui oggi l'Università Anglo Cattolica
San Paolo Apostolo stipula con
l'Università Lviv Stavrapiion una
licenza di collaborazione e integrazione
scientifica e culturale a favore
dell'Unità e per l'impulso degli
orizzonti culturali per tutte le parti e
il sostegno sociale.
Roma 27 ottobre 2016

Il segretario generale
Rev. m. prof. Mario Gubbi

Direttore
Istituto Studi
Europei per l'Univer
sità "Lvivskiy
stavropiion"
Accademik, professor
Viktor Tuzov

4. Угода Інституту Східної Європи, Кафедри Українознавства при Університеті "Львівський Ставропігон" з Католицьким Університетом Святого Павла Апостола в Римі.

Висновок.

Наукова монографія віце-президента Академії Наук “Трипільська Цивілізація”, академіка Міжнародної Академії Наук Євразії, академіка Академії Наук Вищої Школи України, доктора історичних наук, професора, засновника та директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою Українознавства, головного редактора наукового журналу “Українознавець” Віктора Ідзьо “Інститут Східної Європи” дослідила науково-освітню діяльність Інституту Східної Європи(ІСЄ), Кафедри Українознавства(КУ), наукового журналу “Українознавець” при Університеті “Львівський Ставропігійон”(УЛС) з часу заснування у 2001 році до 2016 року.

Наукова монографія “Інститут Східної Європи (2001-2016 рр.)”, що напрацьована до 15-ти ліття ІСЄ, зробила глибокий аналіз джерел з архіву Інституту Східної Європи, Кафедри Українознавства та наукового журналу “Українознавець”, більшість яких аналізуються та апробуються вперше.

В монографії “Інститут Східної Європи” буде наголошено, що досліджені архівні джерела, за сукупністю їх аналізу, відтворено активну науково-дослідну, освітню та громадську діяльність Інституту Східної Європи у 2001-2016 роках.

В монографії “Інститут Східної Європи(2001-2016рр.)” було наголошено, що з відновленням незалежності України наука і освіта стала власною справою українського народу, внаслідок повної дескредитації науково-освітніх закладів, які були утворені тоталітарним режимом УРСР та їх функціонування в Україні в посткомуністичний період, фактично нічого нового наукового не внесено в розвиток української науки та освіти в Україні.

В дослідженні було показано, що коли в 10 лютого 2001 року відновлюється науково-освітній заклад - Університет “Львівський Ставропігійон” то уже 3 квітня 2001 року засновується Інститут Східної Європи, який ставить кардинально нові завдання в галузі незалежної від попередньої наукової системи УРСР завдання - розбудову суто української науково-освітньої та видавничої системи на суто українських науково-освітніх історичних та культурно-християнських традиціях.

В монографії “Інститут Східної Європи (2001-2016рр.)” було досліджено, що Інститут Східної Європи спрямований на розвивати основи українського наукового, освітнього, соціально-культурного, християнсько-релігійного прогресу для формування інтелектуального потенціалу в українських науковців та освітян.

З метою реалізації науково-освітніх, в першу чергу гуманітарних завдань, Інститут Східної Європи в 2003 році відкриває на своїй базі Кафедру Українознавства, яка згідно потребами координації науково-освітніх процесів підпорядковується ще й як структурний підрозділ Національному науково-дослідному Інституту Українознавства Міністерства освіти і науки України.

В Монографії буде наголошено, що Кафедра Українознавства внаслідок активної діяльності в 2013 році відзначила своє 10-ти ліття (2003-2013рр.).

В цей же час у 2005 році Кафедра Українознавства засновує фаховий друкований орган - науковий журнал “Українознавець”, який в 2015 році відзначив своє 10-ти ліття(2005-2015рр.).

В монографії “Інститут Східної Європи (2001-2016рр.)” було показано, що в 2014 році Кафедра Українознавства Інституту Східної Європи засновує профільні науково-дослідні Відділення, для вивчення наукових та освітніх передусім, українознавчих проблем...

Також в монографії доктора історичних наук, професора, академіка АНВШ України Віктора Ідзьо “Інститут Східної Європи у 2001-2016 роках” було наголошено, що Інститут Східної Європи успадкував і продовжив наукову та освітню львівську традицію з епохи відновленого Священною Римською імперією - Галицького королівства. Власне у XVIII столітті на основі реорганізації Ставропігійського братства, в Львові у 1788 році засновано “Львівський Ставропігійський Інститут”, який до кінця XIX століття був єдиною науково-освітньою інституцією в Західній Україні, який відіграв велику роль в науково-освітньому та культурно-християнському житті українців, формуючи українську наукову, освітню, християнсько-релігійну, культурну та політичну еліту до XX століття.

Отже у монографії засновника та директора Інституту Східної Європи, завідувача Кафедрою Українознавства, головного редактора наукового журналу “Українознавець” Віктора Ідзьо “Інститут Східної Європи у 2001-2016 роках” було показано, що XXI століття, починаючи з 3 квітня 2001 року, внаслідок відновлення Інституту Східної Європи, постало епохою нового відновлення українських науково-освітніх та культурно-християнських традицій та цінностей в умовах відновлення незалежності України, які постають не на пустому місці.

Власне в умовах незалежності України, що було показано в монографії, Інститутом Східної Європи генеруються нові українські наукові та освітні, відмінні від попередньої комуністичної епохи, цінності, які розвивалися раніше на засадах створеного Священною Римською імперією в Галицькому королівстві у 1788 році Львівського Ставропігійського Інституту, який активно функціонував у Львові з XVIII по XX століття...

Список використаних джерел та літератури:

1. Ідзьо Віктор. Шляхами співпраці з академіком-мистецтвознавцем Борисом Возницьким. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, червень-липень 2012р. - Ч.6-7.
2. Ідзьо Віктор. Україна: Схід-Захід - діалог культур. Освіта, наука, культура. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, листопад 2013р. - Ч.11.
3. Кміт Ярослав. З Університету Львівський Ставропігон. - Храм Серця. - Сокаль, 2004 р. - №7.
4. Кміт Ярослав. Українознавство як функціональна складова діяльності Університету "Львівський Ставропігон". - Пульс Ставропігії. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, липень 2011р. - Ч.7.
5. Кміт Ярослав. Розвінчувач історичних міфів і містифікацій. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, серпень 2013р. - Число X.
6. Кміт Ярослав. Редагування статті академіка Віктора Ідзя. Запорізьке козацтво як національна еліта у XVII-XVIII століттях за дослідженнями академіка Володимира Грабовецького. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, серпень 2013р. - Число X.
7. Ідзьо Віктор. Кафедра Українознавства Університету "Львівський Ставропігон" як нове явище в історії України. - Газета громадської організації "Львівське Ставропігівське Братство". - Львів, червень-липень 2013р. - Ч.6-7.
8. Сушинський Богдан. Львівський Ставропігон: між минушиною і вічністю. Історія Львівського Ставропігону. Віктор Ідзьо. Професор Університету "Львівський Ставропігон". - Львів, 2008.
9. Віктор Ідзьо. Кафедра Українознавства Університету "Львівський Ставропігон" у 2003-2013 роках. 10 - літтю заснування присвячується. - Івано-Франківськ "Сімик", 2014р. - 56с.
10. Віктор Ідзьо. Монографії на наукові праці. Електронне видання з нагоди 55-річчя автора. - Львів, «Кафедра Українознавства», 2015р. - Випуск I.
11. Віктор Ідзьо. Монографії на наукові праці. Електронне видання з нагоди 55-річчя автора. - Львів, «Інститут Східної Європи», 2015р. - Випуск I.
12. Віктор Ідзьо. Науковий журнал "Українознавець". 10 - літтю заснування присвячується(2005-2015рр.). В електронній книзі: Віктор Ідзьо Монографії на наукові праці. Електронне видання з нагоди 55-річчя автора. - Львів, 2015р. - Випуск I.
13. Віктор Ідзьо. Науковий журнал "Українознавець" у 2005-2015 роках. - Львів, "Інститут Східної Європи", 2016р. - 118с.

Наукове видання

Віктор Ідзьо

**Інститут Східної Європи
у 2001-2016 роках.**

Подано до друку 10.01.22 р. Підписано до друку 11.01.22р.
Формат видання 60/ 84 1/16. Папір офсетний. Умовн.друк.арк.10,25
Зам.56. Тираж 300 екз.

«Видавництво Інституту Східної Європи»

Адреса видавництва:

Україна, 79008, м. Львів, вул. Тесленка д.2,
тел: (097) 496-22-40, факс:(0322)97-10-38.

E-mail:ukrainoznavezz@ukr.net
www.easterneurope.nethouse.ua

Віктор Ідзьо

**Інститут Східної Європи
у 2001-2016 роках.
Видання II.**

Львів, «Видавництво Інституту Східної Європи», 2022

